

DE EXCLUSIVITEITET VAN ISR ÄËL

ELIEL

ARNOLD KENNEDY

DE EXCLUSIVITEIT VAN ISRAËL

Door

"ELIEL "

Uitgegeven door:

Christian Identity Ministries

POSTBUS 146

CARDWELL QLD 4849

Australië

E-mail adres: hr_cim@bigpond.com

© 1998

De Exclusiviteit van Israël

DE EXCLUSIVITEIT VAN ISRAËL

VOORWOORD

In de loop van ons leven krijgen we mogelijkheden die een brandend braambos zijn, aanduidingen of wegwijzers, die ons leiden naar de wegen van God. De maatregelen die we nemen als die kansen zich voordoen, zijn van fundamenteel belang voor onze

rol en onze positie in de eeuwigheid. Het materiaal dat in dit boek wordt gepresenteerd, is een van die mogelijkheden, het is in feite meer dan één kans, het zijn er meerdere.

Om te beginnen is dit boek het hoogtepunt van de frustratie van één man met de grenzen van de orthodoxe religie. Vrijwel iedereen die naar de waarheid van de Bijbel komt doet dit via de kerken. Zondag, school, Schriftuur, Unie, jeugdkampen en broederschap zijn allemaal onderdeel van een proces dat precies hetzelfde is als kleuterscholen zoals bij het onderwijzen van onze geest. Maar als we verder gaan ontwikkelen, moeten we de lagere school betreden. Hier zullen we beginnen om verder te gaan dan de eenvoudige concepten van "zachte Jezus, zachtmoedig en lief" en we zullen beginnen met het vormen van een beeld van de Bijbel als een uniform geheel. Zoals het beeld in ons verstand vormt, worden de beperkingen van de orthodoxe religie een belemmering voor het bevorderen van onze opleiding. Op dit punt breken we, ofwel op de onbekende weg, of we besluiten dat het te moeilijk en te ingewikkeld is, en we berusten in de status quo in de kerk. Dit boek is goed geschikt voor diegenen die dit punt van besluit hebben bereikt. Het biedt een gestructureerde manier waarmee u kunt controleren of er goede gronden zijn voor het overwegen van de kerken, dat zij een beperkt en verblind zicht op de Bijbel hebben.

Als u de tijd neemt om alles wat in dit boek staat, na te gaan, maakt u gebruik van een andere gelegenheid. We onderwijzen onze geest om met het Woord van God samen te werken. Op dezelfde manier dat we niet kunnen leren rekenen door alleen te lezen wat iemand in een tekstboek heeft geschreven, kunnen we onze geest niet onderwijzen door te lezen wat iemand anders heeft geschreven. Uiteindelijk moeten we zelf wat werk doen om te oefenen en vakkundig te worden met de nieuwe kennis. Het nagaan van de verwijzingen in dit boek [en de context waarin ze verschijnen] is het precies hetzelfde van het leren van vermenigvuldigingstabellen en het werken door de oefeningen in elk hoofdstuk van een wiskunde boek. Het zal een nuttige basis vormen voor verder onderwijs.

Middelbare school is de plek waar we leren kritisch te zijn en te onderzoekende doen praktisch werk in laboratoria en dergelijke. Het praktische werk is natuurlijk elementair, maar essentieel en geschikt voor het onderwijsniveau. Middelbare school voor onze geest bestaat uit het nemen van de eerste stappen in het vinden van welke woorden God gebruikt in zijn Griekse en Hebreeuwse tekst en het controleren van hun betekenis met behulp van een verklarende woordenboek, concordantie. Dit boek is een eerste poging om de betekenis van enkele belangrijke woorden te verifiëren. Op dit punt is het belangrijk om te beseffen dat het materiaal in dit boek fundamenteel correct isbaar de concordantie van Strong is soms gebruikt om de betekenis van sommige woorden te bepalen. Dit is een veelgemaakte vergissing; het probleem is dat een concordantie niet een lexicon is en dat het je vaker zal misleiden dan het je zal helpen. Als je dus een dergelijke betekenis aan meer deskundige mensen geeft, zullen ze je bewijzen dat je verkeerd bent, wat je zelfvertrouwen en vooruitgang ondermijnt. Echter, als je je herinnert dat het materiaal in dit boek fundamenteel juist is, is de kans gelegen in het onderzoeken van de onderwerpen, het vinden van de gebreken en het opzoeken van de details. Je zult onmeetbaar beter af zijn als gevolg.

Tertiair onderwijs voor onze geesten bestaat uit het aanpakken van de grammatica van het Hebreeuws en het Grieks en het beginnen met onze eigen vertaling op basis van de grammatica alleen. Ons afgestudeerd werk bestaat uit het analyseren van de argumenten en leerstellingen van de kerk en het zoeken naar antwoorden op de vragen die door anderen worden gesteld. Dit boek heeft zich op al deze gebieden gewaagd en het resultaat is in verhouding met het expertiseniveau van de auteur. De langetermijncans is om uw kennis uit te breiden tot het punt waar u deze gebieden zelf kan wijzigen en invullen.

Kortom, dit is een nuttig boek voor degenen die serieus zijn over het opleiden van hun geest. Het is een goed uitgangspunt en als het goed wordt gebruikt, zal het een aanleiding zijn om verder te studeren.

R. N. Phillips, Sydney, Australië 1997

VOORWOORD SCHRIJVER'S VOORBERICHT

Om het doel van dit boek aan te geven, zullen we de twee gedeeltes van de Schriften hieronder bekijken; een deel lijkt in het algemeen te zijn, omdat het iedereen op de aarde omvat, terwijl het andere deel exclusief is voor Israël als Gods volk.

GEDEELTE EEN

Johannes 3:15 opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.*

Johannes 3:16,17 Want alzo lief heeft God de wereld gehad . . opdat de wereld door hem zou behouden worden....

Markus 16:15 En Hij zei tegen hen: Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen.

Romeinen 10:13 Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden.

* Het is ook mogelijk om het begin van dit vers als volgt te vertalen: Want God heeft de wereld op deze wijze liefgehad Dit zou mogelijk meer recht doen aan de betekenis van het Griekse woord houtbos. De HSV heeft echter de interpretatie van de SV gevolgd, en de meeste andere Nederlandse vertalingen doen dat ook.

In de SV vinden we het werkwoord verderven in plaats van verloren gaan. Dit woord is enigszins verouderd. We komen het hooguit nog tegen in de vorm van het voltooid deelwoord verdorven. De herzieneren geven de voorkeur aan verloren gaan, temeer omdat de Statenvertalers het Griekse grondwoord op andere plaatsen ook zo vertaald hebben (zie bijvoorbeeld 1 Koor. 1:18 en 2 Petrus 3:9). Mogelijk heeft hier de afhankelijkheid van de Statenvertaling van de Deux Als Vertaling (1562) hier een grotere rol gespeeld dan het streven naar concordantie.

GEDEELTE TWEE

Matt 1:21	 want Hij zal <u>Zijn volk</u> zalig maken van hun zonden.
Lukas 1:77	en om <u>Zijn volk</u> kennis van de zaligheid te geven
Lukas 1:68	Geprezen zij de Heere, de God <u>van Israël</u> , want Hij heeft naar <u>Zijn volk</u> omgezien en er verlossing voor tot stand gebracht.
Matt 15:24	 Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van <u>het huis van Israël</u> .
Johannes 1:31	 maar opdat Hij <u>aan Israël</u> geopenbaard zou worden,
Rom 11:26	En zo zal <u>heel Israël</u> zalig worden, goddeloosheden afwenden van <u>Jakob</u> .

Dit boek is een presentatie van het bevestigende antwoord op de vraag: ?Is Israël nog steeds een exclusief volk?? Het laat zien dat beide delen van de Schrift teksten van toepassing zijn op het ene volk.

Aanvaarding van dit bevestigende antwoord zal enig conflict veroorzaken met sensationele en/of vrijgestelde leringen, een aantal populaire evangelische leerstellingen en de status quo van sommige algemene kerk leringen. De religieuze stichtingen zijn misschien ontevreden, maar er zijn dingen waar de stichtingen geen antwoord op hebben. Het zal duidelijk zijn dat er duidelijke uitspraken in het Nieuwe Testament zijn die gewoonlijk worden verdoezeld en eenvoudigweg niet worden geloofd. Aanvaarding van het bevestigende antwoord zal enkele, huidige conflicten in de leer verwijderen en dit is absoluut wenselijk.

Zodra een onderwerp als dit ter sprake komt, zijn er direct vragen over de huidige identiteit van Israël. Maar voordat we dit duidelijk kunnen maken, is het absoluut noodzakelijk om de juiste leer vast te stellen voordat we met identiteit kunnen omgaan. Is het goed dat God exclusieve verbonden sloot met Israël als ras, of is het niet goed? Het antwoord op deze ene vraag bepaalt wat we moeten geloven over de nieuwtestamentische leer, de huidige wereldgebeurtenissen en de leer over het einde van de tijd.

GEEN MINDERHEID VAN NIET-ISRAËLIETISCHE RASSEN

Laat het vanaf het begin duidelijk zijn dat door te zeggen dat Israël nog steeds exclusief is als een ras, in verbondsteken, en er geen dergelijke minachting is voor alle andere rassen. Ras is een feit van het leven en het is ook een hardnekkig Bijbels feit dat niet in beide testamenten kan worden ontkend. Maar de Bijbel is in de eerste plaats een boek over de mensen van het boek, Israël. Van Israël wordt verklaard dat het een dienend ras is, niet een beter ras dan andere. Israël wordt in de Schrift voorgesteld als een ?hardnekkig?, opstandig volk dat de verantwoordelijkheid heeft gekregen om aan de andere rassen de voordelen te tonen van het naleven van de Wetten van God. =Een groot verschil tussen Israël en de andere rassen is dat God een verbond sloot tussen Zichzelf en Israël dat Hij niet met andere rassen sloot=. Dit maakte Israël verantwoordelijk voor het houden van de verbondsrelatie. Het verbreken van het verbond bracht oordeel over Israël. Met hetzelfde volk dat Hij het oude verbond had, sloot God het nieuwe verbond [Heb 8:8]. Als God Zijn bedoelingen voor alle andere rassen niet op dezelfde manier heeft vastgelegd in de Bijbel als Hij voor Israël heeft gedaan, dan heeft niemand het recht om iets te veronderstellen over de rassen. Israël is Gods? uitverkoren volk door een verbondsrelatie. Israël heeft een zware verantwoordelijkheid en last, die niet op andere volkeren wordt gelegd.

In het Oude Testament is er een duidelijk, doorlopend patroon van onbetwistbare Schrift teksten die de exclusieve positie van Israël ten opzichte van de andere rassen bepalen. Weinigen zullen dit ontkennen als een feit van het Oude Testament. Gods omgang met Israël, als volk, verschilt duidelijk van Zijn omgang met andere volkeren vanuit een verbodsstandpunt. Dit blijkt in het hele Nieuwe Testament te blijven bestaan. Iedereen zou kunnen worden verontschuldigd door te denken dat er pogingen zijn gedaan om deze informatie te verbergen of dat het huidige feit van Israël wordt genegeerd of dat het Bijbelse Israël wordt overgedragen aan de Israëlische staat. De Twaalf Stammen van Israël worden nog steeds in het Nieuwe Testament aangetroffen, evenals verwijzingen naar de vaders, dat wil zeggen Abraham, Izak en Jakob. De brieven in het Nieuwe Testament zijn geschreven aan mensen die deze vaders hadden. In de volgende hoofdstukken zal dit feit worden onderzocht. Aangezien dit zo

is, moet de betekenis die traditioneel wordt toegekend aan bepaalde Bijbelse woorden, zoals heiden, kerk en een aantal andere woorden, verkeerd zijn! In het Oude Testament verwijst "Israël" naar een geslachtslijn en ondanks de algemene leerstelling dat Israël in het Nieuwe Testament niet langer een geslachts-lijn is, is er een overvloed aan Schrift teksten die samenhangend zijn in het presenteren van deze geslachten.

Het is noodzakelijk om te beslissen of men gelooft volgens de Eenheid van de Schrift of volgens leerstellingen die gebaseerd zijn op misbruik van woorden. Dit laatste komt het meest voor! Het zou dus goed zijn om een basis te leggen, door de veel grotere inhoud van de Schrift in overweging te nemen, die duidelijk de exclusieve aard van Nationaal Israël onder de andere rassen laat zien. In het Nieuwe Testament bestaan de Twaalf Stammen van Israël nog steeds en dit kan eerlijk gezegd niet worden vermeden, hoewel in sommige vertalingen, beslist een poging wordt gedaan om dat te doen door schaamteloze verkeerde vertaling, door parafrasering of door ongepaste en onnauwkeurige Bijbelse aantekeningen.

De King James Version (KJV), ook wel bekend als de Autoreed Verspon (AV)[vertaald], wordt in dit boek gebruikt omdat het de meest bekende is en omdat Strongs Concordantie eraan is gekoppeld.

DE BASIS DIE IN DIT BOEK WORDT GEBRUIKT

Het is zeer noodzakelijk om een zekere basis te leggen voordat u een argument uit de Schrift gaat gebruiken. Jezus Zelf en de apostelen hebben ons een manier gegeven om een schriftuurlijke basis te leggen. Buiten dit is er de waarschijnlijkheid van fout en/of een gebrek aan zekerheid. Het is zeker dat niets deze basis kan tegenspreken. Laten we dus naar de basis kijken en de nieuwtestamentische verwijzing naar de wet en de profeten opmerken.

Lukas 24:44	 dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van <u>Mozes en in de Profeten en in de Psalmen</u>
Lukas 16:31	 Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren,.....
Handelingen 15:15	En hiermee stemmen de <u>woorden van de profeten</u> beschreven, zoals geschreven staat:
Handelingen 17:2,3	En Paulus ging naar zijn gewoonte bij hen naar binnen en ging hij met hen in gesprek vanuit de Schriften . Hij opende die en zette voor hen uiteen dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden,....
Handelingen 24:14	Maar dit erken ik voor u: dat ik volgens die Weg die zij sekte noemen, op die manier de God van de vaders dien, en dat ik alles geloof wat er <u>in de Wet en in de Profeten</u> geschreven staat.
Handelingen 26:22 zou,	en zeg ik niets anders dan wat <u>de Profeten en Mozes</u> gezegd hebben dat er gebeuren
Jesaja 8:20	Terug naar de wet en het getuigenis! Als zij niet <u>overeenkomstig dit woord spreken</u> , zal er voor hen geen dageraad zijn.

Als de Heer zegt dat er geen licht is in degenen die niet vanuit dit fundament spreken, moet dit zeer serieus worden genomen. De kontekst van de bovenstaande verzen gaat over Jezus zelf en zijn zending. Dit was allemaal geprofeteerd.

Romeinen 16:25,26	Hem nu Die in staat is u vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, overeenkomstig de openbaring van het geheimenis dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is en door de <u>profetische Schriften</u> onder alle heidenen bekendgemaakt is, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, om hen (Israel) tot geloofsgehoorzaamheid te brengen,
-------------------	--

Het mysterie kan niet duidelijk worden zonder de Schrift van de profeten. Degenen die de profeten afkeuren, vernietigen hun eigen vermogen om begrip te hebben.

In het Nieuwe Testament wordt het Griekse woord Grafe gebruikt voor wat er in het Oude Testament staat geschreven, en het wordt ongeveer vijftig keer gebruikt. Dit komt vaak voor, dus er is geen excuus om van iemand anders te schrijven of te spreken.

Om anders te spreken dan de Wet, de Profeten en de Psalmen, is om te misleiden. Als de bedrieglijkheid wordt gedaan in onwetendheid, dan kan het opzij worden gezet door bekering en een verandering van richting. Wij moeten ons dus bewust zijn van een onderwerp dat van allerhoogst belang is. Voor de apostel Paulus om te zeggen dat hij zijn leringen heeft beperkt tot die dingen die op Mozes en de profeten waren gebaseerd, laat de populaire leringen niet toe dat Paulus extra onthullingen had over ?de kerk? die niet in Oudtestamentische profetieën waren vervat.

Men kan zich afvragen of de gemeenschappelijke basis die vandaag gebruikt wordt, verschilt van de basis die Jezus en de apostelen gebruikten. Wat er zal worden getoond, is dat er in de vele christelijke denominaties populaire leerstellingen van het nieuwe Testament worden onderwezen, die deze juiste basis niet hebben. In dit boek houden we ons in dit geval, niet ten eerste bezig met leerstellingen over het elementaire, praktische Christelijke leven, maar veeleer met die, welke betrekking hebben op profetie, geschiedenis en de laatste dagen gebeurtenissen.

OP DE JUISTE BASIS, IS ISRAËL EXCLUSIEF

In het Oude Testament is er een groot deel Schriftuur dat vasthoudelijk is in het uitleggen van de Exclusiviteit van Israël in woorden die eenvoudig en direct zijn. Uit deze oude Testamentische basis blijkt dat de Exclusiviteit van Israël doorgaat in het nieuwe Testament. Zonder deze basis van het Oude Testament zou de verbinding gemist kunnen worden, met als gevolg dat de nationale boodschap van de Bijbel en het Koninkrijk van de hemel niet meer kunnen worden verkondigd.

Het nieuwe Testament voldoet aan de beloften die zijn gedaan over Jezus en zijn zending naar Israël.

Lukas 24:44dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen.

Als we afstand nemen van de basis van het Oude Testament in de leer van het Nieuwe Testament die geen oude Oudtestamentische basis heeft, dan moeten we "het verkeerd hebben".

Er zijn belangrijke gebieden van de hedendaagse leer over het Nieuwe Testament die niet over de oude Oudtestamentische funderingen beschikken. Deze hebben de verschijning van het woord van God en ze worden gevolgd door misschien 90% van de sektes vandaag. Er is echter een afwijkende overeenkomst door beide testamenten die veel zullen verrassen en er zijn aspecten die misschien niet eerder in gedachten zijn gekomen. Dit komt doordat ze nooit in de meeste kerken worden gepresenteerd. Het is de eenvoud van de antwoorden die zullen worden geregistreerd, maar dit zal op zijn beurt andere vragen creëren die zich zullen voordoen, omdat ze in strijd zijn met traditionele overtuigingen. Ja, er zullen reacties zijn, en een aantal veelvoorkomende reacties worden vermeld, met opmerkingen, in een later hoofdstuk. Deze reacties zullen gemeenschappelijk zijn voor de meeste lezers, omdat de meeste lezers hetzelfde onderwijs zullen hebben gehad - dat "de Joden" Israël zijn. De woorden Jood en Heiden zijn belangrijke kwesties in dit boek.

WE MOETEN MOZES GELOVEN OM JESUS TE KUNNEN GELOVEN

Jezus stelt een vraag die elke Christen vandaag moet kunnen beantwoorden. De meeste kerken zullen deze vraag niet leren, vragen of beantwoorden:

*Johannes 5:46,47
zijn Schriften niet*

Want als u Mozes geloofde, zou u Mij geloven; want hij heeft over Mij geschreven. Maar als u gelooft, hoe zult u Mijn woorden geloven?

Dan hebben we:

*Johannes 3:12
tegen u zeg?*

Als Ik aardse dingen tegen u zei en u niet gelooft, hoe zult u geloven als Ik hemelse dingen

Lukas 16:31

..... Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

Het is eenvoudig om een aantal van de profetische dingen die Mozes schreef te testen en te zien of deze vaak door de meeste kerken worden geaccepteerd. Als ze niet worden geaccepteerd, dan zijn het deze kerken die een groot probleem moeten hebben in hun begrip van de woorden van Jezus.

Dit zegt dat als we niet geloven wat Mozes schreef, we niet in staat zullen zijn om Jezus te geloven. Mozes negeren betekent dat we niet kunnen helpen om de woorden van Jezus verkeerd te begrijpen. We zullen kijken naar enkele van de geschriften van Mozes om te zien of het veilig is om te zeggen dat de grotere meerderheid van de belijdende christenen de geschriften van Mozes niet gelooft. Als deze woorden van Mozes niet worden geloofd, kunnen de woorden van Jezus niet goed worden begrepen. Wat dit betekent, is dat de grote meerderheid van de belijdende christenen, van noodzaak, wordt onderwezen in dingen die niet de hele waarheid zijn over Jezus' woorden.

Men zou kunnen beweren dat de Heilige Geest ons leert en ons in alle waarheid leidt en dat hij over Jezus spreekt, maar de zelfde Heilige Geest der waarheid zou ons niet aanmoedigen om de geschriften van Mozes te negeren. Hij wil dat wij ons laten leiden door de geschriften van Mozes te geloven, opdat wij de woorden van Jezus zouden kunnen geloven.

De kwestie waar we naar zullen kijken, is niet van belang voor de wet en wat er zou kunnen zijn, of niet zijn wegens vervulling met betrekking tot offers en rituelen. In de evangeliën wordt ons verteld over bepaalde Schrift teksten die al in Jezus vervuld zijn. Jezus spreekt over bepaalde dingen die nog zullen worden vervuld in het Koninkrijk van God [bijvoorbeeld, Lukas 22:16]. Het Koninkrijk van God wordt gepresenteerd als een erfenis die nog moet worden bezeten. In het boek Openbaring wordt ons verteld, *wanneer de woorden van God vervuld zullen zijn*.

Mozes wordt een profeet genoemd en niemand kan doen alsof de profetie en belofte van het Oude Testament al vervuld is. Wat we in dit boek zullen bekijken, is in wie de Bijbel verklaart dat bepaalde dingen vervuld zijn, of nog zullen worden vervuld. We zullen zien dat er geen ruimte is voor het algemeene. Voor ons om Mozes te geloven, zijn er enkele dingen die hij ons vertelt die niet algemeen worden aanvaard. Wat we over deze dingen geloven, omstandigheden waar we in het nieuwe Testament over geloven. Met andere woorden, het voorbereit ons wat we geloven over Jezus' woorden. Wat zijn enkele van deze dingen die niet algemeen worden geloofd in de geschriften van Mozes?

MOZES schreef en maakte uitspraken over de Here God van Israël en over Israël als Gods volk. Mozes schreef over Gods bijzondere relatie met Israël als een apart volk van alle andere rassen. Zodra dit wordt aanvaard, zal worden gezien dat deze scheiding ook door het nieuwe Testament loopt.

MOZES schreef over verbonden en beloften aan Israël. Het nieuwe Testament zegt dat *de beloften die werden gedaan aan de vaders* [dat is, van Israël], God in **ONS HUN KINDEREN** heeft vervuld [Handelingen 13:32,33]. Er is nooit sprake van vervulling in anderen. We zullen zien dat de huidige populaire concepten over "Israel" en de kinderen [sperma] van Abraham ontoereikend zijn. Er is een grote hoeveelheid voorlichting van de populaire leringen te overwinnen, te ont-leren en dit is nooit gemakkelijk voor iemand. Mozes schreef over de verkiezing op dezelfde manier als de apostel Paulus deed en beiden waren bezorgd over dezelfde mensen.

MOZES schreef over het woord van God en de wet van Mozes, als zijnde slechts aan Israël gegeven onder alle andere rassen. Als dit zo is, dan had Israël alleen, verlossing nodig van deze wet, die Israël brak. Daarom wordt genoteerd dat *Jezus kwam, om zijn volk* [dat is, Israël] *te redden van hun zonden* [Matt 1:21, Lukas 1:77 enz.]. Gedurende beide testamenten zijn de betrokkenen altijd Gods volk voordat ze verlost worden. *Terug te kopen* betekent dat ze al eerder in Gods gunst moeten zijn geweest. Ze kunnen alleen Israël zijn.

MOZES schreef over de verschillende lotsbestemming van elke afzonderlijke stam van Israël in de laatste dagen. Het is nooit een gemeenschappelijk lot als "de Joden" op de manier die momenteel wordt onderwezen. Hij schreef over de geboorte-rechten plaatsen van de zonen van Jozef, Efraïm en Manasseh, *in de laatste dagen*. De profetie van Jakob [Gen 48:19] en van Mozes [Deut 33] voor *de laatste dagen* aangaande de zonen van Jakob worden vaak genegeerd. In de leringen van vandaag geven ze niet eens een vermelding, ook al is dit een belangrijk profetisch onderwerp dat van invloed is op de *laatste dagen* gebeurtenissen.

MOZES schreef over Jezus. In Deut 18:15-19, zoals bevestigd in handelingen 3:22,23, lezen we *dat Mozes waarlijk tot de vaders zei: een profeet zal de heer, uw God, u van uw broeders verwekken, zoals ik; Hij zal gij in alle dingen horen wat hij tot u zal zeggen. En, het zal geschieden, dat elke ziel, die de profeet niet zal horen, zal worden vernietigd uit het volk*. Jezus moest op dezelfde manier en door dezelfde mensen worden verhoofd tot Israël [*gij, de mensen van Israël*].

Om dit niet te horen, en dit uit te breiden tot alle mensen van elk ras is om te worden vernietigd van onder de mensen. Zoals Jezus zegt, *als ze geen Mozes en de profeten horen, zullen ze ook niet overtuigd worden, hoewel een was opgestegen van de doden* [Lukas 16:31].

Dit is niet, en was niet, het geloof van onze populaire vertalers, en het tegenovergestelde standpunt is dus in de vertalingen geschreven. Terwijl velen bereid zijn om te geloven dat Jezus uit de dood opstond, zijn ze niet bereid om te geloven wat Jezus zei.

Jezus sprak in Johannes 6:32-70 over *wat als je ziet dat de zoon des mensen opstijgt waar hij voor was* (v62), waardoor het heel duidelijk was dat:

Niemand kan tot mij komen, behalve dat het hem van mijn vader werd gegeven (v65).

Geen mens kan tot mij komen, behalve de vader die mij heeft gezonden hem trekke (v44).

Alles wat de vader mij geeft, zal naar mij komen (dat wil zeggen, Zijn volk-het huis van Israël, dat Jezus verlost) en hem die naar mij komt (de mensen in Israël die accepteren/geloven wat Jezus heeft gedaan). Zal ik in geen enkele wijze uitwerpen (v37 en 39).

De beperkingen die in deze verzen worden uiteengezet, beledigen nog steeds mensen (v61) en zijn nog steeds een moeilijk gezegde; Wie kan het horen (V60)? Alle religieuze tradities, vertalingen, emotie of sentiment kunnen deze beperkingen niet veranderen.

MOZES schreef over wat Bileam profeteerde over de tenten van Jakob en de tabernakels van Israël [Numeri 24], en van wat Gods volk tegen Moab, Sheth en Edom in de laatste dagen zou doen. Elk van deze identiteiten wordt vandaag genegeerd, zelfs als Jakob 24 keer in het nieuwe Testament wordt genoemd en Israël 75 keer in het nieuwe Testament voorkomt. Men hoort nooit van het lot van Edom. Israël, samen met Jakob, komt 3.929 keer bij naam voor in de Bijbel. Dit is een reden waarom van de Bijbel kan worden gezegd, het gaat over Israël.

MOZES schreef een lied waarvan we in Openbaring 15:3 te horen krijgen en *zingen het lied van Mozes, de dienaar van God*. In deze eindtijd is er geen verandering in de inhoud van het lied van Mozes. In dit lied wordt ons verteld, *want het deel van de heer is zijn volk, en Jakob is het lot van zijn erfenis*. Aan het einde van dit lied wordt ons verteld, *en zal barmhartig zijn tot zijn land en zijn volk* [Deut 32:9,43]. Deze woorden werden alleen tot Israël gesproken!

De Psalmen en alle profeten, samen met het nieuwe Testament, bevestigen consequent wat Mozes schreef. Zij zijn niet en kunnen zich niet tegen elkaar verzetten. We zijn het eens of verwerpen dit, maar Jezus zegt dat we Mozes moeten geloven als we zeggen dat we Jezus geloven. Als we echt het antwoord willen weten op de vraag die werd gevraagd (in Johannes 5:46,47, aan het begin van deze onderafdeling) en vandaar voor onze bijeenkomsten om de werken van God te bewerken, dit is het antwoord dat Jezus gaf:

*Johannes 6:29
gezonden heeft.*

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Dit is het werk van God: dat u gelooft in Hem Die Hij

NIET GELOVEN WAT GOD ZEGT BRENGT OORDEEL

Steeds opnieuw door de Schrift, vinden we dat Gods volk gewoon niet zou geloven wat God zei. Deze voortdurende weigering bracht het uiteindelijke oordeel van God op dit ongeloof en dit is een zeer serieuze overweging voor ons allen. Er wordt genoteerd hoe Abraham God geloofde en er was een goed gevolg voor. Vanwege de traditionele leringen en Bijbel onderwijs, is het voor christenen vandaag bijzonder moeilijk om te geloven wat God zegt, vooral als het gaat om het geloven van *de geschriften van Mozes*. We kunnen veel over geloof leren, maar als we niet leren over *het geloof dat ooit aan de heiligen werd afgeleverd* [Judas 3], vinden we een blok in de praktische uitoefening van geloof. Maar Mozes sprak over Jezus en voor wie [in het bijzonder] Jezus zou worden opgewekt om van hun zonden te redden. Als we geloven dat de implicatie van de zinnen *in de hele wereld gaat en dat God de wereld zo lief had* zoals ze vaak worden gepresenteerd, dan kunnen we Mozes niet tegelijkertijd geloven. Deze twee teksten worden in dit boek opnieuw gewaardeerd. Bedenk nogmaals, Jezus zegt dat we hem moeten geloven en wat hij zegt over Mozes, om te geloven wat hij bedoelt.

Het is noodzakelijk om opnieuw te onderzoeken de betekenis van eenvoudige woorden zoals "de Jood", "heidenen", "de kerk", "Abraham's zaad" en "Israël". Antwoordt u alstublieft niet op een kwestie voordat deze is gehoord, want dat is verkeerd. Laten we eerst onze basis opbouwen in het Oude Testament en deze zaak vervolgens beoordelen.

In dit beginsel vinden we uitspraken over "de wet" [statuten en oordelen] die God alleen aan zijn volk Israël gaf. Dit betekent op geen enkele wijze dat niet-Israëlieten niet onderworpen zijn aan een rechtsbeginsel, maar er is een verschil.

Als we specifiek tegen Israël spreken, lezen we:

Deut 4:6-8 *Neem ze in acht en doe ze; want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn voor de ogen van de volken, die al deze verordeningen horen zullen en zullen zeggen: Werkelijk, dit grote volk is een wijs en verstandig volk; Want welk groot volk is er waar de goden zo dichtbij zijn als de HEERE, onze God, bij ons is, altijd als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er dat zulke rechtvaardige verordeningen en bepalingen heeft als heel deze wet, die ik u heden voorhoud?*

v 13 *Hij maakte u Zijn verbond bekend, dat Hij u beval te doen, de Tien Woorden, en Hij schreef ze op twee stenen tafelen.*

Deze tekst is naar Israël als een ras van mensen, en het toont de relatie tussen Israël en de rest van de rassen. Dit is waar dit boek over gaat.

HOOFDSTUK OVERZICHT

HOOFDSTUK 1: EXCLUSIEVE AARD VAN ISRAËL IN HET OUDE TESTAMENT

Een boek voor boek overzicht naar "Exclusief Israel " door het Oude Testament.
De "statuten" en de "oordelen" werden gegeven als een verbond met Israël alleen. Alleen Israël had dit exclusieve wets-verbond gebroken en had verlossing nodig.
God wordt alleen aangesproken, als de God van Israël en Jakob.
God scheidde Israël van andere rassen.
God hield van *de vaders* van Israël en koos hun geslacht/zaad na hen.
Israël is Gods *uitverkoren*.
God zegt dat hij, van alle rassen op aarde, alleen Israël *kende*.
De *nieuwe hart* profetie heeft alleen betrekking op Israël.
Het Nieuwe Testament betreft alleen het Huis van Israël en het Huis van Juda, als dezelfde mensen met wie het Oude Testament/Verbond werd gemaakt.

HOOFDSTUK 2: EXCLUSIEVE AARD VAN ISRAËL IN HET NIEUWE TESTAMENT

Een boek voor boek overzicht naar "Exclusief Israel" door het nieuwe Testament.
Verlossing van de gebroken wet kan niet veel-rassig zijn, omdat alleen Israël de wet in de eerste plaats had gekregen.
Gezegend wordt de Here God van Israël; omdat hij **zijn volk** heeft bezocht en verlost.
De evangeliën en de brieven zijn alleen gericht tot Israëlieten.
De twaalf stammen zijn NIET verdwenen uit de pagina's van het nieuwe Testament.
De "hoop" van het nieuwe Testament wordt altijd uitgedrukt als zijnde de "hoop" van Israël.
Jezus bevestigde de beloften aan "de vaders" van Israël.

HOOFDSTUK 3: REACTIES OP EEN EXCLUSIEF ISRAËL

Een kort onderzoek van elf van de meest voorkomende reacties op een raciaal exclusief Israël.

HOOFDSTUK 4: WELKE WERELD HEEFT GOD "ZO LIEF"?

"De wereld" betekent niet elk ras, of alle bewoners op aarde. Er zijn veel "werelden" in de Schrift.
Het Griekse woord verwijst naar:

- a) de wereld van een vrouws' haar versieringen.
- b) de menselijke tong.
- c) zowel goede als slechte "systemen".
- d) materiaale bezittingen.
- e) het kan verwijzen naar orde of stoornis, de sterren en de hemel.
- f) vele andere dingen.

Het is enigszins moeilijk om het evangelie aan sommige van deze "werelden" te verkondigen.
Hoe de gemeenschappelijke algemeene opvatting tegenstrijdigheden oplevert binnen het nieuwe Testament.
Wat is een *ander evangelie*?
Waarom heeft Jezus de discipelen alleen naar de *verloren schapen van het Huis van Israël* verzonden?

HOOFDSTUK 5: STRUIKELBLOKKEN NAAR EEN EXCLUSIEF ISRAËL

Een korte blik op afzonderlijke bezwaren tegen "een exclusief Israel".
Wat is *het Israël van God*?
Kunnen er twee Israëls zijn, één natuurlijk en één geestelijk?
"Alles" is niet "alles van alles", maar alleen van het gedeelte dat wordt besproken.

HOOFDSTUK 6: DAT ONGELUKKIGE WOORD "GENTILE"/HEIDEN/SOORT"

"De Joden" en "Israël" zijn NIET hetzelfde!
De oorsprong van het woord "Gentile/Soort/Heiden".
Hoe het woord "Gentile/Soort" wordt gebruikt en misbruikt.
Een blik op de vertalingen van *Goi* [Heb] en *Ethnos* [Grieks].

Beide woorden worden ook gebruikt voor zowel Israël als niet-Israël, en dus kan de populaire theologie niet goed zijn.
De twee partijen zijn:
a) het Huis van Israël [tien stammen]-of *de onbesnijdenis*.
b) het Huis van Juda [twee stammen]-of *de besnijdenis*.
De zogenaamde Gentiles/heidenen in de Schrift kunnen alleen Israëlieten zijn.

HOOFDSTUK 7: ZOUDEN DE MODERNE JODEN ISRAËL KUNNEN ZIJN?

Verschillende woorden die worden gebruikt voor "de Joden".
Het nageslacht van Juda en de bewoners van Judea zijn niet altijd hetzelfde. Het verschil tussen Galilea en Judea en hun inwoners.
Jezus veroordeelde "de Joden" en in het hele Nieuwe Testament worden de woorden "de Jood" gebruikt in een slechte zin.
Het verschil tussen Abrahams' zaad en Abrahams' kinderen.
Jezus' voornaamste onderwijs was niet voor "de Joden".
Waar kwamen "de Joden" vandaan? Zijn ze vooral "Edom," dat is, de afstammelingen van Ezau?
Het lot van de Edomieten. Kan Edom worden geïdentificeerd?
Wie zijn de mensen die zeggen dat ze Joden zijn, maar zijn niet Joden [Openbaring 2:9]? Wat is hun godslastering?
Joden die niet-Semitisch zijn.
Is dit het meester bedrog van leugenaars om "de Joden" te gelijkstellen met Israël?
Antisemitisme, het is niet wat vaak wordt geleerd.
Heilige koeien van volks overtuigingen.

HOOFDSTUK 8: GALATEN EN ISRAËL EXCLUSIEF

Een meer gedetailleerd kijkje naar de Exclusiviteit van Israël door Galaten en Romeinen.
Israël in het nieuwe Testament zijn nog steeds dezelfde mensen als Israël in het Oude Testament.
Waren de beloften aan het zaad van Abraham aan Jezus gedaan als dat zaad?
Wie zijn het zaad van Abraham?
Als van een en het gezalfde zaad.
Christos zonder lesou - zijn de woorden Christus en Jezus altijd uitwisselbaar?
Kan "Christus" verwijzen naar een **gezalfd iets**, anders dan Jezus?
Hebben *in Jezus* en *in Christus* altijd dezelfde betekenis?
Het verschil tussen "geboren" en "verwekt". *Gennao* is geen *mono-genen*.
De kinderen van belofte.
Een onderzoek van *naar u zullen alle volkeren gezegend worden*.

HOOFDSTUK 9: ADOPTIE/AANNEMING

"Adoptie" verwijst naar de adoptie/aanneming van zonen uit Israël, niet van anderen naar Israël toe.
De vijf adoptie verzen worden onderzocht.
Wie zijn de zonen van God?

HOOFDSTUK 10: PELGRIMS, VREEMDEN EN ISRAËL

De verschillen tussen de woorden pelgrims, vreemden, vreemdelingen, buitenlanders enz.
De problemen die worden veroorzaakt door slechte en onverenigbare vertalingen van deze woorden.
Wat zijn de verschillende soorten vreemden in beide Testamenten?
Bepaalde "vreemden" enz., zijn alleen Israëlieten.

HOOFDSTUK 11: ZADEN, NATUURLIJK EN GEESTELIJK

Wat is het zaad van Abraham?
Wat zijn "nakomelingen"? Wat betekent dat Jezus "de nakomeling van David is" ?
Het verschil tussen "zaad", "nakomelingen", "kinderen", "fruit" enz.
De reden waarom het nodig is om deze dingen, die anders zijn, te verdelen.
Zera [Hebreeuws] en *sperma* [Grieks] zijn alleen geslachtelijk.

De woorden "geestelijk" en "natuurlijk".
Het Heilig Zaad en het feit van het Gezalfde Zaad.
Wie zijn de Gescheiden, Gekozen, Steen/Rots, Uitverkoren en Eigenaardige mensen?

HOOFDSTUK 12: "WEDER GEBOREN OF VOORTGEBRACHT VAN BOVENAF"?

Het populaire gebruik van de uitdrukking *Born Again/Weder-Geboren*, verbergt de echte betekenis.
Wat *van bovenaf* betekent, van een begin. Wat *geboren* betekent. Wanneer dat optreedt.
Geboren uit water heeft betrekking op de tijd van lichamelijke geboorte.
Wie God heeft verwekt en wie Gods' eerst geborenen is.
Sarah en Abraham als de rots en de put waaruit Israël wordt getrokken.
Wat *uit de baarmoeder* en *gevormd uit de baarmoeder* betekenen.

HOOFDSTUK 13: DE KERK

De oorsprong en de stichting van de "kerk".
De woorden voor rots of steen: *Petra, Petros en Lithos*.
Wat betekent de "kerk" en de oorsprong in het Oude Testament van de kerk.
Wat de "kerk" is, als het "lichaam": haar man/vrouw relatie.
De "kerk" en de synagoge.
De "kerk" als de basis van de waarheid.
De synagoge van Satan-de vervalsing in de kerken.
Tekenen en wonderen in de kerk.

HOOFDSTUK 14: WAAROM ZOU U HET KONINKRIJK VAN DE HEMEL NIET VERKONDIGEN?

Wat is het "Koninkrijk". Is het fysiek, geestelijk of beide?
De troon van het Koninkrijk en zijn eeuwige aard.
De troon en het Koninkrijk in het nieuwe Testament.
Waarom alleen Mattheüs het Koninkrijk van de Hemel in het nieuwe Testament noemt.
De verschillen tussen het Koninkrijk van de Hemel en het Koninkrijk van God.
Israël in de gelijkenissen van het Koninkrijk.
Het Koninkrijk en de herverzameling van Israël.

HOOFDSTUK 15: DE HERVERZAMELING VAN ISRAËL-HET OUDE TESTAMENT

Waarom de huidige Staat genaamd 'Israel' geen verband heeft met de hervergadering van Israël.
De volks-overtuigingen hebben geen profetische steun van het Oude Testament.
De populaire overtuigingen negeren de tijdstip factoren gegeven in profetie.
Een boek voor boek onderzoek van de herverzameling.

HOOFDSTUK 16: DE HERVERZAMELING VAN ISRAËL-HET NIEUWE TESTAMENT

Dat wordt alleen voor dezelfde mensen, *Israël*, vervuld.
De ontmoetingsplaats is het *land dat ik je vaders heb gegeven*.
Israël is vergaderd vanuit, en niet van, alle volkeren. De tijd is niet in deze huidige tijd - het is ofwel gelijktijdig met, of na, de Weder Komst.
Om het anders op te vatten, is om te zeggen dat de herrijzing voorbij is. Waarom de populaire positie een gevaarlijke leer is.
Wat is de *erfenis*?

HOOFDSTUK 17: DE ERFGENAMEN VAN JAKOB-ISRAEL

De erfgenamen van Jakob zijn Efraïm en Manasseh en de naam "Israel" is ook op hen genoemd. Hun zegeningen in *de laatste dagen*.

Israël is niet vernoemd naar "de Jood", of de kerk [in het populaire concept].

De mensen en de veelheid van volkeren.

Jakobs' nakomelingen zijn een volheid van *Goi* [*Goi* is het woord oorsprong van de [Gentile/heiden/soort']].

Het nieuwe Testament Israël - de *besnijdenis van het hart*.

Wanneer Efraïm zich bekeert.

HOOFDSTUK 18: DE ZONEN VAN JOZEF

Zijn geboorterecht werd gegeven aan de zonen van Jozef.

God behandelt niet alle rassen hetzelfde.

Zelfs elke stam van Israël wordt verschillend behandeld.

Het afwenden van goddeloosheid van Jakob.

Wie Efraïm [en zijn broer Manasseh] vandaag kan zijn.

De "nieuwe plaats" aangesteld voor Israël.

Waar de nieuwe plaats van Jeruzalem zou kunnen zijn.

Dit is geen nieuwe doctrine.

HOOFDSTUK 19: DE NIET-ISRAËLIETEN RASSEN

Racisme in de Bijbel. Is onze onveranderlijke God nog steeds racistisch?

Hoe de andere rassen betrekking hebben op Israël.

Hoe we onze overtuigingen van geloof moeten beoordelen.

Zou een deel van het orthodoxe christendom cultish zijn?

HOOFDSTUK 20: WAT VAN DE DOCTRINE VAN HET BILEAM?

Wat is de leer van Bileam?

Kerken leren nog steeds de leer van de Bileam, ondanks dat Jezus zegt dat hij dit tegen hen houdt.

Wat *gaan dwalen/ontucht*, eigenlijk betekent.

Het Nieuwe Testament 'verdwalen/ontucht'...

Wat Jezus bedoeld, behalve dat het voor overspel is.

Wat is hoerendom? Is het trouwen buiten eigen ras? Scheiding in dit verband?

HOOFDSTUK 1: EXCLUSIEVE AARD VAN ISRAËL IN HET OUDE TESTAMENT

Er zijn twee zeer interessante feiten in beide testamenten die niet algemeen worden aanvaard. Ten eerste zijn er de vele uitspraken die aantonen dat God degenen verlost die alreeds Zijn volk waren voorafgaand aan de verlossende daad, bijvoorbeeld Psalm 111:9, *Hij zond verlossing naar zijn volk* of Lukas 1:68, *want hij heeft bezocht en verlost zijn volk*. Het tweede interessante feit dat in deze Geschriften zal worden gezien, is dat wat algemeen bekend staat als "De Wet" als een verbond aan Israël werd gegeven als ras en dat het aan geen enkel ander ras of volk werd gegeven.

Deze twee bijbelse feiten druisen in tegen de huidige leringen die bijna algemeen worden aanvaard. Wat vandaag echt wordt geleerd, is dat alle rassen hetzelfde zijn met betrekking tot de gebroken wet. Dit wordt niet waargenomen in de oudtestamentische wet en de profeten. In het Nieuwe Testament vinden we nog steeds verwijzing naar de Twaalf Stammen van Israël; ze zijn op geen enkele manier verdwenen. In deze studie wordt aanbevolen dat u vergeet wat u op dit moment weet over de woorden: *heidenen*, *joden* en *de kerk* en er een andere blik op werpt. We zullen beginnen met het citeren van de Schrift en er commentaar op geven.

EEN BOEK VOOR BOEK OVERZICHT NAAR DE EXCLUSIVITEIT VAN ISRAËL

De onderstaande verzen zijn allemaal gericht tot Israël en niet tot iemand anders! Neem bij het lezen ervan de nadruk op de woorden in elk vers om te zien dat dit zo is.

Exodus 6:6 En ik zal ulieden to Mijn volk aannemen, en ik zal u tot een God zijn; en gijlieden zult bekennen, dat ik de Heere uw God ben,

We beginnen hier met de scheiding van Israël van andere volkeren. God, die zich tot Israël richt, zegt dat Hij de God van dit ene volk zal zijn. Hier is het Jehovah, die de schepper van Israël is. Door de hele Bijbel heen kunnen we geen specifiek vers vinden dat zegt dat de God van de Bijbel anders is dan de God van Israël.

Exodus 19:5,6 Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. . . .

De woorden *boven alle mensen* stelt meteen dat er een andere relatie is tussen God en Israël die niet van toepassing is op andere rassen. Het was Jezus die later zei dat tenzij een persoon van *bovenaf* geboren was, hij het Koninkrijk der hemelen niet zou kunnen zien, bevestigend dat ze van dezelfde mensen moeten komen. Het zeer Griekse voorvoegsel *ano* suggereert "opwaarts" of "superieur". Verder zijn de uitdrukkingen *Koninkrijk van priesters* en *een heilige natie* als een rechtstreeks citaat te vinden in 1 Petrus 2:9 (*een koninklijk priesterschap*) waaruit blijkt dat de mensen hetzelfde zijn. Over geen enkel ander ras wordt op dezelfde unieke manier gesproken.

Lev 20:26 U moet heilig [apart] voor Mij zijn, want ik, de HEERE, ben heilig. Ik heb u van de volken afgezonderd om van Mij te zijn.

Hier vinden we een duidelijkheid die getuige is van de rassen scheiding van Israël van andere rassen. Het Hebreeuwse woord *badal* betekent *scheiden, onderscheiden, selecteren, delen en volkomen te scheiden*. De basisbetekenis van de woorden *heilig* en *heiligheid* in beide testamenten brengt het idee van *gescheiden* of *apart*. Over God Zelf wordt gesproken als *de Heilige van Israël*, maar nooit als de Heilige van enig ander ras. In beide testamenten betekent een *heilige natie* dus een "afgescheiden" natie. De Heilige Geest is ook de Geest van afscheiding op de *heilige natie*. In de Schrift kunnen we een verwijzing vinden naar *De Heilige Mensen* [Daniel 8:24], verwijzend naar Israël. Toen God Israël van de andere rassen scheidde, zijn er geen aanwijzingen dat de scheiding voor een beperkte periode zou zijn. In feite is het tegenovergestelde dat wordt getoond.

Deut 4:7,8 Want welk groot volk is er waar de goden zo dichtbij zijn als de HEERE, onze God, bij ons is, altijd als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er dat zulke rechtvaardige verordeningen en bepalingen heeft als heel deze wet, die ik u heden voorhoud?

Dit vers stelt vast dat de wet alleen aan Israël werd gegeven. Mozes spreekt alleen tot Israël en verklaart in vers 13 dat dit De Tien Geboden behelst. Het Oude Testament werd alleen met Israël gemaakt, zelfs als er op dat moment een gemengde menigte bij hen was. De kwestie hier is de relatie tussen wet en verbond.

Deut 4:37 Omdat Hij uw vaders liefhad en hun nageslacht na hen verkozen had,

De genetische relatie tussen vaders en zaad is niet te vermijden! Deze verwijzing gaat door in het Nieuwe Testament!

Deut 7:6 Want u bent een heilig [apart] volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

Dit is geen populaire leerstelling, maar het is een van de vroege Bijbelse uitspraken over de unieke, exclusieve plaats van Israël tussen alle andere rassen. Als Israël als een ras uit de Bijbel zou verdwijnen, zou de profetie dit voorspellen. In het Nieuwe Testament stelt Paulus de vraag: *Heeft God Zijn volk verstoten? - Nee! - God verhoede* [Rom 11:1]. Op dat moment was Israël gescheiden in twee Huizen waarvan “een deel” verblind was [v7] maar Israël als geheel *heeft niet verkrege*n.

Deut 32:9 Want het deel van de HEERE is Zijn volk, Jakob is het gebied dat Zijn eigendom is.

Er is nergens een Schriftgedeelte dat zegt dat een ander ras dan Israël, geslachtiglijk Gods erfenis is.

Deut 33:29 Welzalig bent u, Israël! Wie is zoals u? U bent een volk dat door de HEERE verlost is.

Mensen leren of denken graag dat God onbevooroordeeld of niet-selectief is, maar als Soevereine God kan Hij doen wat Hem behaagt. Paulus zegt, *en dus zal HEEL ISRAËL worden gered* [Romeinen 11:26].

Numeri 23:9 Want vanaf de top van de rotsen zie ik hem, vanaf de heuvels neem ik hem waar; dat volk woont afgezonderd, onder de heidenvolken rekent het zich niet.

In het Nieuwe Testament is de oproep nog steeds om *uit HEN te komen en niet het onreine aan te raken*. Het is God die deze seksuele of fysieke scheiding voor altijd heeft gemaakt. Israël mag geen interactie aangaan met andere rassen voor een dergelijk gemeenschappelijk doel of een ongelijk juk aangaan met andere rassen, in het bijzonder met hun afgoden. Dit brengt Gods oordeel over overtreders.

2 Sam 7:23 En wie is als Uw volk, als Israël, het enige volk op de aarde dat God is gaan verlossen om voor Hem een volk te zijn, om Zich een Naam te maken

We moeten de bijzondere nadruk hier opmerken die ons hetzelfde verhaal vertelt over Israël als het enige volk dat Jezus kwam verlossen.

Psalm 78:5 Want Hij heeft een getuigenis ingesteld in Jakob, een wet vastgesteld in Israël; die heeft Hij onze vaders geboden . . .

De triade, *Jakob, Israël en vaders* is een drievoudige band die niet kan worden verbroken. Opnieuw vinden we hier de bevestiging dat de wet aan Israël werd gegeven. In het Nieuwe Testament vinden we dezelfde uitdrukkingen, *vaders, Jakob en Israël*, die aantonen dat het Nieuwe Testament gericht is tot dezelfde mensen - degenen die het Oude Testament hadden. Dat wil zeggen, ze zijn allemaal Israëlieten van ras.

Psalm 147:19,20 Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn verordeningen en Zijn bepalingen. Zo heeft Hij voor geen enkel ander volk gedaan; die kennen Zijn bepalingen niet.

Dit is een zeer duidelijke verklaring dat *Zijn Woord* niet aan andere rassen wordt gegeven! Dit is geen populair concept of leer, maar het wordt in beide Testamenten bevestigd. Maar als God verklaart dat *Hij zo met geen enkele natie heeft gehandeld*, durven we het niet in twijfel te trekken! Israël is uniek door Gods' soevereine keuze.

Psalm 148:14 Hij heeft de hoorn van Zijn volk opgeheven, de roem van al Zijn gunstelingen, van de Israëlieten, het volk dat nabij Hem is.

Deze Schrift definieert wie en wie alleen heiligen zijn. *Saints/Heiligen* verschijnt in het Nieuwe Testament zonder enige nieuwe omschrijving. Het is God die deze scheiding voor altijd heeft gemaakt. Ook vinden we niet dat andere rassen "dicht" bij God zijn.

Jesaja 41:8,9 Maar u, Israël, Mijn dienaar, u, Jakob, die Ik heb verkozen, het nageslacht van Abraham, die Mij liefhad,

"Het NAGESLACHT" - dit woord is erg belangrijk, omdat het definieert naar welk deel van het zaad van Abraham in beide Testamenten voortdurend, als ras wordt verwezen als Gods' eigen volk. Niet alle naties die uit Abraham voortkomen, worden als zijn zaad beschouwd. Alleen de natie 'genoemd' of 'geroepen' IN Izak, moet zo worden beschouwd. Jakob en zijn nakomelingen werden geaccepteerd als dit zaad. Om dit te laten zien, werd Jakob 'Israël' genoemd - dat wil zeggen, hij kreeg Gods' naam. Zo werd Jakob het zaad genoemd in Izak.

Jesaja 43:1 Maar nu, zo zegt de HEERE, uw Schepper, Jakob, uw Formeerder, Israël: Wees niet bevreesd, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent van Mij.

Dit vers bevatte de woorden "geschapen" en "gevormd" die niet hetzelfde zijn. Jakob is gemaakt, maar Israël is gevormd.

Gevormd	yatsar	Om te vormen, te vormen of te maken.
Gemaakt	bara	In context is dit creëren.
Verlost	gawal	Teruggebracht, vrijgekocht, hersteld of gewroken.

Deze dingen worden nooit over een ander ras gezegd. Als God elk ras zou kiezen, zou er geen verkiezing, keuze of terugkoop zijn. De hele mensheid zou hetzelfde zijn! Deze uitdrukkingen gaan door in het Nieuwe Testament. Klinken ze bekend? Er is een verschil tussen de uitdrukkingen *de zonen van Jakob* en *de kinderen van Israël* door de Schrift, waarbij de ene 'geschapen' is en de andere 'gevormd'. Degenen die 'gevormd' zijn door volledig in God te geloven, komen uit degenen die de natuurlijke nakomelingen zijn. We vinden een soortgelijk verschil tussen Genesis 1 en Genesis 2.

Jesaja 45:4 Ter wille van Jakob, Mijn dienaar, Israël, Mijn uitverkorene, riep Ik u bij uw naam; Ik gaf u een erenaam,

Opmerking: de uitverkoren is een belangrijke term die Gods' selectie definieert van een volk [enkelvoud] dat een geslacht is [nationaal Israël]. Verkiezen of *bachiyr* betekent " één gekozen " [enkelvoud]. Jezus en de schrijvers van het Nieuwe Testament gebruiken de term op een manier die niet verandert.

Jesaja 46:3 Luister naar Mij, huis van Jakob, en heel het overblijfsel van het huis van Israël, u, die door Mij gedragen bent vanaf de moederschoot, gedragen vanaf de baarmoeder.

Opmerking: Dit definieert de rassen oorsprong van Israël als afkomstig uit de baarmoeder van Sara [zie ook Jesaja 51: 1,2, *het gat in de put*]. Dit wordt verderop in dit boek uitgelegd.

Jesaja 49:3 Hij heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Knecht, Israël, in Wie Ik Mij zal verheerlijken.

Dit toont aan dat Israël Gods dienstknecht is. Dit is weer een voortdurende uitdrukking die wordt gebruikt voor degenen die Gods doeleinden vervullen. "Dienaar" wordt soms toegepast op andere rassen die God gebruikt om Israël te straffen zodat Israël God zou kunnen verheerlijken. God zegt niet dat hij verheerlijkt zal worden in een ander ras dan in Israël. In het Nieuwe Testament zullen we zien dat, *en zij de God van Israël verheerlijkten* [Matteüs 15:31].

Jesaja 53:8Om de overtreding van mijn volk is de plaag op Hem geweest.

Mijn volk hier zijn, of Gods' volk of Jesajas' volk, (die dezelfde mensen zijn). Het is populair om deze beperking uit te breiden zodat andere rassen kunnen worden opgenomen. Dat is niet geldig; *ze zijn alleen Israël*. Dit geliefde hoofdstuk met zijn *alles wat we als schapen hebben is op een dwaalspoor geraakt* spreekt over Jezus die verwond werd voor *onze* overtredingen met vermelding van *wij en onze*. *Mijn volk ging vroeger naar Egypte om daar te verblijven* in Jesaja 52: 4, geeft uitdrukking en positieve identiteit

van de mensen die worden aangesproken en dit loopt door tot in het volgende hoofdstuk. De "schapen" die afgedwaald waren, zijn degenen die de goede Herder kwam zoeken en redden.

Jesaja 59:20,21 En naar Sion zal een Verlosser komen voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren, spreekt de HEERE. Wat Mij betreft, dit is Mijn verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op U is, en Mijn woorden die Ik U in de mond gelegd heb, zullen uit Uw mond niet wijken, ook niet uit de mond van Uw zaad, evenmin uit de mond van het zaad van Uw zaad, zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid.

Het is onmogelijk om zaad of "zaad van zaad" te vergeestelijken; het zijn geslachts termen die aan de gang zijn.

Er lijkt geen enkele verwijzing te zijn naar een andere natie dan Israël tot wie de Verlosser zou komen. Hij is altijd *De Verlosser van Israël* en het is, zoals gezegd, voor altijd. Jezus kwam om *Zijn volk te bezoeken en te verlossen* [Lukas 1:68]. Jezus is de Bloedverwant-Verlosser van Israël. Er is nooit enige suggestie dat iemand anders dan Israël wordt verlost. Van welk gebroken Wetsverbond zouden de andere rassen verlost moeten worden? Bedenk nogmaals hoe alleen Israël de statuten en oordelen kreeg en alleen Israël verlossing nodig had van de wet die ze hadden overtreden.

We zien dat het verbond voor alle generaties van het zaad van Jakob is, en het is aan degenen die zich van overtreding wendden in JAKOB die de Verlosser bespaart. Hier weer hebben we de geest die van het gezalfde ras is. 'Israël heeft *Mijn Geest die op u is.*' Dit wordt vandaag niet vaak geleerd. We zullen zien dat dit dezelfde presentatie is als die in het nieuwe Testament, geloof het of niet. Deze tekst is niet aanvaardbaar voor de traditie. Raad eens waarom? Het is omdat Israël als ras exclusief blijft als het zaad van Jakob.

Jer 50:4 In die dagen en in die tijd, spreekt de HEERE, zullen de Israëlieten komen, zij en de Judeeërs tezamen - al wenend zullen zij hun weg gaan - en zij zullen de HEERE, hun God, zoeken.

Een veelbesproken onderwerp is de hervergadering van Israël die zogenaamd momenteel in Palestina plaatsvindt, maar 'in die tijd' is het niet de huidige activiteit in die Israëlische Staat. Wat er wordt vastgesteld, is alleen wie moet worden herv verzameld. Is het een veel-rassen kerk of is het alleen het huis van Israël en het huis van Juda [dat zijn, de twaalf stammen van Israël]? Dit laatste is de samenhangende en herhaaldelijke bijbelse presentatie, zoals in het vers boven [Zie ook Ezechiël 37:15-28 in het bijzonder]. Het beeld dat wordt geschilderd is altijd van een nog steeds, zeer exclusief Israël. Het huis van Israël en het huis van Juda zijn exclusief van de heidense rassen rondom. Hieruit blijkt dat ze aan het eind van het nieuwe Testament nog steeds exclusief zijn. Ze moeten dus exclusief zijn in het tijdperk van het nieuwe Testament, zelfs tot aan het hervverzamen. Merk op dat er geen voorbeeld van profetie is die een niet-Israël-inhoud in de hervverzameling presenteert, dus er moet iets mis zijn met de traditionele leringen.

Jer 51:19 Maar het Deel van Jakob is niet als zij, [dat is, Babylon] want Hij is de Formeerder van alles, en Israël is de stam die Zijn eigendom is, HEERE der legermachten is Zijn Naam.

Dit sluit "Babylon" volledig uit van Gods erfenis. De regeling van deze gebeurtenis is aan het einde van de nieuw Testamentische tijd. Nogmaals, het nationale Israël moet door deze tijd heen gaan. Israël moet de staf over de andere rassen zijn om *met God te heersen*. Israël betekent regeren met God. Over wie dan, als alle rassen hetzelfde zijn?

Ezek 37:26-28 Ik zal met hen een verbond van vrede sluiten. Het zal een eeuwig verbond met hen zijn, Ik zal hun een plaats geven en hen talrijk maken, en Ik zal Mijn heiligheid in hun midden zetten tot in eeuwigheid. Mijn tabernakel zal bij hen zijn, Ik zal een God voor hen zijn en zij zullen een volk voor Mij zijn. Dan zullen de heidenvolken weten dat Ik de HEERE ben, Die Israël heiligt, wanneer Mijn heiligdom voor eeuwig in hun midden zal zijn.

Dit toont aan dat Gods verbond alleen met Israël is, en dat de andere rassen hiervan op de hoogte zullen zijn wanneer God met zijn volk Israël komt wonen. Het tijdstip, wederom, is het einde van de eeuw bij Jezus' wederkomst en wanneer Gods heiligdom in het midden van Israël is en nergens anders.

Daniel 12:1 *In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw [Daniels] volksgenoten bijstaat. Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek.*

Aan het einde van de eeuw is het nog steeds alleen *uw mensen* die worden verlost. Israël bestaat nog steeds als volk op het moment van het einde en door het tijdperk van het nieuwe Testament. Michaël staat niet op voor andere rassen.

Hosea 1:11 *Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten.*

Deze en andere citaten van de kleine profeten zijn opgenomen om de "eenheid van de Schriften" te laten zien, die altijd het exclusieve karakter van Israël presenteert. Hosea definieert weer wie er is herverzameld, en ook het tijdstip. We zullen zien dat de kinderen van Juda en de kinderen van Israël tot deze tijd niet verenigd zijn. Er is geen suggestie dat er eenig andere ras is, of van een vele-rassen "kerk" bestaande uit "Joden en heidenen/soort", als onderdeel van het herverzamen van het overblijfsel van Israël in deze kleine profeten. Het zijn altijd de twee huizen die worden herverzameld en samenkomen.

Hosea 14:1-5 *Bekeer u, Israël, tot de HEERE, uw God,.....Ik zal Israel zijn als de dauw:*

Dit is op het moment van het herverzamen wanneer Israël als een natie terugkeert naar *de heer, uw God*. [v9, wie is verstandig...Hij zal deze dingen begrijpen]. Er wordt geen ander ras gevraagd om terug te keren naar Israëls God.

Joël 2:27 *Dan zult u weten dat Ik te midden van Israël ben, dat Ik,*

Joël 3:2 *zal Ik alle heidenvolken bijeen brengen en hen doen afdalen naar het dal van Josafat, Daar zal Ik met hen een rechtszaak voeren, vanwege Mijn volk en Mijn eigendom Israël, dat zij onder de heidenvolken verstrooid hebben. Mijn land hebben zij verdeeld.*

Nogmaals, er is geen profetische verandering over welke natie God in het midden is, of van welke natie hij zal zijn in het midden, in deze toekomstige tijd.

Amos 3:2 *Alleen u heb Ik gekend uit alle geslachten op de aarde.*

Het woord dat is gebruikt voor *bekend* kan niet volledig worden behandeld, maar het betekent niet *te erkennen*. Het wordt meer gebruikt *om te erkennen als een feit, openbaring kennis* of op een intieme en gekozen manier *te onderscheiden*. Hier is de volledige isolatie van Israël van de andere rassen.

Let op: Dit is belangrijk wanneer we naar het nieuwe Testament komen waar het verwijst naar degenen die van God *te voren zijn gekend*. Dit identificeert de mensen als dezelfde natie in beide testamenten; degenen die in het nieuwe Testament *bekend* waren, zijn degenen die in het Oude Testament waren *te voren gekend*.

Micah 2:12 *Ik zal u, Jakob, zeker verzamelen, geheel en al. Ik zal het overblijfsel van Israël zeker bijeenbrengen.....*

Zijn er nog steeds twijfels dat er op dit moment van herverzamen geen andere rassen worden genoemd?

Habakkuk 3:13 *U bent uitgetrokken tot heil van Uw volk,*

Zefanja 3:13 *Het overblijfsel van Israël zal geen onrecht doen*

Er zijn tal van andere oude Testament-geschriften die hadden geciteerd kunnen worden.

GOD PLAATST ZIJN NAAM OP HET ENE VOLK

Talrijke verwijzingen verwijzen naar "mijn naam" als zijnde geplaatst op de kinderen van Israël. Bijvoorbeeld:

Deut 28:10 En alle volken van de aarde zullen zien dat de Naam van de HEERE over u uitgeroepen is, en zij zullen voor u bevreesd zijn.

Numeri 6:27 Zo moeten zij Mijn Naam op de Israëlieten leggen; en Ik zal hen zegenen.

Deut 26:19 En dat Hij u [Israël] een plaats zal geven, hoog boven alle volken die Hij gemaakt heeft, tot lof, tot een naam en tot sieraad; en dat u een heilig [gescheiden] volk zult zijn voor de HEERE, uw God, zoals Hij gesproken heeft.

De naam van Jehova [AV de Heer] is exclusief voor Israël, als een ras. In dit geval, zijn niet alle mensen van de aarde de kinderen van Israël. De naam, geplaatst op de kinderen van Israël die God gehoorzamen, is die van Jehova zelf. God zelf beslist alleen waar hij zijn naam zal plaatsen, of het nu op een volk of een plaats is [Deut 26:2: *wat de Heer, UW God, zal kiezen om Zijn naam daar te plaatsen*].

Deze scheiding van Israël van alle andere rassen is altijd verschillend, maar hun zegen is afhankelijk van hun gehoorzaamheid. In het volgende hoofdstuk kunnen we nu kijken naar het nieuwe Testament met de kennis van wat we in het oude Testament hebben gezien.

HOOFDSTUK 2: EXCLUSIEVE AARD VAN ISRAËL IN HET NIEUWE TESTAMENT

De Schriften in het nieuwe Testament tonen geen disharmonie of verandering van positie van datgene wat geschreven is in de wet, de Psalmen en de profeten. Met het oog op wat is geschreven en getoond uit het Oude Testament, kan dit voor de eerste keer met nieuwe ogen worden gezien. Het zal voor sommige mensen een schok zijn om te beseffen dat de exclusiviteit van Israël

in het nieuwe Testament voortduurt, omdat dit in tegenstelling is met de traditionele leer, dat Israël nu "de kerk" is en dat deze kerk veel-rassig is. Verlossing van het gebroken verbond kan nooit veel-rassig of algemeen zijn, omdat alleen Israël de wet als een verbond kreeg. Daarom moet, in het laatste hoofdstuk, deze basis in detail worden getoond.

In de citaten uit het nieuwe Testament, zult u veel verwijzingen naar *de vaders* merken die verwijzen naar Abraham, Izak en Jakob. De mensen die in de Handelingen en de brieven zijn behandeld, zijn de kinderen [afstammelingen] van deze vaders, de vaders van Israël. Het is niet alleen naar Abraham in afzondering in de manier, die de meeste gebruiken om te proberen te zeggen, dat Abraham's zaad een geestelijk zaad is.

De genoemde harmonie met betrekking tot de wet die aan Israël wordt gegeven, wordt in het nieuwe Testament ruimschoots bevestigd.

Rom 9:4 Zij zijn immers Israëlieten; voor hen geldt de aanneming tot kinderen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften.

De beloften, verbonden en adoptie/aanneming, zijn alleen van toepassing op de Israëlieten!

ELK BOEK IN HET NIEUWE TESTAMENT

De volgende schrift teksten in het nieuwe Testament staan in directe tegenstelling met de manier waarop *de hele wereld* wordt uitgelegd als een leer. Dit kan ook een schok zijn en daarom zullen we er een aantal bekijken. We zullen uit evangelie keuzen citeren om herhaling te voorkomen en vervolgens in de volgorde van elk boek van het nieuwe Testament te reageren. Let goed op de onderstreepte woorden, want dit zal helpen met het begrijpen hiervan.

Lukas 1:16 en hij zal velen van de Israëlieten bekeren tot de Heere, hun God.

Er is geen suggestie dat anderen, dan de kinderen van Israël, zullen worden bekeerd naar God. De "vele", in plaats van "alle", is een aantal keren gevonden in het nieuwe Testament.

Lukas 1:32,33 Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid

Er wordt altijd over Jezus gesproken als de nationale heerser van Israël, het "huis van Jakob" inclusief alle stammen. Het huis van Jakob is nog steeds dezelfde eenheid in het Nieuwe Testament als in het Oude Testament. Deze Troon [wijst op Koninkrijk], zal AAN JAKOB worden hersteld. Gods beloften zullen worden vervuld in degenen aan wie ze zijn gedaan. Alles wat aanstootgevend is, zal UIT het Koninkrijk worden verzameld, zegt Jezus ons.

Lukas 1:54,55 Hij heeft het opgenomen voor Israël, Zijn knecht, door aan Zijn barmhartigheid te denken, zoals Hij gesproken heeft tot onze vaders, tot Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid.

Er wordt altijd gezegd dat barmhartigheid alleen voor Israël geldt. Deze belofte van genade was alleen voor de vaders en voor hun zaad van Israël. Israël is het dienarenras, zoals dit vers zegt. "De Vaders" waren niet de vaders van alle rassen. De Schrift stelt God niet voor als de vader van alle volkeren. Wordt er melding gemaakt van enig ander zaad tot wie God *sprak*, anders dan het zaad van Abraham? Sommigen willen het traditionele standpunt innemen dat het *zaad* nu geestelijk is en niet geslachtiglijk. Dienovereenkomstig zal dit verder worden onderzocht in het hoofdstuk getiteld *Zaad, Natuurlijk of Geestelijk*. Maar er is geen suggestie van een "geestelijk zaad" in al deze Schriftgedeelten. Ze zijn te precies en specifiek! Als we zien dat ze een vervulling zijn van de oudtestamentische profetie, hebben we harmonie.

Lukas 1:68 Geprezen zij de Heere, de God van Israël, want Hij heeft naar Zijn volk omgezien en er verlossing voor tot stand gebracht.

Er is nooit sprake van verlossing voor andere mensen buiten Israël. Hier worden ze beschreven als *zijn volk* en Jezus wordt altijd aangesproken als de Verlosser van Israël. Israël in het Oude Testament is een precieze, geslachts uitdrukking. Geen van al deze geschriften bewijst dat er in het nieuwe Testament verandering is in dit feit.

Lukas 1: 73,74 de eed die Hij aan Abraham, onze vader, gezworen heeft om ons te geven, dat wij, verlost uit de hand van onze vijanden, Hem zouden dienen zonder vrees,

Zoals in de hele Schrift, kunnen de voornaamwoorden niet gegeneraliseerd worden. *We* en *wij* staan in tegenstelling met *vijanden* als twee gedefinieerde groepen. Hier definiëren de voornaamwoorden een rassen oorsprong. Er is veel meer hier over in het Nieuwe Testament zoals we zullen zien.

Lukas 1:77 en om Zijn volk kennis van de zaligheid te geven

Dan alweer, is elk ander ras opgenomen in het geven van de kennis van de zaligheid? Is het mogelijk voor elk ander ras, buiten Israël, om het heil te kennen van de zonde van het overtreden van de wet, omdat de wet specifiek werd gegeven aan alleen Israël? Dit bevestigt de schriftuur van het Oude Testament. Dit is een zeer specifieke verklaring van God's doel. Durven we ons te bemoeien met het gestelde doel van God?

Lukas 2:34 En Simeon zegende hen en zei tegen Maria, Zijn moeder: dit Kind is bestemd tot val en opstanding van velen in Israël

Er is geen sprake van andere rassen dan Israël.

Matt 1:21 en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

Dit is wederom een bevestiging van de reeds geciteerde Schriften en is net zo specifiek over wie gered zou worden. Een van de grote problemen die traditionalisten hebben, is het vinden van een blijvend voorbeeld van profetie in het Oude Testament, dat zou bevestigen dat hun positie dat *zijn volk* nu alle rassen omvat. Zoals eerder gezegd, de mensen die Jezus van hun zonden verlost, zijn volk al waren, voordat ze gered werden.

Matt 2:6want uit u zal de Leidsman voortkomen Die Mijn volk Israël weiden zal.

Dit definieert de mensen van wie Jezus de Heer is en het volk (ras) waarvan hij koning is. Dit is een rechte verklaring van de vervulling van de profetie die vele malen is gedaan.

Matt 15:24 Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.

Het is onmogelijk voor de volgelingen van de huidige, traditionele leringen om deze Schrift te handhaven, zodat het gewoon wordt genegeerd. Er is ook een vertaalprobleem in dit vers, het woord *maar* betekend *als niet* en dus het omvat het huis van Juda. Jezus was toen in de kusten van Tyrus en Sidon, maar, zoals hij zegt, hij had *andere schapen* die niet van de schaapskooi in Palestina waren. Hij stuurde zijn discipelen naar het huis van Israël, waarvan het grootste deel verspreid was buiten Judea, voornamelijk over Noord-Griekenland en delen van het oude Griekse Rijk. Merk op dat Jezus zelfs de scheiding tussen Galilea en Jodendom bevestigt [Johannes 7:1 en Johannes 11:54].

Waarom zouden we niet hetzelfde doen, in plaats van beide partijen "de Joden" te noemen? Dit is een fout van traditie. Het huis van Israël waren niet zo "verloren" dat de discipelen hen niet kon vinden, of wel?

Matt 15:31 en zij verheerlijkten de God van Israël.

Dit is een duidelijke verklaring van wie Hij de God is.

Matt 19:28 En Jezus zei tegen hen: ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen.

Durven we te zeggen dat "De Kerk" nu de plaats van de twaalf stammen van Israël heeft ingenomen op het *moment van de regeneratie*, die nog moet komen? De "Kerk" is niet wat ze ons hebben voorgehouden, zoals we zullen zien.

Mark 12:29 En Jezus antwoordde hem: Het eerste van alle geboden is: Luister, Israël! De Heere, onze God, is één Heer.

Is iemand anders dan Israël gevraagd om "te Horen"? Alleen Israël kan "horen". Herinner hoe Jezus in Johannes 8:43 zei tegen de Edomieten leiders van het Jodendom, *jullie kunnen mijn woorden niet horen*? Er is nog steeds de synagoge van Satan die zichzelf "Joden" of Judeers noemen [Openb. 2:9 en Openb. 3:9] die niet kunnen "horen". Deze kunnen niet van het huis van Juda zijn, zoals ze beweren te zijn. Zou dit deel van het Jodendom mogelijk deel uitmaken van de kerk van God, of van het Israël van God? Het is gebruikelijk om te horen dat het Israël van God de velen-rassen kerk is, en dan om deze uitspraak te gebruiken als de basis van het argument! Het is gemakkelijk om iets te zeggen zonder een bewijs en vooral zonder de volledige bijbelse basis van het argument.

Johannes 1:11,12
aangenomen

Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar allen die Hem hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden,

Jezus kwam naar Zijn eigen terrein, waar de tempel was, maar al Zijn eigen mensen daar ontvingen Hem niet als enig gezag hebbend over wat van Hem was. Degenen van Hem die Hem geloofden, ontvingen, accepteerden en herkenden Hem, die kregen de autoriteit om opnieuw geplaast te worden [dat wil zeggen - opnieuw geïnstalleerd; AV: *aangenomen, ge-adopteed*] als de zonen van God.

Johannes 1:31 En ik kende Hem niet, maar opdat Hij aan Israël geopenbaard zou worden.....

Kunnen we doen alsof deze *mensen van Israël* van een ander ras waren? Dit zijn *alle mensen* van Israël.

Handelingen 1:6 ... , zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?

De herstelling van het Koninkrijk aan Israël is een onderwerp dat de traditionele leringen weigeren te benadrukken, ondanks het onderwijs van Jezus dat dit ons voorstaand gebed moet zijn en de tijd om naar uit te kijken wanneer Zijn wil OP AARDE zal worden gedaan, zoals het in de hemel is. Dit onderwijs is een verklaring van de wil van God. In plaats van het Koninkrijk te prediken, en het overblijfsel uit Israël die *het zal vinden*; predikt het de traditionele leer dat de kerk van de aarde zal worden weggevoerd! Maar de heiligen [gescheiden] moeten op aarde regeren wanneer het Koninkrijk in Israël wordt hersteld.

Handelingen 2:17 ... en uw zonen uw dochters zullen profeteren,

De specifieke *uw* verwijst naar de kinderen van degenen die worden aangesproken en opnieuw is er, zoals gebruikelijk, geen vermelding van wie niet *de vaders* hebben als hun voorgelicht in staat om te profeteren! De mensen die worden aangesproken, worden in vers 22 beschreven als mensen van Israël. En Joëls profetie, die de basis van dit vers was, was alleen voor Israël!

Handelingen 2:22 Israëlitische mannen, luister naar deze woorden:

Handelingen 3:12,13 Israëlitische mannen, waarom verwondert u zich hierover, . . . De God van Abraham, Izak en Jakob, de God van onze vaders,

Kunnen we beweren dat deze *mannen van Israël* afkomstig waren uit andere rassen?

Handelingen 2:36 Laat dan heel het huis van Israël zeker weten

Dit is specifiek beperkt tot de Israëlieten.

Handelingen 2:39 Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn, zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal.

Houd er rekening mee dat dit vers na Pinksteren is en opnieuw isoleert aan wie de belofte is gedaan. De vele Israëlieten worden geroepen, maar weinigen van Israël worden gekozen. Die van Israël die *verre waren* en niet in Judea wonen, en komende generaties, waren niet uitgesloten. Het is nog steeds onze God, *de God van gij mannen van Israël* [v22] die werden aangesproken.

Handelingen 3:25 U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot

Aangezien ieder van de profeten Israëlieten waren, moeten hun kinderen van hetzelfde ras zijn. [Opmerking: nationaliteit mag niet verward worden met ras. Dit is een fout die vaak wordt gemaakt door traditionele docenten die proberen om niet-Israël voorraad te bewijzen door nationaliteit of woonplaats.

Handelingen 5:31 Deze Jezus heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël bekering te geven en vergeving van zonden.

Nogmaals, hebben we definitie van ras die na de Passie is en na Pinksteren. Het is een definitie die door het nieuwe Testament doorgaat.

Handelingen 7:37 *De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren.*

De vraag die hier gesteld moet worden, is: "waren Mozes en Paulus allebei verkeerd?" Dit is wat de traditionele leraren zeggen wanneer ze zeggen dat Jezus niet werd verwekt "TOT U", maar *voor alle rassen*. Hun leer is een flauwe ontkenning van de schrift en van wat Mozes en Paulus hebben gezegd. De *van uw broeders* stelt zeer vastberaden vast tot wie Jezus kwam en dat was alleen tot Israël.

Handelingen 10:36 *Dit is het woord dat Hij gezonden heeft tot de Israëlieten, waardoor Hij vrede verkondigt door Jezus Christus;*

Dit bevestigt het Oudtestamentische onderwijs dat God zijn woord alleen aan Israël gaf, als een ras. De vrede werd afgekondigd aan hen die in de buurt van [Judeërs] waren en aan hen die van veraf waren [de verspreiding-genaamd de *Grieken* in Handelingen]. Dit is nog steeds niet anders dan Psalm 147:19,20, *hij toonde zijn woord aan Jakob, of aan heel Israël*.

Handelingen 13:22,23 *.. Ik heb David, de zoon van Isai, gevonden, een man naar Mijn hart, die alles zal doen wat Ik wil. Uit zijn nageslacht heeft God voor Israël, volgens de belofte, de Zaligmaker Jezus doen voortkomen,*

Is er een tekst die gaat over de belofte dat een Verlosser wordt verwekt voor andere mensen dan voor Israël? Alle verwijzing is naar de belofte die alleen aan Israël wordt gedaan. Dit toont weer aan dat dit de vervulling van de profetie van het Oude Testament aan Israël is.

Handelingen 13:32,33 *En wij verkondigen u de belofte die aan de vaderen gedaan is, namelijk dat God die vervuld heeft aan ons, hun kinderen, door Jezus te verwekken,*

Opmerking: aan wie sprak Paulus in Antiochië? Deze apostel aan de heidenen sprak nog steeds tot de Israëlieten, naar de mensen onder de afstammelingen van Abraham die God vreesde [V26]. Lange tijd is het een traditionele overtuiging dat het woord "heidenen" specifiek verwijst naar niet-Israëlieten, maar het kan niet worden vermeden dat het de *nakomelingen van Abraham* zijn die specifiek in vers 26 van deze text wordt genoemd! Het woord voor "Stock/Nakomeling" is *genos* [ras en nakomelingen]. De kinderen worden getoond in relatie tot "de vaders". De *ons hun kinderen* zijn te uitdrukkelijk om te buigen om de vorm van traditie te passen. Er is nog steeds geen verandering in het nieuwe Testament met betrekking tot de exclusiviteit van Israël.

Handelingen 26:6 *En nu sta ik hier en word geoordeeld over de hoop op de belofte die door God aan de vaderen gedaan is,*

Dit is een typisch voorbeeld van een tekst die vaak algemeen word gebruikt om te zeggen dat de belofte die aan *onze vaders* is gedaan, nu voor iedereen van elke ras wordt gemaakt. De belofte die hier wordt gemaakt, wordt alleen aan Israël gedaan.

Handelingen 26:7 *.....die onze twaalf stammen hopen te bereiken door voortdurend, nacht en dag, God te dienen..*

Sommigen hebben misschien geen zin om deze Bijbel teksten aangewezen te krijgen, samen met anderen in het nieuwe Testament die het feit presenteren dat de twaalf stammen, na Pinksteren, nog steeds in het nieuwe Testament staan. De tijd van dit citaat gaat over AD59. Al deze teksten geciteerd uit Handelingen, zijn na Pinksteren, nadat Jezus de wet van opofferingen had vervuld. In de traditionele leringen worden de mensen die worden aangesproken, verondersteld een veel-rassige kerk te zijn, zoals gepresenteerd in de populaire leringen. Nogmaals, deze belofte van de herrijzenis wordt nog steeds aan Israël gedaan. Bedenk dat Jezus al was herrezen, zodat deze bijzondere belofte van herrijzing niet naar Jezus kon verwijzen. Deze belofte van de herrijzenis wordt hier getoond als zijnde gemaakt tot de *twaalf stammen*. Kunnen we, in specifieke directe uitspraken ergens in de Bijbel vinden, waar deze belofte wordt aangetoond aan niet-Israëlieten?

Dit vers, samen met het vorige, spreekt over "Hoop". De onderwerpen van deze hoop worden vermeld als Israël of *de twaalf stammen*. Hoop is soms verbonden met verkiezingen [bijvoorbeeld, 1 Thess 1:4] en dit is verbonden met Israël in andere teksten, met name in het boek van Hebreëen waar de wet en de hoop in tegenstelling staan [bijvoorbeeld, Heb 7:19, *want de wet maakte niets volmaakt, maar het brengen van een betere hoop*].

Rom 1:7 Aan allen die in Rome zijn, geliefden van God en geroepen heiligen: genade zij u en vrede

Rom 1:13 . . . dat u er geen weet van hebt, broeders, . . . hebben, zoals ook onder de andere heidenen.

De mensen die Paulus aan het toespreken was in Rome worden gedefinieerd als degenen die geliefd zijn bij God en geroepen heiligen. De benadrukte woorden zullen later worden uitgelegd, net als de heidenen. Dit laat zien, de rassen identiteit van degene die Paulus was aan het toespreken. Toegeroepen is *kletos* of aangesteld. Deze woorden kunnen niet gevonden worden om niet-Israëlitische rassen te identificeren.

Rom 3:19 Wij weten nu dat alles wat de wet zegt, zij dat spreekt tot hen die onder de wet zijn, opdat elke mond gestopt wordt en de hele wereld doemwaardig wordt voor God.

De wet zegt niets aan iemand anders dan aan Israël. Het wordt niet aan anderen gezegd die niet onder de wet stonden. Deze hele brief wordt in die tijd naar de Israëlieten in Rome geschreven.

Rom 4:24 maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend,....

In verbant, verwijst het *voor ons* niet naar niet-Israëlieten, maar naar Israëlieten die, zoals Abraham, geloven dat de wet van het geloof in het Verzoenend offer, de wet van offers die in verordeningen vervat zijn, heeft vervangen.

Rom 7:1 weet u niet - ik spreek immers tot mensen die de wet verstaan - dat de wet over de mens heerst zolang hij leeft?

De symboliek hier is die van het huwelijk onder de wet van Israël. Als we dit beschouwen in het licht van de wet die alleen aan Israël is gegeven, kunnen we zien dat de Israëlieten worden aangepakt. Paulus bevestigt dit door hen "mijn broeders," [*adelphos*] te noemen of "Verwantenbroeder van de baarmoeder".

Rom 9:7 Ook niet omdat zij Abrahams nageslacht zijn, zijn zij allen kinderen, Maar: Alleen dat van Izak zal uw nageslacht genoemd worden.

Het zaad, [*Zera* in het Hebreeuws of *sperma* in het Grieks], verwijst naar het sperma product, dat is, verwijst naar een geslacht, gemanipuleerde lijn. In het nieuwe Testament wordt de *sperma* op dezelfde manier gebruikt. De veelgebruikte uitdrukking *de vaders*, die beiden de geslachts lijn te verstaan geven en benadrukken.

Rom 11:17 Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfboom bent, in hun plaats bent geënt

Kan iets anders dan Olijf op een olijfboom worden geënt? Dit maakte deel uit van het Huis van Israël dat onder het Nieuwe Testament "als vreemdelingen" is geworden en zich weer bij een deel van het Huis van Juda voegt. Het huis van Israël was als "wilde" olijfbomen geworden. Dit is volledig in overeenstemming met de wet, de Psalmen en de profeten. De populaire leerstelling kan profetisch niet op een juiste basis of, feitelijk worden gevonden

Rom 15:8 En ik zeg dat Jezus Christus een Dienaar van de besnijdenis is geworden ter wille van de waarheid van God om de beloften aan de vaderen te bevestigen,

Hier hebben we een verklaring die belangrijk is, want het vertelt ons de mensen naar wie Jezus kwam, en waarom hij kwam. Deze beloften zijn gedaan aan Israël en dit zaad van Israël. De exclusieve Israel-inhoud van dit hoofdstuk [Romeinen 15] is uitgebreid, zoals hieronder te zien is. Vers 9 is een citaat uit PS 18:49 dat laat zien dat David God in Israël looft.

v9 en opdat de heidenen God zouden verheerlijken vanwege de barmhartigheid, zoals geschreven staat: Daarom zal ik U belijden onder de heidenen, en Uw Naam lofzingen.

v10 En verder zegt Hij [Deut. 32:43] Wees vrolijk, heidenen, met Zijn volk! waar de mensen [genoemd heidenen door de vertalers] Israël zijn. Met zijn volk zijn alle Israëlieten samen-de verspreide Israëlieten samen met de Israëlieten in Judea.

v11 En verder: Ps. 117:1; Loof de Heere, alle heidenvolken, en prijs Hem, alle volken! Psalm 117 waaruit dit citaat komt, verwijst weer naar Israël.

- v12 *En verder zegt Jesaja: De wortel van Isai zal er zijn en Hij Die opstaat om heerschappij te voeren over de heidenen, op Hem zullen de heidenen hopen.* Jesaja sprak met Israël. De enige Naties [vertaald als heidenen] die God konden vertrouwen waren Israëlieten.
- v16 *om een dienaar van Jezus Christus te zijn voor de heidenen, door het Evangelie van God als een priester te dienen,* Paulus bevestigt de uitspraak in Rom 11:13 dat hij een dienaar van Israël is.

Het woord "heidenen" [gentiles] in deze sectie is een Latijns woord waaraan een gefabriceerde betekenis wordt gegeven, dus wordt niet misleid door dit. Het zal later worden getoond dat het woord "heidenen" vaak verwijst naar het huis van Israël in tegenstelling tot het huis van Juda. Nogmaals, er is geen profetie voor de traditionele weergave die ontstond uit het Latijnse Vulgaat en sindsdien heeft plaatsgevonden. Rome maakte het woord "Gentile"/heiden ter ondersteuning van het standpunt dat de Romeinse kerk het *Israël van God* was. **Laat dit inzinken!** Vroege vertalers droegen de Romeinse kerk woordbetekenis verder omdat ze blind waren voor hun identiteit als deel van Israël, en ze dachten dat ze de zegen van God zouden missen. Een later hoofdstuk getiteld, *dat ongelukkige woord "Gentile"*, onderzoekt dit woord in bijzonderheid.

Als we naar het boek van de Korintiërs gaan, vinden we dat deze zogenaamde heidenen alleen Israëlieten kunnen zijn. De broeders, onze vaders en Mozes bevestigen dit.

1 Kor 10:1-4 *En ik wil niet, broeders, dat u onweetend zijt, dat onze vaderen allen onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan, en dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee, en dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde; en die rots was Christus. [gezalfd]*

Onze Vaderen geeft de definitie op een zeer positieve manier. De kinderen van De Vaderen zijn degenen die worden aangesproken. Let op: er staat niet *en die Rots was Jezus Christus*. ["Jezus" is in sommige vertalingen ingevoegd om de betekenis te veranderen om het vers in overeenstemming te brengen met de traditie]. Wat er wordt gezegd is *en die rots is gezalfd*.

Gal 3:13 *Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet . .*

Alleen Israël kreeg de wet, dus alleen Israël had verlossing nodig van de vloek van de gebroken wet. De voornaamwoorden zijn zo belangrijk! Begrijpen dat alleen Israël de wet had gekregen, is het belangrijkste. Het is misleidend om het tegendeel te geloven tegen alle duidelijke uitspraken van de Schrift in. "Wij" zijn in dit verband nog steeds hetzelfde exclusieve volk van Israël.

Gal 4:4,5 *Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen.*

Paulus citeert hier Jesaja 54:1 die verwijst naar de Verlosser **van Israël**. Nogmaals, verlossing heeft alleen betrekking op *hen die onder de wet waren*, en dit zijn de mensen aan wie het is geschreven. Twee partijen stonden onder de wet. Dit is belangrijk om te begrijpen. Deze twee partijen staan bekend als:

[a] Joden en heidenen [het huis van Juda en het huis van Israël], of

[b] De besnijdenis en de onbesnedenheid [het huis van Juda en het huis van Israël].

Beide partijen waren Israëlieten en konden niet anders zijn dan Israëlieten, aangezien alleen Israël onder de wet stond. Wat traditioneel wordt geleerd over joden en heidenen is gewoon niet juist en kan daarom ook niet juist zijn.

Ef 2:12 *...dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld.*

Degenen aan wie Paulus schreef, waren vervreemd van Israël. Onderzoek van de onderstreepte woorden geeft identificatie. De woorden *vreemdelingen* en *vreemden* zijn niet waarnaar zij zo oppervlakkig verwijzen. Deze bijzondere *vreemden* waren het Huis van Israël. De exclusiviteit van Israël in het boek Efeziërs zal apart worden bekeken. De *gij* verwijst naar de *heiligen* zoals gevonden in het eerste vers van dit boek van Efeziërs. Een later hoofdstuk, getiteld *Pelgrims, vreemden en Israël*, bespreekt deze specifieke "vreemden". In dit vers hebben we de belofteverbonden. Teruggaan om te identificeren aan wie deze beloften werden gedaan, brengt ons per ras, terug naar de Israëlieten.

Filippenzen 3:1 *...Verder, mijn broeders,*

"Broeders", zoals we zullen zien in James, verwijst naar een broer of een naaste bloedverwant.

Filippenzen 3:5 *...besneden op de achtste dag, uit het geslacht van Israël, van de stam*

"Geslacht" is een andere genetische term.

Filippenzen 3:9 ...en in Hem gevonden word, niet met mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is,

Hier is, zoals gewoonlijk, de betrekking met de wet die alleen aan Israël werd gegeven.

Filippenzen 4:21 ...Groet elke heilige in Christus Jezus. U groeten de broeders die bij mij zijn.

"Heiligen" zijn altijd Israëlieten. Bijvoorbeeld Psalm 148:14, *Hij heeft de hoorn van Zijn volk opgeheven, de roem van al Zijn gunstelingen, van de Israëlieten, het volk dat nabij Hem is.*

1 Thess 1:4 ...Wij weten immers, geliefde broeders, van uw verkiezing door God.

Jesaja 45:4 definieert Israël als Gods uitverkorenen - *Israël mijn uitverkorenen*. Deze uitverkorenen zijn door God gekozen en zijn dus van goddelijke oorsprong. Ze zijn van het zaad "van boven". Denk eraan om dit woord "uitverkorenen" in gedachten te houden. De "uw uitverkiezing" is gerelateerd aan "broeders" [van de baarmoeder].

1 Thess 5:9,10 Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is,

In de Schrift zijn er degenen die zijn aangesteld tot toorn, en vaten *geschikt voor vernietiging*. Dit is hun afspraak. 1 Thess 1:4 laat zien dat dit boek is geschreven aan de uitverkorenen [*wetende, broeders, uw uitverkiezing van God*].

2 Thess 2:13 Maar wij moeten God altijd voor u danken, broeders, die geliefd bent door de Heere, dat God u van het begin verkoren heeft tot zaligheid, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid.

Het zijn de "broeders" die zijn "gekozen" en niemand anders. We zullen binnenkort kijken naar de definitie van "broeders".

1 Tim 3:15 Maar voor het geval dat ik langer wegblijf, weet u nu hoe men zich moet gedragen in het huis [dat is, de huishouding] van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid.

Onderzoek hier zal alleen definiëren wie "De Kerk" is. *Het Huishouden van God* verwijst naar Israël, net als "de kerk" die wordt genoemd uit Israël. Dit is het overblijfsel dat nog steeds uit Israël komt, volgens de wet, de Psalmen en de profeten.

2 Tim 1:3 Ik dank God, Die ik van mijn voorouders aan dien met een rein geweten,

Paulus zal weer geen geslachts afkomst vermijden [*Mijn voorvaders*]. Hij zegt dat hij alle dingen heeft doorstaan terwille van DE UITVERKORENEN en voor de verschijning van het Koninkrijk. Nogmaals, dit Koninkrijk is hetzelfde waarvan Jezus de Koning moet zijn. Het evangelie van het Koninkrijk, of de herstelling van het Koninkrijk aan Israël, wordt niet meer verkondigd. Dit komt omdat de leer van een veel-rassen kerk de plaats van Israël heeft ingenomen. Mijn Voorvaders en De Vaders betekenen niet dat alle rassen afkomstig zijn uit de lendenen van Izak.

Heb 2:16 Want werkelijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het nageslacht van Abraham aan.

Waarom zou het nodig zijn om *het zaad van Abraham* te specificeren in plaats van het zaad van ofwel Adam of de mensheid in het algemeen? In dit hoofdstuk vinden we veel verwijzingen naar "broeders" [van de baarmoeder], samen met het Oude Testament verwijzingen naar Psalmen 8:18 en 22. Dit zijn Psalmen van Israël, waaronder we vinden, *alle gij zaden van Jakob verheerlijkt hem; en vrees hem allen het zaad van Israël* [PS 22:23]. De *gij* is absoluut specifiek en beperkt tot Israël als het zaad.

Heb 3:6 Christus echter is getrouw over Zijn huis als Zoon....

Dus, er moeten andere huizen [*oikos*] zijn waar Jezus niet over heerst! Dit hoofdstuk gaat vervolgens over Israël en de vaders van Israël.

Heb 6:13 Want toen God Abraham de belofte deed,

Er is geen vastgelegde belofte aan iemand anders, dan alleen maar aan Abraham en bepaalde van zijn nakomelingen.

Heb 9:28 zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen weg te dragen,

We worden niet verteld dat Jezus de zonden van elk ras zou dragen. "Veel" is niet "alle" van elk ras. "Zonde" is overtreding van de Wet die alleen aan Israël werd gegeven. Jesaja 53:11 en 12 zijn het eens over dit woord "veel" dat is beperkt tot "mijn mensen".

Vergelijk:

Matt 20:28 Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

Matt 26:28 want dit is Mijn bloed dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.

Rom 5:15 veel meer is de genade van God en de gave door de . . . Jezus Christus, overvloedig geweest over velen.

1 Kor 10:17 Omdat het brood één is, zijn wij, (de Israëlieten die worden aangesproken) die velen zijn, één lichaam,

Dus, met wie is het nieuwe Testament gemaakt?

Heb 8:8,9 Zie, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet overeenkomstig het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb, op de dag toen Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte uit te leiden.

Van alle verzen in dit boek van Hebreëen, identificeert dit vers duidelijk met wie het nieuwe Testament wordt gemaakt. Als een ding duidelijk is, is het de voortdurende presentatie door dit boek dat het nieuwe Testament wordt gemaakt met degenen die het Oude Testament hadden en er is nooit een verklaring van het tegendeel. De twee testamenten contrasteren als betrekking op elkaar, op het ene volk, door dit boek van Hebreëen. De profetie in het Oude Testament zegt precies hetzelfde [Jer 31:31], waar Jeremia profeteert over wie het nieuwe Testament zou worden

gemaakt. "De Vaders" geeft weer rassen definitie. Het boek van Hebreëen begint wederom, met verwijzing naar DE VADERS. De onmiddellijke verbinding die wordt gemaakt, *heeft in deze laatste dagen gesproken tot "ons" door zijn zoon* ["ons" zijn de kinderen van "de vaders", degenen waarom Jezus kwam om te verlossen; "De Hebreëen" worden toegesproken]. Dit zijn de kinderen van "De Vaders". Toen God zei dat *ik mijn wetten in hun gedachten zal zetten en ze op hun hart zal schrijven*, was de verwijzing naar het Oude Testament, en is het nog steeds, alleen naar Israël. De historische verwijzingen in dit boek van Hebreëen zouden geen betekenis hebben voor de mensen zonder de kennis van Israëls geschiedenis of van de Wet die aan Israël werd gegeven. [Op dit punt is het beter om alles te vergeten wat je eerder hebt geleerd of over nagedacht, over "Israel"].

Jakobus 1:1,2 Jakobus, een dienaar van God en van de heer Jezus Christus, aan de twaalf stammen die in het buitenland zijn verspreid, groeten. Mijn broeders,...

Om twee uitstekende redenen is dit mogelijk de beste verklaring om te laten zien wie de "broeders" zijn. Zij zijn de twaalf stammen van Israël per verklaring, en ze zijn *adelphoi* in het Grieks. *Adelphos* wordt 346 keer vertaald als "Broeder" of "Broeders". Woordenboeken en lexica geven de eerste betekenis als Bloedverwant [geslachts-verwant].

Strong 80 uit de baarmoeder-in de buurt of op afstand.

Vine: *Adelphos* duidt een broer aan, of in de buurt van bloedverwant: in het meervoud, een Gemeenschap gebaseerd op de identiteit van de oorsprong, of het leven.

Thayer Van dezelfde baarmoeder.

De woorden *broederschap* of *broeders* worden meestal gebruikt om aan te geven wie een *Broeder*-bloedverwantschap heeft, in plaats van een gemeenschappelijk geloof. Uit de vertalingen zou de gemeenschappelijke overtuiging soms de betekenis lijken te zijn, maar de juiste betekenis van 'broeder' mag nooit over het hoofd worden gezien. De woorden worden gebruikt in zowel de nabije als verre relaties. Omdat de woorden *broeders* of *broers* veel gebruikte woorden in de boeken van het nieuwe Testament zijn, is het belangrijk om het gemeenschappelijke gebruik te kennen. In James wordt het gegeven als die van de twaalf stammen

[Israël]. De externe relatie wordt gegeven in Jakobus 2:21 als *onze vader Abraham*. Jakobus suggereert een geestelijke oorsprong in Jakobus 1:18: *van Zijn Eigen wil hij ons met het woord van de waarheid verwekte*. Dit bevestigt alleen maar het woord van waarheid dat aan Israël wordt gegeven. Het verkeerde gebruik van de woorden in een geloofs verbant of een geestelijke toepassing, verwijdt dit niet van de juiste toepasselijkheid voor de Broeders van Israël.

In sommige van de nieuwere-vertalingen worden ofwel de *Twaalf Stammen* oftewel *Broeders* weggelaten, waardoor de lastige waarheid-voor-hen van de schriftuur verborgen wordt. Dit boek is gericht aan de *Twaalf Stammen*. Een blik op een interlineaire letterlijke Grieks-Engelse vertaling zal onmiddellijk de misleidende vertaling in sommige vertalingen tonen. Triest om te zeggen, maar sommige moderne religieuze vertalers en leerkrachten proberen hun specifieke leer te plaatsen of te vervangen, vooral als het gaat om de rassen zaken in de Bijbel.. (The Living Bible) De Levende Bijbel is in dit opzicht waarschijnlijk een van de slechtste. Parafrazen kunnen niet worden gebruikt om de Bijbel te bestuderen.

Jakobus 2:21 Was niet Abraham onze vader gerechtvaardigd door werken, ...

"Vader" hier is *Pater* en dat betekent een ouder lid van dezelfde familie. Als we naar deze twee citaten van Jakobus kijken, moeten we toegeven of ontkennen dat deze brief in dit huidige tijdperk is geschreven [AD]. Iedereen die zegt dat deze brief is geschreven naar iemand anders dan de Twaalf Stammen en naar degenen wiens vader Abraham was, moet uitleggen wanneer de overgang plaatsvond wanneer alle anderen erbij werden betrokken. Deze verklaring is ook vereist voor andere boeken uit het nieuwe Testament.

1 Petrus 1:1,2 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen in de verstrooiing . . . , uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest...

Vergelijking van dit vers en ook *pelgrims en vreemden* [1 Petrus 2:11] met andere teksten in het nieuwe Testament, en met de tegenhangers in het Oude Testament [zie Psalm 39:12], zal deze bijzondere vreemden snel vereenzelvigen als Israëlieten die hadden de levenswijze zonder God en het tempel systeem. Een hoofdstuk met de titel *Pelgrims, Vreemden en Israël* behandelt dit in bijzonderheden. Deze specifieke woorden worden gebruikt voor Israël wanneer Israël is verspreid onder de andere rassen. Ze waren "de uitverkorenen", een woord al eerder over gesproken, in de Oud Testamentische teksten. Ze waren "heilig" of "geheiligd" door de geest op hen [beide zijn hetzelfde woord in de oorspronkelijke teksten, wat betekent "gescheiden" of "apart gezet"]. Ze zijn heilig in een manier waarop geen enkel ander ras tot God gescheiden is.

1 Petrus 1:10 Naar deze zaligheid hebben de profeten, die geprofeteerd hebben over de genade die aan u bewezen is, gezocht en gespeurd

De "U" verwijst hier naar de vreemdelingen enz. van de verzen 1 en 2. De profeten profeteerden allemaal over genade die naar Israël zou komen. Er is geen profetie over deze genade aan anderen. Petrus schreef aan Israëlieten!

1 Petrus 1:11 Zij onderzochten op welke en wat voor tijd de Geest van Christus, Die in hen was, doelde, toen Hij tevoren getuigde

Deze zalvingsgeest was *in hen* [let op, want we zullen dit later nog een keer tegenkomen] en het Woord gaat verder met te zeggen:

1 Petrus 1:15 Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel,

Dit is een ander citaat uit het Oude Testament dat laat zien dat er geen nieuwtestamentische verandering is in de afzonderlijke natuur van Israël. Deze scheiding moet worden gehandhaafd. De KJV vertaalt Lev 11:45 als: *Ik ben de Heer die je uit het land Egypte voert om je God te zijn. Gij zult daarom heilig zijn, want ik ben heilig*. Het is God die Israël tot een heilig volk heeft gemaakt. God is nu heilig. Israël is nu ook heilig [apart] voor God. Dit is wat het vers zegt. "Heilig" betekent niet rechtvaardig, zoals sommigen ons zouden doen geloven.

1 Petrus 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte;

We hebben gekeken naar dit citaat uit Exodus 19:5 dat Petrus hier citeerd. Israël is nog steeds *een heilige natie* en geen "kerk" in de algemeen aanvaarde betekenis van het woord "kerk". Petrus gaat verder met te laten zien dat deze natie een koning had die ze moesten eren. Deze natie moet hebben bestaan op het moment van schrijven. In een later hoofdstuk zullen we aantonen dat deze koning niet de keizer van het Romeinse rijk was, zoals sommige moderne vertalingen in hun aantekeningen zeggen.

2 Petrus 1:4 Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken,

Deze beloften worden vermeld in Romeinen 9:3,4 om te worden gegeven aan bloedverwanten van het vlees die Israëlieten zijn en dat de beloften op hen betrekking hadden. Petrus schreef ook aan Israëlieten!

1 Petrus 2:17 *Houd iedereen in ere: eer de koning.*

In de profetie zou het Huis van Israël altijd een vorst hebben op de voortdurende Troon van David, terwijl het Huis van Juda in de laatste dagen geen vorst zou hebben. Wanneer de twee Huizen weer samenkomen in het Heilige [aparte] Land, zullen ze weer *één* Hoofd hebben [Hos 1:11 en let op het tijdstip hiervan]. Het is nog niet gebeurd!

1 Petrus 2:24,25 *Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, Want u was als dwalende schapen; maar u bent nu bekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen.*

Dit is onder het Nieuwe Testament, waar een deel van het Huis van Israël onder valt. Jezus droeg de zonden van Israël en Jezus beschrijft zichzelf als de herder van de schapen, maar nooit als de herder van de onkruiden of de bokken of van enig ander ras. Nogmaals, de voornaamwoorden verwijzen naar degenen die worden aangesproken, opnieuw zijn ze *broeders*, enz.

2 Petrus 3:2-4 *opdat u zich de woorden herinnert die door de heilige [dat is: gescheiden, aparte] profeten voorheen gesproken zijn, en het gebod van de Heere en Zaligmaker, dat doormiddel van ons, apostelen, verkondigd is.*

Deze profeten waren profeten van Israël. De Heer en Redder is de Heer en Redder van Israël en nooit van anderen.

De woorden van de apostelen hebben geen voorrang op de woorden van de profeten. De apostelen bevestigen de profeten. In dit vers zijn de apostelen en profeten met elkaar verbonden. Petrus had al geschreven over de valse profeten die *onder jullie zouden zijn* en hij beschrijft hun karakter.

In de brieven van Johannes is er veel scheiding door voornaamwoorden.

1 Johannes 2:12 *Ik schrijf u, lieve kinderen, want de zonden zijn u vergeven omwille van Zijn Naam.*

1 Johannes 2:19 *Zij zijn uit ons midden weggegaan, maar zij waren niet uit ons; want als zij uit ons geweest waren, dan zouden zij bij ons gebleven zijn.*

1 Johannes 2:20 *Maar u hebt de zalving van de Heilige en u weet alles.*

1 Johannes 2:27 *En wat u betreft, de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u,*

1 Johannes 3:9 *Ieder die uit God geboren is [dat is, Van boven door geest en door water] doet de zonde niet,*

1 Johannes 5:18 *Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt*

Uw zonden verwijzen naar de zonden van degenen aan wie Johannes schrijft. Jezus kwam om *ZIJN Volk* van hun zonden te redden. Johannes verwijst ook naar bepaalde mensen die vals zijn en door voornaamwoord gescheiden, en deze zijn "ze" in tegenstelling tot "gij" en "wij". *Ze waren niet van ons*, vertelt ons, dat ze op een of andere manier verschillend waren, zelfs als ze aanduiden om in Jezus te geloven! Het wordt vanzelfsprekend dat de zalving *die in u blijft* zich alleen zou kunnen houden omdat de gezalvde mensen met dit potentieel zijn bedacht. Hoe anders zou het zich kunnen houden? Dit getuigt van het gezalvde ras in het Oude Testament. Deze alleen hebben de capaciteit om te "horen" en om te "geloven".

Het eerste hoofdstuk van Johannes' brief spreekt van horen, zien, kijken en omgaan met *datgene wat vanaf het begin was*. Dit waren Israëlieten aan wie Jezus zich manifesteerde. Johannes de Doper zei, *dat Hij aan Israël zou worden gemanifesteerd*. [Johannes 1:31]. In 1 Johannes 2:7 laat hij zien dat hij de mensen aanspreekt, die *vanaf het begin* het oude gebod hadden. Dit kunnen alleen Israëlieten zijn. 1 Johannes 2:24 geeft aan dat wat vanaf het begin over het oude gebod werd gehoord, in de hoorders moet blijven om in de *Zoon en in de Vader* voort te kunnen gaan. Deze kunnen ook alleen maar Israëlieten zijn.

Jude 3 ... de gemeenschappelijke redding [dat is, gemeenschappelijk voor Israël en Juda] het geloof dat ooit [dat is, zonder verandering] is overgeleverd aan de heiligen-[dat is, de afgescheiden mensen].

Jude 19 Dit zijn zij die zich afscheiden, sensueel, **die niet de Geest hebben**.

Onder Gods heiligen zijn anderen, die zich door hun ongeloof van God afscheiden. Ze zijn zo niet geboren - maar ze worden zo door hun eigen keuze en hun eigen daden. Ze worden beschreven als het *niet hebben van de geest*, dat is, ze kunnen net zo goed zijn geboren buiten Israël. Ze zijn in dezelfde categorie als buitenlanders, die proberen zich van andere landen te scheiden door in Israël te wonen - ze zijn *niet van bovenaf* en *hebben dus ook niet de geest*.

ISRAËL IN DE OPENBARING

Jehova is niet de God van alle volkeren. Hij is beperkt tot één natie, de zonen van Jakob. Er kan geen Bijbelse kroniek gevonden worden dat Jehova de God is van een ander volk dan Israël.

In het boek Openbaring bestaan DE TWAALF STAMMEN nog steeds! Ze zijn op geen enkele manier een niet-Israël, en een niet-twaalf-stam kerk worden! Dit boek begint met het spreken van de openbaring, om Zijn Dienstknechten te tonen, dingen die binnenkort moeten geschieden. Deze openbaring is alleen voor Zijn Dienstknechten van de twaalf stammen en dit wordt op veel plaatsen bevestigd.

Openbaring 1:2 Deze heeft van het Woord van God getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus,

Dit boek getuigt niet iets wat is geopenbaard van buitenaf, maar alleen het Woord van God of de Geest der Profetie. De getuigenis van het ras Israël, is duidelijk door het Woord geopenbaard.

TOT SLOT

Deze schrift teksten tonen aan, de exclusieve aard van Israël als een voortdurend thema in beide Testamenten. Als we niet al deze verwijzingen willen accepteren, wat moet er dan met hen gebeuren? De aanvaarding of niet-aanvaarding van een exclusief Israël bepaalt de profetische stroom waarmee men het mee eens is. Wanneer *exclusief Israël* het fundament wordt van profetische interpretatie, blijken veel van de gebruikelijke conflicten in profetie te verdwijnen. Maar boven alles, bepaalt de aanvaarding of de niet-aanvaarding, ons vermogen om de woorden van Jezus te geloven en te begrijpen.

Het is niet moeilijk om te concluderen dat de Bijbel, in de eerste plaats een boek is over Israël [als een volk] omdat Jehova herhaaldelijk wordt verklaard als de God te zijn van dit ene volk. We vinden andere Bijbelse statistieken, zoals:

Israel as <i>Ysra'el</i>	2.514 keer [Oude Testament]
Israël als Israël	70 keer [Nieuw Testament]
Jakob [KJV]	358 keer [24 in het nieuwe Testament]
Juda	813 keer
Efraïm	172 keer

Manasse	143 keer
Hebreeën	21 keer
Heere God van Israël	110 keer
God van Israël	90 keer
Heilige één van Israël	31 keer
Heere God van de Hebreeën	5 keer
Machtige God van Jakob	4 keer
Hoop van Israël	2 keer
Gemeente van Israël	160 keer [als <i>qahal</i>]

	173 keer [als <i>Edah</i>]
Vergadering van Israël	21 keer [als <i>atsarah</i>]
<i>Ekklesia</i>	116 keer in het Nieuwe Testament
Stammen [<i>shebet</i>] van Israël	190 keer [het Oude Testament]
Stammen [<i>Phule</i>] van Israël	31 keer [Nieuw Testament]
Volk van Israël	19 keer [KJV]
Mijn volk	231 keer
Van Israël	1.692 keer
Naar Israël	23 keer
Voor Israël	24 keer

Dan vinden we uitdrukkingen zoals, *Israëls God, het licht van, de rots van, de Verlosser van, de steen van, de herder van, het gedeelte van, de God van*, die allemaal uitdrukkelijk naar Israël verwijzen.

Dan zijn er uitdrukkingen zoals *de God van jullie vaders* en *vaders van Israël* ["vaders" wordt 549 keer genoemd inclusief 56 keer in het Nieuwe Testament].

Er is het intieme woord *Jeshurun* voor Israël. Er zijn ongeveer 5.000 directe verwijzingen die Israël als een volk isoleren. Hun persoonlijke God, Jehova, [*Yehovah*] wordt 6.528 keer genoemd. In de meeste gevallen maakt de AV dit ten onrechte als 'Heer(e)' en slechts vier plaatsen als 'Jehova'. De ware uitspraak van Godsnaam is onbekend.

De rest van dit boek is gebaseerd op de oprichting van een exclusief Israël. Deze presentatie kan voor oprechte, toegewijde christenen als een schok komen en er zullen onmiddellijk reacties zijn. Daarom moeten we deze reacties nu bekijken. Daarna zullen we de toepasselijke Schriftgedeelten bekijken van degenen die een tegengestelde mening hebben. Hun toepasselijke Schriftgedeelten zijn: *Gaat heen in de hele wereld* en: *God hield zo van de wereld*. Nadat we naar de reactie hebben bekeken, zullen we kijken om te zien welke "wereld" het is die God zo liefhad.

HOOFDSTUK 3: REACTIES OP EEN EXCLUSIEF ISRAËL

Door heel het nieuwe Testament zijn er veel onderwerpen en woorden die van oorsprong zijn uit het Oude Testament. In het Oude Testament, zijn er woorden zoals *beloften, weten, kiezen, geroepen, zaad* en variaties ervan die over het algemeen zijn overeengekomen om alleen te verwijzen naar de Israëlietische natie. We moeten ons afvragen of er voldoende reden is om een overstap voor te stellen die het mogelijk maakt om dezelfde Griekse woorden toe te passen op een zekere vele-rassen kerk in het nieuwe Testament.

Eerst zou het goed zijn om te bekijken wat er in het laatste hoofdstuk is geschreven. Het kan worden gezien dat er een overweldigend gewicht van bewijs is van eenvoudige, directe uitspraken tegen de traditionele leringen. De traditionele leringen komen niet voort uit enig gewicht van eenvoudige, directe uitspraken. In een apart hoofdstuk zullen we kijken naar aspecten van de grondslag van de traditionele leringen.

Om woorden als *bedrog* te gebruiken en een *ander evangelie* kan niet lichtvaardig worden gedaan. Dit zijn zeer serieuze overwegingen en als het gewicht van het bewijs wordt aanvaard zoals dat in de vorige twee hoofdstukken wordt getoond, moeten de populaire leringen cultische elementen hebben. De implicaties van deze conclusie zijn enorm en bijna verwoestend voor veel christenen en kerken. Het zou ook op zending activiteiten van invloed zijn. Maar let wel, het is niet gezegd of gesuggereerd dat alle niet-Israël-landen niet onder de wet van God mogen worden gebracht. Er is ook niet gezegd dat ze door God veroordeeld zijn. Deze kwestie is een latere overweging in dit boek. Wanneer we naar *God* komen *die de wereld zo lief had*, zoals onderwezen, moeten traditionalisten onmiddellijk gaan naar elke verwijzing naar de exclusiviteit van Israël (in beide testamenten), als ze willen om de natie van Israël te veranderen in een vele-rassen kerk, of als ze willen zeggen dat er zowel een nationaal Israël, als een kerk bestaande uit niet-Israëlieten is. Dit is onmogelijk te doen vanuit elk voorbeeld van herhaalde, directe uitspraken. We zouden het moeten omzeilen van het begin van de wet, de Psalmen en de profeten, en dat kan niet.

God heeft ons verteld dat hij niets zal doen dat hij niet eerst aan zijn dienstknechten, de profeten van Israël, openbaart. Hij zal zijn woord aan Israël vervullen. Enkele delen van wat al in dit boek is geschreven, zullen directe (en gemeenschappelijke) reacties veroorzaken onder christenen, die denken dat ze hun Bijbel kennen. Daarom is het nodig geweest om een goed begin te leggen voor beide Testamenten en om de richting en het gewicht van bewijsmateriaal in die richting aan te tonen.

Nu kunnen we een aantal van deze veel-voorkomende reacties bekijken. Er worden slechts korte opmerkingen gemaakt over deze reacties, want ze zijn allemaal uitgelegd op verschillende plaatsen elders in dit boek.

REACTIE ÉÉN [DE MEEST VOORKOMENDE]

“Ja, dat is waar, maar God sprak tot hen, en niet naar ons. Nu spreekt God tot iedereen”.

Dit zou de gedachte zijn van de meerderheid van de kerk gaande mensen van vandaag, en is een gedachte die ten onrechte wordt aangemoedigd. Moeten we het dus met die reactie eens zijn, alleen maar omdat het goed klinkt? Zodra het wordt gevraagd, “*wanneer in deze (kerk) tijd zijn Gods woorden veranderd van “hen” naar “ons”*”, komt er helemaal geen antwoord. Als deze vraag niet uit de Schriften kan worden beantwoord, dan heeft zij geen grondslag.

Het zou winstgevend zijn voor iedereen die deze specifieke gedachte en reactie zou willen behouden, om naar het woord *grapho* te kijken dat in het nieuwe Testament 194 keer wordt gebruikt. Het wordt gebruikt in de uitdrukking *het staat geschreven* en verwijst naar de geschriften van het Oude Testament. Het zou ook winstgevend zijn om te kijken naar *geschreven* in een concordantie waar het opnieuw zal worden gezien dat vele malen de grondslag van alle leer is, *het staat geschreven*. *Het staat geschreven* betekent geschreven in het Oude Testament en dus deze citaten verwijzen naar Israël.

Als de grondslag van een geloof of leerstelling alleen in het nieuwe Testament lijkt te liggen, moet dat verdacht zijn omdat het niet geschreven is in de wet, de Psalmen en de profeten. Dit is belangrijk omdat er een aantal van dergelijke ideeën zijn die algemeen worden aanvaard, maar die niet *zijn geschreven* als grondslag. In feite kan gezegd worden dat veel van wat er wordt besproken, helemaal geen beginsel heeft in de wet, de Psalmen en de profeten. Sommige traditionele leringen kunnen niet een duidelijk voorbeeld van eenvoudige, directe uitspraken uit het Oude Testament presenteren om deze standpunten te ondersteunen.

Ze zijn voornamelijk gebaseerd op gefabriceerde types, schaduwen en overeenkomsten. De traditie van de mens is dus niet vastgesteld *in de mond van twee of drie getuigen zoals vereist door de Schrift*. *Israël kan niet worden veranderd in de betekenis van niet-Israël alleen maar door een dergelijke verklaring zonder de juiste grondslag te hebben*.

Als een nieuw Testamentisch boek, geschreven in deze ‘Christelijke tijd,’ [voorbeeld: Jakobus’ brief aan de Twaalf Stammen] was geschreven en geadresseerd aan Israëlieten, dan was of de schrijver fout, of er was sinds Pinkster iets anders gebeurd, om te kunne zeggen, *God spreekt nu tot iedereen* [alle rassen].

REACTIE TWÉE

“Ja, maar Israël is nu de kerk geworden, dus al deze dingen behoren tot de kerk”.

Dit zegt dat “Israel” en “de kerk” geen enkele verbinding meer hebben en dat Israël is verdwenen. De kerk wordt verondersteld te bestaan uit niet-Israëlieten, de zogenaamde “heidenen”. Echter, het Hebreeuwse woord *Goi*, waarop de “heidene” gedachte is gebaseerd, wordt ook gebruikt voor Israël. Dus *Goi* komt niet altijd overeen met zogenaamde niet-Israël “heidenen”. Het hele onderwerp is vereenvoudigd als we accepteren wat we vinden als we voortbouwen op de juiste grondslag en de hoeksteen hebben.

Efeze 2:20 *gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is,*

De Hoeksteen, de profeten en de apostelen zijn het allemaal eens. Aangezien dat “apostelen” wordt gezet vóór de “profeten”, wordt deze tekst gebruikt om te zeggen dat de apostelen van het nieuwe Testament nieuwe profetie en leer hebben die niet in het Oude Testament was opgenomen of voorspelt. Om gewoon zoiets te zeggen maakt het niet duidelijk. In de boeken van Galaten en Romeinen in het bijzonder, zegt modern onderricht dat de apostel Paulus een ommekeer heeft gemaakt van wat in Handelingen is geschreven, waar hij koning Agrippa vertelt dat hij niets anders sprak dan wat in de wet en de profeten werd gezegd! In Romeinen en Galaten moet hij nu schrijven naar bepaalde zogenaamde heidenen, die geacht worden niet-Israëlieten te zijn. De interne verklaringen tonen aan dat elke brief in het nieuwe Testament alleen naar Israëlieten geschreven is. Dit wordt besproken met meer uitleg in een hoofdstuk met de titel *Dat Ongelukkige Woord “Gentile”*. (Heiden/Soort)

Laten we eens kijken naar de beroemde toespraak van de apostel Paulus in Handelingen 13, die lang na de dood en herrijzing van Jezus werd gegeven. Hier, in het tijdstip van het nieuwe Testament, is Israël nog steeds een geslachts term. Er is nog steeds geen teken van “de kerk” zoals dit vaak wordt waargenomen. Overweeg alle volgende gemarkeerde woorden uit handelingen 13:17-42:

v23 Uit zijn nageslacht heeft God voor Israël, volgens de belofte, de Zaligmaker Jezus doen voortkomen,

v24 nadat Johannes, voorafgaand aan Zijn komst, eerst aan heel het volk Israël de doop van bekering

v26 Mannenbroeders, kinderen van het geslacht van Abraham,

V32 En wij verkondigen u de belofte die aan de vaderen gedaan is, namelijk dat God die vervuld heeft aan ons, hun kinderen,

v39 en allen die geloofd, door Hem gerechtvaardigd wordt van alles waarvan u door de wet van Mozes niet gerechtvaardigd kon worden.

In het laatste vers zien we de eerste "allen" die mensen het meest willen generaliseren om iedereen op aarde op te nemen. Maar de "u" in het verband, verwijst alleen naar Israël als degenen aan wie de wet van Mozes werd gegeven. Alle gemarkeerde woorden in deze verzen geven een zeer specifieke definitie van wie in het nieuwe Testament wordt behandeld, het is altijd een genetisch Israël! We kunnen niet langer zeggen dat deze kinderen van de vaders (Abraham, Izak en Jakob) uit ander zaad komen. Dit zijn de mensen die onder de wet van Mozes waren geweest! In de bovenstaande verzen, Paulus richtte zich tot degenen die hij beschreef als MANNEN VAN ISRAËL, die God vreesden. De enige manier waarop we kunnen zeggen dat "de kerk" Israël heeft vervangen is om te bewijzen dat de nieuwe Testamentische Kerk uit Israël komt via het mechanisme van het nieuwe Testament; Dit wordt later in dit boek besproken.

REACTIE DRIE

"De heidenen worden nu in Israël opgenomen, dus de beloften aan Israël worden nu gedaan aan iedereen die in Jezus gelooft!".

Een kort antwoord op deze reactie is niet mogelijk omdat er zoveel aspecten zijn die moeten worden behandeld. Deze worden behandeld als afzonderlijke secties op "heidenen", "de kerk", "vreemden" en "adoptie/aanneming", en de beloften aan Abraham en zijn zaad.

REACTIE VIER

"Het zaad van Abraham is nu het zaad van Jezus geworden ... het is nu een geestelijk zaad".

De beloften werden gedaan aan Abrahams zaad, maar niet aan Jezus, die hen kwam vervullen. De beloften werden gedaan aan Abraham en zijn nakomelingen, die genoemd zijn in Izak [Gen 21:12]. De beloften werden dus aan het Israëlietische volk als geheel gegeven. Nu, omdat Jezus werd geboren als een Israëliet, wordt hij beschouwd als het zaad van Abraham en David [Matt1:1]. Maar de beloften werden niet specifiek aan Jezus gegeven als het 'ene zaad' van Galaten 3:16. En natuurlijk had Jezus geen 'zaad'. Als Jezus dat ene zaad was, dan zou iedereen tussen Abraham en Jezus zijn onterfd, waaronder Izak en Jakob. Israël kon dan niet bestaan als het zaad van Abraham door Izak en Jakob, als Jezus dat zaad was. Een nauwkeurigere vertaling van Gal 3:16 leest:

Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn zaad gedaan. Hij zegt niet: En aan de zaden, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: En aan uw zaad; dat is gezalfd.

Opmerking: "Zaad" wordt hier en elders gebruikt als een collectief, zelfstandig naamwoord.

REACTIE VIJF

"Er wordt gezegd dat de middelste scheidingsmuur tussen Jood en heiden is afgebroken zodat ze nu allemaal één zijn in Jezus."

Hier hebben we nog een koppel-punt van veel van wat er vandaag in de evangelische kerken wordt geleerd. Maar in de wet, de Psalmen en de profeten, wordt de scheidingsmuur gevonden tussen het huis van Israël en het huis van Juda. Het is niet tussen Israëlieten en niet-Israëlieten [zie Jesaja 11:13 *Efraïm zal niet meer Judah plagen*]. In alle in het nieuwe Testament genoemde Schrift teksten, waar de exclusiviteit van Israël werd getoond, zijn alle mensen die door Paulus, de apostel aan de heidenen, worden aangesproken, kennelijk Israëlieten. Alle boeken van de Bijbel geven hetzelfde bewijs. Het zal worden aangetoond dat het huis van Israël was "verstrooid" onder de volkeren en dat elk voorbeeld waaruit een bijeenkomst of de samenvoeging van Israël met niet-Israël rassen, niet kan worden gevonden in profetie.

REACTIE ZES

"De Joden zijn Gods natuurlijke kinderen, maar de leden van de kerk zijn Gods geestelijke kinderen".

Twee reeksen parallelle beloften zijn niet te vinden in de wet, de Psalmen en de profeten. Evenmin zijn de beloften aan Abraham's zaad specifiek gericht op Jezus. De beloften aan de vaders worden altijd gepresenteerd als vervuld in *ons hun kinderen*. Israëlieten zijn de kinderen van de belofte. In dit opzicht is er maar één belofte. Er is geen tweede soortgelijke belofte gevonden voor niet-Israël rassen.

Opmerking: de "kinderen" moeten nog steeds individueel worden ingewisseld tegen de vloek van de gebroken wet. Zij worden geboren als erfgenamen van de zaligheid. Deze zesde reactie is het resultaat van een poging om het probleem van een nationaal en raciaal Israël te omzeilen en tegelijkertijd de traditie te behouden. Het woord Jood moet gelijkgesteld worden aan Israël en het woord heiden moet gelijkgesteld worden aan niet-Israël. Dit is niet de wereld van de werkelijkheid! Toch is het ingeprent in de meeste Christenen, ingeprent in al hun denken, onderwijzen en schrijven, op bijna elk onderwerp.

REACTIE ZEVEN

"Dat lijkt waar te zijn, maar niemand weet wie er vandaag een Israëliet is."

Mogen we 2 Timoteüs 2:19 citeren? Niettemin, *de Stichting van God zal zeker weten, diegene met de stempel, die van Hem zijn*. Er is een heilig [apart] volk dat *steen, uitverkoren en kostbaar is, boven alle andere mensen die nu barmhartigheid hebben gekregen*. Zij zijn broeders uit de baarmoeder (dat is, *van boven verwekt*) en worden gezalfd [*Christos*]. Ze zijn geboren van bovenaf (dat is, verwekt van bovenaf). De Bijbel geeft wel identificatie-markeringen die duidelijk en onmiskenbaar zijn, maar deze identiteits factor valt buiten de reikwijdte van dit boek.

REACTIE ACHT

"Dit is allemaal heel goed, maar nu is alles geestelijk."

Het is jammer voor zo'n overtuiging dat de Twaalf Stammen van Israël blijven verschijnen in het nieuwe Testament. In het huidige tijdperk van het nieuwe Testament worden ze niet weg vergeestelijkt! Om op deze manier te reageren is om te zeggen dat Jezus en Paulus verkeerd zijn. Paulus zei: *die onze twaalf stammen hopen te bereiken door voortdurend, nacht en dag, God te dienen. Om deze hoop, koning Agrippa, word ik door de Joden beschuldigd*. [Handelingen 26:7]. Hoe kunnen twaalf individuele stammen worden vergeestelijkt?

REACTIE NEGEN

"De wet is vervuld, dus niets in de wet is meer van toepassing."

Jezus zegt in Matteüs 5:17,18:

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is.

De wet heeft verschillende aspecten. In Romeinen 13:8-10 hebben we een gesprek over het vervullen van de wet die eindigt met, *dus liefde is de vervulling van de wet*. Deze tekst wordt soms geciteerd als bewijs dat alles wat met de wet te maken heeft, is voltooid, maar vers 8 gaat over mensen, als individuen, die de wet vervullen door hun daden. Het gaat niet om God die zijn verbonden en beloften vervult. Dit wordt bevestigd in Matteüs 7:12, waar Jezus zegt, *Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten*. Jezus heeft voldaan aan wat in de wet over zichzelf is geschreven [Lucas 24:44]. Zijn offer heeft het deel van de wet inzake vervulde offers.

Misschien is het korte antwoord op de rest van de kwestie van het naleven van de wet dat de hemel en de aarde nog niet zijn vergaan. Als ze vergaan, zal alles zijn vervuld. Wat is geschreven in de wet, de Psalmen en de profeten zal gebeuren. De beloften aan het zaad van Abraham bestaan nog steeds en zullen nog komen en gebeuren!

REACTIE TIEN

"Iedereen is nu hetzelfde omdat alles één is in Christus Jezus."

Dit is de samenvatting van de traditionele leringen.

Gal 3:7

Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.

Gal 3:26

Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus.

Het klinkt goed op het eerste gezicht, vooral wanneer de voornaamwoorden worden genegeerd. De gij zijn de mensen die worden aangesproken. Daarom is het noodzakelijk om vast te stellen dat de zogenaamde heidenen in de brieven Israëlieten waren. Een later hoofdstuk is gewijd aan dit onderwerp. Er is geen voorbeeld in de wet, de Psalmen en de profeten om de traditie te ondersteunen. Het is er niet, dus er moet iets mis zijn met het traditionele onderwijs.

REACTIE ELF

"Het maakt nu geen verschil omdat alle volkeren gezegend zijn in Abraham. Alles is nu van genade."

Geloof het of niet, sommige leraren zeggen dit; als dit nu waar was, betekent dit dat het oude testament ongeldig is. Het is net als het rooms-katholieke idee om te zeggen dat de kerk het gezag is in plaats van de Bijbel en toch citeren zij ten onrechte van de Bijbel, over Petrus en de rots, om hun mening te ondersteunen.

Maar aan wie is God genadig als alles van genade is? Is het iedereen van elk ras op aarde?

Exodus 33:19 Maar Hij zei..... Ik zal genadig zijn voor wie Ik genadig zal zijn, en Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontfermen zal

Rom 9:15-18 Want Hij zegt tegen Mozes Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontferm en zal barmhartig zijn voor wie Ik barmhartig ben Zo ontfermt Hij zich dan, dien Hij wil, en verhardt die Hij wil.

Deze kwestie van de genade van God is een onderwerp op zich; maar de allesoverheersende principes zijn de soevereiniteit van God. Het is wie hij wil. Lichtvaardig zeggen, *alles is uit genade*, is iedereen erbij betrekken en de soevereiniteit van God bespotten. Als verlossing voor ieder mens van elk ras is, dan is de hele keuze de keuze van de mens en dit is een ander evangelie [2 Kor 11:6 en Gal 1:6].

In het Nieuwe Testament verwijst 'genade' naar *de goddelijke invloed op het hart*. We kunnen geen verwijzing naar God vinden *de wet in hun hart te schrijven* anders dan naar Israël, noch kunnen we een woord van profetie vinden over een nieuw hart dat wordt gegeven aan iemand anders dan Israël.

ZIJN ER TWEE OF DRIE GETUIGEN VOOR 'EXCLUSIEF ISRAËL? "

2 Kor 13:1 In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

Eerste getuige:

1. Het Oude Testament is vervat in de Wet, de Psalmen en de Profeten.
2. Het Nieuwe Testament is opgenomen in de evangeliën, de brieven en openbaringen.

Tweede getuige:

1. Het Oude Testament spreekt dat verlossing ALLEEN voor Israël is.
2. Het nieuwe Testament spreekt van verlossing ALLEEN voor Israël.

Derde getuige:

1. Het Oude Testament (verbond) werd alleen met Israël gemaakt [Psalm 147:19,20 enz.].
2. Het nieuwe Testament (verbond) wordt alleen met Israël gemaakt [Hebreeën 8:8].

Laten we deze kwesties verder onderzoeken en tegemoetkomen aan de bezwaren en de dingen die mogelijk niet lijken te verschillen.

We zullen kijken naar een hoofdstuk gewijd aan *de wereld* zoals gevonden in *Ga de hele wereld in* en volgen dit met een hoofdstuk over specifieke struikelblokken die in de weg staan om de hele Bijbelse getuigen te begrijpen over de exclusiviteit van Israël.

HOOFDSTUK 4: WELKE WERELD HEEFT GOD "ZO LIEF"?

Als we kijken naar de omvang van de Schriften die in de twee hoofdstukken is gepresenteerd, waarin de exclusiviteit van Israël wordt beschreven, en als we geen mening of vooroordeel hadden, zouden we met het volgende moeten instemmen:

1. Het zijn allemaal samenhangende verklaringen van feiten, [geen gevolgtrekkingen].
2. Ze hebben allemaal betrekking op Israël alleen, als een ras, geen ander ras wordt opgenomen.
3. Alleen Israël is Gods erfenis.
4. Er is geen strijd over de verlossing die alleen op Israël van toepassing is.
5. De genoemde verbonden en beloften zijn alleen met Israël gemaakt.
6. Dat Israël een heilig, dat is, *een afgescheiden* ras is [wat vaak het gekozen ras wordt genoemd].
7. Dat de statuten [*Choq*] en de oordelen [*mishpat*] alleen als dienaar natie aan Israël zijn gegeven [dit is van allerhoogst belang om te begrijpen en te onthouden in de hoofdstukken die volgen].
8. Dat het woord *Joden* niet in een van deze teksten wordt genoemd.
9. Dat er verschillende *zaden* zijn en dat Abraham's zaad geslachtelijk is.
10. Dat geen van deze teksten kan worden 'vergeestelijkt'.

Als we tot het besluit komen dat er een uniek Israël ras is, zullen we in strijd zijn met de volgende standpunten:

- [a] Wat indirect wordt afgeleid uit verzen die door de algemeenders worden gebruikt.
- [b] Wat we denken dat we klaarblijkelijk zien in termen van christelijke ervaring in andere rassen.

De universalisten kunnen gebruik maken van wat rechtstreekse uitspraken lijken te zijn. Maar ze vertrouwen op bepaalde woorden die nieuwe betekenissen hebben gekregen. Soms zijn volkomen verkeerde en misleidende betekenissen op woorden geplaatst en sommige daarvan zijn aanvaarde, moderne leringen geworden. Aan deze verzonden woorden worden er 'typen' toegevoegd om de vertalingen aan te passen. Dit is de gebruikelijke manier van lesgeven, maar het is geen onderwijs dat gebaseerd is op de grondslag van de wet, de Psalmen en de profeten.

Door de jaren heen hebben opgehoopte fouten in vertalingen ons weggeleid van de betekenissen die in de oorspronkelijke teksten staan. Een gevolg hiervan is dat de commentaren en de referentie woordenboeken de problemen vaak bestenden en vergroten door gebruik te maken van verklaringen zoals, *dit is tot stand gekomen*, en vervolgens hun eigen meningen toe te passen op grond van een dergelijke nieuwe betekenis. Afgezien van fouten in zuivere vertaling, zijn er fouten als gevolg van woorden die in het Engels of andere taal (zoals Nederlands) worden toegevoegd en die niet worden ondersteund in de oorspronkelijke tekst. Er zijn ook woorden verwijderd uit de Engelse (en andere talige) tekst die wel worden ondersteund in de oorspronkelijke tekst. Een voorbeeld hiervan is het herhaaldelijke weg laten van het Duidelijk Omschreven Artikel (the)(DE) uit de vertalingen, waar dit is opgenomen in het Grieks en omgekeert.

Dit hoofdstuk bevat een aantal typische voorbeelden van deze afwijkingen.

In het nieuwe Testament is er een oproep tot scheiding die weinigen zullen ontkennen. In de verkondiging van vandaag wordt dit hoofdzakelijk gepresenteerd als een scheiding van onreinheid en zonde. Dit is geen verkeerde voorstelling op zich, maar het is een halve waarheid.

2 Kor 6:16,17 . . . Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen MIJN VOLK zijn. . . .

Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine [ding] niet aan, en Ik zal u aannemen,

De toevoeging van "ding" (in Engelsche vertaling)[*akathartou*, genitief, enkelvoud, Neuter] aan het einde van dit vers, is grammaticaal gerechtvaardigd. Maar predikanten gebruiken het in de zin van dingen in plaats van mensen. Als we naar dit vers kijken, is het duidelijk dat "hun" betekent de scheiding van een volk [en niet een ding] van de andere. Het woord dat in het Grieks wordt gebruikt, is *aphorizo*, dat betekent *om te begrenzen ... om te beperken ... te scheiden ... te verbreken van de rest*. In de volgende verzen zien we hoe dit woord wordt gebruikt; het wordt gebruikt voor de scheiding van geiten uit de schapen van Israël. [Opmerking: *Naties* is een onzijdig, zelfstandig naamwoord, terwijl ze mannelijk is en dus verwijst naar het volk binnen de natiën].

Matt 25:32 En vóór Hem zullen al de volken [*naties*] bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt.

Dit noemt specifiek *Naties*. Een dergelijke suggestie van verkiezing of nationale scheiding verschrikt sommige Christenen vanwege de strijd tussen dit en hun begrip van 'God hield zo van de wereld' en soortgelijke teksten. Het zou dus goed zijn om deze verzen onmiddellijk te bekijken en te zien wat de wereld inhoudt.

GA "DE HELE WERELD" IN

Johannes 3:16,17 Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.

Markus 16:15 En Hij zei tegen hen: Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen.

Dit zijn twee veel geciteerde verzen. In elk geval is "de wereld" hetzelfde woord *kosmos* in het oorspronkelijke Grieks. *Kosmos* is waarschijnlijk een van de minst begrepen en misbruikte woorden in het nieuwe Testament en misschien moeten we in het kort, verklaringen afleggen over *kosmos* dat meestal vertaald is als "wereld".

- *Kosmos* betekent niet elk ras van de bewoonde aarde [*oikoumene*]. Het betekent ook niet de land massa van de aarde of de grond [*ge* en *Ghay*].
- De betekenis van *kosmos* is van "orde", "regeling", of "schoonheid", maar nooit de gemeenschappelijke vele-rassen betekenis zoals wordt geleerd.
- *Kosmos* betekent vaak die specifieke wereld, waarover gesproken wordt, met uitsluiting van andere "werelden". In het Engels, spreken we van de "wereld van muziek"-in het Grieks zouden we zeggen, de *kosmos van muziek*. Of de wereld van sport.
- *Kosmos* kan betekenen de hele wereld bestaande van goddelozen en verstokte zondaars van mensen in tegenstelling tot de "wereld" van Gods uitverkoren.
- *Kosmos* wordt gebruikt van het Romeinse rijk [Johannes 8:23].
- *Kosmos* wordt gebruikt voor de wereld, die van vóór de overstroming was [2 Petrus 2:5]. Die wereld werd vernietigd [Heb 11:7].
- *Kosmos* wordt gesproken van, niet alleen als de wereld die nu is, maar ook van wat er komt. [Prediken we tot de wereld die nog moet komen?]
- *Kosmos* kan verwijzen naar andere dingen dan mensen, bijvoorbeeld, de versiering van het haar van een vrouw [Zie 1 Tim 2:9] waar *kosmos* wordt vertaald als "bescheiden". Het is bijzonder moeilijk om het evangelie te verkondigen aan de haarkam van een vrouw!
- *Kosmos* wordt gebruikt voor vele andere dingen en deze kunnen ofwel orde of stoornis, roem en eer, het ordelijke universum, de sterren in het universum en zelfs de hemel zijn!

Dus, welke "wereld" van al deze "werelden" heeft God zo lief gehad? Uit de Schriften kunnen we zien dat er verschillende soorten werelden zijn. Bedenk dit en hoe dit verband houdt met wat in de wet, de Psalmen en de profeten is geschreven. In het Oude Testament wordt ons verteld dat God van Israël hield. Er lijkt geen enkele directe verwijzing naar God te zijn die een ander ras lief heeft. Laten we eens kijken in het Oude Testament naar de Israëlitische orde wie God zegt dat hij liefhad.

Deut 7:8 Maar vanwege de liefde van de HEERE voor u, en om de eed die Hij uw vadersen [dat is, van Israël]

Psalm 47:5

Hij kiest voor ons ons erfelijk bezit uit: de glorie van Jakob, die Hij heeft liefgehad.

Jesaja 63:7-9
grote goedheid
Hij hen bevrijd ..

Ik zal de goedertierenheid van de HEERE in herinnering roepen, de loffelijke daden ... de voor het huis van Israël, . . . Door Zijn liefde en door Zijn genade heeft

Hosea 3:1

volgens de liefde van de Heer voor de kinderen van Israël.

Hosea 11:14
koorden

Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, Ik trok hen met menselijke touwen, met van liefde

Zeph 3:17

De HEERE, uw God, is in uw midden, [dat is, Israël] een Held, Die verlossen zal. Hij zal Zich over u verheugen met blijdschap. Hij zal zwijgen in Zijn liefde. . . .

Maleachi 1:2-3

. . . Toch heb Ik Jakob liefgehad, en Ezau heb Ik gehaat. . . .

In het Oude Testament hebben we deze uitingen van het Israëlitische volk dat God zo liefheeft. Zet je geest terug naar alle Schriften in het nieuwe Testament waar we naar hebben gekeken en waaruit de exclusieve aard van Israël blijkt. Beiden vertellen over de liefde van God voor Israël op een manier die hen scheidt van de andere rassen. Moeten we nu geloven dat dit volk Israël op de een of andere manier verdwenen is, ondanks profetie van het tegendeel? Als God zei dat Hij Ezau haatte, dan kon Edom niet worden opgenomen in de "alle" of "de wereld" van: Ga naar de hele wereld, en God had de wereld zo lief.

Voor het geval dat iemand nog steeds bedenkingen heeft over "de wereld" met verschillende betekenissen, zullen we kijken naar de verzen die elk de woorden "de wereld" bevatten.

Eerste Paar:

Johannes 7:7
slecht zijn.

De wereld kan u niet haten, maar Mij haat zij, omdat Ik van haar getuig dat haar werken

1 Johannes 3:13

Verwonder u niet, mijn broeders, als **de wereld** u haat.

Als beide twee "werelden" hetzelfde waren, konden de discipelen niet gehaat worden door een wereld die hen niet kon haten. Beide werelden zijn *kosmos*.

Tweede paar:

Johannes 17:6

Ik Heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven Hebt.

Johannes 17:14

... omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben.

In vers één staat, ze zijn uit "de wereld" en in vers twee zijn ze niet van "de wereld".

Derde Paar:

Johannes 17:9
zijn van U.

Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die U Mij gegeven Hebt, want zij

Johannes 3:16

Want zo lief heeft God de wereld gehad,

Zou het geen godslastering zijn om te zeggen dat Jezus niet zou bidden voor die wereld die Hij liefhad? Dus Hij moet bidden voor één "wereld" en niet voor een andere! Hier worden drie paar Schriften getoond die tegenstellingen vertonen in de "werelden" waar ze het over hebben.

DE WERELD-KOSMOS OF OIKOUMENE?

Deze twee woorden zijn beide vertaald als "wereld", maar ze zijn verschillend in toepassing en betekenis. De betekenis van *kosmos* wordt bepaald door zijn verbant om te bepalen welke specifieke wereld wordt besproken, terwijl *oikoumene* de bewoonde of beschaafde aarde van de Middellandse zee omgeving betekent. We kunnen *oikoumene* gemakkelijk zien in verzen zoals Lukas 2:1, waar Caesar de hele wereld belastte en Handelingen 11:28 over een hongersnood in de hele wereld. In Handelingen 17:6 lezen we waar de discipelen de wereld op zijn kop hebben gezet. In Handelingen 19:27 lezen we over alle Azië en de wereld die de godin Diana aanbidden en in Handelingen 24:5 waarover Paulus wordt gezegd dat; Ons is namelijk gebleken dat deze man een pest is en iemand die oproer verwekt onder al de Joden in heel de wereld, en een vooraanstaand persoon is binnen de sekte van de Nazarenen. In Openbaring 3:10 spreekt Jezus over het uur van verleiding dat over de hele wereld zal komen. In Romeinen 10:18 wordt ons verteld dat het woord van God op de hele aarde en tot aan de einden van de wereld is gegaan. Als we bedenken dat beide delen van Israël onder de volkeren verspreid waren, is dit gemakkelijk te begrijpen. We kunnen zeggen dat de *kosmos* van Israël was verspreid over de *oikoumene*. Jezus kwam in de *oikoumene* [Heb 1:6] om de *kosmos* van Israël te dienen.

Zodra we dit begrijpen, kunnen we de verzen corrigeren die de universalisten gebruiken, zoals 1 Johannes 2:2: en Hij is de verzoening voor onze zonden, en niet alleen voor ons, maar voor [dat is de zonden van] de hele wereld. Hier is het woord *kosmos*, voor 'de wereld' en niet *oikoumene*. Het "geheel" is *Holos* wat betekent dat elk stukje en elke zier van de *kosmos*, het naartoe verwijst. Het verbant toont aan dat Johannes zegt dat het voor iedereen van Israël is.

Het helpt ook met Matt 24:14 waar Jezus spreekt over het evangelie dat *in de hele wereld wordt gepredikt* (verkondigd). Hier vinden we *oikoumene* voor "wereld", en niet *kosmos*. De uitdrukking *in de wereld* is niet *voor de wereld*. Hier heeft Jezus zijn Israëlitische discipelen aangepakt over het evangelie als getuige voor alle Israëlitische Naties die in de *oikoumene* op dat moment werden verspreid.

WELKE "WERELD" HEEFT GOD ZO LIEF?

- Behoort de hele mensheid tot die "wereld"?
- Behoren alleen bepaalde mensen tot die "wereld"?
- Wie zijn dan die mensen die God liefheeft? Waar komen ze vandaan?

Dit zijn zeer belangrijke vragen die moeten worden beantwoord en waar het om gaat, waar of niet? Er is een zeer solide grondslag gelegd van beide testamenten om op te bouwen en dit toont de wereld van een buitengewoon, exclusieve, gekozen, geroepen, voorbestemd en verkozen ras van mensen. De meeste mensen hebben wat nagedacht over het bestaan van een "gekozen volk", en op de een of andere manier komen zij met het etiket "de Joden" voor deze mensen. "De Joden" is een generalisatie die niet kan gelijkstellen aan Israël! En, Jezus veroordeelde altijd "de Joden" voor wat ze waren [Johannes 8], dus "de Joden" [als de populaire term] kunnen niet Israël zijn!

DE TWEE OPVATTINGEN VAN "DE WERELD" ZIJN TWEE VERSCHILLENDE EVANGELIËN

De twee opvattingen die vaak worden genomen zijn echt twee afzonderlijke evangeliën. Een van hen moet *een ander evangelie* zijn. Zij, die geloven in een *ander evangelie*, zoals de apostel Paulus verklaart, zijn vervloekt! Dit is echt heel ernstig, dus om niet te worden vervloekt moeten we goed kijken naar beide evangeliën! Beide kunnen niet juist zijn. Één daarvan is het *evangelie van het algemeene*. En één is het *evangelie van het bijzondere*. Dus denk dit goed door. Ofwel, God houdt van alle mensen, [met inbegrip van hen die God zegt dat Hij haat] of Hij houdt alleen van Zijn uitverkoren.

Gal1:8 *Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.*

Na nog een paar paragrafen zullen we een samenvatting hebben van deze twee verschillende evangelie keuzen om te overwegen.

HOUDT GOD VAN HEN DIE HIJ VERKLAART DAT HIJ HAAT?

De Bijbel vertelt ons over Gods haat en Gods liefde. Dus als God zelfs één man haatte, *zou hij de wereld niet lief hebben*. Hij zegt dat, *Ezau heb ik gehaat*. Als God alleen Ezau **haatte**, dan kon Edom niet worden opgenomen in de "**alle**" van *ga je in de hele wereld* of "**de wereld**" waarvan *God zo veel hield*. Als God de hele mensheid niet heeft gered, dan is Hij niet de Almachtige en onveranderlijk. Hij moet machteloos zijn als *de wereld* de hele mensheid betekent. Alle mensen worden niet gered. Zou de dood van Jezus en de verlossende Liefde van God ooit tevergeefs zijn?

Citeerend van R.K. en R.N. Phillips in "Het Boek van Openbaring", deel twee:

Voor degenen die er stellig van overtuigd zijn dat degene die gekruisigd is, zachtmoedig Jezus, zachtmoedig en mild is, geloven niet dat Hij in staat is om haat te zaaien. Het Griekse woord is miso, te haten, te beschouwen als een slechte wil, om te verfoeien, om te verafschuwen. Dit brengt de volgelingen van de Nikolaiëten in dezelfde categorie als Ezau [die God zelf haatte voordat hij werd geboren]. Als daden niets met de herrijzenis te maken hebben, waarom maakt Jezus dan zo'n uitspraak over de daden van de Nikolaiëten? Als alle mensen gelijk zijn voor God, waarom heeft God Ezau gehaat voordat hij werd geboren?

Gods liefde voor de uitverkorenen is geenszins beperkt. Hij hield zo van deze "wereld" van Zijn uitverkorenen. Dit is de orde van Israël die Hij liefhad en stuurde Zijn Zoon om hen te verlossen. Dit is voor wie Jezus stierf. Ons wordt verteld dat *Hij is gekomen om ZIJN VOLK van hun zonden te redden*.

De Schrift zegt, *een ieder die op Hem gelooft, zal niet sterven, maar eeuwig leven hebben*. We moeten kijken naar welke "wereld" het is die wordt aangesproken en zien dat de "een ieder" verwijst naar "alle", van dat deel waarover wordt gesproken en niet "allen" van alles. Het verband is Israël. De 'ieder' is mis-vertaalt; het betekent letterlijk *de gehele eenheid* die verwijst naar het hele volk van Israël, zoals bepaald door het verband.

Nu kunnen we met begrip teruggaan naar de Schriften in het Oude Testament en zien waarom het zo belangrijk was om alle Schrift teksten te citeren die aantonen dat de wet en de Tien Geboden alleen aan Israël werden gegeven. Het is nodig om dit te begrijpen. Verlossende liefde kan alleen de verlossing van de vloek van een gebroken wet betekenen. Dit wet verbond was niet met alle rassen gemaakt. Israël is de wereld die Jezus kwam redden. Hij *kocht terug* of verloor Israël. Die aflossingsprijs, door de wet, kon alleen worden betaald door een Kinsman/bloedverwant - volgens de wet die God aan Israël gaf. Vandaar dat Jezus de bloedverwant van Israël is (Hij is de grotere Zoon van David). Jezus is niet de bloedverwant van een ander ras.

JOHANNES HOOFDSTUK DRIE

Laten we teruggaan naar Johannes 3, waar Jezus met Nicodemus sprak, een leraar van Israël. In verband, is Israël de "wereld", waar zij over spraken. Overweeg, *en daarom had God de wereld also lief*; het woord "daarom" verwijst naar de onmiddellijke,

voorafgaande discussie. Dit geeft het verband aan. Met wie is Jezus aan het spreken? Dit vertelt ons welke *kosmos* wordt besproken. Het hele gesprek gaat over Israëlieten met een leraar in Israël, Nicodemus.

v3 Ze moeten “van bovenaf geboren zijn ” [niet *wedergeboren* zoals vertaald] om het Koninkrijk te kunnen waarnemen [in hun gedachte].

v5,7 Als deze geest niet VAN BEVRUCHTING wordt geërfd, kan niemand het Koninkrijk binnengaan [1 Johannes 3:9]

v8 Diegene die aldus uit de Geest geboren zijn (Israëlieten), reageren op de roep van de Geest.

v14,15 “En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden,

Aan welk ras heeft Mozes die slang verheven? Welk ras werd vervolgens genezen en gereinigd van de slangen beten? Het was **alleen** Israël.

WELKE "WERELD"?

Aan het begin van dit hoofdstuk Hebben we Markus 16:15 geciteerd in verband met het ingaan van de hele *kosmos* en het “prediken” [dat wil zeggen, het verkondigen van] het evangelie aan elk schepsel. In welke ‘wereld’ moesten de discipelen gaan? Dit is een terechte vraag. Toen de discipelen naar de *verloren schapen van het Huis VAN ISRAËL* werden gestuurd, naar wie, en naar welke ‘wereld’ werden ze gestuurd? Toen Jezus in Mattheüs 15:24 zei: *Ik ben niet gezonden MAAR naar de verloren schapen van het huis van Israël*, naar welk ras werd Hij gezonden? Moeten we zeggen dat Jezus ongelijk had en dat Hij naar elk ras werd gestuurd? Moeten we zeggen dat Jezus het bij het verkeerde eind had door Zijn discipelen alleen naar Israëlieten te sturen? Als hen werd verteld *ga je de hele wereld in*, waarom gingen ze dan niet naar de negers, de Chinezen of de Indianen? Waarom kozen ze maar één richting en gingen ze verder naar waar de kinderen van Israël waren? De plaats van het huis van Israël in die tijd kan historisch gemakkelijk worden vastgesteld.

Matt 11:1 ... Hij vertrok vandaar om te prediken in hun [de discipelen] steden.

Matt 10:5-7 U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen enkele stad van de Samaritanen binnengaan, maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël. En als u op weg gaat, predik (verkondig) dan: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

De discipelen werden nauwkeurig opgedragen om niet naar bepaalde volkeren te gaan. De discipelen van Jezus gingen uit Galilea, precies wetende waar deze “verloren” schapen te vinden waren. Ze waren niet zo “verloren” dat ze niet gevonden konden worden.

"ALLE", "IEDEREEN", "WIE-DAN-OOK", ENZ.

Overweeg opnieuw deze twee verzen:

Johannes 3:16 . . . *alzo lief had God de wereld* ...

Markus 16:15 . . . *Ga naar de hele wereld* ...

Zulke verzen zijn de grondslag van de gedachte dat de *ga en predik het evangelie aan elk schepsel* van Markus 16:15 verwijst naar elke persoon van elk ras op aarde. Laten wij enkele woorden in deze verzen overwegen.

[a] Prediking of *kerusso* betekent om te verkondigen, of om goed nieuws aan te kondigen als een stad’s omroeper. Het betekent niet “om discipelen te maken” of “om te evangeliseren”, zoals velen leren.

[b] Maar waar moesten ze hun verkondigingen maken? Was het voor iedereen van elk ras? Laten we naar *elk schepsel* kijken. Het Griekse woord *ktisis* wordt gegeven door:

Strong G2936-7 als oorspronkelijke formatie, gebouw, schepsel, en verordening.

Vines’ woordenboek van het nieuwe Testament: *ktizo* wordt gebruikt onder de Grieken om als de fundering van een plaats, een stad of een kolonie te betekenen ... Het is een aanzienlijke bevestiging van Rom. 1:20,21 dat in alle niet-christelijke Griekse literatuur deze woorden (*ktizo* en zijn derivaten) nooit door Grieken worden gebruikt om het idee van een Schepper of een creatieve daad door een van hun goden over te brengen. De woorden worden door hen beperkt tot de daden van de mens.

Dit is het *schepsel* [of beter gezegd, *schepping*] van Markus 16:15. Het woord *ktisis* in het Grieks wordt gebruikt om het product van menselijke bouw of vorming aan te duiden. In deze context verwijst het naar een dorp, of plaats waar mensen wonen. Een *ktisis* wordt gebouwd door de mens, niet door God. De discipelen moesten specifiek gaan naar de plaatsen, of de dorpen, waar de Israëlieten leefden.

Matt 10:23 “. . . U zult uw rondgang door de steden Israël van niet geëindigd hebben, voordat de Zoon des mensen gekomen is.”

We kunnen *de steden van Israël* niet de steden van elk ras laten betekenen. Houd hier rekening mee dat Jezus over de tijd van het einde spreekt.

Wat is het gebied van verkondiging?

Is het niet de hele wereld van Israël?

Wat hebben ze verkondigd?

Was het niet het evangelie van het Koninkrijk?

Het Koninkrijk is wat Jezus en Johannes de Doper kwamen verkondigen: *bekeert u: want het Koninkrijk van de hemel is nabij*. Wie verkondigt dat vandaag? Het is onmogelijk om tegelijkertijd zowel het moderne, algemeene evangelie aan alle rassen te leren en het exclusieve Koninkrijk van de hemel te geloven en te onderwijzen. Hij beperkt *de hele wereld* tot de steden van Israël! Met andere woorden, het moet worden verkondigd in de woningen of plaatsen waar de Israëlieten tot het einde van de tijd leven.

ZIJN "ALLE" EN "ELKE" BEPERKTE UITDRUKKINGEN?

Betekent meestal het woord "alle", "allen" van alles; of "alles van dat gedeelte waarover wordt gesproken?" Betekent *de hele wereld* de hele planeet, of alleen dat deel van de planeet waarover wordt gesproken. Een kijkje in de analytische concordantie van Young zal laten zien hoe deze woorden worden gebruikt. Dit geeft een aantekening aan zonder te gaan naar de Griekse text. Om zeker te zijn over dit onderwerp is het zeker de moeite waard, wat tijd betreft, voor onderzoek naar lexica om te bepalen wat de juiste betekenis is van de gebruikte woorden. De woorden voor *iedereen*, *elke* enz. zijn vaak enkelvoud, NIET meervoud. Aldus verwijzen zij naar:

[a] "alle" de ene [groep] of

[b] "het geheel" van de klasse of

[c] "de gehele" van de klasse

Om het gebruik van *alle* in het Grieks en Hebreeuws te begrijpen, moet u de Deut 28:10 overwegen *en alle mensen van de aarde zullen zien dat gij door de naam van de Heer geroepen bent, en zij zullen bang voor U zijn*. Hier, *alle volkeren van de aarde* omvat NIET Israël. Op dezelfde manier, *ga naar de hele wereld* is NIET inclusief van andere rassen. Het niet begrijpen hiervan, is de bron van fouten in het moderne, populaire onderwijs. Jezus zegt, dat het niet is bestemd voor iedereen, om te horen of te begrijpen. Meteen hebben we slechts één uitzondering; dan kunnen "elke" en "alle" die uitzondering of de andere uitzonderingen niet bevatten. Als er een uitzondering wordt gemaakt over de Edomieten die geen bekering kunnen vinden, en van diegene waarvan Jezus zei, *laat ze dan alleen*, dan kunnen deze niet deel uitmaken van de "alle" die worden toegesproken. Jezus verkondigt niet aan bepaalde volkeren, zoals we hebben gezien. Jezus zei dat hij naar Israël werd gezonden om *Zijn volk* van hun zonden te redden. Zijn we verstandiger dan Jezus?

En wat zijn de twee verschillende evangeliën?

EVANGELIE NUMMER ÉÉN [HET VALSE EVANGELIE VAN HET ALGEMEENE]

Dit is het evangelie dat niet in de wet, de Psalmen, de profeten of in het nieuwe Testament kan worden gevonden. Het moet dus onwaar zijn. Het zegt:

1. De wet en de tien geboden werden aan elk ras gegeven, als verbond.
2. Jezus gaf Zijn leven zodat Hij de Verlosser van alle mensen wordt, om ze te verlossen van de vloek van die gebroken wet, zelfs als de andere rassen niet de verbonds-wet-relatie hadden.
3. God houdt van alle mensen en elk individueel lid van alle menselijke rassen, inclusief degene van wie God zelf zegt dat Hij die haat.
4. Het evangelie is voor alle zondaars van elk ras, [niet *de zondaars van mijn volk*, Amos 9:10].
5. Allen worden geroepen. Er zijn geen Onkruid of geiten, ondanks dat Jezus het tegendeel zegt.
6. Alle zijn gekozen. Er zijn geen inferieure schepsels, ondanks dat Paulus het tegendeel zegt.
7. Er zijn geen twaalf stammen van Israël meer - zelfs als ze in het nieuwe Testament zijn.
8. Alle mensen worden verondersteld, geloof te hebben - zelfs als de Bijbel zegt dat *alle mensen geen geloof hebben*.
9. De Vader gaf Jezus aan *alle mensen* van alle rassen, niet *alle mensen* van alleen Israël.
10. Alle rassen zijn voorbestemd - God moet verkeerd zijn geweest om te verwachten dat Israël bepaalde, gemengde rassen zou vernietigen; allen zijn nu hetzelfde.
11. Er zijn geen uitverkoren mensen, noch de gekozen volgens genade.
12. God heeft barmhartigheid jegens iedereen, niet alleen op wie Hij kiest.
13. Er zijn geen schriftuurlijke verschillen tussen mensen van verschillende afkomst.
14. *Mannen* omvat altijd *vrouwen*.

15. Niet-Israël rassen kunnen worden aangenomen in Israël - hoewel de Bijbel zegt wie de Israëlieten zijn, *aan wie de adoptie*, [Rom 9:4] en *van wie betreffende, het vlees, Christus kwam*.

16. God kan aanvaardbaar worden vereerd binnen elke cultuur en religie, alle zijn paden naar God.

17. Alle rassen zijn hetzelfde in Gods oog.

18. Het is nu aan alle zondaars van alle rassen, om de liefde van God te omarmen of om het niet te omarmen.

Dit evangelie zegt dat het aan iedereen van elk ras is om het eeuwige leven te hebben of om te sterven. Dit zou betekenen dat God niet soeverein is, in het geven van de keuze alleen aan de Israëlieten. Dit is het evangelie van de individuele, algemeene zaligheid.

Dit valse evangelie beweert dat de mensheid, in het algemeen, soeverein is en de keuzes maakt.

EVANGELIE NUMMER TWEE [HET WARE EVANGELIE VAN HET BIJZONDERE]

Dit is het eeuwige evangelie, het ware evangelie waarin we staan als we doorgaan in *het geloof* dat ooit aan de heiligen is overgeleverd en aan niemand anders is overgeleverd. Dit zegt:

1. God houdt alleen van de "wereld" van Zijn uitverkoren volk en die verkiezing is vastgesteld voordat hij goed of kwaad heeft gedaan. Er is geen verwijzing naar God die de "hele mensheid" liefheeft.

2. Jezus kwam tot degenen die waren uitverkoren van vóór de *grondlegging van de wereld* (had moeten lezen: omverwerping van de orde).

3. Jezus is alleen de herder van de schapen. Hij zei dat *Ik Mijn leven voor de schapen neerleg* [Johannes 10:15]. Hij heeft niet toe gevoegd "voor de geiten en alle anderen ook"!

4. Jezus kwam om Zijn volk van hun zonden te redden. Ze waren al Zijn volk. Het evangelie is voor de *overtredingen van mijn volk* [Jes 53:8].

5. Het is het evangelie van genade - en *Ik zal genadig zijn aan wie Ik wil*.

6. Het is niet van onszelf, het is de gave van God.

7. God is barmhartig jegens wie Hij wil [Rom 9:18].

8. De Zonen [*huioi*] van God zijn "geadopteerd" uit de kinderen [*teknon*] van Israël, niet uit andere rassen.

9. De Pottenbakker maakt verschillende potten, volgens Zijn doeleinden, sommige voor glorie en sommige voor vernietiging [Rom 9:21].

10. Alle rassen zijn niet gelijk in Gods ogen.

11. God accepteert geen gemengde aanbidding van Ba'al en Hemzelf.

12. Het geschenk wordt alleen gegeven aan de uitverkorenen, door vernieuwing en effectieve roeping van God.

13. Jezus is de Verlosser van beide huizen van Israël.

Dit is het ware evangelie dat zegt dat God absoluut soeverein en bijzonder is!

Dit is geen nieuwe leerstelling. Het kan zelfs worden gevonden in de liedjes van de verlost die slechts één ras van mensen vormen:

*Gekozen zaad van Israëlietisch ras,
Een restant zwak en klein
Verwelkom Hem die je door Zijn genade redt,
En kroon Hem Heer van alles.*

*YE CHOSEN SEEN OF ISRAEL'S RACE
A REMNANT WEAK AND SMALL
HAIL HIM WHO SAVES YOU BY HIS GRACE
AND CROWN HIM LORD OF ALL*

HOOFDSTUK 5: STRUIKELBLOKKEN VOOR EEN EXCLUSIEF ISRAËL

Eerder hebben we gekeken naar de algemene reacties die onmiddellijk in de gedachte komen wanneer het samenhangende voorbeeld van de Schrift over *de exclusiviteit van Israël* wordt voorgesteld aan mensen. Het is nu tijd om te kijken naar de

struikelblokken die het moderne onderwijs in onze weg heeft gelegd. Het wordt gewaardeerd dat de bezwaren en zorgen van de mensen zeer oprecht zijn en dat zulke mensen oprecht zijn. Het is ook erkend dat het moeilijk is voor mensen om "af te leren" wat ze jarenlang hebben geleerd. Het is noodzakelijk om te kijken naar een aantal struikelblokken die de meeste van de opgeworpen obstakels zouden vertegenwoordigen, zodat ze de vooruitgang door het grootste deel van dit boek niet zullen belemmeren.

1. HET IS IN STRIJD MET DE AARD VAN GOD

Dit is een oprecht gevoel dat velen hebben, maar het heeft zijn oorsprong in een onevenwichtige kijk op het karakter van God. Waar voortdurend de nadruk ligt op de liefde van God en bijna de totale verwaarlozing van de Rechtvaardige Ordelen van God, is dit begrijpelijk. De verkeerde les over "alle" en "elke", samen met de afwezigheid van onderricht over de soevereiniteit van God, zijn de oorzaak van dit gevoel. In Zijn aard is God onveranderlijk. Dat God vaten voor verschillende doeleinden zou moeten maken, is voor veel mensen niet gemakkelijk aanvaardbaar, maar het is de duidelijke lering van de Schriften. Bijvoorbeeld:

1. Het is God die de eeuwigdurende vijandschap tussen het nageslacht van de slang en het zaad van de vrouw zet. [Gen 3:15]
2. Het was De Heer die een teken zette op Kaïn [Gen 4:15].
3. Het was God die Noach en zijn familie redde, omdat Noah oprecht was in zijn geslachten [Gen 6:9].
4. God gaf verschillende toekomsten voor Noach's zonen Cham, Sem en Japheth.
5. God plaatste zelfs verschillende "laatste dagen" toekomsten op elk van de 12 stammen van Israël [Gen 49 en Deut 33].
6. We vinden Bijbelse onderschijding tussen "mannen" als *enowish* of *Adam*, enz.
7. We vinden woorden voor "mannen" die niet van toepassing zijn op vrouwen in zowel het Hebreeuws als het Grieks (*iysh* en *aner*).
8. *Jakob heb ik liefgehad en Ezau heb ik gehaat* [Maleachi 1:2,3, en Rom 9:13].
9. God koos Israël en zei dat ze *niet gerekend moesten worden onder de volkeren* [num 23:9] en de God van dit volk Israël koos onze vaders [Handelingen 12:17].
10. *En zij zal een zoon voortbrengen, en gij zult zijn naam Jezus noemen, want Hij zal Zijn volk van hun zonden redden* [Matteüs 1:21]. Ze waren en zijn Gods volk voordat ze worden gered.

2. "VAN ELK VERWANTSCHAP, TONG, VOLK EN NATIE"

Opb 5:9,10 . . . want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie. En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Opb 7:9 Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon

OPMERKING: De aandacht wordt gevestigd op uit in het eerste vers en uit in het tweede vers. Beide zijn hetzelfde Griekse voorzetsel *ek* waarvan de letterlijke betekenis laat zien dat het niet alle naties, volkeren enz. zijn, maar een volk dat 'uit' hen is genomen en niet 'van' hen.

Deze twee teksten blijken tegen te staan wat tot nu toe geschreven is. Het ziet er overtuigend uit als een verklaring om te zeggen dat voor de troon van God mensen van elk ras op aarde zullen staan. Deze verschijning wordt gebruikt als basis voor de leering over algemeene ras- of nationale- redding. Omdat dit niet past bij enig fundament in de Wet, de psalmen en de Profeten, moeten deze verzen nader worden onderzocht. Ten eerste moeten we kijken naar wat dit vers doet. We moeten vragen of er een stroom van profetie is die de populaire, veel-rassen-weergave bevestigt. Als er geen is, moeten we teruggaan naar de oorspronkelijke profetieën.

Exodus 19:5,6 . . . dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. . . .

OPMERKING: in het Hebreeuws zijn *alle mensen* meervoud met het artikel dat de betekenis van *al DE volkeren* geeft. Deze verzen zijn alleen aan Israël gericht, evenals een veelheid van andere profetieën in het Oude Testament. Dit wordt ook in het nieuwe Testament bevestigd door de apostel Petrus met betrekking tot hetzelfde enkelvoud, eigenaardige volk.

1 Petrus 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte

Hoewel er een verwijzing is naar elke stam, tong, volk en natie, zijn dit allemaal nationale, en niet-rasse verwijzingen. Men moet niet vergeten dat Israël twaalf stammen had die onder naties en volkeren verstrooid raakten. Hun talen werden degenen die door hun kapers werden gesproken en later die van de naties onder wie ze werden verspreid of verstrooid. Dit is waaruit het volk van Israël werd herverzameld. Ze waren uit elke stam, tong, volk en natie, zoals werd geprofeteerd. Het wordt opnieuw herhaald dat er geen profetie is over alle rassen die in het Koninkrijk van de hemel zijn, of van een ander ras dan alleen Israël wordt verlost. Anderen hadden geen gebroken wets-verbond die de verlossing vereiste. Maar Israël wordt verlost uit en [niet van] elke soortgelijk, tong en natie en mensen.

Citeren van R.K. Phillips in *Onherroepelijke Feiten van de Bijbel*, vinden we:

Deze 'heilige natie' zou de volgende stap zijn in de heroprichting van de soevereiniteit van het Koninkrijk van God op aarde. Deze soevereiniteit van God duidt op een sfeer van Gods leiding en vereist dat:

1. *Het heeft een grondgebied;*
2. *Het heeft een volk;*
3. *Het heeft wetten;*
4. *Het heeft een koning;*
5. *Het heeft een economie;*
6. *Het heeft een administratie;*

Al deze dingen die God nu zou geven aan de kinderen van Israël, en bij de Sinai aanvaardden de mensen God als hun koning, waardoor ze een heilig volk werden. God heeft die soevereiniteit over die troon of dat volk nooit verworpen.

Als elk ras werd opgenomen, zou dit allemaal zinloos zijn. Een aantal commentaren verwijst naar de verlossing als die van de mensen die ooit uit Egypte waren verlost. De Exodus is de eerste plaats waar sprake is van verlossing [Exodus 15:13]. De verlossing in de Schriften is altijd die van Israël, en van Israël alleen. De kwestie van de verlossing van Israël is te kennis geven voor het verbond van de wet.

Opmerkingen van Bullinger:

Maar nu was het volk verstrooid onder alle geslachten en talen en volkeren en naties en daarom moesten ze voor de tweede keer hieruit worden verlost, zoals het was voor Israël op de dag dat hij opkwam, uit het land van Egypte.

Jesaja 11:11 *En het zal op die dag gebeuren dat de Heere opnieuw, voor de tweede keer, met Zijn hand het overblijfsel van Zijn volk zal verwerven, dat overgebleven zal zijn in Assyrië en in Egypte, in Pathros, Cusj, Elam, en in Sinear, Hamath en op de eilanden in de zee.*

Het herverzamen is altijd van Zijn volk en niet van andere rassen. Tegengestelde profetie bestaat niet!

De scène van Openbaring 5:9 is in de hemel zoals het is in Openbaring 7:9. Hier is er een grote menigte vanuit alle volkeren, en zelfsoort, en volkeren, en tongen. Er wordt niet gezegd 'van alle rassen'; het woord genos (rassen) wordt niet in deze text gebruikt.=

Het wordt misschien niet gewaardeerd dat over Israël wordt gesproken als *de families van Israël*, de stammen werden Naties.

Jer 31:1 *In die tijd, spreekt de HEERE, zal Ik al de geslachten van Israël tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.*

3. "ALLE UITEINDEN VAN DE AARDE"

Jesaja 45:22 *. . . Wend u tot Mij, word behouden, alle einden der aarde, want Ik ben God en . . .*

Het woord, vertaald als de aarde, is het Hebreeuwse woord *Erets* dat meestal wordt vertaald als "land" of "aarde" in de zin van een gelokaliseerd gebied of een aarde die behoort tot een volk [bijvoorbeeld, het land, of de aarde, van Israël]. In de context/samenhang, is dit hele hoofdstuk over Israël en geen ander. Het wordt zeker niet gebruikt in de algemene zin, zoals de universalisten dit doen die proberen de uitdrukking, *de einden van de aarde*, te gebruiken om te bewijzen dat het elk ras of plaats op aarde betekent.

4. DE EXODUS

Toen Israël de Exodus uit Egypte maakte, is het duidelijk dat sommige Egyptenaren, of sommige van gemengd bloed, mee kwamen met de Israëlieten. De bewering is dat deze mensen de wonderen zagen die God had gedaan in het land van Egypte, en dus sloten ze zich aan bij Israël. Deze zijn dan een soort *niet-Israëlietische heidenen die zich bij de kerk voegen*. Deze gemengde menigte was voortdurend een probleem binnen Israël. We mogen niet vergeten dat het niet toegestaan was om met Israël voor God bijeen te komen, omdat ze niet-Israëlieten waren. Er zijn twee uitdrukkingen vertaald, *de gemeente van de heer*, namelijk de *edah* van

Israël en de *Cahal* van Israël, en dit verschil is belangrijk omdat ze de gemengde menigte die door de wildernis reist scheiden van de Israëlieten.

5. "IEDEREEN DIE DORST HEEFT"

Jesaja 55:1 .. . alle dorstigen, kom tot de wateren, . . .

De samenhang laat zien dat dit alleen tot Israël is gericht. De zekere barmhartigheden van David [v3] duiden het volk aan van wie Hij bevelhebber is. Het *alle* [kole] van dit vers wordt aan het einde van het vorige hoofdstuk besproken. Concordanties brengen de betekenis van dit woord niet over, maar er is een parallel, waar de Griekse vergelijking in het volgende bezwaar wordt beschouwd.

6. CORNELIUS

Deze man wordt door velen gebruikt als een voorbeeld van een zogenaamde "Gentile" [heiden] een niet-Israëlietische man, die wordt gered. De geboorteplaats of het burgerschap vertelt ons niets over ras. Maar het ras van deze man kan worden bepaald door de Schrift, zelfs als hij niet wordt beschreven als een "Jood" [of "Judeër"]. In de AV van Handelingen 10:28, wordt Cornelius beschreven als zijnde van een *ander land*, maar de Griekse tekst gebruikt het woord *allopoulos* wat een samenstelling is van *Allos* [een andere van dezelfde soort], en *phulos* [een zelfsoort stam (*Phule*)].

Cornelius was een vrome man, wordt ons verteld, en hij vreesde [de] God, dus hij was één die kon geloven. Volgens Vine betekent *vroom* dat hij *voorzichtig is met de aanwezigheid en de aanspraken van God*. Cornelius kende dus de Oude Testamentische verordeningen van God over Israël. We vinden dat *vroom* niet wordt gebruikt door andere mensen dan alleen de Israëlieten. Ook vreesde hij "God" [Handelingen 10:2] en hij bad tot [de] God en werd door [de] God gehoord. "God" hier is *ho Theos*, de uitdrukking die wordt gebruikt om de ene ware God aan te duiden. Cornelius was dus geen Romeinse bekeerling! Hij was een Israëliet! [. . . Dat ik toch vroom mag blijven, uw dienaar t' aller stond...]

7. DE VISIE VAN PETRUS

Die de algemeenheid volgen gebruiken het verslag van Petrus 'laken-visioen' om te suggereren dat de onreine dieren in het laken, mensen van alle rassen vertegenwoordigen, maar de rest van het hoofdstuk laat iets anders zien. Dat ze door vertalers in vers 45 heidenen worden genoemd, bevestigt alleen maar dat de verkeerde betekenis aan dit woord *heiden* wordt gegeven. Historisch gezien, werd het Huis van Israël, dat onder de naties verstrooid was, als onrein en laag beschouwd door degenen die de joodse (Edomitische, traditie van de oudsten) religie beoefenden. Door te zeggen dat het onwettig was, wist Petrus dat wat hij deed, in strijd was met de traditie van de oudsten in Judea. Zoals later zal worden aangetoond, werd Petrus getoond dat de tien Stammen van het Huis van Israël onder het Nieuwe Testament zouden worden gereinigd. De dieren op het laken vertegenwoordigden de onreine en onbesneden leden van het Huis van Israël.

Deze visie in Handelingen 10 wordt ook gebruikt om het idee te bevorderen dat het verbod om bepaald onzuiver vlees te eten, niet langer geldig is. Het symbool wordt letterlijk genomen! Wanneer Petrus verklaart wat God hem heeft getoond, zegt God niet dat hij onrein vlees moet eten, maar dat, *God heeft mij laten zien dat ik geen mens gemeenschappelijk of onrein zou moeten noemen*. Het woord een *andere* in een *ander land* [V28] is reeds in [6] hierboven behandeld om aan te tonen dat dit verwijst naar mensen van dezelfde aard. "Natie" hier is *phulos* en niet *Ethnos* of *demos* die vaak worden vertaald als "Natie" en "Mensen". Het onderscheid wordt opgemerkt door Vine onder "Natie" en verwijst naar *Allos* (een andere), en *phulon* (een stam).

Handelingen 10:36 Het woord dat God naar de kinderen van Israël stuurde, verkondigende vrede door Jezus Christus

Dit vervolgt met te zeggen dat er een begin werd gemaakt in het Heilige Land en verder doorging naar de onbesneden Grieken van het huis van Israël [Hand. 11:20]. Dit vervulde het woord dat aan heel Israël was gezonden, zowel besneden als onbesneden. In vers 35 hebben we *elke natie* die, zoals het volgende vers uitlegt, de naties van Israël zijn [de voormalige stammen van Israël die verstrooid waren onder alle andere volken] Dit bevestigt wat het Oude Testament zegt over de Wet en Gods woord dat alleen aan Israël wordt gegeven. Israël werd verstrooid onder "elke natie" [v35] en het woord [/logos/] volgens dit vers, werd specifiek naar Israël gestuurd. Het woord van God werd aan Cornelius, als een Israëliet, gezonden. De *in elke natie* van vers 35, wordt algemeen en onjuist gegeven als de algemene betekenis van *alle* als zijnde elk ras, zoals uitgelegd in het vorige hoofdstuk. Cornelius was een van degenen die God vreesden en geloofden. Vanaf zijn conceptie, had hij dat geestelijke vermogen in zich. Deze mannen hadden het vermogen om God te geloven en konden dus het 'goede vermogen in hem vanaf zijn conceptie' aanvaarden. Deze mensen hadden het vermogen om God te geloven en konden dus het 'goede nieuws' aanvaarden en hersteld worden als Gods volk. "Alle mensen" zijn dus alle mensen van het verstrooide Israël en alle mensen van de Judese natie die van Israël waren.

Handelingen 10:43 Van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam.

De profeten waren niet getuige van, of profeteerden van verlossing en vergeving van zonden voor alle rassen. Blijkbaar wordt gedacht dat ze dat zouden moeten hebben gedaan, volgens de algemene populaire leer. De profeten gaven getuigenis over Jezus en Israël [v43].

8. DE ETHIOPISCHE KAMERLING

Hier hebben we een man die naar Jeruzalem ging om te aanbidden, en was op weg terug te keren en las de Schriften in zijn strijdswagen. Het is onmogelijk voor een Heiden om terug te keren van een Israelitisch feest, laat staan de Schriften te lezen. Hoewel hij van *Ethiopië* was, zegt dit niets over zijn ras of geslacht, het vertelt ons alleen waar hij woonde. Als hij een zwarte man was geweest, zou hij niet in de buurt van de tempel zijn toegestaan omdat hij een buitenaards wezen zou zijn geweest. De Joden zouden hem onmiddellijk hebben gedood. We kunnen dit zien toen de apostel Paulus probeerde iemand, die ervan verdacht werd geen Israëliet te zijn, de tempel in te nemen [Handelingen 21:8]. Zou Phillip worden gestuurd naar een, die niet door God was geroepen, en aan één die niet werd opgeroepen om het woord te ontvangen? Het gewicht van deze text zegt dat de Ethiopische een Israëliet was, zelfs als zijn woning in Ethiopië was.

9. DE WEDUWE VAN SAREPTA

Nogmaals, er is niets overtuigend om te zeggen dat de weduwe, in deze text, geen Israëliet was [Lucas 4:24-28]. Het principe is niet anders dan in Mattheüs 13:57, waar Jezus weinig machtige werken in zijn eigen stad deed. Er zijn echter twee punten die opgemerkt moeten worden:

1. De weduwe wist duidelijk dat Elia een man van God was en ze wist van de zonde en daarom van de Wet die alleen aan Israël werd gegeven [Koningen 17:18].

2. Elia was een profeet van Israël en was naar Israël gezonden en hij zei tegen de vrouw, *aldus zegt de Heere God VAN ISRAËL*.

10. "GA NAAR DE LANDWEGEN"

Mattheüs 22:9 Ga daarom naar de kruispunten van de landwegen en nodig er voor de bruiloft zovelen uit als u er maar zult vinden.

Nogmaals, de standaard algemeene leer, leert deze tekst ten onrechte in een poging om te zeggen dat iedereen van elk ras in deze oproep is opgenomen. Er is veel meer in deze verzen dan blijkt. De bedienden werden verteld om naar de kruiswegen [*Diex*] te gaan, maar in plaats daarvan gingen ze naar de wegen [*hodos*]. Beide woorden worden vertaald als *kruiswegen* in de KJV. Bij de kruiswegen is er een scheidings plaats, maar op de wegen, of het pad tussen twee plaatsen, is er geen scheidings plaats. Het gevolg van naar de verkeerde plaats te gaan om mensen voor de bruiloft uit te nodigen, was om mensen binnen te halen die een niet-gescheiden mengsel van twee soorten waren. In vers 11 is er een *man niet in een bruiloft kledingstuk*. Dit suggereert dat een groep niet in de bruiloft kledingstukken waren en dit heeft het gevolg dat de kwade of de slechte gasten moeten worden geworpen naar de buitenste duisternis.

Waar gaan de kerken vandaag om te prediken? Gaan ze naar de *hodos* of naar de *Diex*? Moeten we naar de verloren schapen van het huis van Israël gaan zoals Jezus zijn discipelen gebod? Moet het niet met Israël zijn, met wie het nieuwe Testament wordt gemaakt? Het nieuwe Testament heeft nog steeds betrekking op degenen die het Oude Testament hadden; en de directe uitspraken van het tegendeel, zijn niet in de Schrift te vinden. [Gelieve te lezen Jeremia 31:31-34 om de beperking die is gegeven, te beoordelen].

11. "IEDEREEN DIE VRAAGT, ONTVANGT"

Lucas 11:10 Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en wie klopt, voor hem zal er opengedaan worden.

In het nieuwe Testament zijn er veel teksten die de woorden *alle* en *iedereen*, *wie dan ook* enz. gebruiken. In het Grieks is de situatie vergelijkbaar met die, welke al in het Hebreeuws is aangetoond. We kunnen de betekenissen van deze woorden als volgt nemen:

[a] Alles van alles of

[b] Alles van dat deel waarover gesproken wordt.

We zijn niet vrij om te kiezen welke betekenis bij ons past om een leerstellige positie te bewijzen, maar dit is wat de meesten doen. Meestal wordt het gedaan in onwetendheid of zonder nadenken vanwege de traditionele leringen. We kunnen deze woorden niet verkeerd toepassen omdat het ons schikt. We kunnen de Schrift lezen vanuit het gezichtspunt van generalisatie/algemeenheid of vanuit differentiatie/het er niet mee eens zijn, maar beide kunnen niet tegelijkertijd gelijk hebben. Het is altijd nodig om te noteren aan wie een text is gericht. Dit bepaalt de samenhang van de text. In deze text isoleert Jezus degenen die Hij aanspreekt. Hij zegt twee keer, *Ik zeg ulieden* en gebruikt het voornaamwoord *u*. Hij sprak tot zijn discipelen als Israëlieten.

We vinden dat veel van de struikelblokken gebaseerd zijn op verkeerd begrip van *alle*, *alle mensen*, *wie dan ook*, *ieder*, en dergelijke woorden. Lexicons geven veel ruimte in het bewerken van deze woorden. In zijn berichtgeving over "allen" [Grieks: *pas*] die vaak wordt vertaald in deze verschillende wijze, Vine's Expository woordenboek zegt:

Voor de juiste namen van landen, steden en Naties, en voor collectieve termen als Israël, het betekent alle of het geheel, bijvoorbeeld Mattheüs 2:3, Handelingen 2:36. Gebruikt met het artikel [de], betekent dit het geheel van één voorwerp. In het meervoud betekent het de totaliteit van de personen of dingen waarnaar wordt verwezen.

Deze totaliteit heeft alleen betrekking op het deel wat het voorwerp van de samenhang/context is. Dus alle mensen [van Israël] kunnen niet alle rassen in de wereld betekenen.

Thayer bevestigt dit [onder ref 3956]:

De woorden "wereld" en "alle" worden in zeven of acht betekenissen in de Schrift gebruikt en het wordt zeer zelden gebruikt omdat "alle" alle personen betekent, afzonderlijk genomen. De woorden worden over het algemeen gebruikt om aan te geven dat Christus sommigen van alle soorten heeft verlost - sommige Joden, sommige heidenen, sommige rijken, sommige armen en het heeft Zijn verlossing niet beperkt tot Jood of heiden ...

Thayer citeerde de laatste zin van een van de lezingen van Spurgeon en dit boek laat zien dat het niet klopt. Echter, het belangrijkste punt om op te merken is dat de "alle" wordt herkend als niet een algemeen "alle". De precieze beperking is het doel van dit boek. Uit een schrijven van Josephus [Wars (Oorlogen)2:19.1] lezen we:

Hier hebben we een uitstekend voorbeeld van die Joodse taal die Dr. Wall echt opmerkt, en we vinden verschillende keren dat het gebruikt wordt in de heilige geschriften; Ik bedoel waar de woorden "alle" of "hele menigte" enz. voor het grootste deel alleen worden gebruikt, maar niet om zonder uitzondering elke persoon te omvatten

Bij het overwegen van alle soortgelijke bezwaren die zijn opgesomd, moet hiermee rekening worden gehouden.

12. "WIE MIJ OOIET ZAL BELIJDEN"

Lukas 12:8 En Ik zeg u: Ieder die Mij belijden zal voor de mensen, die zal ook de Zoon des mensen belijden voor de engelen van God.

De "U" die Jezus is aan het toespreken, is niet de menigten, maar de discipelen alleen. Het woord "mensen" is één van de vele woorden vertaald als "mensen". Er zijn verschillende soorten "mensen" en andere woorden voor "mensen" in de oorspronkelijke talen. Mensen kunnen verschillende oorsprong hebben en van verschillende zaden en planten zijn. Dit ontkennen is om de woorden van Jezus te ontkennen. Te ontkennen en anders te onderwijzen is *om mij te ontkennen voor mensen*. Deze dingen worden vandaag niet geleerd omdat ze niet in de "alle" van de algemeene leer van *de wereld* passen.

13. DE VROUW VAN SAMARIA

Deze text in Johannes 4:12 is gemakkelijk tevreden te stellen met de woorden: *Bent u groter dan ONZE VADER JAKOB die ons deze waterput heeft gegeven?* Ze was een afstammeling van Jakob en was dus een Israëliet. Hoe iemand haar woonplaats kan gebruiken om te zeggen dat ze een niet-Israëliet was, is moeilijk te bevatten. Samaria bevatte een mengeling van rassen. In Handelingen 8:14 kunnen we zien dat bepaalde Samaritanen *het Woord van God ontvingen*. In het eerste vers vinden we bewijzen van de verstrooiing naar Samaria. Filippus verkondigde het Woord in Samaria, net als Petrus en Johannes. Hun verkondiging had betrekking op het Koninkrijk van God.

14. PINKSTEREN

Handelingen 2:21 En het zal zo zijn dat ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zalig zal worden.

Hier hebben we een ander *wie-dan-ook* en dus moeten we bepalen op wie *ieder*, betrekking heeft. Dit hele hoofdstuk is exclusief voor de mensen aan wie de profeet Joël zijn profetie deed. Dit werd aan Israël gedaan, dus hoe kan iemand zeggen dat het aan anderen is gedaan? Als elke profetie aan iedereen wordt gedaan, dan hebben we een grijze massa en is alles eveneens duister grijs. Niets is ooit duidelijk! Wat zou het voor zin hebben als profeten verschillende boodschappen aan verschillende mensen zouden geven als alle mensen hetzelfde waren?

Dat de *ieder* alleen betrekking heb op degenen aan wie het wordt toegesproken. Petrus maakt dit heel duidelijk in vers 36 *Laat HET HELE HUIS VAN ISRAËL weten dat God ...* Wie heeft hij toegesproken? De *ieder* en "alle" is exclusief voor die groep. De *ieder* en het *alle vlees*, wijst naar niemand anders dan geslachts Israëlieten.

Op Pinksteren kwamen enkele verspreide Israëlieten uit verschillende landen naar Jeruzalem. Dit zegt niet dat ze van verschillende rassen waren. Zouden ze naar het feest zijn gekomen als ze heidenen waren of als ze andere culturele overtuigingen zouden volgen? Dat zou zelfs niet toegestaan zijn om de tempel binnen te gaan [Handelingen 21:28]. Toch wordt dit gezegd om te proberen te bewijzen dat mensen van alle rassen tot het feest zijn gekomen. Het overgrote deel van het huis van Israël was onder andere volkeren *verstrooid* en de meerderheid van deze landen moest later worden bereikt. Het evangelie moest worden verkondigt, *dat vanuit Galilea begon* [Handelingen 10:37] *en werd verkondigt door heel Judea*. Jezus stuurde Zijn discipelen weg naar de *verloren schapen van het huis van Israël* en het is niet onredelijk om voor te stellen dat sommigen onder degenen waren uitgezocht, om naar het feest van Pinksteren te komen. We lezen over Joden [Judeeërs] "wonende" (*katoikeo*) in Jeruzalem [Handelingen 2:5] en van anderen "wonende in andere landen [Handelingen 2:9] kwamen voor het bijwonen van Pinksteren. Om te concluderen dat nationaliteit en ras altijd hetzelfde zijn is verre van eerlijk! En, natuurlijk, het idee dat de "kerk" na Pinksteren een "heidense kerk" wordt van niet-Israëlieten, is onzin, gewoon omdat er Joden bij waren.

15. ALLE MENSEN GERECHTVAARDIGD DOOR HET GRATIS GESCHENK

Romeinen 5:18 Zoals dus door één overtreding de veroordeling gekomen is over alle mensen tot verdoemenis, zo komt ook door de rechtvaardigheid van één de genade over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven.

Onze belangrijkste overweging in dit vers is het laatste deel, omdat we de eenheid van *al deze mensen* vaststellen. In dit hele boek Romeinen zijn de besproken mensen van *het zaad van Abraham naar het vlees*, [Rom 4:1] en daarom is dit boek aan niemand anders dan aan Israëlieten geschreven. De genoemde mensen worden in dit hoofdstuk met *wij* aangeduid en deze mensen worden geïdentificeerd als Israëlieten. Als er enige aarzeling is bij het aanvaarden van deze verklaring, moet u teruggaan en de vorige gedeeltes over de exclusieve aard van Israël in het boek Romeinen opnieuw lezen. In Romeinen 4:16 lezen we dat de belofte *zeker zou kunnen zijn voor het hele zaad*. Het gaat niet om alle zaden op aarde, maar om dat specifieke zaad, of *sperma*, dat wordt aangesproken.

Een soortgelijke situatie doet zich voor in Romeinen 7:6, *dat we van de wet worden verlost*. Het voornaamwoord *wij* verwijst alleen naar degenen aan wie de wet was gegeven en we hebben het bewijs geleverd dat de wet alleen aan Israël is gegeven. Daarom zijn *alle mensen* in dit vers alleen van toepassing op het zaad van Abraham via Izak en op niemand anders.

16. "WIE WIL DAT ALLE MENSEN BEHOUDEN WORDEN? ..."

1 Tim. 2:4 . . . Wie wil dat alle mensen behouden worden en tot de kennis van de waarheid komen. . .

De opmerkingen over "alle" en "elke" in het laatste hoofdstuk en in dit hoofdstuk zijn hier van toepassing. Dat het niet een geheel, *ieder mens op aarde* betekent, blijkt uit het feit dat niet alle mensen worden behouden. In de volgende verzen staan de woorden *die Zichzelf een losprijs gaf voor iedereen* ... en deze woorden laten zien dat *alle* alleen betrekking heeft op degenen die moesten worden vrijgekocht, dat wil zeggen, *degenen die onder de wet stonden*, die exclusief voor Israël is.

17. REDDING VOOR ALLE MENSEN

Titus 2:11 Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen,

De *alle mensen* in deze tekst is hetzelfde als die in de bovenstaande tekst. Het wordt opnieuw beperkt door degenen tot wie het is gericht, namelijk Gods uitverkorenen [Titus 1:1] en in Titus 2:14 kunnen we zien dat dit opnieuw de omvang van *alle mensen* beperkt tot degenen aan wie de wet werd gegeven ... / *die zichzelf voor ONS gaf, opdat Hij ONS zou verlossen van alle ongerechtigheid* ...

18. MAAR DAT ALLEN TOT BEKERING MOET KOMEN ..."

2 Petrus 3:9 De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons (dat is, ieder van ons) en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

Hier wordt niet het woord "mensen" genoemd, maar in plaats daarvan hebben we het onbepaalde voornaamwoord *ons*, dat duidt op een of ander persoon of voorwerp ... Een mens... wie-dan-ook van bepaalde mensen enz. ... Zie Strong G5100. *Bepaalde mensen* zijn niet *alle mensen* in het algemeen.

Thayer [5100] Het geeft aan dat het ding waarmee het is verbonden, tot een bepaalde klasse behoort of erop lijkt.

In dit boek schrijft Petrus aan de ene Heilige Natie. Hij schrijft aan de *vreemden* van zijn eigen bloed. Petrus verwijst opnieuw naar *Onze Vaders* wat aangeeft dat de mensen aan wie het is geschreven, de kinderen van de Vaders waren en dus is het woord "enigen" rassen-exclusief. Alle mensen op aarde hebben niet "De Vaders" Abraham, Izak en Jakob als hun voorouders. In deze text wijst Petrus erop dat God lankmoedig is voor "ONS" en niet voor "DIE ANDEREN". Petrus schrijft naar een *Heilige Natie*. Hij schrijft niet aan "De Kerk" als een velen-rassen groep.

19. HET KONINKRIJK OMVAT NU IEDEREEN

Jezus sprak van het Koninkrijk. De discipelen waren verteld om het Koninkrijk te gaan verkondigen en dat de tijd was nabij. Na Zijn herrijzenis sprak Jezus tot de apostelen over dit Koninkrijk.

Handelingen 1:3 veertig dagen lang, waarbij Hij door hen gezien werd en over de dingen sprak die het Koninkrijk van God betreffen.

Dit lijkt de belangrijkste boodschap van Jezus te zijn, en Hij leerde het tot Zijn hemelvaart. Maar wie is bereid om dit vandaag te leren? We horen veel over het evangelie van de algemeene zaligheid, maar dit is niet wat Jezus leerde. Probeer het evangelie van de algemeene zaligheid in de wet, de Psalmen en de profeten te vinden. Probeer het dan in het nieuwe Testament te vinden, als de vervulling van het Oude Testament. "De kerk" lijkt misschien een antwoord, maar de vervulling moet nog steeds in ons hun kinderen zijn [Handelingen 13:32,33]. Als dit zo is, dan moet de kerk nog steeds ras-eigen zijn; de leden moeten nog steeds de kinderen van de vaders zijn.

De discipelen vroegen aan Jezus, voor Zijn hemelvaart, *Heer, wilt Gij op dit moment het Koninkrijk AAN ISRAËL herstellen?* [Handelingen 1:6]. Kijk hier opnieuw naar. Aan wie wordt het Koninkrijk hersteld? Is er ooit een suggestie dat elk, die niet geslachts-Israël is, in dat Koninkrijk zal worden opgenomen? De betekenis van *Israel* omvat, *regeren met God*. Als Israël bestond uit alle naties, wie zijn dan de andere naties waarover Israël met God zal regeren? Jezus gebruikte het woord 'redding' slechts twee keer, maar 78% van de evangeliën gaat over het Koninkrijk.

Houd rekening met deze uitdrukkingen:

De KONING	Is de Koning van ISRAËL.
De VERLOSSER	Is de Verlosser van ISRAËL.
De HEILIGE	Is de Heilige ISRAËL.
De VADER	Is de Vader van ISRAËL ["Mijn Zoon"].

Kijk tevergeefs of deze titels van toepassing zijn op anderen dan Israël.

20. HET GEBED VAN DE HEER

Als we bidden zoals Jezus ons leert; *ONZE Vader, die in de hemel zijt, Uw Naam wordt geheiligd, UW KONINGRIJK kome; wat zijn wij aan het zeggen?*

Is het voornaamwoord onze wijzend naar alle rassen of alleen naar Israël?

Wordt God ooit de Vader van andere rassen dan Israël genoemd?

Is *Uw Koninkrijk* ooit anders dan het Koninkrijk waarover de koning van Israël zal regeren?

Een nauw onderzoek zal aangeven dat de specifieke "Vader" die bedoeld is, *Onze Vader, de Ene in De Hemelen*. Het is niet "hun" vader.

21. HET ISRAËL VAN GOD [GAL 6:16]

Het is gebruikelijk om te horen dat *Het Israël van God 'de kerk'* betekent. Deze verklaring wordt gebruikt als basis voor preken over de algemeene zaligheid. Het is zo gemakkelijk om een verkeerde verklaring te maken en deze verklaring vervolgens als basis te gebruiken. Maar omdat hij gebaseerd is op een verkeerde grondslag, kan deze leer niet juist zijn. Het Israël van God betekent het Israël van de Allerhoogste Goddelijkheid. Het zegt niets over dat God de God van alle rassen is. Dit boek van Galaten is geschreven naar *hen die onder de wet waren*, dat is aan Israël. Er zullen mensen zijn die zeggen dat er nu een geestelijk Israël is en een natuurlijk Israël is, als een manier om de algemeene zaligheid te bevorderen. Laten we dit dus eens bekijken.

22. ER ZIJN TWEE ISRAËLS: ÉÉN NATUURLIJKE, ÉÉN GEESTELIJK

Om te zeggen dat er een natuurlijk Israël is en een geestelijk Israël is, is de enige uitweg uit het dilemma dat sommige mensen hebben om samen hun leerstellingen en profetie aan te passen. Hun dilemma vloeit voort uit het verkeerde, elementaire, traditionele onderricht dat:

[a] *de Joden zijn nationaal Israël, [of "natuurlijk Israel" of "Gods natuurlijke mensen"]*.

[b] *de heidenen zijn de kerk, [of "geestelijk Israël" of Gods hemelse volk"]*.

In een later hoofdstuk, zullen we laten zien dat "de Joden" niet Israël zijn en dat "heidenen" Israëlieten kunnen zijn. Het is duidelijk dat er twee groepen mensen betrokken zijn. Dat valt niet te ontkennen. Daarom is het zo belangrijk om precies te bepalen wie de twee groepen zijn.

In het Oude Testament is daarover geen redetwisten. Israël scheidde in twee koninkrijken die waren in wezen:

[a] *het huis van Israël [tien stammen] ... bekend als Efraïm.*

[b] *het huis van Juda [twee stammen] ... bekend als Juda.*

Deze twee huizen hadden vijandschap tussen hen, en volgens profetie behouden ze deze vijandschap tot dat eenheid wordt hersteld onder het nieuwe Verbond, die de twee huizen nationaal ontvangen. Het tijdstip van de hereeniging is op het moment van de hervergadering van beide huizen van heel Israël. Door de hele schrift zijn Efraïm en Juda unieke identiteiten, vanaf de tijd van de scheiding van Israël in twee koninkrijken, tot de hervergadering van Israël als één geheel.

Jesaja 11:12,13 . . Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen hen die vanuit Juda overal verspreid zijn, bijeenbrengen van de vier hoeken van de aarde. Dan zal de afgunst van Efraïm verdwijnen, en wie Juda in het nauw drijven, zullen uitgeroeid worden. Efraïm zal niet langer jaloers zijn op Juda, en Juda zal Efraïm niet meer in het nauw drijven.

Hier in het Oude Testament vinden we twee groepen binnen heel Israël en die twee nationale groepen blijven zo totdat de tijd is komt om opnieuw één groep te worden. Ze zijn nog steeds de twee groepen aan wie het nieuwe Verbond werd gegeven.

Heb 8:8,9 Zie, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet overeenkomstig het verbond dat Ik met hun vaderen gesloten heb, op de dag toen Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte uit te leiden.....

In de Schriften van het nieuwe Testament staat geen enkel bewijs dat een nieuw verbond zou worden gemaakt met geen ander dan alleen deze twee groepen. Dit vers zegt dat ze hetzelfde ras zijn waarmee God betrokken was bij de Exodus uit Egypte. Nogmaals, we hebben definitie in de woorden *hun vaders*. Dit geeft een geslachts verklaring van betekenis die niet kan worden vergeestelijkt. Het probleem dat zich dan voordoet, is dat als het verbondsvolk in twee verschillende groepen zou worden vergeestelijkt, één Israëliet en de andere niet-Israëliet, dan zou één van de twee oorspronkelijke, nationale groeperingen moeten zijn verdwenen of de twee groeperingen moeten tezamen gekomen zijn. Ondanks het feit dat dit niet kan worden gevonden in profetie in het Oude Testament, of in het nieuwe Testament als vervulling van profetie, wordt het geloof over Joden en niet-Israël-heidenen nog steeds als waarheid onderwezen. Om alle rassen tegemoet te komen, moest een andere leer worden gemaakt en dit is levendig gepromoveerd.

Deze niet-Schriftuurlijke leer veronderstelt dat niet-Israël rassen redding nodig hebben van een gebroken wet die ze, in de eerste plaats, niet hebben gekregen om te breken, en dit kan niet worden gevonden als een leer in beide Testamenten.

OPMERKING: Er is geen verklaring over de uiteindelijke bestemming van niet-Israël rassen gemaakt of gesuggereerd in dit boek. Het idee over alle rassen die verlossing nodig heeft, komt voornamelijk van het misbruik van *alle, wie-dan-ook* enz. in het nieuwe Testament. Maar er is geen ontkenning dat de niet-Israëlietische Naties onderworpen moeten worden aan de wet van Christus. Jezus zal heersen met een staaf van ijzer, en de volkeren zullen hun glorie naar het nieuwe Jeruzalem brengen, maar we krijgen te horen dat de andere naties buiten die stad zullen zijn.

De buiten-Schriftuurlijke leer over "Joden en heidenen" komt voort uit vertolking van de boeken van Romeinen en Galaten. Maar de uitspraken over rassen kunnen niet uit deze boeken worden geschrapt, ook al wordt gedacht dat God de verbonden aan elk ras op aarde zou moeten hebben gegeven. De uitdrukkingen, *Het Huis van Israël*, en *de Twaalf Stammen* bestaan nog steeds in het nieuwe Testament.

Bij het afronden van zijn betoog over de zogenoemde "Joden en heidenen" zegt de apostel Paulus:

Rom 11:26 En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

Er wordt niets gezegd over het redden van andere mensen dan alleen *heel Israël*. Niemand minder dan het zaad van Jakob maakt deel uit van het zich afkeren van goddeloosheid. Andere rassen kunnen nooit deel uitmaken van *heel Israël* of *Jakob*.

Rom 3:30 Het is toch immers één en dezelfde God, Die besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en onbesnedenen door het geloof.

Degenen die God zou rechtvaardigen, blijken te zijn:

[a] De besnijdenis ... Het Huis van Juda.

[b] De onbesnijdenis ... Het Huis van Israël.

Het Huis van Israël was verspreid onder de volkeren en stond bekend als de on-besnijdenis. Ze waren als *vreemden en uitheems* aan de Judeeërs geworden, maar ze waren nog steeds Israëlieten van ras. Aan de Judeeërs die de Tempel aanbedding hadden, was Het Huis van Israël onrein en werd het veracht.

Rom 4:13 Want niet door de wet is de belofte aan Abraham of zijn nageslacht gedaan dat hij een erfgenaam van de wereld zou zijn, maar door de gerechtigheid van het geloof.

Het is nog steeds aan Abrahams' zaad, dat de beloften zijn gedaan. Dit omvat alle van Jakob tot Jezus die God geloofde. Heel Israël werd gered door Jezus. Maar het is geloof in God dat de individuele persoon in dit zaad redt. De populaire leer zegt dat het zaad slechts een geestelijk zaad is dat uit alle rassen kan worden opgebouwd.

Rom 4:16 . . . met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht,

Paulus heeft het niet over andere rassen. Het is altijd aan het ene zaad van Abraham door Izak en Jakob. Dit zijn de kinderen van belofte. Profetisch is het nieuwe Testament alleen gemaakt met de twee huizen, Het Huis van Israël en Het Huis van Juda. Hebreeën 8:8 toont de belofte van het nieuwe Testament en betreft slechts twee huizen. Dit is de vervulling van Jer 31:31. Paulus vat de twee partijen samen op en verklaart:

Rom 9:4 Zij zijn immers Israëlieten; voor hen geldt de aanneming tot kinderen . . .

Alle bezwaren in de wereld gaan niet veranderen wat Israël of het woord van de Heer betreft. Dit vers zegt *dat het de Israëlieten ZIJN*.

23. VREEMDEN KUNNEN ISRAËLIETEN WORDEN

Er wordt door velen beweerd dat het woord *vreemdelingen* andere mensen dan Israëlieten aangeeft. In het boek van Petrus vinden we dat deze apostel aan de besnijdenis schrijft naar *vreemden verspreid*, zoals ook Jakobus, in het eerste vers van zijn boek. *De vreemden verspreid*, bevat hetzelfde woord dat wordt gebruikt in Jakobus, die zijn brief naar de Twaalf Stammen zend. Bekijk dit en zorg ervoor dat dit juist is. Dus deze vreemden zijn nog steeds van de twaalf stammen!

Als u deze kwestie verder wilt overwegen, dan kunt u het vinden met het woord *Pelgrim* zoals gebruikt wordt door Petrus, en dit zal helpen. Dit is precies hetzelfde woord dat is vertaald als *vreemdeling* in 1 Peter 1:1. De woorden, *pelgrims* (1 Petrus 2:11,

vertaals als inwoners - 3927 *parepidemos*, onbekende inwoners) en vreemdelingen, verschijnen ook in Hebreeën 11:13 die ze duidelijk isoleren als Hebreeën [dat is, Israël]. Een later hoofdstuk met de titel *Pelgrims, Vreemdelingen en Israël*, onderzoekt dit met meer uitleg.

Dit is opnieuw de taal van het Oude Testament waar David zegt:

Psalm 39:12 ... want ik ben een vreemdeling met u, en een vertoever, zoals al mijn vaders waren.

Mijn vaders geeft direct een geslachts verbinding. Maar, verder kijken naar dit, de Hebreeuwse woorden gebruikt voor *Vreemdeling* en *Vertoever* zijn:

Ger betekent een vreemdeling (een onbekend persoon) van eigen bloed, stam, of ras.

Toshav betekent alleen een pelgrim, gast of een tijdelijke inwoner/s en een, die geen recht op VERWANTSCHAP heeft met de mensen van het land waarin zij tijdelijk verblijf hebben genomen.

In deze Psalm zegt David dat hij een vreemdeling is en weg is van zijn huis met God en dat hij geen verwantschap heeft met een ander ras om hem heen. Petrus maakt ditzelfde onderscheid.

1 Petrus 1:2 uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader,

In hoofdstuk 2 van dit boek keken we naar dit woord "Gekozen" en de uitverkoren natie, van wie God zegt dat Hij die al eerder kende, in het Oude Testament .

Romeinen 11:2 God heeft Zijn volk, dat Hij van tevoren kende, niet verstoten. . . .

1 Petrus 2:10 citeert uit Hosea, (een boek dat vooral is gericht op het tien-stammen Huis van Israël).

1 Petrus 2:10 u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.

In Hosea en Petrus, verwijst het *geen volk* naar hetzelfde volk en kan daarom geen niet-Israëlietische "heidenen" zijn. Petrus zou moeite hebben gehad om de Judeeërs ervan te overtuigen dat ze *geen volk waren geworden* in een verleden tijd.

24. JEZUS IS NU DE KONING

Herinner je hoe God zei dat David zich nooit zorgen hoefde te maken voor een troon opvolger, tot dat Jezus deze troon kwam nemen?

Jer 33:17 Want aldus zegt de heer; aan David zal nooit worden afgesneden een man die op de troon van het huis van Israël zit

Ten tijde van Jezus, was de troon van het Koninkrijk Juda en Salomo's lijn, al lang verdwenen uit Judea. De troon moet daarom ergens anders zijn geweest en binnen de tien stammen, onder leiding van Efraïm. De brieven zijn volledig in overeenstemming met de wet, de Psalmen en de profeten. Maar ze zijn niet in overeenstemming met de traditie!

De mensen aan wie Petrus schreef, hadden een koning [1 Petrus 2:13 en 1 Petrus 2:17]. Dit bevestigt opnieuw dat deze mensen niet de Judeeërs waren, hoewel zij Israëlieten waren. De mensen die aan de orde waren, hadden een koning die ze moesten eren. Petrus vertelt ons welk ras zij waren. De aanduidingen worden gegeven in de uitdrukkingen *een heilige* [dat is, afgescheiden] *Natie* en *een verkregen volk* zoals aangewezen in de eerste hoofdstukken van dit boek.

25. 'IN U ZULLEN ALLE VOLKEREN GEZEGEND WORDEN'

De woorden *alle volkeren* wordt verondersteld 'elk ras' te betekenen. De reden waarom dit niet zo is, wordt aan het eind van het hoofdstuk '*Galaten en Israël Exclusief*' gepresenteerd.

CONCLUSIE

We kunnen zien dat de kerken vandaag een groot probleem in hun leer hebben. Dit is gewoon door verkeerd onderricht dat is ontstaan door niet de grondslag als leer te gebruiken zoals die door Jezus en de apostelen wordt gebruikt. Deze grondslag leer moet altijd de wet, de Psalmen en de profeten zijn.

De wet en het woord van God werden alleen aan Israël onder de volkeren gegeven. Vanwege het misbruik van het woord *alle*, met name in het nieuwe Testament, wordt het vermoeden verwekt dat de wet van Mozes, samen met het vereenigde verbond met Israël, aan elk persoon van elk ras werd gegeven. Op deze manier, *alle hebben gezondigd* wordt geleerd, en ze vergeten de samenhangende verklaring *wat de wet zegt, wordt gezegd tegen hen die onder de wet waren* [Rom 3:19].

Kijk naar dit citaat, dat is een van de vele die tonen "alle" in de omgekeerde situatie.

Deut 28:10 En alle volken van de aarde zullen zien dat de Naam van de HEERE over u uitgeroepen is, en zij zullen voor u bevreesd zijn.

Hier *alle volken der aarde* omvat niet Israël! Deze zelfde situatie bestaat vaker andersom met *alle* als Israëlieten. Er is nog een belangrijker hindernis om te voorkomen dat mensen een exclusief Israël accepteren. Het wordt behandeld in het volgende hoofdstuk, *dat ongelukkige woord "Gentile/Heiden"*. De eenheid van de Schriften wordt gemaakt of gebroken op dit woord *Gentile* (in de KJV) en wat dat woord eigenlijk betekent.

HOOFDSTUK 6: DAT ONGELUKKIGE WOORD "GENTILE"/HEIDEN

Wanneer we de exclusieve aard van Israël vaststellen als een *heilig* (apart gezet) ras onder alle andere rassen van deze wereld, vinden we strijd met het algemene geloof over "Joden en heidenen". De algemene leerstelling is dat "de Joden" Israël zijn en de "heidenen" alle anderen. De twee opvattingen zijn tegen elkaar, de ene kan niet met de andere worden samengehouden omdat we zullen laten zien dat "de Joden" niet gelijk kunnen zijn aan heel Israël, en dat sommige "heidenen" in de Schrift Israëlieten kunnen zijn. Omdat de traditionele leer zo ingebakken zit in commentaren, concordanties, bijbelwoordenboeken, boeken en in de hoofden van mensen, is het erg moeilijk voor iemand die met dit geloof is grootgebracht om te ontleren en het van zich af te schudden.

Dienovereenkomstig zullen wij een onderzoek doen naar zowel de woorden "Joden" en "heidenen" zoals gebruikt in de Schrift. ['Gentiles' is meestal allen te vinden in Engelse bijbels]

Dat er in het Nieuwe Testament twee partijen zijn, wil niet zeggen dat de twee partijen Joden en heidenen moeten zijn op de manier waarop dit wordt geleerd. In plaats daarvan bevestigt het bestaan van de twee partijen wat in de Wet, de Psalmen en de Profeten wordt geleerd over de verdeling van Israël in twee koninkrijken waaruit het Huis van Israël [tien stammen] en het Huis van Judea [twee stammen] voortkwamen. Deze twee huizen worden in de profetie getoond als een voortdurende vijandigheid jegens elkaar, met een scheidingsmuur ertussen totdat ze met elkaar verzoend zijn onder het Nieuwe Testament [Jesaja 11:13].

WAAR KOMT HET WOORD "GENTILE"/HEIDEN VANDAAN?

Dit woord *Gentile*/heiden/niet-Joods, is afkomstig van de Latijnse Vulgaat-vertaling, waar de Romeinse leer zei dat de Roomse Kerk het Israël van de Bijbel was geworden. Nog niet zolang geleden, versterkte paus Pius XI dit door te zeggen: "Geestelijk zijn wij christenen Semieten". De gevolgtrekking van het woord heiden in de rooms-katholieke samenhang is /iemand die niet van Rome is/. In de Engelse vertalingen die gebaseerd waren op de Latijnse Vulgaat, heeft dit Latijnse woord een gelijkaardige betekenis gekregen, maar in plaats van *niet van Rome*, is het nu *niet van Israël* gaan betekenen. In de gedachten van degenen voor wie Rome en Israël synoniem waren, was er geen verschil; van de Rooms-Katholieke Kerk te zijn, betekende te toebehoren aan, en deel uitmaken van Israël. Rome nam alle rassen aan die het staatsburgerschap konden kopen. Rome noemt zichzelf een algemeene kerk met een algemeene paus en is de grondlegger van zowel het moderne als het oude universalisme in de christelijke godsdienst.

Maar helaas hebben vertalers dit Latijnse woord, 'Gentile,' in hun bewerkingen vertaald en het is zelfs in nieuwe vertalingen doorgevoerd. Door de Latijnse vorm te gebruiken, heeft het ruimte gegeven om het idee voort te zetten dat het naar Romeins en niet-Romeins verwees. Verander de "Romein" om naar "Israël" [omdat Rome zei dat ze Israël was] en we zien dan hoe Rome de twee partijen uitdrukte als "Israël" en "niet-Israël". Dit is zelfs tot op de dag van vandaag doorgegaan. Deze leer heeft zijn weg gevonden naar commentaren en bijbelwoordenboeken en via deze media worden de meeste christenen nog steeds beïnvloed.

De Latijnse betekenis van *Gentiles*/heidenen is op zichzelf al verwarrend - het betekent niet 'naties'. Het Latijnse zelfstandig naamwoord *gen* betekent 'een natie' en is gelijk aan *ethnos*. Het woord *gentiles* komt echter niet van het zelfstandig naamwoord maar van het bijvoeglijk naamwoord *gentilis* wat *van of behorend tot een natie* betekent. In zijn brieven schrijft Paulus niet aan naties als geheel, maar aan individuen binnen of *behorend tot* andere naties. Omdat al zijn geschriften voor Israëlieten zijn, gebruikt hij *ethnos* om te verwijzen naar zijn verstoten verwanten van Israël, want zo werden ze aangesproken in de oudtestamentische geschriften - Gen. 19:4-6; Gen 18:18; Deut 32:41 (de "met" staat niet in de Hebreeuwse tekst); PS 22:27,28; PS 57:9; PS 67:4; PS 81:8; PS 108:3 PS 117:1; Jes 5:26; Jes 11:12; Jes 34:1; Jer 1:5,10. Het Latijns vervormt en verduistert deze feiten en we moeten de samenhang ervan elke keer controleren wanneer het in de tekst voorkomt.

HOE "GENTILE" WORDT MISBRUIKT

In zowel het Hebreeuws als het Grieks is er geen woord dat zelfs maar in de buurt komt van de manier waarop 'heiden' tegenwoordig wordt gebruikt. In de concordanties zien we de invloed van de religieuze leer van die tijd waarin de Romeinse invloed zich manifesteert.

Strong H1471. *Gowy of Goi* [goyim PL]: een vreemde natie, vandaar een *Gentile*, ook een troep van dieren, of een vlucht van sprinkhanen, heidenen.

Strong G1484. *Ethnos* [Ethne pl] een ras [van dezelfde] gewoonte, dat is een stam; spec. een buitenlandse [niet-Joodse] een [meestal door impl. Heiden] Gentile, heiden, natie, mensen.

We mogen niet vergeten dat de concordanties het 'gebruik' aangeven in plaats van de 'omschrijvingen' aan te geven, maar binnen deze, kunnen we een deel van de ware betekenis zien zoals *van dezelfde gewoonte* en *Stam*. De lexica zijn meer duidelijk.

Thayer Een menigte [of van mensen of van beesten] verenigen of samen leven ... van dezelfde aard of hetzelfde geslacht.

Vine Geeft in de eerste plaats aan, een menigte of gezelschap, dan een veelheid van mensen van dezelfde aard of geslacht. Het wordt gebruikt in het enkelvoud van de Joden, bijvoorbeeld Lukas 7:5, Lukas 23:2, Johannes 11:48, 50-52.

Vine gaat verder om te laten zien dat *Gentile wordt gebruikt in de Schrift van zowel Joden als niet-Joden*. [Strong en Vine gebruiken het woord "Jood" voor "Israel" volgens de begrippen van die tijd-perioden].

HOE DE HEBREEUWSE EN GRIEKSE WOORDEN WORDEN VERTAALD

Het is tijd om te kijken naar de woorden, vertaald als Gentile [Heiden] in de KJV vertaling van de Bijbel en onmiddellijk zal iets vreemds worden gezien:

Hebreeuws: gowy, goi, goyim	Grieks: ethnos, ethne
374 keer als <i>Naties</i>	64 keer als <i>Naties</i>
143 keer als <i>Heidenen</i>	5 keer als <i>Heidenen</i>
30 keer als <i>Gentile(s)</i>	93 keer als <i>Gentile(s)</i>
11 keer als <i>mensen</i>	2 keer als <i>mensen</i>

In een later hoofdstuk, *Galaten en Israël Exclusief*, zullen wij kijken naar de "Grieken". In de originele tekst, wordt het woord *hellen*, 35 keer gebruikt, maar onze vertalers hebben ook gekozen om dit woord (onterecht) te vertalen als "Gentile", met name in het boek van de Romeinen. *Ethnos* en *hellen* zijn heel andere woorden! Soms is de rechtvaardiging om te zeggen dat de Grieken geen Joden waren en daarom moeten ze heidenen zijn. Dit vertaalt zich niet; het is veeleer een vertolking van de teksten in de vertalingen. Er is geen rijm of reden voor al deze verschillende vertalingen en verkeerde vertalingen, behalve om een overtuiging te bestendigen!

De algemeen aanvaarde betekenis van het woord "niet-Jood" valt alleen al onmiddellijk in duigen vanuit het standpunt van de vertaling. Wanneer we toevoegen aan het feit dat het woord, in het Hebreeuws, ook wordt gebruikt voor Israël, valt het zelfs in nog meer duigen! Als we de echte betekenis van het nieuwe Testament laten zien, wordt het zo plat verkeerd dat het niet kan worden gezien! De Hebreeuwse en Griekse woorden betekenen "Naties" zoals rassen en mensen. Ze betekenen elke groep van een gemeenschappelijke oorsprong, waaronder Israël.

Laten we eens kijken naar de oude Testamentische geschriften waarin het woord *gowy*, *Goi* of *goyim* wordt gebruikt. Als we de logica met betrekking tot de heidenen voor deze verzen toepassen, kunnen we de belachelijke conclusies zien die kunnen worden bereikt. Vergeet niet dat *Goi* en *Ethnos* worden gebruikt voor zowel Israël als van andere rassen.

Gen 12:1,2 De HEERE nu zei tegen Abram: Ik zal u tot een groot volk maken. . . .

Gen 17:5 Want Ik zal u vader van een menigte van volken maken. . . .

Heeft God een groot, 'niet-Israël' "Gentile" Heiden-volk gemaakt van Abraham en heeft Abraham vele heidenen verwekt? Was het grote volk anders dan Israël?

Gen 25:23 De HEERE zei toen tegen haar: [Rebecca] Er zijn twee volken in uw schoot, en twee naties zullen.....

Kon Rebecca weten, dat er twee, 'niet-Israël' "heidenen" in haar schoot waren?

Gen 48:19 . . . maar toch zal zijn jongste broer meer aanzien krijgen dan hij, en zijn nageslacht zal tot een grote menigte van volken worden. . . .

Er is geen bewijs in de Schrift dat Efraïm veel (niet-Israëlieten) zou produceren.

Gen 46:3 En Hij zei: Ik ben God, de God van uw vader [Izak]; wees niet bevreesd om naar Egypte te trekken, want Ik zal u daar tot een groot volk maken.

Kunnen de zonen van Jakob, 'niet-Israël' "heidenen" zijn?

Jer 31:36 Als deze verordeningen [de zon en de maan] ooit zouden wijken van voor Mijn aangezicht, spreekt de HEERE, dan zou ook het nageslacht van Israël ophouden een volk voor Mijn aangezicht te zijn, alle dagen!

Als het woord voor "natie" hetzelfde is als wat "Gentile" vertaald, konden wij evengoed lezen, *het zaad van Israël zal niet ophouden want het zijn heidenen voor mij*. Wij zouden zelfs kunnen zeggen dat Israël niet zou ophouden heiden te zijn! Dat is onzinnig!

Als wij rekening houden met het woord *Ethnos*, dat soms wordt vertaald als "heidenen" in het nieuwe Testament, hebben wij een ander blok van vertalingen waaronder wij veronderstellingen konden maken. De gevolgen zijn even onzinnig!

Lukas 7:5 want hij heeft ons volk lief en heeft zelf de synagoge voor ons gebouwd.

Zou dat deel van het jodendom blij zijn als de Hoofdman over honderd een synagoge had gebouwd voor de zogenaamde heidenen of de 'gentiles'? "Natie" is het woord *Ethnos*.

Lukas 23:2 Wij hebben ontdekt dat Deze het volk afvallig maakt,.

Zouden "de Joden" zich zoveel zorg maken als Jezus de "heidenen" zou afvallig maken?

Johannes 11:48 . . . , en de Romeinen zullen komen en onze plaats en onze natie van ons wegnemen.

Om voor de Romeinen naar Judea te komen om "onze" heidenen weg te halen, wordt een beetje dom.

Johannes 11:49,50 . . . U weet niets, en u overweegt niet dat het nuttig voor ons is dat één Mens sterft voor het volk, en niet heel het volk verloren gaat.

Kajafas wist niet dat dit woord *Ethnos* vertaald zou worden als *Gentile* en heidenen en dat hij "natie" gebruikte in het enkelvoud. Jezus ging dood voor de schapen die de Vader Hem had gegeven en dat waren er alleen maar zoveel. Hij gaf zichzelf een losgeld voor velen, maar niet voor elk ras op aarde. Er is uitgelegd dat de wet en verbonden alleen aan het zaad van Israël zijn gegeven.

Handelingen 10:22 . . . Cornelius, . . . van wie heel het volk van de Joden een goed getuigenis geeft,

"Natie is *Ethnos* dat vaak wordt vertaald als "heidenen", dus kunnen wij eventueel "heidenen van de Joden" hebben?

Handelingen 24:17 . . . kwam ik om liefdegaven aan mijn volk te brengen en om te offeren.

Paulus zou hier zeggen dat hij aalmoezen aan zijn "heidenen" in Jeruzalem bracht. Paulus was een Israëliet.

Wij moeten gewoon toegeven dat er in alle Schrift teksten geen woord is dat overeenkomt met de gemeenschappelijke aanvaarding van het woord "Gentile". Wij kunnen nu zien dat *Goi* en *Ethnos* zowel Israëlieten als niet-Israëlieten kunnen betekenen.

Sommige leraren die aan *Goi* en *Ethnos* het gebruik van Israël toegeven, verklaren dat ze in het enkelvoud verwijzen naar Israël en in het meervoud verwijzen ze naar alle niet-Israëlietische volken. In *Galilea van de heidenen* in Mattheüs 4:15 wordt gezegd dat het verwijst naar "heidenen" omdat het meervoud is. Wanneer wij een vergelijking maken met Handelingen 1:11 *Gij mannen van Galilea* en Handelingen 2:7 *zijn niet alle Galileeërs die spreken*, moet het worden toegegeven dat de Discipelen Israëlieten waren, zelfs als ze uit Galilea waren.

POPULAIRE THEOLOGIE OVER "GENTILES/HEIDENEN" ... KLOPT HET?

Wij hebben al commentaar gemaakt op de oorsprong van het woord "Gentile". Wij hebben erop gewezen dat er geen bewijs lijkt te zijn dat de apostelen op een goede manier onderscheid kunnen maken tussen Israëlieten en niet-Israëlieten in de Naties, waar ze naar toe zijn gegaan. Vandaar dat de boodschap moest worden meegenomen naar de volken, om de boodschap aan "alle mensen van de afstammelingen van de Israelitische verschoppelingen, te bereiken. Deze mensen hadden het vermogen om God te geloven en konden dus het 'goede nieuws' aannemen en opnieuw te worden hersteld als volk van God. Maar de Romeinse fout werd opgepikt en heb gezegevierd. Luther, Knox, Calvin en Wesley, samen met cult leiders zoals William Miller, accepteerden de fout. Natuurlijk, de ondernemer, de aarts-cult-type, de rooms-katholieke kerk, behoudt zijn onveranderlijke leer. Maar zij is degene met wie de koningen der aarde overspel hebben gepleegd en door wie zij door haar toverijen (pharmakeia) zijn misleid [Opb 17:2 en Opb 18:23]. Het was Rome die de fout in de leer heeft laten ontstaan.

Maar wij worden verteld ga uit van haar *mijn volk* [Opb 18:4]. Dit is het moment om uit te gaan. Gekozen mensen van God worden gewaarschuwd om uit alle leerstellingen van Rome te komen, inclusief het universalisme van Rome! Menigten vandaag volgen de Romeijnse weg. Welke godsdienst leidt de ex-communistische staten? Wat is het 'vegen' van de aarde? Maar de grote hoer zal omlaag worden geworpen; God heeft zo besloten, en niemand hoeft deel te hebben aan haar plagen. Wie verheugt zich als

Babylon wordt neergeworpen? Zijn het niet de Heilige [afgescheiden/aparte] apostelen en profeten? [Opb 18:20]. Men moet *uitkomen* en apart worden gezet! De getrouwen en de waarheid zullen komen om te oordelen en oorlog te voeren tegen die valse profeet, Rome [Opb 19:11]. De "vrouw" moet klaar zijn. Het zijn de heiligen [Israël door Bijbel definitie - zie Psalm 148:1] die het witte linnen dragen [Opb 19:8]. De stem uit de troon behandelt *zijn dienstknechten*. Daarom werd in hoofdstuk twee de tijd genomen om duidelijk vast te stellen wie de dienaar is en wie in de Schriften, de heiligen zijn. Zij zijn degenen die het recht hebben om de stad binnen te gaan via die twaalf poorten. Zou er veel zin zijn om dit te zeggen als elk ras door die poorten inging?

Opb 21:12 *Zij had een grote en hoge muur met twaalf poorten, en bij die poorten twaalf engelen. Ook waren er namen op geschreven, namelijk van de twaalf stammen van Israël.*

Opb 21:27 *Al wat onrein is, zal er niet inkomen, en ook niemand die zich bezighoudt met gruwelen en leugens, maar alleen zij die geschreven zijn in het boek des levens van het Lam.*

Wie werkt de gruwel in de leer? Is het niet de *moeder van hoeren en gruwelen*? Wie verspreidt de leer van het algemeen geloof? Waar komt het vandaan? De betekenis van *Katholicisme* is universalisme! Doorzoek de Schriften en zie welk ras het enige ras is, die in het boek van het leven is geschreven!

DE BLOEDVERWANT-VERLOSSER

JEZUS IS DE VERLOSSER VAN DE BLOEDVERWANTEN. Dit is een andere weergave die sommigen nemen. Als iemand het onderwijs gelooft van het *ga jij in de hele wereld* en *Jesus stierf om de wereld te redden*, in de manier waarop Rome *de wereld* verklaard, dan kan die persoon niet geloven dat Hij onze [dat is, Israëlieten] Bloedverwant-Verlosser is. Bij de Weder Komst zal Jezus de mensen negeren die niet zijn Bloedverwanten zijn.

AAN WIE SCHRIJFT DE APOSTEL PAULUS?

In ons tweede hoofdstuk, *De Exclusieve Aard van Israël in het nieuwe Testament*, werden veel, nieuw Testamentische geschriften geciteerd om aan te tonen dat de apostel Paulus aan Israëlieten schreef en dat hij niet aan iemand anders had kunnen schrijven.

Gal 2:7 *zij zagen dat aan mij het Evangelie onder de onbesnedenen toevertrouwd was, zoals aan Petrus dat onder de besnedenen.*

Rom 11:13 *Want tegen u, de heidenen, zeg ik Voor zover ik de apostel van de heidenen ben,*

Het is belangrijk om te onthouden dat het woord "heidenen" zoals vertaald in deze verzen, *Ethnos* is in Romeinen en *Hellen* in Galaten. *Ethnos* verwijst naar Israëlieten met dezelfde bewoording die op hen werd toegepast in het Oude Testament. *Hellen* zal worden besproken in het hoofdstuk *Galaten en Israël Exclusief*. Iedereen die is geleerd dat de heidenen altijd 'niet-Israël' zijn, ervaart moeilijkheden in het "afleren." Dit is begrijpelijk, omdat deze leer is wat de theologie heeft geleerd, dit is geschreven in vertalingen op een manier die afleren moeilijk maakt.

Nu kunnen we enkele andere Schriftteksten uit het nieuwe Testament bekijken die Israël als de enige mensen aan de orde laten komen.

Handelingen 10:36 door Jezus Christus; *Dit is het woord dat Hij gezonden heeft tot de Israëlieten waardoor Hij vrede verkondigt*

Handelingen 10:43 ontvangen zal *Van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden*

Handelingen 13:23 voortkomen, *Uit zijn nageslacht heeft God voor Israël, volgens de belofte, de Zaligmaker Jezus doen*

Handelingen 13:32,33 *. . . de belofte die aan de vaderen gedaan is, namelijk dat God die vervuld heeft aan ons, hun kinderen,.*

Hier zien we directe teksten die afzonderlijk en exclusief zijn. In hoofdstuk twee werd op veel van dergelijke schrift teksten gewezen. We hebben ook een *Wie-dan-ook*, waar alle profeten van Israël getuige van zijn. Welnu, in de boeken van het Oude Testament, tot welke *Wie-dan-ook* komt de Verlosser van Israël? Is het *wie-dan-ook* van elk ras, zoals vertalers het denken te moeten zeggen? Er moet een positieve beslissing worden genomen!

Iemand zou denken, *ja, maar er zijn nog twee partijen*. Dit probleem verdwijnt volledig wanneer we nota nemen van het historische feit dat Israël scheidde in twee koninkrijken en werd bekend in de profetie als:

[b] Het Huis van Judea [2 stammen].

Vervolgens gingen beide koninkrijken in gevangenschap in respectievelijk Assyria en Babylon. Na de gevangenschap, gingen alle 12 stammen (met uitzondering van een klein overblijfsel) naar het noorden en werden verspreid onder de volkeren. Deze werden bekend als de verstrooiing of onbesnedenheid. Een klein overblijfsel van de Babylonische gevangenschap van het zuidelijk Koninkrijk keerde terug naar Palestina en vormde de Natie van Judea. De heersende klassen van de Judea werden gedomineerd door Edomieten en hun ondermijning van de Schriften, en de tradities van de ouderen, en dit werd het geloof van het land. De Judea-Natie beoefende besnijdenis. Bijgevolg verwijst het nieuwe Testament naar twee groepen - de onbesneden (de Israëlieten buiten Judea) en de besneden (de Israëlieten' binnen in Judea).

De andere onbesneden rassen zijn niet inbegrepen in de onbesnedenheid omdat de som van de twee groepen die worden aangesproken, geheel Israël is

JEZUS' BEDIENING WAS NIET VOORNAMELIJK AAN DE JODEN OF IN JUDEA

De meeste mensen zouden deze verklaring in twijfel trekken zonder er zelfs maar over na te denken! Maar laten we deze zaak eens nader bekijken. In de evangeliën maakt Jezus een duidelijk onderscheid tussen Galilea en Judea, waarbij de laatste het gebied van "de Joden" is.

Johannes 7:1 En hierna trok Jezus rond in Galilea, want Hij wilde niet in Judea rondtrekken, omdat de Joden Hem probeerden te doden.

Johannes 11:53,54 Vanaf die dag dan waren zij vastbesloten om Hem te doden. Jezus dan verkeerde niet meer openlijk onder de Joden, maar Hij ging vandaar naar het land bij de woestijn, naar een stad die Efraïm heette, en verbleef daar met Zijn discipelen.

Matt 19:1 En het gebeurde, toen Jezus deze woorden geëindigd had, dat Hij uit Galilea vertrok en over de Jordaen naar het gebied van Judea ging.

Matt 4:12 Toen Jezus gehoord had dat Johannes overgeleverd was, keerde Hij terug naar Galilea [vanuit Judea].

Handelingen 9:31 De gemeenten dan in heel Judea, Galilea en Samaria hadden vrede

De gemarkeerde woorden tonen duidelijk aan dat de twee gebieden verschillend worden behandeld. Er was een duidelijke barrière tussen de twee.

Matt 4:23 En Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderwijs in hun synagogen en predikte het Evangelie van het Koninkrijk,

Matt 4:15,16 en Zebulon en land Naftali, gebied aan de weg naar de zee en over de Jordaen, Galilea van de volken, het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien;

Het laatste vers identificeert deze Israëlieten in Galilea en noemt hen "heidenen"! In de Thompson Chain Referentie Bijbel worden de voetafdrukken van Jezus grafisch gepresenteerd op pagina's 274 en 275 waaruit blijkt dat Galilea het belangrijkste gebied van Jezus 'bediening' was.

Matt 4:13 Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm,

De meeste christenen schijnen te denken dat Jezus onder "de Joden" woonde in Jeruzalem, maar dit is niet zo. Christenen schijnen te denken dat Jeruzalem het centrum van Jezus' onderwijs en bediening was. Jezus ging op bepaalde tijdstippen naar Jeruzalem voor bepaalde doeleinden. Zijn discipelen hebben deze tijden niet op prijs gesteld om naar Jeruzalem te gaan, want Jezus vertelde hen eens *uw tijd is altijd nu, maar mijn tijd is nog niet* [Johannes 7:6]. Jezus vervulde de oude Testamentische tijden precies met betrekking tot de Sabbatten en de feesten van Israël. Jezus zei dat hij de juiste dag van zijn kruisiging in Jeruzalem kende [Matt 26:2]. Hij ging naar Jeruzalem op precies de juiste dag [Nisan 10e] om

door de Israëlietische bevolking te worden gekozen onder de bevolking als hun Koning en Hij werd overgeleverd om het algenoegzame offer te worden voor de verlossing van Zijn volk. Jeruzalem was het middelpunt waar Jezus Zijn zending zou vervullen en de Wil van Zijn Vader om het Paaslam te zijn voor Israël. De instelling van het Paaslam was alleen voor Israël.

Over de grens met Judea wordt melding gemaakt van Efraïmieten en Galileeërs [Benjaminieten]. Jezus was veilig onder de Israëlieten in Galilea, terwijl hij niet veilig was onder de Judeeërs. Dit vervulde de profetie van Mozes:

Deut 33:12 Over Benjamin zei hij: De door de HEERE beminde, hij zal onbezorgd bij Hem wonen. Hij zal hem heel de dag beschermen, en tussen zijn schouders zal Hij wonen!

We hebben gezien van Matteüs 4:15,16 hierboven dat deze Israëlieten in Galilea, heidenen worden genoemd. Het was Galilea van waaruit Jezus zelf, elf van zijn discipelen uitkoos. Judas, the Judeeër, was degene die Jezus verraadde! Elf van de discipelen waren niet van "De Joden" en waren niet van Judea. Toen Jezus opsteeg, worden de getuigen beschreven als *mannen van Galilea* in Handelingen 1:11 en Handelingen 2:7. In Handelingen 2:22 waren het de *mannen van Israël* die werden aangesproken maar niet de "Joden". Maar bij het toespreken van de *mannen van Israël*, kwamen de discipelen al snel tegen "De Joden" op in de nationale leiderschap. Hoe meer we in deze zaak kijken, hoe meer onmogelijk het wordt om te zeggen *dat De Joden* en de *mannen van Israël*, verwijzen naar dezelfde mensen. Vandaag de dag, dringen de meeste denominaties aan, dat "De Joden" en "Israel" hetzelfde zijn! We lezen dat een deel van het priesterschap in Jezus geloofde; alle waren niet Edomieten of andere proselieten. Nicodemus was een *heerser van De Joden* en was ook een van de leiders. Maar zijn raad was iets anders want hij was geen Edomiet! Jezus sprak voornamelijk van het leiderschap in het algemeen bij het verwijzen naar "De Joden". Jezus beschreef deze leiders als *huurlingen en niet een herder, wiens eigen de schapen niet zijn*. Elk dergelijke persoon in de religieuze leiding was aan het *klimmen op een andere manier* en elk was een dief en een rover [Johannes 10:1]. In vers 5 roept Jezus hen vreemden en ze zijn herkenbaar vanwege wat ze deden, en dit maakten hen anders/verschillend.

COMMENTAAR

God zegt dat Israël altijd een volk zou zijn. Het woord *Ethnos* kan niet van toepassing zijn op een vele rassen kerk. Israël is een apart volk van één gemeenschappelijke rassen afkomst. Zij zouden een volk [of Naties] blijven, zolang de zon en de maan schijnen [Jer 31:36].

De Hebreeuwse en de Griekse woorden die soms als "Gentile" worden vertaald, hebben zowel heidense en Israëlietische bedoelingen. De woorden *Goi* en *Ethnos* worden gebruikt in elke groep van een gemeenschappelijke rassen oorsprong. Het idee dat het woord alleen verwijst naar niet-Israëlietische mensen komt van de vertalers, die hun voorbeeld namen van het Latijnse Vulgaat, wiens vertaling van "Gentile", iemand was die niet van Rome was. Dit kan nooit betekenen *niet een Jood* in de zin die het vandaag wordt gegeven. Er zijn andere woorden die van toepassing zijn op heidenen en barbaren, en Paulus had deze kunnen gebruiken om niet-Israëlieten te beschrijven, als dat zijn bedoeling is geweest. Maar dat deed hij niet! Wat het woord 'Gentile' is komen te betekenen, is niet de oorspronkelijke betekenis en dus niet de ware betekenis.

Het is noodzakelijk om erop te wijzen:

[a] Als "de heidenen" niet betekent wat we hebben geleerd dan kan het woord "kerk" ook niet betekenen wat traditie leert, ofwel?

[b] Als we willen verklaren dat "de heidenen" niet-Israël zijn, waarom zegt God dan iets anders, en isoleert Hij Israël en Judea nog steeds van de andere rassen?

[c] Als mensen willen zeggen dat Israël nu "de kerk" is voor elk ras, dan hebben ze een probleem met het begrip van het verschil tussen ras en nationaliteit. Deze zijn niet gelijk. Israël was verspreid onder de volkeren en wordt hervormd *uit* [en niet van] hen. Dit betekent dat ze gescheiden zijn van andere rassen.

De apostel Paulus concludeert zijn betoog in het boek van de Romeinen door te zeggen:

Romeinen 11:26 En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

Er wordt niet gezegd dat de Verlosser goddeloosheid van anderen en zowel van Jakob zal afwenden, of dat andere, buiten Israël zullen worden gered. We kunnen niet op de een of andere manier alle rassen veranderen in "Jakob".

De partijen die deel uitmaken van *heel Israël*, zijn nog steeds het huis van Israël en het huis van Juda. Zo zegt de wet, de Psalmen en de profeten! Zo zegt ook het nieuwe Testament! Daarom zijn de twee groepen geen "Joden" en "niet-Joden", of "Joden en heidenen" in het populaire begrip.

WAT WORDT ER GEZEGD?

Dit hoofdstuk zegt dat de zogenaamde "heidenen" die worden aangesproken, kunnen niet mogelijk andere zijn dan Israëlieten. In het algemeen vertegenwoordigen zij het Huis van Israël, in tegenstelling tot de Judeese Natie. De Bijbel is een boek over het hele volk van Israël, en de verbonden en beloften die aan dat volk worden gedaan, hetzij als hele natie of als individuele delen ervan. De andere rassen worden alleen in de Bijbel genoemd als ze contact hebben met Israël.

In het tweede hoofdstuk keken we naar vele Schrift teksten die de exclusieve aard van Israël door het nieuwe Testament laten zien. De term "Grieken" zal worden onderzocht in het hoofdstuk Galatiërs en exclusief Israël.

Het populaire moderne gebruik van "heidenen" is verkeerd!

HOOFDSTUK 7: ZOULDEN DE MODERNE JODEN ISRAËL KUNNEN ZIJN?

Hoewel de Bijbel de belangrijkste bron van informatie is in dit geschrift, worden er zowel citaten ter ondersteuning gegeven van verschillende Joodse encyclopedieën als van de Romeinse historicus Josephus. Het moderne Jodendom mag geen aanstoot nemen aan directe citaten uit hun eigen encyclopedie. Tegelijkertijd, heeft het moderne Jodendom het over het unieke, oude volk dat door God gekozen werd, over diegene die Edom zijn en over diegene die veel-rassig zijn. Christenen en niet-christenen zijn misleid door de gedachte dat het woord "Joden" verwijst naar een enkelvoudig ras van mensen dat Gods uitverkoren volk is, maar in feite is dit niet zo. De "Joden" die vandaag terugkeren naar de Israëlische Staat zijn veel-rassing en we kunnen nauwelijks toegeven dat een Chinese Jood en een neger Jood van hetzelfde ras zijn!

We zullen beginnen met drie verwijzingen van "Joodse" bronnen die degenen kunnen helpen, die zijn opgeleid om te geloven dat het woord "Jood" betrekking heeft op de Israëlieten.

1. Van Alfred M. Lilienthals' boek *Welke Prijs Israël*.

Hier is een paradox: een antropologisch feit, veel christenen hebben meer Hebreeuws-Israëlitisch bloed in hun aderen dan hun Joodse burens.

2. De Joodse auteur Yair Davidi in zijn boek *de stammen-Israëliteit van de westerse volkeren* [Voorwoord van rabbijn A. Field] vertelt in veel detail dat de Saksische mensen Israël zijn.

3. Joodse auteur Harry Golden schreef in 1967:

Jesaja de profeet schreef dat het overblijfsel van het volk van Yahweh op de eilanden in de zee zou worden aangetroffen.

Deze eilanden/kustlanded blijken ten noorden en westen van Palestina te zijn, oftewel het Verenigd Koninkrijk/Europa.

4. Moderne Joodse autoriteiten die zeggen, dat het *moderne Jodendom Edom is* [dat is, ze stammen van Ezau af en niet van Izak].

Citeren van de moderne Messiaanse Joodse schrijver Johannes Fischer in zijn boek, *The Olive Tree Connection*, vinden we:

pagina 96. De Joden van vandaag zijn echt een volk van vele etnische, culturele en raciale achtergronden.

pagina 97. De Jodenheid bestaat echter uit vele elementen: sociologisch, cultureel, etnisch, religieus, nationaal, raciaal, historisch, psychologisch en intellectueel. De sterkte en het mengsel van deze elementen varieert van persoon tot persoon. Deze variëteit maakt het Jodendom ongrijpbaar om te omschrijven.

Jodendom is ongrijpbaar om te omschrijven simpelweg omdat *vele* raciale en etnische achtergronden tegelijkertijd, niet één enkele raciale en etnische achtergrond kunnen hebben. Op het moment van de evangeliën bestond er een soortgelijke situatie. De lezer zou de velen rassen situatie met de moderne Jood gemakkelijk kunnen zien, maar op het moment van de eerste Komst, was dit niet zo vanzelfsprekend.

De heer Fischer gaat verder met het woord:

Misschien worden de Joden van de wereld het best omschreven als een grote gemeenschap van mensen die wordt ondersteund door een sterke reeks tradities.

Deze tradities waren, en zijn nog steeds, een sterke kracht van geestelijk bedrog. Tradities of geloof specificeren geen ras; tradities maken mensen geen Mensen van Het Boek. Jezus had problemen met de Joodse tradities en we zullen zien dat de beginselen achter deze tradities, Jezus ertoe hebben aangezet, om enkele zeer, ongrijpende dingen te zeggen over de Joden in Judea, die zowel ras als geloofs factoren aanduiden.

De titel van dit hoofdstuk zou wel de mensen moeten verbazen die zijn opgevoed om te geloven dat "*de Joden*" altijd Israëlieten betekent. Een van de vreemde dingen over de woorden *Jood*, *Joden*, en *De Joden* zoals vandaag wordt gebruikt, is dat deze woorden niet worden gegeneraliseerd in de Hebreeuwse en Griekse originelen, zoals ze tegenwoordig vaak worden gebruikt.

Volgens het populaire begrip, wordt het woord "*Jood*" verondersteld om te behoren aan Israël oftewel Gods' *gekozen ras* als één geheel. Maar profetie van Mozes geeft scheiding tussen elke stam van Israël en scheiding in het lot tussen het Huis van Israël en het Huis van Judea, tot in de *laatste dagen*. Maar de kerken betrekken alle stammen van Israël samen en noemen hen "*de Joden*" en voegen erbij in elke persoon van welk ras ook die zichzelf een Jood noemt.

De meeste christenen praten veel onzin als het gaat om het onderwerp van de Joden. Ze kunnen praten over een niet-Israel "kerk" die geacht wordt dezelfde beloften te hebben geërfd die zijn gedaan aan Israël en tegelijkertijd praten over Joden als Israël. In feite hebben christenen het over twee Israëls. Bovendien horen we populair, maar onzinnige gezegdes, zoals *Abraham was de eerste Jood*. Als "*Jood*" wordt verondersteld een betrekking te hebben met Juda, hoe kan Abraham dan afstammen van zijn eigen achterkleinzoon, aangezien Abraham de stam van Juda al drie generaties voorkwam?

Er bestaat dus veel misverstand over het woord "*Jood*". In het boek Openbaring zegt Jezus dat er mensen zijn die zichzelf "*Joden*" noemen, maar die in feite geen Joden zijn. De Griekse tekst gebruikt het woord *Judeeërs*, niet het woord, *Joden* - er zijn er die zichzelf Judeeërs noemen (van de Judese natie opgericht door het overblijfsel uit Babylon) die geen Judeeërs zijn. Laten we dit doornemen om de identiteit van deze valse Judeeërs vast te stellen.

Citerent van R.K. en R.N. Phillips in "het boek Openbaring", deel twee:

Het woord Joden in vers 9 moet vertaald worden als Judeeërs - dit is een directe verwijzing naar Johannes 8:25-59 en Johannes 10:25-39 waar Jezus de Edomieten indringers, ontmaskert. In de brief aan Smyrna toont Hij aan dat de activiteiten van deze indringers goed bekend bij Hem zijn en zal niet ongestraft blijven in de volheid van de tijd. Als ze in deze brief

worden genoemd, wordt het verschil bepaald tussen de daden van de Farizeeën met hun tradities van de ouderen en degenen die God gehoorzamen. Dezelfde Judeeërs worden opnieuw genoemd in de brief aan Philadelphia.

IN HET OUDE TESTAMENT

We vinden dat de woorden, *Yehuwdah* of *Yehuwdiy*, 813 keer worden gebruikt in het Oude Testament en ze worden meestal vertaald als Juda maar worden vertaald als "Jood" of "Joden" in de boeken van 1 Kronieken, Esther, Ezra, Nehemia, Jeremia en Daniël. In de rest van het Oude Testament verwijst het woord "Joden" gewoonlijk naar het overblijfsel van het Huis of de stam van Juda, dat vanuit Babel terugkeerde naar Palestina. *Yehudah* betekent gewoon 'Juda' en is de naam van de patriarch Juda. Het wordt gebruikt om te verwijzen naar de stam die uit hem voort kwam. Het wordt ook gebruikt voor het land of gebied dat door dat volk werd bezet en na de verdeling van Israël en na Salomo's dood, werd het gebruikt voor het Huis of koninkrijk van Judea. Dit was het enige woord dat op deze manier werd gebruikt tot aan de tijd van de Babylonische ballingschap. Na hun deportatie naar Babel werd een ander woord gebruikt. Dit was *Yehudi* [meervoud: *yehudim*]. Oorspronkelijk betekende dit woord een inwoner van Judea of de mensen die uit dat land kwamen. Als zodanig, vertegenwoordigt het niet noodzakelijk afstammelingen van Juda, maar kan het alle mensen van andere rassen omvatten die daar woonden. Het is van toepassing op de Edomieten, die naar het land trokken dat door het zuidelijke koninkrijk was verlaten toen het naar Babel werd gebracht. Het is iedereen gaan vertegenwoordigen, ongeacht ras, die de Joodse godsdienst, en het Jodendom, omarmde.

Van Josephus' *Oudheden van de Joden*, boek 11.5.7 lezen wij,

Zodat de Joden voorbereidde op het werk; dat is de naam die ze worden genoemd vanaf de dag dat ze uit Babel kwamen, die is ontleend aan de stam van Judea, die eerst naar deze plaatsen kwam, en vandaar dat allebei, zij en het land, die benaming verworven.

Tegen de tijd van onze Heer, heeft deze gemengde Edomieten/Israëlieten bevolking, bekeerlingen opgenomen uit vele andere bronnen en maakte het Judaïsme (de Edomieten corruptie van de Pentateuch) hun religie. Dit verklaart de vijandschap van de Joden tegen Jezus - hij maakte veel verwijzingen naar hun praktijk van het aanmoedigen van bekeerlingen in hun natie.

71

De Exclusiviteit van

Israël

De natie die ontstond in Palestina na de ballingschap van het zuidelijke Koninkrijk in Babel, en bestond in eerste instantie van mensen van de stammen van Juda en Benjamin, samen met enkele Levieten. Ze vestigden zich in twee regio's, met de Judaïeten voornamelijk in Judea en met Benjamin in Galilea. Inwendig, worden ze in het nieuwe Testament aangeduid als Judeeërs en Galileërs. De Judeeërs van de regio Judea kwamen met alle mensen die daar woonden, niet lettend op hun rassen afkomst. Al deze mensen worden door vertalers aangeduid als "Jood", omdat ze "van Judea" waren. Maar dit doet niet betekenen "van Juda" alleen. Opgenomen in de bevolking waren vele afstammelingen van Ezau [Edomieten]; Deze kwamen met de tijd om de tempel te overheersen en dit waren de leiders van wie Jezus zei, dat zij Zijn woorden niet konden horen [of begrijpen].

Dit is het standpunt van de moderne Joodse autoriteiten:

Encyclopedie Judaïca 1971, 10, 21:

Van de scheiding van Israël en Juda, de term Yehudi wordt toegepast op alle inwoners van het zuidelijke Koninkrijk, ongeacht de status van de stam.

De woorden "Joden" en "Judeeër" waren niet van toepassing op het noordelijke Koninkrijk. Dit was nooit het geval.

IN HET NIEUWE TESTAMENT

In het Nieuwe Testament zijn er twee verschillende woorden weergegeven als Joden:

Strong G2455 *loudas* De afstammelingen van Juda [Hebreeën 8:8 waar het een ras woord is].

Thayer *loudas* Geprezen of gevierd ... zie Gen 29:35 - de stam van Juda, de nakomelingen van Juda.

loudas in het Grieks is hetzelfde als het Hebreeuws *Yehudah*. In de negen NT verwijzingen, wordt het weergegeven als Juda, Judea (het land van Judea) of Judas, altijd in verwijzing naar Juda, zijn nakomelingen of, hun land.

Strong G2453 *loudaios* Behorend tot Jehudah of van Judea [in de zin van als een land].

Thayer Het woord wordt ook gebruikt voor christelijke bekeerlingen van het Jodendom [Gal 2:13] - voor Joodse Christenen.

Vine Het verwijst vooral naar de typische vertegenwoordigers van het Joodse denken, in tegenstelling tot gelovigen in Christus.

loudaios in het Grieks is hetzelfde als het Hebreeuws *Yehudi*. Het wordt vertaald als "Jood" en omvat proselieten tot het Judaïsme. Dit is dan meer een kwestie van een Jood zijn naar godsdienst of woonplaats, dan van ras.

We kunnen dus zien dat de generalisatie van het woord Jood niet in de Schriften kan worden volgehouden. Het ene Griekse woord omvat alle volkeren die het voormalige land van het verbondsvolk bezetten, terwijl het andere woord het verbondshuis, Juda, afzonderlijk omvat. *loudaios* verwijst helemaal niet specifiek naar ras en verwijst meestal naar mensen die niet van de nakomelingen van Juda zijn. Dit betekent niet dat er geen *loudas* [Juda-ieten] of leden van andere stammen onder hen waren. Uit dit alles kunnen we zien dat Jood en Judea geen synoniemen zijn en dat er een scherp onderscheid tussen hen is. Hieruit volgt dat de naam Israël niet mag worden toegepast op het Joodse volk als geheel of op het land dat zij bezetten.

Historisch gezien waren er in het land Judea, behalve de Judaieten, Kanaänieten, Edomieten en anderen, die allemaal proselieten waren tot de Joodse godsdienst. Als gevolg daarvan werden deze bestempeld als "Joden", aangezien ze volgens religie "Joden" waren en in het land Judea woonden. Maar ze behoorden niet tot de nakomelingen van Juda! De territoriale term legt uit hoe Paulus een Jood genoemd kon worden. Paulus was een Benjaminit [Filippenzen 3:5]. Paulus en elf van de discipelen stammen niet af van de stam Juda.

Om het begrip hier te helpen, moet erop worden gewezen dat het woord *loudaios* een mengeling van rassen kan omvatten die enkele van *loudas* kunnen omvatten, die beide op het grondgebied van Judea waren. In het Nieuwe Testament worden de woorden die zijn vertaald als "De Joden", in slechte zin gebruikt, terwijl ze tegenwoordig algemeen in goede zin worden gebruikt. Jezus veroordeelde voortdurend "de Joden" [meervoud], net als de apostel Paulus. "De Jood" [enkelvoud] zoals gebruikt in Romeinen, wordt in een andere betekenis gebruikt. Allereerst zullen we kijken naar de slechte betekenis waarin de woorden "De Joden" gewoonlijk in de Schrift worden gebruikt.

BELANGRIJKE OPMERKING: dit territoriale woord voor *Joden* in het Grieks, is in overeenstemming met de verdragen van de Verenigde Naties en rassenbetrekkingen. Onder uitgang van deze instellingen, is de woordenboekdefinitie van *etnisch*, die vroeger betekende *volkeren die geen christenen of Joden zijn*, gewijzigd. De herinterpretatie verwijst naar de gemeenschappelijke kenmerken van een groep, de gebruiken, de cultuur, de classificatie, de tradities, de overtuigingen, de spraak, de afkomst, de kleur of etnologische indeling of nationale oorsprong. In deze samenhang kunnen vele-rassen Joden nu dus als etnische groep worden beschouwd. *Antisemitisch* wordt nu bedoeld om te verwijzen naar alles wat tegen het nieuwe begrip is van deze "Joodse" etnische groep.

In Judea waren er veel rassen en deze konden allemaal Joden worden genoemd in de zin dat ze "Judeeërs" waren, met dit gebied en/of een religieus geloof gemeen. Vandaar dat de uitdrukking De Joden niet noodzakelijk een gemeenschappelijke, geslachts oorsprong betekent, zoals fysieke afstamming van Abraham tot Izak. In Johannes 8 sprak Jezus met de Judese leiders, die historisch gezien, voornamelijk van Edomietische afkomst waren en daarom waren deze meerderheid geen Israëlieten in de raciale en bijbelse betekenis. Israëlietisch is een geslachts, rassen, stam woord door de Schrift heen.

In dit boek, verwijst het woord dat is vertaald als "De Joden" en "Judeeërs" naar de Judeeërs van elk ras in territoriale of religieuze zin, [niet de racistische zin] en dit moet op deze manier worden opgevat. Het heeft raciaal helemaal niets met Israël te maken. Het woord "Juda-iet" wordt in dit boekje gebruikt om te verwijzen naar het Huis van Juda, dat raciaal is.

DEGENEN DIE ZEGGEN DAT ZIJ JODEN ZIJN, MAAR DAT NIET ZIJN

Opb 2:9 ... en Ik ken de lastering van hen die zeggen dat zij Joden zijn, maar het niet zijn; zij zijn namelijk een synagoge van satan.

Opb 3:9 Zie, Ik geef u enigen uit de synagoge van satan, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen. ...

Op het eerste gezicht zegt de vertaling dat er mensen zijn die zeggen dat ze Joden zijn, maar in feite, geen Joden zijn. De algemene aanvaarding van het woord "Jood", ongeacht ras, is een goede Jood en dat iedereen die zegt dat hij een Jood is, een Jood is. Jezus spreekt dit tegen. Laten we nog wat verder gaan en kijken naar enkele andere dingen die Jezus zegt over "de Joden".

JOHANNES HOOFDSTUK ACHT

Johannes 8:21 u zult Mij zoeken, en in uw zonde zult u sterven; waar Ik heen ga,

Deze gedachte zou sommige christenen van streek kunnen maken die alles generaliseren en leren dat *iedereen die zoekt*, zal vinden op de manier waarop *hij/zij dat doet*. De *gij* is voor de specifieke personen die worden aangesproken. Jezus zegt over de Joden dat zij *zullen sterven* in hun zonden. Het omvat dus niet iedereen in Judea. De Juda-iet door ras en de "Jood" door religieuze traditie zijn niet hetzelfde. We zullen opnieuw zien dat er onder de Judeeërs een rassen mengelmoes was en dat die van de Judaïeten konden geloven, terwijl de niet-Israëlietische bekeerlingen tot het Judaïsme, niet konden geloven [zie v31].

V21 ... waar Ik heen ga, kunt u niet komen.

73

De Exclusiviteit van

Israël

Jezus zegt dat het voor de Joden onmogelijk is om te gaan waar Hij heen ging.

v23 U bent van beneden, Ik ben van boven

Dit is in tegenstelling tot "van boven" in hetzelfde vers of de uitdrukking die christenen gewoonlijk maar ten onrechte "wedergeboren" noemen. De Griekse tekst luidt **verwekt van bovenaf**.

V 44 U bent uit uw vader de duivel,

V47 omdat u niet **UIT GOD BENT**.

Dit zijn duidelijke uitspraken over wie ze zijn, dat ze niet *verwekt zijn van boven*, noch van God.

V19 U kent Mij niet en evenmin Mijn Vader; als u Mij kende, zou u ook Mijn Vader kennen.

Deze kwestie van God kennen en gekend worden is al in een eerder hoofdstuk besproken. *Oida* (weten) betekent in eerste instantie, gezien of te hebben waargenomen, of weten door waarneming.

V37-39 Ik weet dat u Abrahams nageslacht bent,Als u Abrahams kinderen was. . .

Hier maakt Jezus onderscheid tussen Abrahams' 'zaad en Abrahams' kinderen. Alle nakomelingen van Abraham waren geen erfgenamen van de beloften die aan Abraham waren gedaan, want het was, *in Izak zal uw zaad worden genoemd* - dit zijn de kinderen van de belofte.

V 43 Waarom begrijpt u niet wat Ik zeg? Omdat u Mijn woord niet kunt horen.

Sommigen zouden misschien willen om dit weg te verklaren, maar er is eerder op gewezen dat alleen Israël, Gods woord kan *horen* [horen en begrijpen en ernaar handelen]. We hebben gezien dat het Woord en de Wet in het Oude Testament worden vermeld, als een verbond dat alleen aan Israël is gegeven, en niet gegeven is aan alle rassen op aarde.

V47 Wie uit God is, hoort de woorden van God; daarom hoort u niet, omdat u niet uit God bent.

In deze laatste twee verzen staat het woord "horen". Thayer's lexicon geeft verschillende betekenissen, waaronder we vinden:

1. Begiftigd te zijn met het gehoor [niet doof]
2. Bijwonen van [gebruik maken van de hoorfaculteit].
3. Om te begrijpen, neem de zin waar, van wat er wordt gezegd.

De *kan niet* en de *niet van God* geven aan dat de Joden die Jezus aan het toespreken was, konden fysiek horen, maar konden niet gebruik maken van hun volledige faculteit van gehoor. Omdat ze niet van bovenaf werden geboren, hebben ze niet de aangeboren geest die de capaciteit biedt om te horen en begrijpen en te handelen op wat Jezus zegt.

v55 En u kent Hem niet, maar Ik ken Hem; en als Ik zeg dat Ik Hem niet ken, ben Ik, net als u, een leugenaar. Maar Ik ken Hem

74

De Exclusiviteit van

Israël

Jezus zegt hier, net als in Openbaring 3:9, dat de Joden leugenaars waren. Als we "Jood" hebben genomen om naar Israëlieten te verwijzen, moeten we tot een besluit komen over, *hen die zeggen dat ze Joden zijn, maar die liegen* [Opb 3:9]. Bestaan er valse "Joden" [zoals vertaald] of niet? Waarom zouden de kerken blijven leren dat "De Joden" nooit veroordeeld mogen worden, omdat *zij Gods gekozen ras zijn*? Heeft Jezus dit deel van de Judeese Natie veroordeeld, of niet? Deze kwestie is van

groot belang als een kwestie van fundamenteel begrip. Het heeft een grote invloed op de profetische vertolking. Het heeft een invloed op wat er vandaag in de Israëlische Staat gebeurt. Dit is geen klein, leerstellig punt! Trouwens, "De Joden" worden nooit als Gods uitverkoren mensen in de Bijbel genoemd!

Johannes 10:26 Maar u gelooft niet, want u bent niet van Mijn schapen, zoals Ik u gezegd heb.

Jezus praat met de Joden in Judea. Is het niet een eigenaardig ding dat de kerken leren dat "De Joden" Gods schapen zijn en Gods *natuurlijke* kinderen zijn? We moeten beslissen of we het eens zijn met Jezus of met de christelijke kerk traditie.

Matt 23:15 . . . want u reist zee en land af om één proseliet te maken, en als hij het geworden is, maakt u hem een kind van de hel, dubbel zo erg als u.

Voor Jezus om te zeggen dat de Joden die in de tempel zeggenschap hebben, **kinderen van de hel** zijn is misschien een beetje veel voor de meeste Christenen om te bevatten, maar dit is wat de schrift laat zien. Jezus zegt niet dat alle afstammelingen van Juda in de Judeese natie kinderen van de hel zijn, maar hij beweert dat "De Joden" dat zijn. Het is duidelijk dat de twee niet dezelfde mensen kunnen zijn of dat ze in staat zijn om dezelfde dingen te geloven. De inwoners van Judea waren een gemengde groep van rassen die enkele afstammelingen van Juda omvatte. Jezus sprak niet met de inwoners van Judea die de afstammelingen van Juda waren. In de leiding van het volk was er op dat moment een minderheid van Juda-ieten onder de Edomieten en de Juda-ieten hadden geen machtsevenwicht.

Matt 21:41-45 Zij zeiden tegen Hem: Hij zal die kwaaddoeners een kwade dood doen sterven en zal de wijngaard aan andere landbouwers verhuren, die hem de vruchten op hun tijd zullen geven. En toen de overpriesters en Farizeeën deze gelijkenissen van Hem hoorden, begrepen zij dat Hij over hen sprak.

Dit is te veelzeggend om te negeren. De verkeerde mensen waren belast met de wijngaard! Ze waren goddeloos en ongelovig.

In het Oude Testament, in personen zoals Doeg de Edomiet en de Amalakiet die koning Saul doodde, is de invloed te zien van niet-Israëlieten in hoge posities van de regering van Israël. Ook in het nieuwe Testament waren niet-Israëlieten, "leiders" geworden en bezetten zij posities van invloed. De Herodianen waren een totaal Edomietische partij. De afstammelingen van Herodes Antipater *de Idumeër* en hoe ze de controle over het Sanhedrin namen, is gedetailleerd in de encyclopedie Judaica, 1971, 8, 376-390. Ze waren niet alleen niet-Israëlieten, maar waren mensen *tegen wie de Heer verontwaardiging heeft voor eeuwig* [Maleachi 1:2-4]. Aangezien Edom en "de Joden" zo nauw verbonden zijn, hoe kunnen de kerken dan prediken dat "de Joden" altijd "Israël" betekent?

VANWAAR HET ONKRUID?

Matt 15:13 Elke plant die Mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgetrokken worden.

Er zijn dus mensen in het veld die niet door onze hemelse vader zijn geplant! Dit wordt niet algemeen verondersteld.

Matt 19:11,12 Niet allen vatten dit woord, maar alleen zij aan wie het gegeven is. . . Wie dit vatten kan, laat die het vatten.

Iedereen kan Jezus' gezegden niet ontvangen! Dit is in strijd met de populaire leringen!

In de gelijkenis van de zaaier en het zaad legde Jezus uit:

Matt 13:38 De akker is de wereld, het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk en het onkruid zijn de kinderen van de boze.

De religieuze kerken willen misschien niet denken dat er mensen op aarde zijn die beschouwd worden als onkruid. Er zijn twee plantingen van verschillende soorten, in het veld. Een "Tare/Onkruid" kan niet horen of geloven. Paulus bevestigt dit wanneer hij praat over *vaten die zijn bedoeld voor vernietiging* [Romeinen 9:22].

Jezus zegt dat elke plant niet door zijn hemelse vader is geplant. Jezus zegt dat het de vijand is die het onkruid plant. Jezus maakt het ook heel duidelijk dat, elke plant die mijn hemelse vader niet heeft geplant, zal worden uitgeroeid [Matteüs 15:13]. Dus, het is heel duidelijk dat er in de wijngaard twee soorten mensen zijn, één van bovenaf, en één van onder. Het moet vandaag de dag nog steeds op aarde zijn, aangezien de twee soorten tot aan de oogst blijven samen groeien. Deze oogst is aan het einde van de eeuw; het is dus nog niet gebeurd. De kerken zullen deze scheiding van soorten nooit toelaten in hun onderwijs en ze omvatten iedereen als in staat te zijn om het woord te ontvangen. De profeten en Jezus zijn het erover eens dat het woord alleen aan Israël werd gegeven. Dat is de reden waarom Jezus tegen Nicodemus zei dat het noodzakelijk was om van bovenaf te worden *geboren* om het Koninkrijk van God te kunnen waarnemen. [De Griekse *anóthen* wordt foutief weergegeven als "wedergeboren" in het traditionele onderricht].

Het probleem is om te bepalen of een onkruid afkomstig is van het hebben van een biologisch begin of, het is slechts een kwestie van geloof. Het antwoord is dat beide factoren erbij betrokken zijn. Ezau verwierp zijn geboorterecht en stichtte een lijn van *sperma* of zaad dat niet intrinsiek goed zaad was. Hoewel het onkruid niet in de Schrift wordt gezegd als "zaad", worden ze in het veld gezaaid op dezelfde manier als het goede zaad, hoewel ze misschien niet tegelijkertijd gezaaid zijn. De twee waren verschillend in hun karakter, de term, *sperma*, wordt gebruikt in de Schrift om geslachts groeperingen te identificeren en om de ene groep van de andere te scheiden. Ezau stichtte een dynastie door afwijzing van zijn geboorterecht. God noemt Ezau *de grens van goddeloosheid en de mensen tegen wie de Heer voor eeuwig verontwaardiging heeft*. In Maleachi 1:4 zowel de woorden Grens (*gebawl*) als mensen (*'am*) laten zien dat het woord 'Ezau' een volk vertegenwoordigt. Omdat Jakob en Ezau dezelfde biologische ouders hadden, waarbij tarwe voor Jakob en onkruid voor Ezau stond, kunnen we zien waarom het onkruid en de tarwe moeilijk te scheiden zijn als ze ontspruiten. Beide worden in één veld gezaaid. [Merk op dat een veld waar werd gezaaid, een afgesloten gebied was - slechts een klein gedeelte van de hele aarde]. Het is op het moment van het dragen van fruit dat er een fysieke scheiding moet worden gemaakt.

Sommige van de Judeeërs waren onkruid en konden nooit iets anders zijn. Een onkruid kan niet veranderen in een tarwe plant, maar beide moeten samen groeien tot de oogst wanneer het onkruid voor het eerst wordt verzameld en opzij gezet voor verbranding. De religieuze denominaties erkennen deels dat het onkruid afkomstig is van hen die zich van God hebben afgekeerd. Net als Ezau, die geen bekering kon vinden, kunnen het onkruid geen bekering vinden [2 Petrus 2:15-22, Hebreeën 10:26-29, Hebreeën 12:16,17]. Onder de Judeeërs waren afstammelingen van Ezau die een 'ongeloof' probleem hadden geërfd. Deze nakomelingen staan bekend als Edomieten en hoewel ze van dezelfde biologische lijn zijn als Abraham en Izak, krijgen we te horen dat ze [Izak en Ezau] twee *Naties* en twee *verschillend manier van mensen zijn* [Genesis 25:23].

God zegt dat hij Edom haat en dat Edom zal worden vernietigd op het moment van de oogst.

Er zal worden aangetoond dat sommige van de Edom, "Joden" zijn geworden en we hebben gezien dat sommige van de Judeeërs niet Israëlieten waren, ook al stammen ze af van Abraham. Jezus vertelde hen dat heel veel, in Johannes 8:37 toen hij zei *ik weet dat u Abrahams' zaad [sperma] ben, maar u bent niet ABRAHAMS kinderen [Teknon]*. De erfenis bleef van Izak door Jakob, niet van Ezau. Ezau is niet Jakob (die werd hernoemd tot Israël).

KUNNEN DE JODEN WORDEN GEÏDENTIFICEERD?

Wie waren deze mensen, tegen wie Jezus zo heftig sprak? Wie waren deze mensen waarvan de apostel Paulus verklaarde dat ze *tegenstrijdig* [of antagonistisch] *tegen alle mensen waren?* [1 Tessalonicenzen 2:15]. Laten we de connectie tussen "de Joden" en Ezau verkennen. [Opmerking: Joden stammen ook van andere rassen.]

<i>Maleachi 1:2-4</i>	<i>. . . Was Ezau niet de broer van Jakob? spreekt de HEERE. Toch heb Ik Jakob liefgehad, en Ezau heb Ik gehaat. . . . Zullen zij bouwen, dan zal Ik afbreken, en men zal hen noemen: Goddeloos gebied, en: Het volk waarop de HEERE tot in eeuwigheid toornig is.</i>
<i>Romeinen 9:13</i>	<i>Zoals geschreven staat: Jakob heb Ik liefgehad en Ezau heb Ik gehaat.</i>

Israël

<i>Hebreeën 12:16,17</i>	<i>Laat niemand een ontuchtpleger zijn of een onheilige, zoals Ezau, die voor één enkele maaltijd zijn eerstgeboorterecht verkocht. Want u weet dat hij ook daarna, toen hij de zegen wilde erven, verworpen werd, want hij vond geen plaats van berouw, hoewel hij de zegen vurig en met tranen zocht.</i>
--------------------------	---

Het is in strijd met de populaire, evangelische gedachte om te zeggen dat men zijn geboorterecht kan verwerpen en niet in staat zijn om het opnieuw te vinden. Ezau wist wat hij aan het doen was en verafschuwde wat God hem te bieden had. Daarom haatte God hem. Ezau "verkocht" zijn geboorterecht. Hij was niet alleen avallig! Maar de Schrift leert dat de Heer verontwaardiging heeft over Ezau voor eeuwig [Malichi 1:4]. Er is een hele lijn van profetie tegen de afstammelingen van Ezau, die vandaag de dag voor het grootste deel wordt vermeden. Dit is vanwege de alom gehouden overtuiging dat de moderne, Israëlische Staat, het begin van de hervergadering van Israël vertegenwoordigt. En dus moet elke verwijzing naar iemand anders, die wordt hervormd naar Jeruzalem, worden verbrand, worden verborgen. Het is tijd dat dit werd ontdekt!

In de Schrift worden de afstammelingen van Ezau ook genoemd met een aantal andere namen:

<i>Gen 36:8</i>	<i>... Ezau is Edom.</i>
<i>Gen 36:9</i>	<i>... de vader [of verwekker] van de Edomieten.</i>
<i>Gen 36:43</i>	<i>... de vader van de Edomieten.</i>
<i>Deut 2:5</i>	<i>... Ik heb Berg Seir gegeven aan Ezau ...</i>
<i>Eze 35:15</i>	<i>... O Berg Seir, en alle Idumea...</i>
<i>Jer 49:13, Amos 1:12</i>	<i>Bozrah [stad in Edom] en Teman [een volk afstammend van Ezau].</i>

Ze zijn ook bekend als Temanieten, Amalakiëten, en andere afstammelingen van de twaalf hertogen van Edom [Gen 36:11-42]. Het kan de Horieten omvatten onder wie Edom zich vestigde in Seir. De Troosters van Job waren Temanieten en daaruit kunnen we hun religieuze neiging zien, maar ze spraken niet wat goed was, zoals Job [Job 42:7]. Hier vinden we vele namen waar we kunnen zoeken naar profetie over de afstammelingen van Ezau. Laten we, voordat we dat doen, een beetje verder naar Ezau kijken.

Ezau trouwde met de dochter van Ismaël, een Hettitische en andere Kanaänieten. Zijn zonen trouwden met Kanaänieten. Dit is nog een reden om al zijn nakomelingen te isoleren. Israël werd later verteld om de Kanaänieten uit te roeien alvorens het "Heilige land" als erfdeel te nemen. De gevolgen voor Israël van gemengde huwelijken met de Kanaänieten waren bekend, maar het heeft Ezau niet verhinderd. Dit is een van de redenen waarom God hem afsneedt. De Kanaänieten waren niet toegelaten voor alle generaties in de gemeente van de Heer. Zelfs als Israël deze taak om de Kanaänieten te vernietigen niet afmaakt, zullen ze nog vernietigd worden. Ze kunnen niet worden bekeerd. Probeer de kerken vandaag te vertellen dat er een familie van mensen is die niet kan worden bekeerd. De *'heel de wereld'* leerstellige vertolking voorkomt begrip. De kerken weigeren te geloven dat Zacharia, die zegt dat na het herverzamen van Israël, *zal er niet meer de Kanaäniet zijn in het Huis van de Heere der heirscharen* [Zach 14:21]. We zullen binnenkort kijken naar het lot van het Edomietische Jodendom.

In Genesis 27:40,41 zei God dat Ezau voorbestemd was om zijn broer Jakob te dienen. Ezau haat sindsdien Jakob. Maar hier profeteerde Izak van Ezau dat hij Jakob's dienst zou breken en de heerschappij zou nemen. Dus Bijbels en historisch, werden de Edomieten de uiterlijke religieuze heersers van de erfenis [het land van het geboorterecht]. Dit is mogelijk van toepassing op het "kerktafereel" van vandaag, omdat die het beheersen van leerstellige kwesties, de heerschappij op dezelfde manier hebben genomen. Joodse hoogleraren in de theologische hoogeschole. Dit zijn de Nicolaiëten die Jezus zegt met intense haat te haten [Rev 2:15].

Koning David veroverde de berg Seir en de Edomieten en verplichtte hen om de Wet van Mozes te gehoorzamen. Het was later, na de gevangenschap en onder het mom van de nieuwe Joodse godsdienst, dat de Edomieten heerschappij namen in "het land" en ze werden *de heersers van de Joden* voor een periode van tijd. Door het nieuwe Testament worden ze Joden genoemd, maar nooit wordt er over ze gesproken als afstammelingen van Juda.

Laten we dus een aantal dingen bekijken die de moderne Joden zelf zeggen:

Encyclopaedia Judaica 1971, 6, 376:

77

De Exclusiviteit van

Israël

David maakte Edom in een Israëliete provincie, geregeerd door benoemde gouverneurs ...

2 Sam 8:14 . . . en alle Edomieten werden aan David onderworpen. . . .

Joodse Encyclopaedia 1904, 5, 41:

Alle Edomieten werden opgenomen in de Joodse natie en hun land werd door de Grieken en de Romeinen 'Idumea' genoemd [Marcus 3:8].

Encyclopaedia Judaica 1971, 6, 378:

Johannes Hyrcanus veroverde het geheel van Edom en ondernam de gedwongen bekering van zijn inwoners tot het Jodendom.

Deze citaten laten zien dat de auteurs van deze artikelen in de encyclopedie, de Edomieten zagen als verschillend van de Israëlieten in die tijd. De Judeeërs werden een rassenmengsel. Tegenwoordig geeft de moderne Jood uiterlijk niet toe dat hij een deel van de afstamming uit Edom is. We zullen echter kijken naar verklaringen van Joodse autoriteiten die zeggen: *Edom is in het Moderne Jodendom*.

Deze presentaties laten niet zien hoe Edom de heerschappij verwierf over de natie of tempel of hoeveel vermenging van rassen volgde, maar Markus 3:8 zegt dat de menigte die Jezus volgde uit Galilea, Judea, Idumea, overJordaanse, Tyrus en Sidon kwam. Dit geeft het niveau aan van integratie in die tijd.

JOSEPHUS EN ZIJN OPMERKINGEN OVER DE JODEN

[Citaten zijn afkomstig van de in 1993 uitgegeven bijgewerkte nieuwe uitgaaf door William Whiston].

De historicus Josephus [Oudheden van de Joden 13.9.1] vertelt over de Idumeërs [Edomieten] die zich onderwerpen *aan het gebruik van de besnijdenis en de rest van de Joodse levenswijzen; die op dat moment hen daar overkwam, dat zij hierna niet anders waren dan Joden*.

De opmerking van de vertaler over deze text luidt:

Dit verslag van de Idumeërs die de besnijdenis en de hele Joodse wet erkennen, uit deze tijd of uit de dagen van Hyrcanus, wordt bevestigd door hun lange geschiedenis die volgde. Zie Antiq 14.8.1; 15.7.9. Oorlog (War) 2.3.1; 4.4.5. Dit, naar de mening van Josephus, maakte hen tot proselieten van gerechtigheid of **helemaal Joods**, zoals hier en elders, Antiq 14.8.1. Antigonos, de vijand van Herodes, zal, hoewel Herodes gedurende meerdere generaties van zo'n bekeerling van gerechtigheid was afgeleid, hem toestaan niet meer dan een halve Jood te zijn, 15.15.2. Maar neem toch uit Decaan Prideaux, in het jaar 129, de woorden van Ammouius, een grammaticus, die dit verslag van de Idumeërs in Josephus volledig bevestigt: "De Joden", zegt hij, "zijn zo van nature en van het begin, terwijl de Idumeërs vanaf het begin geen Joden waren, maar Feniciërs en Syriërs; maar daarna onderworpen door de Joden en gedwongen om zich te laten besnijden en zich te verenigen in één natie en onderworpen te zijn aan dezelfde wetten, werden ze Joden genoemd." Dio zegt ook, zoals de decaan hem citeerd, uit boek 36.37, "Dat land heet Judea en de mensen Joden; en deze naam wordt ook gegeven aan zoveel anderen die hun religie van andere naties omarmen." Maar dan, op welke basis zo goed een gouverneur als Hyrcanus het op zich nam, om die Idumeërs te dwingen, ofwel, Joden te worden of, het land te verlaten, verdient grote aandacht. Ik veronderstel dat het was omdat ze lang geleden uit het land Edom waren verdreven en de stam Simeon en alle zuidelijke delen van de stam, Judea hadden gegrepen en bezeten, wat de bijzondere erfenis was van de aanbidders van de ware God zonder afgoderij, zoals de lezer kan leren van Reland, Palestine, 1.154, 305; en van Prideaux, in de jaren 140 en 165.

In de oorlogen (Wars) van de Joden 4.4.4, een van de commandanten in het Idumeese leger, geeft een benaming aan Jeruzalem als de gemeenschappelijke stad voor hun eigen land. Dit wordt bevestigd in oorlogen (Wars) 2.20.4 en in commentaar door de vertaler:

We kunnen hier opmerken dat de Idumeërs als bekeerlingen van gerechtigheid, sinds de dagen van Johannes Hyrcanus gedurende ongeveer 195 jaar, nu werden gerespecteerd als onderdeel van de Joodse natie en dienovereenkomstig werden voorzien van een Joodse commandant.

78

De Exclusiviteit van

Israël

Ook:

Oorlogen (Wars) 6.8. Op het moment dat Titus Jeruzalem aanviel, waren de Idumeërs de belangrijkste verdedigers van Jeruzalem.

In 15.7.9 vertelt Josephus hoe een Idumeese priester, Costobarus, de Joodse wet en gewoonte ontving, gouverneur van Idumea werd en trouwde met Salome, de zus van Herodes. Antipater, de Idumeër, was de vader van Herodes! [Dit wordt uitvoerig bevestigd in proefschrift 7].

Vervolgens geeft Josephus voorbeelden van andere rassen die worden besneden om de Joodse religie te ontvangen en dit omvat koninklijke leden [bijvoorbeeld koningin Helena van Adiabene en haar zoon koning Izates - Antiq 20.2.1-5].

Oorlogen 7.3.3 Ze maakten ook voortdurend proselieten van een groot aantal Grieken en brachten ze daardoor, na soort, tot deel van hun eigen lichaam.

Het rassenmengsel van de Judeërs als bevattende Israëlieten en niet-Israëlieten, wordt getoond door het volgende:

Oorlogen 28.2 Want er zijn drie filosofische sekten onder de Joden. De volgelingen van de eerste zijn de Farizeeën; van de tweede de Sadduceeën; en de derde sekte, die zich voordoet als een zwaardere discipline, en zich Essenes noemde. Deze laatste zijn Joden door geboorte, en lijken een grotere genegenheid voor elkaar te hebben dan de andere sekten hebben.

Het lijkt erop dat Josephus aangeeft dat de Essenen, Israëlieten waren en de Farizeeën en Sadduceeën niet.

Elders verwijst Josephus naar Idumeërs als Syriërs. Hij noemt Doeg, de Edomiet, een Syriër [Antiq 6.12.4]. Oorlogen (Wars) 6:2.1. geeft aan dat de gemeenschappelijke taal van de Joden in Judea op dat moment een Syrisch dialect was.

In Antiq 13.11.3, Hyrcanus' zoon, Aristobulus,

... maakte oorlog tegen Iturea, en voegde een groot deel van Iturea aan Judea, en dwong de inwoners, als ze zouden blijven in dat land, te worden besneden, en om te leven volgens de Joodse wetten.

Iturea was noordwesten van Palestina en dit citaat toont aan dat volkeren, die onderworpen worden aan Joodse wetten en zo bekend worden als "Joden" uit landen, zowel Het Noorden als het Zuiden van Palestina, kwamen. Door "Joden" te worden zijn zij geen Israëlieten of afstammelingen van Izak, door ras.

In deze historische verslagen zien we belangrijke feiten:

1. Dat de afstammelingen van Ezau [Edomieten of Idumeërs, evenals vele anderen] bekend werden als "Joden".
2. Die "Joden" [volgens religie], van wie velen niet van Israëlietische afkomst waren en inclusief de afstammelingen van Ezau, bestonden in die tijd zowel binnen als buiten Judea. Zelfs vandaag de dag kennen we de verhoudingen niet!

3. Dat, in die dagen, de woorden "Jood", "Joden" en "Judeeërs" niet (alleen) overeenkwamen met Judea of met Israël, naar ras - net zo min als tegenwoordig.

De controle van Judea door Edom begon vanaf de tijd van de ballingschap van Juda, en de Edomietische aristocratie kreeg uiteindelijk overwicht over de terugkeerders vanuit Babel. Vanuit deze positie van macht, zetten zij voort over het uiteenzetten van hun grondgebied en machtsbasis door iedereen te dwingen, om hun systeem van politieke en godsdienstige macht te volgen.

HET LOT VAN DE EDOMIETEN ["DE JODEN"]

Dit is een nieuw terrein voor de meeste mensen, dus de onderstaande schriftgedeelten moeten woord voor woord worden gelezen. Er zit veel bijzonderheid en herkenning in. Ezau verkocht zijn eerstgeboorterecht, maar de Schrift vertelt ons dat Edom zou proberen de verkochte erfenis [het land] in de laatste dagen terug te krijgen. Dit zal door hen worden gedaan als "De Joden". Volkeren die beweren Joden te zijn, zullen naar het heilige land terugkeren, maar ze zullen een rassenmengsel zijn met de nakomelingen van Ezau's gemengde huwelijken en bekeerlingen tot de religie van Ezau. Jezus veroordeelde

79

De Exclusiviteit van

Israël

deze religie voortdurend en sprak wee uit over de leraren van deze Joodse religie. Er is zeker geen reden om te vermoeden dat dit in de huidige tijd zou kunnen zijn veranderd. Jezus zei over hen: *Breng ze hier* [naar Jeruzalem] *om ze te vernietigen* [Lucas 19:27]. Men moet zich afvragen wie er terugkeert en wie er vandaag naar de Israëlische Staat wordt gebracht en waarom.

Mal 1:4 *Hoewel Edom zegt: Als wij verwoest worden, bouwen wij de puinhopen weer op, zegt de HEERE van de legermachten dit: Zullen zij bouwen, dan zal Ik afbreken,*

Eze 33:24 *. . . . de bewoners van die puinhopen in het land van Israël zeggen: Abraham was alleen en kreeg het land in erfelijk bezit, maar wij zijn met velen. Het land is ons als erfelijk bezit gegeven.*

Let op de "een" en "veel", want dit zal weer voorkomen. Hier zien we wat Edom zegt en wat God ook over hetzelfde onderwerp zegt.

Eze 35:10-15 *Omdat u [Ezau] zegt: Die beide volken [dat is Israël en Juda] en die beide landen zullen mij toebehoren, . . . Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, al uw beledigingen gehoord heb, die u tegen de bergen van Israël gesproken hebt: Ze zijn verwoest, ons tot voedsel gegeven. . . Overeenkomstig uw blijdschap over het erfelijk bezit van het Huis van Israël, omdat het verwoest is, zo zal Ik bij u doen. U, Seirgebergte en heel Edom, zult geheel en al een woestenij worden! Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.*

Eze 36:2-7 *Omdat de vijand over u gezegd heeft: Haha! Zelfs de eeuwige hoogten zijn ons tot erfelijk bezit geworden. . . . daarom, zo zegt de Heere HEERE: Voorwaar, in het vuur van Mijn na-ijver heb Ik gesproken tot het overblijfsel van de heidenvolken en tot heel Edom, die zichzelf Mijn land tot erfelijk bezit hebben gegeven met de blijdschap van heel hun hart, met leedvermaak, zodat zijn weidegrond tot buit zou zijn:*

Obadja 1:8,9 *Zal het niet op die dag zijn, spreekt de HEERE, dat Ik zal ombrengen de wijzen uit Edom en het inzicht uit het bergland van Ezau? Uw helden, Teman, zullen ontsteld zijn, zodat ieder uit het bergland van Ezau wordt uitgeroeid door een slachting.*

Obadja 1:12,13 *U had niet mogen toekijken op de dag van uw broeder, op de dag dat hij een vreemde voor u was. U had niet blij mogen zijn vanwege de Judeeërs op de dag van hun ondergang. U had geen grote mond mogen opzetten tegen hen op de dag van hun benauwdheid. U had de poort van Mijn volk niet binnen mogen trekken op de dag van hun ondergang. U, juist u, had niet mogen toekijken bij het kwaad dat hem trof op de dag van zijn ondergang. U had uw handen niet mogen uitstrekken naar zijn leger op de dag van zijn ondergang.*

Jesaja 34:5 *Want Mijn zwaard is dronken geworden in de hemel. Zie, het zal neerdalen op Edom, op het volk dat Ik geslagen heb met de ban, als een oordeel.*

Hab 3:3 *God kwam van Teman, . . . Zijn majesteit bedekte de hemel, de aarde was vol van Zijn lof.*

Deze Schrift teksten geven ook het tijdstip wanneer dit gaat gebeuren. Het is het einde van deze eeuw wanneer de sterren uit de hemel vallen. Het oordeel is tegen Idumea die "Het Land" bezet. "WANT HET IS DE DAG VAN DE WRAAK VAN DE HEER EN HET JAAR VAN VERGELDING VOOR HET GESCHIL VAN ZION."

Zelfs vandaag de dag is er een dispuut over wie het bezit en de controle over het Heilige Land zou moeten hebben. Vandaag zoekt de paus controle over de heilige plaatsen en het pausdom heeft nooit afstand gedaan van de valse bewering van de paus als koning van Jeruzalem. De profetie in dit hoofdstuk alleen is niet mooi. Zoals zoveel andere Schriftgedeelten melden, is het beeld van een land dat verstoken raakt van gras, vogels en zelfs vissen. Er is nog nooit in de geschiedenis zo'n oordeel over het

Heilige Land geweest. Maar Gods volk zal terugkeren na al deze vernietiging en reiniging door vuur, naar een gereinigd land en zal veilig wonen zonder enige vijanden. Sommigen zouden willen zeggen dat het gras, de vogels, de vissen en het vuur symbolen zijn, maar dat lijkt niet zo te zijn. Dit gaat gebeuren in Jeruzalem! Dit is niet de huidige situatie in de staat Israël. We zijn niet getuige van een terugkeer naar een land dat toevallig niet eerst volledig door vuur gereinigd is!

Amos 1:12 *Daarom zal Ik vuur werpen in Teman; dat zal de paleizen van Bozra verteren.*

Dit oordeel over Edom is het gevolg van Ezaus' woede die deed voortdurend scheuren tegen Jakob en voor Edoms' toorn die hij hield. De vernietiging van Edom in profetie is altijd door verbranding.

Jesaja 63:1-6 *Wie is Deze Die uit Edom komt, in helrode kleding uit Bozra, Die luisterrijk is in Zijn gewaad, Die voorttrekt in Zijn grote kracht? Want de dag van de wraak was in Mijn hart, het jaar van Mijn verlossen was gekomen. . . . Ik heb de volken vertrapt in Mijn toorn.. ..*

Jeremia 49:7-10 *Over Edom.. . . Want Ik heb de ondergang van Ezaü over hem gebracht, de tijd dat Ik hem straf. . . . Ik zal Ezaü zodat hij zich niet kan verstoppen.* *ontbloten, Ik zal zijn verborgen plaatsen blootleggen,*

Edom verschuilt zich nu zeker achter een valse identiteit, maar is toch een bedrieger in het Heilige Land. Elke serieuze studie van het *herverzamen van Israël* zal aantonen dat de tijdstip factoren worden genegeerd in de meerderheid van de boeken, gevonden in christelijke boekhandels. Edom lijkt niet te bestaan in alle populaire boeken over profetie die betrekking hebben op eind-van-tijd gebeurtenissen. Ook de tijd en de plaats van de vernietiging van Edom krijgen nooit een vermelding. Als daar één belangrijke reden voor is, is dat omdat Edom zich verbergt zoals de laatste Schrift zegt.

Israël

Vanuit zijn verborgen positie, bevordert hij wat een leugen moet zijn, door te zeggen dat "de Joden" en Israël één en dezelfde mensen zijn. Dit blijft veel nieuwe testamentische leringen beïnvloeden en wat in alle kerken vandaag wordt geleerd.

In het nieuwe testament is veel over deze zaak te vinden in de gelijkenissen van Jezus, maar deze studie zou een speciaal hoofdstuk vergen. Toen Jezus in gelijkenissen tegen de schriftgeleerden en Farizeeën sprak, zagen zij dat hij over hen sprak [Matt 21:45]. Zij moesten *uitgeworpen worden in de buitenste duisternis* [Matt 8:12]. Ze konden geen goede vruchten voortbrengen omdat het voor hen onmogelijk was om dat te doen. Ze waren voorbestemd om te worden uitgehouden om in het vuur geworpen te worden. *Zij waren de kinderen van de goddelozen* [zie Johannes 8:44].

De Edomieten bezetten de wijngaard, maar wanneer de Heer van de wijngaard komt, zal hij die slechte mensen jammerlijk vernietigen. Het woord *slecht* is definitief [zie Matt 21:41 waar de Farizeeën zagen dat Jezus over hen sprak].

Spreuken 16:4 *De HEERE heeft alles gemaakt omwille van Zichzelf, ja, zelfs de goddeloze voor de dag van het onheil.*

Psalms 58:4 *De goddelozen zijn van God vervreemd vanaf de baarmoeder; de leugenaars dwalen vanaf de moederschoot.*

Deze specifieke goddelozen werden op zo geboren. Ze hebben een bestemming.

HEEFT EDMOM VANDAAG EEN HERKENNINGSMERK?

Het woord *Edom of Ezaü*, zoals gebruikt in zowel Hebreeuws als Grieks, verwijst naar de afstammelingen van Ezaü als een rassen groep.

Hebreeën 12:16,17 *Laat niemand een ontuchtpleger zijn of een onheilge, zoals Ezaü, die voor één enkele maaltijd zijn eerstgeboorterecht verkocht. Want gij weet, dat hij ook daarna de zegening wilde beërven, verworpen werd; want hij vond geen plaats voor berouw, hoewel hij het met tranen zocht.*

Ezaü was een ontuchtpleger. Hij trouwde "anderen" of buiten zijn eigen bloedlijn. Ezaü was godslasterlijk. Volgens de betekenis van dit woord had hij een drempel overschreden. Nu, bedenk wat Jezus zei over bepaalde Judeeërs in Johannes 3:21 - zij konden niet gaan waar Hij heenging. De afstammelingen van Ezaü moeten vandaag bestaan. Ezaü kan tot op de dag van vandaag geen berouw vinden, zelfs niet met tranen, zonder één voorziening die God heeft getroffen. Alleen na drie generaties van huwelijken met Israëlieten [Deut 23:7,8] (er is een mogelijkheid dat in dit vers het woord *Edomiet* fout is en in feite moet zijn: *Siriër*) mogen de kinderen van Edom de gemeente van Israël binnenkomen. Debateeren over de vraag of dit genetisch is of door geloof, zal niets veranderen aan het feit dat het zo is. Dit is geheel in strijd met het populaire onderwijs en in strijd met het 'de hele wereld' leer. Wat hierboven wordt geciteerd, is een nieuw testamentisch citaat!

Herkenning van "De Joden" als Edom, wordt op veel plaatsen gevonden en inderdaad, op plaatsen waar het misschien het minst verwacht zou worden. Weinigen zouden deze verklaring verwachten ... **EDOM IS IN HET MODERNE JODENDOM** ... in Joodse Encyclopaedie:

[a] Nieuwe Standaard Joodse Encyclopedie, 1977, pagina 586.

[b] Joodse Encyclopedie 1904, pagina 41.

[c] Joodse Encyclopedie 1925, Boek 13, 5-41.

Deze encyclopedie beweert dat Edom vandaag in het moderne Jodendom is, maar het spreekt ook over Jood en Edomiet als afzonderlijke wezens.

[d] Encyclopedie Biblica 2, kolom 1187 ... zegt hetzelfde.

Dit zijn niet het soort dingen dat wordt verkondigd door de populaire scholen van profetie, omdat ze niet passen in de *de hele wereld* leringen. Maar zelfs de Joodse Encyclopedie zegt dat het moderne Jodendom, Edom is!

Israël

Laten we dit eens vanuit een andere kant bekijken. Edom is altijd erg jaloers geweest en heeft zich tegen Israël verzet. Zelfs vanaf de tijd dat de kinderen van Israël op weg waren om het beloofde land te beërven, kwam Edom naar buiten om de doortocht van de kinderen van Israël te voorkomen.

Numeri 20:18-21 *Maar Edom zei tegen hem: U mag niet door mijn land trekken, Zo weigerde Edom toestemming aan Israël om door zijn gebied te trekken*

Is er iets veranderd? Wie behoren tot de belangrijkste vijanden van het Bijbelse christelijkdom in het Westen vandaag? Tegen wie was Jezus voortdurend opstandig toen hij door het heilige land liep? Het waren altijd "de Joden". De Farizeeënen en Sadduceeënen stonden op gespannen voet met hun leer, maar ze waren verenigd tegen Jezus.

Encyclopedie Judaica 1971, 6:

Johannes Hyrcanus veroverde heel Edom en ondernam de gedwongen bekering van zijn inwoners tot het Jodendom [Josephus, Antiq 13:9.1].

Hetzelfde schrift is te vinden in The New Standard Joodse Encyclopedie 1977, pagina 589 waarin staat: Vandaar dat de Edomieten een deel werden van het Joodse volk. Dit *Joodse volk* waren dan geen Israëlieten en kunnen vandaag de dag geen Israëlieten zijn.

Encyclopedie Judaica 1971, 6, kolom 370:

Bozra is Edom.

Het citeert Gen 36:1 *Ezau, dat is Edom*, en wijst er vervolgens op dat Ezau trouwde met een Kanaäniet/Hethiet [Gen 36:1 en Gen 36:2] en ook een Ismaëliet [Gen 28:9] en een Heviet [Gen 36:2,3].

Encyclopedie Judaica 1971, 6, kolom 378:

In Latijnse gedichten van uit die periode, wordt Edom vaak en meestal genoemd als synoniem voor Judea. Ook komt Edom soms voor in de Aggadah, verwijzend naar echte Edomieten en soms naar de Romeinen, die ermee worden geïdentificeerd.

Na de dood van Herodes in 4 v.Chr. werd Edom opgenomen met Judea en Samaria in de Etnarchie van Archelaüs - - Edom werd onderdeel van de Romeinse provincie Judea. Aldus werden Edomieten en Judeërs verbonden.

In de volgende column vinden we, *de overgrote meerderheid van de homilieën over Edom spreekt duidelijk over Rome*. Dan wordt er gezegd dat Rome werd gesticht door de kinderen van Ezau. De voortdurende aanval van Edom op het ware Israël [niet de Israëlietische Staat} komt ook via Rome.

Encyclopedie Judaica 1971, 6, kolom 857:

In de Aggadah wordt Ezau besproken ... als identiek met Edom en soms met Rome, met wie Edom werd geïdentificeerd.

De "hertogen van Edom" is vertaald van *Alluph* wat de naam is voor de opperbevelhebber van de strijdkrachten van de Staat Israël. *Alluph* wordt in de Schrift 57 keer gebruikt en verwijst naar de leiders van Edom en soms verwijst dit naar de *gouverneurs van Judea*. Gesenius stelt dat de *alluph* wordt vooral gebruikt voor de leiders van de Edomieten.

Zo vinden we de herkenning van Edom als "Joden". Dit sluit aan bij het moderne Jodendom. Maar weinig protestantse denominaties zullen het toestaan.

JODEN DIE NIET-SEMITISCH ZIJN

Het Joods-zijn van vandaag is volgens deze Joodse bronnen voornamelijk verbonden aan Edom, maar het kan ook een kwestie zijn van religie/geloof en opvoeding. Joden komen ook uit Cham en Japheth. Ze kunnen dus niet allemaal van Sem zijn en degenen die niet van Sem zijn, kunnen zeker niet van de stam of van het Huis van Juda zijn of Israëlieten zijn.

83

De Exclusiviteit van

Israël

Encyclopedie Judaica 1971, 6, kolom 143:

De geschiedenis van Falashas [Ethiopische Joden] spreekt van hun Chamitische oorsprong.

Aldus zijn deze niet Semitisch! In deze text wordt gesuggereerd dat zij afkomstig zijn van het huwelijk van Salomo's zoon Menelik met de koningin van Scheba.

Er zijn sterke aanwijzingen dat de Oost-Europese Jood van Japheth voortkwam en NIET van Sem. Als dit zo is, dan wordt dit deel van het moderne Jodendom gedomineerd door een niet-semitisch volk. Zij konden dan zeker geen Israëlieten zijn. We weten zeker dat de twee grote groepen in het moderne Jodendom de Ashkenazim zijn [dat wil zeggen, Oosterse] en het Sefardische [dat wil zeggen, Westerse] Jooden en dat ze antropologisch niet hetzelfde ras zijn! Dus beiden konden niet zijn wie ze beweren te zijn, als ze beiden beweren Israël te zijn en van hetzelfde ras.

Er zijn documenten van de Verenigde Naties betreffende deze kwestie, en één van hun onderzoekers, Raphael Patai verklaart, in het goed gedocumenteerde boek, *De Dertiende Stam*, door Arthur Koestler:

De bevindingen van fysieke anatomie tonen aan dat, en in strijd met populaire mening, er geen Joods ras is [dat wil zeggen, dat onder zij, die zich Joden noemen]. Documentatie suggereert dat Joden die in één cultuur leven antropologisch vergelijkbaar zijn met de cultuur waarin ze leven, in plaats van dat ze allemaal op elkaar lijken in verschillende culturen.

Koestler biedt het bewijs dat de Oost-Europese Jood afstamt van het grote Khazar-koninkrijk dat in de vroege eeuwen in Rusland {Ukraine} bestond. Khazars keurden Judaïsme goed, als godsdienst van de Staat, voorafgaand aan de achtste eeuw, als politieke beweging om een buffer tussen Moslims aan ene kant en "Christenen" aan de andere kant te creëren. Documenten en correspondentie uit die periode is nog steeds beschikbaar, van zo ver weg als Spanje en Egypte. Een belangrijk feit is dat de Khazar mensen zelf aanspraak maken op afstamming van Japheth. Dit betekent dat ze geen Semieten waren, zodat ze niet van Abraham afstammen! Toch staan ze vandaag bekend als "Joden" en om tegen hen te spreken, wordt gezegd, is antisemitisch!

The Compact Oxford English Dictionary, Second Edition, 1992 (met de volledige *multi-volume set* van *The Oxford English Dictionary*) geeft de volgende definities:

Semite: Een persoon die tot het ras van de mensheid behoort, waartoe de meeste volkeren behoren die in Gen 10 worden genoemd als afstammende van Sem, de zoon van Noach, zoals de Hebreeën, Arabieren, Assyriërs en Arameeërs. Ook een persoon die een Semitische taal spreekt als zijn moedertaal.

Antisemitisme: Theorie, actie of praktijk gericht tegen de Joden. Vandaar antisemiet, iemand die vijandig of tegen de Joden staat.

Het is een droevig, maar niettemin feit van Engels taalgebruik dat deze twee woorden naast elkaar bestaan zonder juiste verbinding in uitdrukking van hun omschrijving. De ene is een rassen term, de andere is een religieuze uitdrukking die verkeerd wordt opgevat als een racistische uitdrukking.

Het is gebruikelijk dat bepaalde traditionalisten en Joden verklaren dat alleen de Khazar-leiders het Jodendom aannamen, maar uit verslagen blijkt dat de staatsgodsdienst werd afgedwongen op alle Khazar-mensen.

Encyclopedie Judaica 1971, 10, kolom 944:

Leidende Khazars verklaren het Jodendom en kolom 948 zegt, Khazars werden bekend bij hun burens als Joden.

Joodse Encyclopedie 1905, 4, pagina 1 - CHAZARS:

Een volk van Turkse oorsprong, wiens leven en geschiedenis zijn verweven met het begin van de geschiedenis van de Joden in Rusland ... Historisch bewijs wijst op de regio van de Oeral als de thuisbasis van de Chazars.

De historicus H.G. Wells in *The Outline of History*, (De Schets van de Geschiedenis) pagina 494:

Israël

De geschiedenis beschrijft de val van het Khazar-rijk en hoe zij westwaarts naar Polen, de Baltische staten en West-Rusland werden gedreven.

De heer Koestler zegt dat alle feiten over dat de Joden één volk zijn - *eruit zien als de meest wrede grap die de geschiedenis ooit heeft gepleegd*. Maar wat hebben de Joden zelf te zeggen over wie een Jood is?

Encyclopedie Judaica 1971, 10, kolom 23:

Een kind geboren van Joodse ouders of een bekeerling naar het Jodendom worden beschouwd als Joden.

Hier hebben we een belangrijke verklaring van het moderne Jodendom die verklaart dat Joodsheid is niet alleen een kwestie van ras.

Een oude verklaring van wie een Jood was, was *iemand die een Joodse grootmoeder had*, maar nu zien we een nieuwe verklaring ontstaan. De Nieuw Zeelandse Joodse Kroniek van mei 1994, stelt dat een Jood een persoon is wiens kinderen en kleinkinderen Joods zullen zijn! Dat is dat ze Joods zullen zijn in religie en praktijk. Ze kunnen van elk ras zijn. Dus de Joden zelf bevestigen en leren dat de uitdrukking "Jood" geen rassen term is. Zij geven dus toe dat de uitdrukking "Joden" niet alleen betrekking heeft op Israëlieten.

De breedste meest allesomvattende verklaring wordt gegeven in de Encyclopaedia Britannica CD 1997:

Jood - elke persoon wiens religie het Judaïsme is. In de ruimere zin van het woord is een Jood elke persoon die behoort tot de wereldwijde groep die door afstamming of bekering een voortzetting vormt van het oude Joodse volk dat zelf afstammelingen was van de Hebreeën van het Oude Testament.

De omschrijving is in staat om het geheel van de mensheid te omarmen - in absolute tegenspraak met wat we hebben gezien dat God over dit onderwerp zegt!

ENKELE OPMERKINGEN UIT DE GESCHIEDENIS

Er is veel bewijs uit de opgeteekende geschiedenis dat het zaad van Ezau zeker en veilig kan worden herkend met "De Joden" en het moderne Jodendom. Er is veel in de Encyclopaedia Britannica dat dit aanwijst - zoek een van de sleutelwoorden die we hebben gezien in dit hoofdstuk [zie ook "Ottomaanse"]. De historicus Josephus beschrijft veel over Ezau en geeft veel informatie van oorlogen en de Amalekietische voortdurende haat tegen Israël door de tijd van Antiochus Epiphanes tot na de val van Jeruzalem. Hij vereenzelvigt Ezau niet met Israël, maar met diegene die hij de Joden noemt van wie hij zegt, waren geen Israëlieten.

De Idumeërs kwamen ook bekend te staan als "Joden" toen Johannes Hyrcanus hun steden vernietigde en ze opnam in de staat van Judea. Hij dwong naleving van besnijdenis en Joodse wetten op hen en in elk opzicht werden zij als Joden beschouwt.

Zoals we hebben gezien, annexeerde Aristobulos Iturea en dwong hen om het Jodendom te accepteren in 105vc. Zij waren niet langer een gescheiden volk en ze werden als één volk beschouwd omdat ze het Judaïsme omarmden. Dit mengsel, vormen samen met anderen die later het Jodendom op zich namen, de moderne Joden. Als zodanig hebben zij absoluut geen recht of aanspraak op Palestina onder het Verbond van Abraham.

DE GODSDIENST VAN DE JODEN

De bindende kracht van de Judese religieuze leiders was de Babylonische Talmoed. De naam suggereert dat dit zich begon te ontwikkelen toen Judea in ballingschap in Babel was. De (Talmoed) migreerde, ruim voor de tijd van Jezus, naar de religieuze leiders in Judea. Hun geloof, de traditie van de oudsten, werd door Jezus veroordeeld. De beoefening van deze religie door mensen van verschillende rassen heeft een pseudo-ras gecreëerd dat het isolement door middel van religie heeft bestendigd. Het huwelijk was voornamelijk beperkt tot mensen van hetzelfde geloof en dus tot het pseudo-ras. Hierdoor lijkt het alsof het een ras is, maar dat is het niet.

Door hun vertolking van het Oude Testament als hun religie te gebruiken, lijken de Joden de Here God te aanbidden. Opgemerkt kan worden dat het rooms-katholicisme hetzelfde doet. Maar Jezus zegt dat ze God TEVERGEEFS AANBIDDEN. Sommigen denken misschien dat ze God aanbidden, maar ze zijn in de synagoge van Satan. Jezus zegt dat dit zo is!

Israël

Kopieën van de Talmoed zijn niet gemakkelijk te verkrijgen, en het is verspreid over vele volumes, maar er zijn honderden citaten die aantonen dat de Talmoed in wezen niet eens is met de christelijke Bijbel. Zo worden bijvoorbeeld de volgende vergeven:

Sodomie	Sanhedrin 54b
Beestachtigheid/omgang	Yebamoth 59b
Hoerigheid/Hoererij	Abodah Zarah 62b - 63a
Niet houden van beloften/meineed	Nedarim 23a - b
Moord door meerdere aanvallers	Sanhedrin 78a
Vervloeken van ouders	Sanhedrin 66a

Sommige van deze dingen zijn wat we kunnen zien te worden bevorderd door degenen die aandringen op mensenrechten en kinderrechten. We kunnen zien dat de Verdragen van de Verenigde Naties vooruitgang maken in de richting van het verwijderen van het christendom en het inbrengen van Talmoedische waarden. De Talmud probeert een afwijking of uitzondering over te brengen op elke Bijbelse morele wet. Het christendom is niet voortgekomen uit het Judaïsme, waarvan de volgelingen beweren: De Talmoed is tot op de dag van vandaag het circulerende hart van de Joodse religie ... Het is onze grond wet [Herman Wouk, New York Herald Tribune 17/11/59].

Universele Joodse Encyclopedie, Volume 8, pagina 474:

De Joodse religie, zoals ze nu is, traceert haar afstamming, zonder onderbreking, door alle eeuwen heen, van de Farizeeën ... De Talmoed is het grootste en belangrijkste afzonderlijke deel van die literatuur.

Jezus zei dat de Farizeeën de geboden van God afwezen, zodat 'De Joden' hun eigen tradities [van Babel] zouden kunnen behouden. De Talmoed vertegenwoordigt een verzet tegen God. "De Joden" zijn dus nog steeds de vijand van Gods volk. Elk aantonen van hun gebruik van het Oude Testament is een mechanisme van bedrog!

Jezus wordt in de Talmoed aangeduid als een tovenaars, een dwaas, en afgodendienaar en een godslaster, en dat Jezus die bovengenoemde dingen heeft begaan. Jezus zei dat hun vader een leugenaar was en dat zij hetzelfde zijn. Veel Joodse werken, waaronder de Talmoed, tonen de haat van "De Joden" jegens het christendom. Dit is onafscheidelijk verbonden aan de aard van "De Joden" volgens Ezechiël 35:5. Dit is een eeuwige haat.

WAT IS HUN GODSLASTERING?

Jezus zegt in Opb 2:9 dat Hij de godslastering kent van die mensen die zichzelf "Joden" noemen. Laten we hier eens naar kijken. In publicaties van pro-zionistische bronnen, Messiaanse Joodse bronnen en soms in christelijke media, kunnen we een ongebruikelijk aandringen vinden om te zeggen dat Jezus een "Jood" was. Dit wordt gebruikt in de betekenis van Jezus die een gemeenschappelijke rassenbloedverhouding met hen heeft die zich vandaag "Joden" noemen. De zogenaamde Jood van vandaag is niet van één ras, en dus kan dit aandringen niet waar zijn. Jezus was niet ***gemaakt als een*** tot deze mensen van zeer gemengd bloed.

Jezus werd gemaakt als tot Zijn broeders:

Hebreeën 2:14-18

*Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad dat Hij door de dood hem die de macht over de dood had - dat is de duivel - teniet te doen, en allen te verlossen die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren. Want werkelijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar **Hij neemt het nageslacht van Abraham aan**. Daarom moest Hij in alles **aan Zijn broeders gelijk worden**,
.....*

Israël

Zijn broeders zijn niet wat we vandaag kennen als "De Joden" die van gemengd bloed zijn. *Zijn broeders* zijn niet Edomiet, ze zijn Israëliet, de verwanten van de baarmoeder van Jakobs lijn. Het is godslastering om te zeggen dat Jezus een Jood was, van welke soort dan ook.

Een andere godslastering is al geciteerd, zoals gegeven in Ezechiël 35:12 *En gij weet dat ik de Heer ben en dat ik al hun godslasteringen heb gehoord die gij tegen de bergen van Israël hebt uitgesproken, zeggende: Zij worden verlaten gelegd, zij*

worden ons gegeven om te consumeren. Vele Christelijke Kerken zouden met deze godslastering in hun steun van de Israëlische Staat kunnen akkoord gaan. Deze Schrift heeft een gedeeltelijke vervulling in Edom's overname van Judea na de gevangenschap.

EDOM, DE EEUWIGE VIJAND VAN ISRAËL

Joodse autoriteiten zijn het eens met de Schrift waar God zegt dat Israël zou - oorlog hebben van generatie tot generatie tegen Ezau en zijn nakomelingen [Exodus 17:16].

Encyclopedie Judaica 1971, 6, kolom 379:

Edom is de eeuwige vijand van Israël en Juda.

Het blijft Rome en Ezau met elkaar verbinden, die beiden de tempel vernietigden. Beide gebruiken Adelaars als symbolen, en zegt dan:

De gelijkenis met de naam Rome en Romeinen in verschillende verzen die spreken over Edom, Seir en Ezau - al deze verzen zijn verbonden om de toepassing van Rome op de Bijbelse verwijzingen naar Edom, de eeuwige vijand van Israël, te veroorzaken.

Vergelijk de eerste Enc. Judaica citaat met het volgende:

Amos 1:11 . . . omdat hij zijn broeder met het zwaard achtervolgd heeft en.. . hij zijn verbolgenheid voor altijd koesterde.

Ezechiël 35:5-7 *Omdat u een eeuwige vijandschap hebt en u de Israëlieten deed neerstorten door het geweld van het zwaard in de tijd van hun ondergang, in de tijd van de uiterste ongerechtigheid, daarom, zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE: Voorzeker, Ik zal u tot bloed maken en bloed zal u achtervolgen. Omdat u het bloedvergieten niet hebt gehaat, zal bloed u achtervolgen. Ik zal het Seirgebergte tot een verlaten woestenij maken . .*

"De Joden" [Edom] zijn altijd in oorlog met Gods volk, en verspreiden de leer dat onze God geen God van gerechtigheid en juistheid is, maar alleen een God van liefde en barmhartigheid. God zegt dat Hij Edom werkelijk haat en daarom is Edom bezorgd om elke verwijzing naar haat weg te halen. Uit moderne 'Joodse' bronnen zien we toenemende anti-haatverklaringen zoals, *Christenen haten homoseksuelen* en dat elke poging om Edom te onthullen wordt verklaard en gezien als *Joden haat*. Hierin wordt aangetoond, de eeuwige haat tegen Gods echte mensen en bijbelse leer.

ANTI-SEMITISME

Er is al op gewezen dat de Conventies van de Verenigde Naties ertoe leiden dat het ras verandert in een groep met een ethnisch geloof, religie, gemeenschappelijke gewoonten, nationale afkomst, enz., zodat in deze samenhang, vele-rassen Joden nu kunnen beweren dat ze een ethnische groep zijn. Zoals we hebben gezien, is *anti-semitisch* verzonnen om te verwijzen naar alles dat tegen het begrip is van deze "Joodse" ethnische groep.

Het woord "anti-semitisme" werd voor het eerst gedrukt in 1880, volgens de Joodse Encyclopedie 1901, 1, pagina 641. De Compact Oxford Dictionary geeft een voorbeeld van het gebruik in 1881. Het woord wordt gebruikt als een bedekking voor degenen die beweren Israëlieten of Semieten te zijn, maar die dat niet zijn [Op 2:9]. Dit zijn degenen die tegenwoordig bekend staan en herkend worden als het internationale Jodendom, en zoals is aangetoond, **beweren ze zelf dat ze Edom zijn**.

Vandaag vinden we een drang naar wereldregering door deze mensen - meestal via het socialistische pad. Bijvoorbeeld de Joodse Encyclopedie, Volume 11, pagina 418:

Joden zijn vanaf het allereerste begin prominent geïdentificeerd met de moderne, socialistische beweging.

We vinden ook bewijs van het communistische ideaal dat opduikt in de Conventies van de Verenigde Naties. Zeer snel na de communistische revolutie in Rusland, zei de Joodse kroniek van 4 april 1919:

Er zit veel in het feit dat de idealen van het Bolsjewisme op veel punten in overeenstemming zijn met de beste idealen van het Jodendom.

Het nodige van de New-Age-leringen, hoewel verscholen in een andere taal of woorden, is hetzelfde als het communisme. Een eerder citaat sprak over de affiniteit van het Bolsjewisme en het Talmoedisch Jodendom. De New Age-associatie met het Jodendom gaat ver terug. Bijvoorbeeld, in de Amerikaanse Hebreeuwse (The American Hebrew) krant van 10 september 1920:

“De Bolsjewistische revolutie in Rusland was het werk van Joodse hersens, van Joodse ontevredenheid, van Joodse ontwerping, wiens doel het was om een nieuwe wereldorde te creëren. Wat er in Rusland is gebeurd, zal ook, door dezelfde Joodse geestvermogen en fysieke krachten, een realiteit over de hele wereld worden”. (De New World Order/De Great Reset)

Vanaf 1994 zien we meer openlijke vermelding door wereldleiders voor de "New Age", mondiale politiek en mondiale economie. We kunnen de verklaring lezen van politici die aan Joodse en zionistische organisaties zijn afgelegd en die er geen twijfel over laten dat de hierboven, geciteerde verklaring werkelijkheid wordt. We zien nu via de 1995 Wereldhandelsorganisatie (WTO) een potentieel voor een volledig beheerde wereldmaatschappij, gemodelleerd naar het Sovjetpatroon, op dezelfde manier ondersteund door wapenkracht. Dit keer zijn het de legers van de Verenigde Naties. Let op het bovenstaande citaat, "**wat er in Rusland is gebeurd**", en wie die verklaring heeft afgelegd.

Het communisme trachtte alle oppositie tegen haar controle en doelstellingen te verdrijven en we zien vandaag een soortgelijke operatie opkomen tegen degenen die de VN-verdragen zouden overtreden. Het zionisme en de Verenigde Naties hebben dominerende 'Joodse' inhoud. We zullen binnenkort meer wereldwijde kretten van anti-semitisme horen tegen degenen die zich tegen Edom verzetten in hun vernietigingsoorlog tegen het bijbelse Israël en het christendom.

Verder hebben we de opgenomen verklaringen van paus Pius XI die zei dat christenen *geestelijke Semieten zijn* en het zou logisch zijn om hieruit te zeggen dat spreken tegen christenen [dat wil zeggen rooms-katholieken] ook antisemitisch zou zijn!

NIET-ISRAËLIETISCHE JODEN

Dit zijn Joden van vele rassen.

1. DE ASHKENASIM JODEN

Sommigen beweren dat een verband bestaat tussen Edom en de Khazaren, maar afgezien daarvan is er meer dan één identiteit die zichzelf "Jood" noemt; geen van deze heeft aanspraak op de naam 'Israël'. Wat betreft de Ashkenazim-Joden, die Jiddisch spreken, worden gedefinieerd in de meeste woordenboeken en encyclopedieën als *na 'Ashkenaz', de tweede zoon van Gomer*. Dit bevestigt de Schrift betreffende de zonen van Noach, [Sem, Jafeth en Cham], en hun nakomelingen.

Gen 10: 1-3 De zonen van Jafeth, . . . Gomer de zonen van Gomer zijn: Askenaz,

2. DE KHAZAR-JODEN

De Khazaren beweerden dat ze van Jafeth afstamden en door hun aannemen van het Judaïsme werden ze bekend als Joden. Maar ze stammen niet af van Sem en daarom zijn ze niet van Semitische oorsprong. De term 'antisemitisme' in verband brengen met Joden van deze oorsprong is onzin en maakt deel uit van het **grote bedrog**! Oost-Europese Joden van deze oorsprong hebben geen Israëlische verbinding. Antisemitisme kon niet op hen van toepassing zijn! Dit zijn de meerderheid in de Israëlische Staat.

3. DE SEPHARDIM JODEN

De American People's Encyclopaedia, 1925, geeft aan dat deze mensen afstammen van de Edomieten die in 70 na Christus, door prins Titus uit Palestina werden geworpen. Van daaruit verspreidden ze zich naar Noord-Afrika en Spanje en bekeerden Berberstammen en anderen tot het Judaïsme. Er waren kardinalen en pausen die sefardim-Joden waren. Ze hebben geen eenvoudige bloedlijn, aangezien het Edomieten zijn, verdund met Syrisch, Kanaänitisch, Fenicisch en Noord-Afrikaans bloed.

4. HET JOODSE MENGSEL VAN SEPHARDIM / ASHKENAZIM

Het is onmogelijk om de mate van gemengde huwelijk tussen deze twee groepen niet-Israëlieten te bepalen, maar er zijn aanwijzingen dat dit gebruikelijk is geweest.

5. DE ETHIOPISCHE AFSTAMMELINGEN VAN HAM [De Falasha's]

Deze staan bekend als "Joden" vanwege het aannemen van het Jodendom. De Encyclopedie Judaica stelt:

De geschiedenis van de Falasha's spreekt van hun Chamitische oorsprong.

De grap hier is dat Cham, als een zoon van Noach, geen zwarte man was. Het is verbazingwekkend dat deze mensen, die geacht worden geschoold en geleerd te zijn, zo'n stomme verklaring kunnen afleggen.

6. BABYLONISCHE JODEN

In de dagen van Mordechai en Esther - velen die duidelijk niet van Judea waren, namen het Jodendom op.

Esther 8:17 . . . Velen uit de volken van het land werden Jood,

7. BEKEERLINGEN VOOR JUDAISME

Dit zijn mensen van andere Semitische en niet-Semitische afkomst, die bekend werden als Joden vanwege religieuze geest en geloof. Er zijn Aziatische Joden en Joden van bijna elk ras op aarde.

8. DE SEMIETEN AFSTAMMELINGEN VAN EZAU

Deze mensen, ook bekend als Edomieten en enkele andere namen in de Bijbel. Historisch en bijbels werden de meeste hiervan bekeerd tot het Jodendom en werden ze bekend als "Joden".

GODSDIENSTIGE EN POLITIEKE ONZIN

De punten die in dit hoofdstuk zijn uitgelegd, maken het volgende religieuze en politieke onzin:

[a] Het populaire gebruik van de uitdrukking "anti-semitisme" als "anti-jood" (en suggereert "anti-Israël") en het gebruiken als raciale uitdrukking.

[b] Het populaire gebruik van "Joden" die "Israëlieten" insinueren in de manier waarop het wordt gebruikt (zelfs als een algemeen begrip in gebruik is) in onze kerken en in Messiaanse kringen. Het wordt ook politiek gebruikt door het zionisme en de Joodse controle in de Verenigde Naties om te bevorderen de doelen van degenen die tegen het Israël van God zijn.

[c] De Israëlische Staat vertegenwoordigt "De herverzameling van Israël".

[d] "De Joden" zijn een enkel ras.

Iedereen die de Joden als "Israël" wil herkennen, spreekt niet over het ware Israël van God, zoals herkend wordt in de Bijbel. Als we een ander Israël hebben, hebben we een ander evangelie. Maar dezelfde mensen zullen erop staan dat Joden met veel rassen vermenging een enkel ras zijn terwijl zij dat niet zijn. Zij willen beide kanten op.

De uitdrukking *loudaios* [Judeër] wordt ten onrechte aangenomen als de term van een "ras" *loudas* [Jood] bij het lezen van het Nieuwe Testament en is de kern van het misverstand. Het gebruik van de plaatselijke uitdrukking, Judea, Judeër duidt niet op een specifiek ras, hoewel sommige Israëlieten tot de proselieten van het Jodisme in Judea behoorden.

De lokale Nieuw-Zeelandse leider van de Messiaanse Joodse Alliantie, de heer Murray Dixon, schrijft in zijn boek *The Rebirth And Restoration Of Israel* (De wedergeboorte en het herstel van Israël):

*Het is erg belangrijk voor ons om de omvang van de scheiding van de heidenen te begrijpen. **Heiden** is het Griekse gelijk-woord van het Hebreeuwse, en heeft de gelijkwaardige betekenis voor **goyim**, voor de mensen van de volken of iedereen die niet Joods is.*

We hebben eerder deze verkeerde betekenis van "heiden" behandeld. De interessante observatie is dat *goi* en *goyim*, ook in de Schrift van Israël wordt gebruikt, dus de verklaring van de heer Dixon kan niet juist zijn tenzij "Joods" wordt vertaald in de vele-rassen samenhang. De verklaring wat het woord - heiden - (*niet-Joods*) is gaan betekenen, kan en zal de oorspronkelijke Schrift niet veranderen. Het verkeerde gebruik van het woord is het politieke en religieuze gebruik, niet het schriftuurlijke gebruik.

In de Schrift geeft *Goi* het gevoel, een omschreven/herkend groep mensen te zijn, politiek, ethisch of territoriaal, zonder enige religieuze of morele bedoeling. Dus vinden wij dat *goi* wordt gebruikt voor Israël in de Bijbel [bijvoorbeeld Gen 12: 2,17: 20,21:18; Ex 33:13; Is 1:4; enz.] De meervoudsvorm wordt gebruikt door Jakob en Ezaü als twee volken.

Daarom zijn Jakob (en Ezaü) in de ogen van de heer Dixon niet-Joods - dat betekent dat de Joden geen afkomst van Abraham kunnen eisen via deze twee regels - toch laat Johannes 8:33 ons zien dat zij wel het afstammen van Ezaü, eisen. Ezaü was de lijn die afstamt van de beloofde zoon, maar nooit in slavernij was in Egypte. Dixon kent zijn "Joodse" geschiedenis niet zo goed. Aan de andere kant, als de heer Dixon van mening is dat "Joods zijn" betekent, dat hij bij een religie hoort in plaats van bij een ras, dan kan hij Jakob zeker als niet-Joods bestempelen. Maar waar blijft Ezaü dan, van wie de Farizeëën beweerden, dat Ezaü hun vader was?

LEREN DE KERKEN DEZE DINGEN VANDAAG

Wat zijn enkele dingen die de kerken vandaag leren of afleiden?

Dat "de Joden" Israël zijn. Sommigen leren dat er vandaag geen Israël ras is en dat er geen synagoge van Satan is.

Dat iedereen van elk ras Gods woorden kan horen en begrijpen.
 Dat de hele wereld betekent, iedereen van elk ras.
 Dat het zaad van Abraham en de kinderen van Abraham hetzelfde zijn.
 Dat alle mensen die naar Jezus luisterden, Israëlieten waren.
 Dat elke plant door God wordt geplant [zie Matt 15:13].
 Dat Ezau's fysieke afstammelingen niet meer bestaan.
 Dat mensen tegenwoordig nooit zoals Ezau kunnen worden en geen bekering kunnen vinden.
 Dat het niet Gods aard is om iemand, van welk ras dan ook, te veroordelen.
 Dat er vandaag geen ras Israël is [dat wil zeggen dat de kerk de plaats van Israël heeft ingenomen].
 Dat de Joden de natuurlijke kinderen van God zijn.
 Dat de kerk Gods geestelijke kinderen zijn.
 Allen die zeggen dat zij Joden zijn, zijn Joden.
 Dat de Joden geen godslastering hebben.
 Dat het zaad van Abraham nu het zaad van Jezus is, alleen door geloof [dat wil zeggen, ras is niet langer toepasselijk].

Israël

Dat de troon van David niet bestaat.
 Dat de heidenen nooit Israëlieten zijn.
 Dat de beloften uit het Oude Testament niet exclusief zijn voor Israël.
 Dat er geen verschil is tussen het Huis van Israël en het Huis van Judea, en dus profetie gericht aan het ene Huis is in alle gevallen in gelijke mate van toepassing op het andere Huis.
 Dat Jesus een Jood was.
 Dat het hervormen van Israël nu plaatsvindt - simpelweg omdat mensen die zichzelf Joden noemen zich in Palestina verzamelen.
 Dat Israël een plaats is, evenals een volk.
 Dat de beloften aan het zaad van Abraham van toepassing zijn op alle andere zaden van alle rassen. Alle sperma zijn hetzelfde.
 Dat het christendom is ontstaan uit het Jodendom.
 Dat Jodendom en Hebraïsme hetzelfde zijn en afkomstig zijn van dezelfde bron die suggereert dat joods-christelijk een geldige term is.

Als al deze dingen in het algemeen worden geloofd, dan moeten het cultische overtuiging zijn!

IS DIT DE MEESTERMISLEIDING VAN LEUGENAARS?

Opb 2:9 . . . Ik ken de lastering van hen die zeggen dat zij Joden zijn, maar het niet zijn; zij zijn namelijk een synagoge van satan (tegenstanders).

Juist zoals satan wilde dat Jezus neerboog en hem aanbad en zo wil satan dus vandaag nog steeds aanbeden worden. Jezus verwijst naar mensen die zichzelf "Joden" noemen (*Ioudaios* of Judeërs) die "het niet zijn" maar van de synagoge van satan. Dus Jezus zegt dat satan een synagoge heeft onder de mensen die zichzelf vandaag "Joden" noemen. Zoals Jezus zei in Johannes 8:44, was hun vader, de duivel en dat is nog steeds. Zou er een betere plek zijn om een misleiding te beginnen, dan te beginnen met het zaad van Abraham? De denominaties weigeren nog steeds om met Jezus overeen te komen dat de synagoge van tegenstanders bestaat en gedurende de laatste dagen actief is tegen Gods volk.

Het woord "Joden" kan niet altijd worden opgevat op de manier die algemeen wordt aanvaard. Het moderne, internationale Jodendom is voornamelijk van Edomische of Jafeth/Ashkenazim of Sephardim oorsprong, en de Joodse Encyclopedie stelt dat *Edom in het moderne Jodendom is*. Edomieten zijn geen Israëlieten, het was Ezau die zijn geboorterecht verkocht. De nakomelingen van Jafeth kunnen geen Israëlieten zijn. Noch zijn "Joden" van andere rassen Israëlieten per ras. Het moderne Jodendom heeft betrekking op het Edom-zionisme, de wereldregering en de Israëlische Staat, maar niet op het bijbelse Israël. Aan het einde van de eeuw zal het de Edomiet-Joodse verbinding met hun Babylonische vijandschap zijn, die door vuur zal worden verbrand [Obadja 1:16-18; Opb 18:6-8].

Maar er is een laatste wending in Encyclopedie Judaica 1971, 10, kolom 23:

"IN DE 19E EEUW in 1860, BEGONNEN DE JODEN ZICHZELF ALS HEBREEËRS EN ISRAËLIETEN TE NOEMEN."

Dit valt samen met de roep, "anti-semitisme". Als Zionisten zo laat in de geschiedenis begonnen te doen alsof ze Israëlieten of Hebreërs waren, bevestigt dit de hoax (voor de gek houden) dat beweert dat "De Joden" het Israël van de Bijbel zijn.

HOOFDSTUK 8: GALATEN EN ISRAËL EXCLUSIEF

De gerechtigheid die door geloof in Jezus en het evangelie van vrije genade is, wordt niet in twijfel getrokken.

De identiteit van de twee betrokken partijen is van beslissend belang. Aan wie wordt de gerechtigheid van het geloof gegeven? Is het beschikbaar voor iedereen op aarde? Dat er twee partijen bij betrokken zijn, wordt niet in twijfel getrokken en kan niet worden betwist. In het merendeel van onze vertalingen worden de twee partijen "Joden" en "heidenen" genoemd, wat zogenaamd Israëlieten en niet-Israëlieten betekent. Onze bewering is dat de twee partijen de Israëlieten zijn in Judea, en de Israëlieten van de verstrooiing onder de naties, die beide van een Israëlietisch ras zijn en alle stammen totaal van Israël zijn.

Er wordt ook beweerd dat dit degenen zijn van wie "De Kerk" [niet in het gemeenschappelijke begrip] is uitgetrokken, en van waaruit de Zonen van God moeten worden gemanifesteerd.

Tot nu toe heeft dit boek geprobeerd de volgende belangrijke feiten vast te stellen die niet algemeen worden aanvaard:

1. De Wet en het Woord werden alleen als een verbond aan Israël gegeven.
2. Dat Israël in het Nieuwe Testament nog steeds hetzelfde volk is als in het Oude Testament.
3. Dat de zogenaamde heidenen alleen Israëlieten konden zijn.
4. Dat "de Joden" geen Israëlieten zijn.

De grondslagen van deze feiten worden hieronder samengevat.

1. DE WET EN HET WOORD DAT ALLEEN AAN ISRAËL ALS VERBOND WORDT GEGEVEN

Er zijn veel eenvoudige, directe schriftgedeelten aangehaald waarin wordt beschreven hoe de wet en het woord alleen aan Israël werden gegeven. Deze tonen ook aan, de bijzondere plaats van Israël tussen de andere rassen. Er zijn geen directe uitspraken in de Bijbel die het tegendeel beweren. Er zijn ook geen indirecte teksten die het tegendeel beweren, behalve gefabriceerde 'typen' en het misbruik van woorden. Dat deze exclusiviteit geldt in het nieuwe testament, blijkt duidelijk uit de eerder geciteerde nieuwtestamentische teksten.

De algemene positie van de hele bijbel kan worden samengevat door:

Ps 147: 19,20 Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn verordeningen en Zijn bepalingen. Zo heeft Hij voor geen enkel ander volk gedaan; die kennen Zijn bepalingen niet.

Dit vers heeft uitsluitend betrekking op Israël als een ras. Het "woord" hier is *dabar*, het gesproken woord in de zin van een specifieke richting, opdracht, instructie of verbond. "verordeningen" hier is *choq*, die betrekking heeft op opdrachten die ergens op zijn gegraveerd. Dit zegt niet dat andere naties niet door God worden geoordeeld, maar dat de basis is anders.

2. ISRAËL IN HET NIEUWE TESTAMENT IS HETZELFDE ALS IN HET OUDE TESTAMENT

Dit is vanuit verschillende aspecten aangetoond:

[a] Dat de betrokken partijen geen nieuw verbond hadden kunnen krijgen zonder eerst een oud verbond te hebben gesloten. Dus het Nieuwe Verbond kon alleen met Israël worden gemaakt.

[b] Dat er geen directe Schrift in beide Testamenten staat om te verklaren dat het nieuwe verbond met een ander, dan het Huis van Israël en het Huis van Juda wordt gemaakt of zou worden gesloten [Heb 8:8]. Samen vormen deze de oorspronkelijke partij die Jakob-Israël is.

[c] Dat de beloften aan De Vaderen altijd worden weergegeven als vervuld in ons, hun kinderen. Dit geeft de geslachts aard van de vervulling aan.

[d] Dat de middelste scheidingswand die is afgebroken, die muur was tussen Het Huis van Juda en het Huis van Israël, niet tussen Israël en niet-Israëlieten [zie de aard van deze verdeling in Jesaja 11].

[e] Dat het volk dat in de brieven werd aangesproken, allemaal volgens ras, Israëlieten waren.

[f] Dat Jezus kwam om Zijn volk te verlossen. Er is geen verslag over verlossing waarover wordt gesproken of dat nodig is voor degenen die niet het gebroken Wetsverbond hadden waaruit ze konden worden verlost.

3. DE HEIDENEN ZIJN ISRAËLIETEN

Dit blijkt uit de volgende aspecten:

[a] De vertalingen van *goi* en *goyim* [Hebreeuws] en *ethnos* [Grieks] worden ook voor Israël als ras gebruikt. Deze woorden zijn niet alleen van toepassing op niet-Israëlieten.

[b] De directe verklaringen van de apostelen, zoals al geciteerd in het hoofdstuk getiteld, *Dat ongelukkige woord "Heiden"/Gentile*.

[c] Goed kijken naar, *alle, wie dan ook, alles* enz., "alles" is dat hele deel dat wordt aangesproken en niet "alles" van alles.

[d] Er is geen profetische stroom over het feit dat de niet-Israëlieten worden verlost of anderszins worden opgenomen in Israël.

[e] De conventionele, religieuze opvatting wordt niet ondersteund door de Wet, de Psalmen en de Profeten. De traditionele opvatting kan alleen worden ondersteund door het vergeestelijken van het nationale Israël als typen en schaduwen.

[f] Typische reacties op deze leer, zoals gepresenteerd in het hoofdstuk getiteld *Reacties op een Exclusief Israël*.

[g] Specifieke struikelblokken, zoals gepresenteerd in het hoofdstuk getiteld, *Struikelblokken voor een Exclusief Israël*.

4. 'DE JODEN' ZIJN GEEN ISRAELIETEN

Er zijn vele duidelijke verschillen.

[a] De woorden voor Joden [Judeërs] en Juda zijn niet hetzelfde.

[b] Er zijn mensen van de *Synagoge van Satan* die zichzelf "Joden" noemen, maar die het niet zijn [Opb 2:9 en Opb 3:9]. Ze moeten vandaag in deze tijd bestaan.

[c] Het niet-Semitische Jodendom (dat wil zeggen, door geloof) kon niet Abrahams zaad zijn. (De Israëlieten die de Joodse religie aannamen, kunnen worden aangemerkt als Semitische Joden, maar dat is niet toepasselijk voor de discussie over het Jodendom versus Israël.)

WAT WORDT BESPROKEN

Nu we de vier belangrijkste punten in dit boek hebben besproken, kunnen we nu het boek Galaten bekijken en het onderzoeken op de grondslag van de wet en de profeten.

Dit hoofdstuk behandelt enkele van de vaak verkeerd begrepen uitdrukkingen, zoals christus en Grieken, om ons begrip te vergroten van wie met wie sprak in de rest van de Nieuwtestamentische Geschriften, na de herrijzenis van Jezus.

CHRISTOS ZONDER IESOU [OF CHRISTUS ZONDER JEZUS]

Soms wordt een van deze woorden afzonderlijk van de andere gebruikt en soms worden ze gecombineerd. Om te zeggen dat de woorden altijd onderling uitwisselbaar zijn, is een veronderstelling. Maar ons wordt het vermoeden geleerd, ook al is het fout, zoals we zullen zien.

Het lezen van bijbelvertalingen maakt de verschillen niet duidelijk tussen:

Christus en Jezus

Jezus Christus en de Heer Jezus Christus

Christus Jezus

In Galaten 3:26 en Gal 3:29 wordt hetzelfde woord, *christos*, gebruikt. Het woord betekent gewoon "**gezalfd**". De concordanties presenteren, ten onrechte, dingen als, *Christus, de Messias, een bijnaam van Jezus*. Dit zegt dat "Christus" de achternaam van Jezus is. Dit blijft in de hoofden van mensen alsof het de waarheid is, omdat ons is geleerd om op die manier te denken vanuit het gebruik. Dit is verre van juist. Als we de uitdrukking "Jezus Christus" zien, is het moeilijk voor te stellen waarom de apostel Paulus ervoor koos om *Iesou* [Jezus] in sommige teksten weg te laten, terwijl hij ervoor koos om het in andere teksten te plaatsen, zonder enige reden om dat te doen. In zowel Gal 3:16 als Gal 3:29 staat het woord *Iesou* (Jezus) er niet:

Gal 3:16

Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is christus.

Gal 3:26

Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus.

Gal 3:29

En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen.

In deze twee kritische verzen hebben we nog iets dat gezalfd is! Wat kan het zijn? Wat is het onderwerp? Is het niet het zaad van Abraham, in hun generaties, volgens de oorspronkelijke belofte? Daarom leest Gal 3:16 en voor uw nageslacht dat gezalfd is en Gal 3:29 luidt en als u een gezalfde bent (mensen) dan bent u Abrahams zaad.

KUNNEN DE BELOFTEN DIE ZIJN GEMAAKT AAN HET ZAAD VAN ABRAHAM VERGEESTELIJKT WORDEN?

Dit is een groot probleem! Dat wil zeggen, zijn mensen van elk ras die "bekeerd" zijn nu het zaad van Abraham? Is Jezus de belichaming van de hele groep? Ze zeggen dit alsof Jezus in feite een zaad had!

Bevestigende antwoorden vormen de grondslag van de traditionele leringen. Ze zijn de standaard leringen geworden sinds de Reformatie. In wezen leren ze een generalisatie dat God Zijn Soevereine Natuur niet tentoonspreidt en geen keuzes maakt op nationale of rassen basis. Dat dit duidelijk is in het Oude Testament wordt gedeeltelijk door hen aanvaard, maar elke suggestie dat God in het Nieuwe Testament niet is veranderd, wordt absoluut verworpen.

Historisch gezien bracht Rome de leerstelling binnen dat zij de enige ware kerk was en dat iedereen van elk ras tot de kerk kon worden bekeerd door de dogma's, sacramenten en tradities van die kerk te aanvaarden. De Roomse kerk leerde dat ze Israël was. Iedereen die niet van de *Heilige Apostolische Rooms-katholieke Kerk* was, werd als een heiden beschouwd. [onthoud, "heiden/gentile" is een Latijns woord overgezet in lettertekens, geen Grieks woord]. Dit begrip is doorgevoerd in het protestantisme van bijbelvertalingen op basis van de Latijnse Vulgaat. In plaats van een niet-Romein te betekenen, is "heiden/gentile" een 'niet-Israëliet' gaan betekenen. Dit was het begrip dat Maarten Luther had, net als sommige hervormers. Het woord "heiden/gentile" is sindsdien een groot probleem. De huidige opvatting van de kerken vindt zijn oorsprong bij de Romeinse *Moeder van Hoeren* en staat niet in de Schrift.

Vertalers geven *ethnos* (naties) op verschillende manieren weer. Ze doen hetzelfde met het woord *hellen* (Grieks). Zowel *hellen* als *ethnos* worden vertaald als "heiden" wanneer het de vertalers uitkomt, om de Romeinse leer te bestendigen. Vermoedelijk werd aangenomen dat, omdat de Grieken niet tot de Joodse natie behoorden, ze niet als Israëlieten werden beschouwd.

In het Oude Testament vinden we beloften die aan Abraham zijn gedaan en die doorgaan naar het zaad van Abraham, door Izak. Dat wil zeggen, ze zijn gemaakt voor het volk van Israël. De vraag die zich voordoet is, ***Als de beloften aan Jezus zijn gedaan, als zijnde het beloofde 'zaad' van Galaten 3:16, betekent dit dan dat Jezus Israël is?*** In feite, aangezien Hij geen aardse vader had, kon Hij niet het eigenlijke 'zaad' (*sperma*) van Abraham zijn, of van enige andere man. Hij was echter van Israël [en dus een Israëliet] omdat Hij geboren was uit Maria, die een prinses van Juda was van Abraham's geslacht. De leer dat Jezus het beloofde zaad van Gal 3:16 was, wordt gezien als vals, wanneer het vers zorgvuldig wordt vertaald, rechtstreeks uit het Grieks:

Nu voor Abraham en voor het zaad van hem, waren de beloften gesproken. Hij zegt niet, en voor de zaden als van velen, maar als van één en tot het zaad van u dat gezalfd is. (Izak-zonen)

Galaten 3:29 ondersteunt deze vertaling en een zorgvuldige vertaling geeft:

Maar als u behoort tot een gezalfd [volk], dan behoort u tot het zaad van Abraham en erfgenamen volgens de belofte.

Merk op dat het "U" is, niet Jezus die Abrahams zaad is. 'U' is hier nadrukkelijk en meervoudig.

In de AV-verzen vinden we interessante woorden zoals, *Abraham en zijn zaad, beloften, van één, Christus en erfgenamen volgens de belofte*. Elk van deze zinnen in het Grieks geeft een ander beeld dan wat wordt gepresenteerd door de kerken.

In de Schrift is Jezus onder andere;

[a] De Verlosser van Israël

[b] De Heiland van Israël

[c] De koning van Israël

Voor Hem werden alle dingen geschapen. Jezus is de Zoon van God, niet een geschapen maar geboren wezen. Als het zaad van Jezus nu geestelijk Israël is, dan zou Jezus Zijn eigen verlosser moeten zijn. Maar in feite heeft Jezus geen "zaad".

WIE ZIJN DEZE "ERFGENAMEN VOLGENS DE BELOFTE"?

Dit laatste deel van vers 29 vertelt ons veel meer, en het helpt ons om meer te begrijpen over de *maar vanaf één* in vers 16. Het woord *kleronomos* (erfgenaam) betekent *een deler door loting of door verdeling* [Strong G2818] en Thayer bevestigt, *iemand die veel ontvangt*. De belofte is *epaggelia* [Strong G1860] en betekent *een goddelijke verzekering of belofte*. Wat was de belofte die God deed? Voor wie is die gemaakt? Aan wie werd die later bevestigd? Om erachter te komen en zeker te zijn, moeten we het oorspronkelijke verbond in overweging nemen.

WIE IS HET ZAAD VOOR WIE DE ORIGINELE VERBONDEN ZIJN GEMAAKT?

God richt zich tot Abraham en God zegt,

Gen 17: 7 *Ik zal Mijn verbond maken tussen Mij, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door, tot een eeuwig verbond, om voor u tot een God te zijn, en voor uw nageslacht na u.*

Hier moeten we enkele belangrijke dingen opmerken.

Als Jezus het *enige zaad* is, dan zijn alle generaties tussen Abraham en Jezus niet geërfd van het verbond! Als we zeggen dat deze belofte alleen aan Abraham en aan "Christus" is gedaan, dan kan deze ook niet bevestigd zijn aan Izak en Jakob en hun nakomelingen. Maar het werd in feite bevestigd aan Izak en Jakob, dus het omvat ook degenen die tussen Abraham en Jezus leefden en aan Jakobs nakomelingen na de tijd van Jezus.

Romeinen 15: 8 *En ik zeg dat Jezus Christus een Dienaar van de besnijdenis is geworden ter wille van de waarheid van God om de beloften aan de vaders te Bevestigen.*

De Schriften zeggen dat de beloften zijn gedaan aan *de vaders* en niet aan "Jezus Christus". Er wordt ons toch niet verteld dat Jezus kwam om de beloften die aan Hem waren gedaan, te bevestigen? Dus de vervulling moet worden genomen zoals het in de Schrift staat. Hij wordt vervuld in het zaad van de Vaders. Opnieuw kijkend naar de AV-versie van Galaten 3:16, *nu aan Abraham en zijn zaad werden de beloften gedaan. Hij zei niet: En tot zaden zoals van velen, maar van één, en tot uw zaad dat Christus is*, we kunnen aan deze verklaring zien dat de belofte beperkt is tot slechts één partij, namelijk "de vaders". Omdat hij uit Israël kwam, zou Jezus van die partij zijn. Oprechte zoekers worden misleid door deze vertaling die in Christus een hoofdletter 'C' plaatst, omdat ze proberen te zeggen dat het zaad van Abraham nu het zaad van Jezus is. Er is geen *in hun generaties* wanneer ze op deze manier worden ingenomen. De goddelijke belofte van Genesis 17:7 werd aan Abraham gedaan en zou niet geldig zijn als het niet voor alle generaties of *in hun generaties* was. *In hun generaties* is meervoud! Ja? Jezus is enkelvoudig Ja? Daarom moet de vertaling van *en uw zaad dat Christus is* verkeerd zijn. Dat de gebruikelijke vertaling volstrekt onaanvaardbaar is, kan worden besloten zonder diepgaande Griekse studie. God maakte het niet zo ingewikkeld. Maar de verzen kunnen worden vertaald in plaats van omgezet te worden.

RK Phillips in zijn *Wat zegt de Schrift* leest de Griekse tekst van Galaten 3 als volgt:

Vers 26. *Want u bent allen Zonen van God door geloof, in een gezalfd [volk] van [behorend tot] Jezus [Christo vertegenwoordigt een zelfstandig naamwoord in deze zin].*

Vers 29. *En, indien u tot een gezalfd behoort, [volk] dan bent u Abrahams zaad, erfgenamen, volgens de belofte.*

Voordat iemand nu in woede en verontwaardiging opstaat, wil ik het er meteen mee eens zijn dat 'lesou' hetzelfde is voor de Dative-vorm als voor de Genitive-vorm, dus 'en christo lesou' heeft twee mogelijke vertalingen:

1. *In een gezalfd [één] Jezus ... [wat simpelweg Jezus Christus betekent].*

2. *In een gezalfd [volk] van [behorend aan] Jezus.*

Dan vraagt meneer Phillips welk excuus er zou kunnen zijn om het woord *Christo/s/ou* niet te vertalen, erop wijzend dat een omgeletterd woord niets betekent in een andere taal. Hij wijst er ook op dat het nagaan met een concordantie alleen de fouten van de vertalers zal herhalen.

Opmerking: als we Gal 3:26 en 29 beschouwen, wordt *christos* gebruikt als respectievelijk de datieve en genitieve gevallen. Het datief moet worden gebruikt na het voorzetsel en in vers 26 (in een gezalfd). In vers 29 komt het voor als de genitief, *van, of behorend tot een gezalfd*.

Als we een vertaling willen blijven kiezen die niet in de samenhang past om een punt te bewijzen, dan moeten we een fout maken. Dat probeert het vers in de theorie te laten passen! Een van de redenen waarom de laatste vertaling niet acceptabel is, werd door een Griekse 'deskundige' gegeven, omdat de heidenen geen Israëlieten zijn. Maar aangezien de zogenaamde heidenen, die de apostel Paulus in de Schrift aansprak, verstoten Israëlieten waren, moet de laatste vertaling in deze samenhang juist zijn. Het is begrijpelijk waarom de eerste vertaling bijna algemeen wordt geaccepteerd. Ten eerste vanwege het misbruik van "niet-Jood", en ten tweede omdat het woord christos is vertaald altijd met "Jezus Christus", door vertalers van vroeger en dit is het probleem.

"ALS EEN" EN "HET GEZALFDE ZAAD"

Galaten 3:16 Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is Christus.

De uitdrukking, zoals in Galaten 3:16, wordt opgevat als vanaf ÉÉN, dat alsof Jezus de ENE is. Dit is de historische vertolking en de meeste commentaren en lexicons, geven dit commentaar vanuit deze basis. Velen zullen opmerkingen maken, zoals een uniek gebruik van het enkelvoud [Vine] of zal toegeven dat dit in strijd is met het genie van de oorspronkelijke talen.

Vine De kinderen van de belofte worden geteld voor het 'zaad', wijst in de eerste plaats op Izak's geboorte ... De 'kinderen van de belofte' geeft aan dat het zaad inderdaad meervoudig is.

Vanuit de vele betekenissen van *heis* (één) is het mogelijk om Jezus of Izak te beschouwen als het "ene" zaad van Gal 3:16. Abraham had zeven zonen behalve Izak en dit zijn degenen die Gal 3:16 noemt, *de velen*. Maar het zaad *als van één* verwijst naar Abrahams zaad dat IN Izak [Gen 21:12] is, dat wil zeggen, Jakob en zijn nakomelingen. Romeinen 9:7 bevestigt dat Izak het 'ene zaad' is - *maar in Izaäk zal u het zaad genoemd worden*. Dit toont de vervulling van Genesis 21:12 als zijnde in Izak's zaad. Vervolgens gaat de Schrift verder met te zeggen dat Izak het *ene* of het "ene zaad" is.

Romeinen 9:10 En dit niet alleen, Gen. 25:21; maar zo was het ook met Rebekka, die zwanger was van één man, namelijk Izak, onze vader.

Dus de *ene* hier is Izak, en niet Jezus. Als we de betekenis aanvaarden dat het zaad van Abraham door Izak wordt gezalfd, is de Schrift dan logischer? Zijn beide testamenten het dan niet eens? Zijn ze dan niet samen getuige?

Als we willen bevestigen dat dit de juiste betekenis is, moeten we bepalen of er zoiets bestaat als een gezalfd zaad vanaf de conceptie. Dat dit zo is, zal worden getoond in een hoofdstuk met de titel *Zaden, Natuurlijk en Geestelijk*.

"IN CHRISTUS" OF "IN JEZUS"

De kerken gebruiken tegenwoordig de uitdrukking *in Jezus* wanneer ze soms *in Christus moeten gebruiken* of andersom. Dit is niet alleen het splijten van haren. De bijbelse uitdrukking *in Christus* kan ver verwijderd van *in Jezus* zijn. De uitdrukking *in Jezus* komt uit de leer die hier in kwestie is. *In Jezus*, verdoezelt de betekenis van *in Christus* (in een gezalfde), waarbij de laatste soms te maken heeft met een bepaald gezalfd volk. Deze mensen zijn te vinden via beide testamenten. Ze zijn zo, vanaf de conceptie. Maar op die manier geboren worden [*in Christus* (in een gezalfd volk)] maakt hen niet *in Jezus* onder het Nieuwe Testament.

Als we bedenken dat *Iesou* (Jezus) 683 keer voorkomt en het woord *christos* (Christus) slechts 300 keer, waarom zouden we ze dan als onderling uitwisselbaar beschouwen? De tekst voegt ze samen wanneer ze moeten worden samengevoegd. De apostel Paulus sloot ze soms aan elkaar en soms niet. Hij moet een reden hebben gehad. God moet een reden hebben gehad. Maar de kerken denken dat beide woorden altijd dezelfde betekenis hebben, ondanks de verscheidenheid aan combinaties en grammatica waarin de woorden worden gebruikt.

Laten we een voorbeeld beschouwen om het punt te laten zien.

2 Kor 6:15 En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? ...

De concordantie van Young wijst erop dat '*Belial*' niet als een eigennaam moet worden beschouwd en Belial betekent gewoon een waardeloos persoon. In het Oude Testament categoriseert Belial een bepaald type persoon. In deze samenhang kunnen we ofwel beweren dat Jezus enige associatie heeft met Belial-type mensen of we kunnen het goed vertalen als *welk akkoord heeft een gezalfde (persoon) met Belial*. Dit past in de samenhang van het hoofdstuk, die verschillende andere klassen van dingen tegenover elkaar stellen. Merk op dat elke klasse van hetzelfde type is:

[a] rechtvaardig met ongerechtigheid (twee klassen van gedrag)

[b] licht met duisternis (twee onderdelen van het zichtbare spectrum)

[c] gelovige met een ongelovige (twee soorten geestelijke houding)

[d] Tempel van God met afgoden (twee soorten houding)

Daarom kunnen we tegenover staan met de andere gevallen en "Christus" (genomen als een specifieke persoon) te vergelijken met Belial (een categorie personen) of we kunnen een gezalfde persoon (een type persoon) vergelijken met Belial (een type persoon).

Heb 11:26 (Mozes) *Hij beschouwde de smaad van Christus als grotere rijkdom dan de schatten in Egypte, want hij had het loon voor ogen. ...*

Wat wist Mozes destijds over Jezus, als Jezus *Christus* was, in deze samenhang? Jezus was toen nog niet geboren! Zijn naam *zal Jezus worden genoemd*, maar Hij was niet zo genoemd ten tijde van Mozes. Wat Mozes in zijn tijd wist, was het gezalfd volk! Dit te ontkennen is een onmogelijke vooroordeel te tonen en een leugen te geloven. Sterke woorden? Dat moeten ze zijn! Mozes achtte het verwijt van een gezalfd volk een grotere rijkdom dan de schatten van Egypte. Het verslag van het leven van Mozes bevestigt dit: Mozes verliet het paleis om zich bij zijn volk te voegen in plaats van verder te leven in het paleis en te zijner tijd farao te worden.

Om absoluut duidelijk te worden over het gebruik van het woord *christos* [of *christos*], is het nodig om vast te stellen of dit de naam was die God aan zijn Zoon gaf, of dat het een titel was die door mensen aan Hem werd gegeven. Aangetoond kan worden dat het woord soms een zelfstandig naamwoord is in het Nieuwe Testament en dat het soms een eigennaam of titel is.

DE BEMIDDELAAR

Gal 3:19,29 *Waartoe dient dan de wet? Zij is eraan toegevoegd omwille van de overtredingen, totdat het Nageslacht zou gekomen zijn aan Wie het beloofd was; en zij is door engelen in de hand van de middelaar beschikt. En de middelaar is niet middelaar van één partij, maar God is één.*

God had een verbond gesloten met Abraham en zijn zaad, *in hun generaties*, dat niet door de wet was verdrongen. De wet werd toegevoegd vanwege overtredingen, totdat het zaad arriveerde aan wie de belofte was gedaan in de wil (testament) [Gal 3:19,29]. Dit zaad moet nog steeds Abrahams zaad zijn, *in hun geslachten* om de belofte aan Abraham geldig te laten blijven. Nu moet deze bemiddelaar tussen twee andere partijen staan. Hij kan toch niet een van de partijen zijn? 1 Timoteüs 2:5 vertelt ons dat er één middelaar is tussen God en de mens. Jezus gaf Zichzelf een losprijs voor allen, "allen" zijnde allen die *werden teruggekocht*. Dit is alleen Israël. Als *God één is* zoals ons wordt verteld, zou de wet dan direct kunnen zijn tegen de beloften? De bemiddelaar van het Nieuwe Testament dat God met Israël maakte, was de man Jezus die gezalfd was. De bemiddeling was met dezelfde mensen die het Oude Testament braken. De erfgenamen zijn nog steeds dezelfde mensen. Het volgende hoofdstuk van Galaten bevestigt hen als degenen die onder de wet vielen. Dit is alleen Israël. De Wet was de schoolmeester om *ons* naar Jezus te brengen die de toegevoegde wet (van offers) vervulde door het uiterste offer te brengen en daardoor de toegevoegde wet af te schaffen. Er is helemaal geen ruimte om andere volkeren op te nemen.

Wat men over deze kwestie gelooft, wordt vooral beïnvloed door wat wordt opgevat als de betekenis van het woord 'niet-Jood'. De bewoordingen van de vertalingen zijn in overeenstemming met de overtuigingen van de vertalers en juist daardoor ontstaan er moeilijkheden bij het begrijpen. Sommige geleerden zeggen zelfs dat ze vertalen zoals ze doen, omdat ze zeggen dat het woord 'niet-Jood' van toepassing moet zijn op alle niet-Israëlieten. Waarom moet het ooit zo van toepassing zijn? Dit is het vooroordeel dat de meeste christenen hebben. We hebben laten zien dat dit niet zo is in het hoofdstuk, *Dat ongelukkige woord "Gentile/heiden"*. Het woord verwijst in wezen naar Israëlieten die toen verspreid waren over de volken van de bekende wereld en vooral over de naties van het voormalige Griekse rijk. Als we accepteren wie de heidenen zijn, is het niet langer nodig om *het is geschreven* te buigen om te passen bij het populaire geloof. Dan vinden we harmonie tussen de beloften en hun nieuwtestamentische vervulling.

"NOG JOODS OF GRIEKS"

Gal 3:28 *Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus.*

Als we toepassen wat we hebben geleerd over *christos* in deze text, dan zien we dat het luidt: want jullie zijn *allemaal één in een gezalfde* (mensen).

Dit is een parallel met:

1 Kor 12:13 *Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt.*

Door te zeggen dat er geen verschil is tussen Joden en Grieken, moet worden opgemerkt dat de uitdrukkingen eerder nationaal zijn, dan op een ras te slaan. Beiden zijn van één afstamming van Israël, als Abrahams zaad [Gal 3:29]. Alle Israëlieten, of ze nu Judees of Grieks spreken, of ze nu man of vrouw zijn, of slaven of meesters, worden geaccepteerd.

Deze twee verzen zeggen hetzelfde en het interessante hier is weer in de vertalingen. In beide verzen zijn "Grieken" en "heidenen" hetzelfde woord *Hellen* in de Griekse tekst van deze verzen. Zelfs de NIV vertaalt *Hellen* meer dan eens als "heidenen" in het boek Romeinen omdat dit past bij de leer van de vertalers, maar zij zijn bereid hetzelfde woord als "Grieken" in Korintheërs te vertalen. Hoe durven ze dit te doen? *Hellen* lijkt zelfs niet eens op het woord *ethnos*.

In Galaten 3:28 is er iets gemeenschappelijks tussen de "Joden" en de "Grieken" dat hen met elkaar verbindt. In Gal 3:16 en Gal 3:29 ontdekten we dat het de zalving [*christos*] is, en in 1 Kor 12:13 is het *één geest*. De gemeenschappelijke verbindende factor is "zalving" en "geest". Verwerp dit onderwerp van het gezalfde ras alstublieft niet. Traditie heeft het vermeden omdat het hun vorm van "Joden en heidenen" -leer aanpaste.

Als we nu teruggaan, is te zien hoe dit allemaal in elkaar steekt. Zoals we eerder hebben gezien, zijn de twee partijen:

1. Israëlieten in Judea - De besnijdenis.
2. Israëlieten van de verspreiding - de onbesnedenheid - of de verspreide mensen onder de Grieken.

Het Nieuwe Testament verenigt de Judese Israëlieten en de Verspreiding in *Eén Lichaam* door Golgotha. Heel Israël is het enige lichaam. De uitdrukking "verstrooiing" is wat we vinden in Johannes 7:35, waar de Farizeeën zeiden: *Zal Hij gaan naar de verstrooide onder de heidenen* [beter vertaald, *de verstrooiing onder de Grieken*].

In Efeziërs 2:11-22 is het niet anders. De Verspreiding *was geworden* [waren] als vreemden, maar door dezelfde Geest, waarmee ze werden gezalfd, konden ze in één lichaam met God worden verzoend door "het kruis" of de paal. In één lichaam is er geen verschil tussen de Israëlietische Judeeërs en de verspreiding.

Ef 2:18 *Want door Hem hebben wij beiden door één Geest toegang tot de Vader.*

De 'beide' zijn de twee groepen (Judese en verspreide Israëlieten), of twee delen van het ene lichaam, die toegang hebben tot de ene Geest.

Dan is er ook de text in Efeziërs waar we vinden, *'Het Gemenebest van Israël*.

Ef 2:12 *dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld (order) ...*

Over dit gemenebest wordt [volgens referentie 4174 in Thayer's Lexicon] gesproken als het theocratische of goddelijke gemenebest. De mensen die door Paulus werden aangesproken, waren momenteel niet onderworpen aan dit goddelijke bestuur. Toen ze zich aan deze administratie voorlegden, werden ze één met degenen die al onderworpen waren, dus er was geen verschil. Paulus bevestigt dit in Romeinen 10:12 waar hij verklaart, *want er is geen verschil tussen de Jood (Judea) en de Griek (Verspreiding), want de Heer over alles is rijk aan allen die hem aanroepen*. [In de samenhang is "alles" alle "Joden" en "Grieken", dat betekent, alle Israëlietische Judeeërs en de verspreiding]. Het woord *verschil* wordt gebruikt als muziekinstrumenten in harmonie [Thayer 1293].

Voordat iemand op en neer springt om te zeggen dat Efeziërs 2:12 zegt dat deze "heidenen" *zonder Christus* waren en daarom niet gezalfd konden worden vanaf de fysieke geboorte, moet er op gewezen worden dat er twee verschillende *zonderlingen* zijn in het vers.

Ef 2:12 *dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld.*

De eerste is *choris* [Strong G5565] wat "afzonderlijk" of "bij zichzelf" betekent. Deze 'heidense Israëlieten' waren op zichzelf, apart en gescheiden van de Israëlieten in Judea, maar ze hadden nog steeds de zalving, die bij hun geboorte kwam.

Het tweede "zonder" is *athoes* en betekent "Godloos" [Strong G112], maar het waren nog steeds Israëlieten, hoewel ze in deze zin Godloos waren. Met dit begrip is de hele bijbel op dit gebied niet meer in strijd. De beloften aan de Vaders worden vervuld *in ons, hun kinderen en in hun generaties* en niet in een of andere mythische niet-Israëlietische heidenen of kerk die geen 'kinderen' of 'generaties' heeft. We kunnen dus zien dat op geen enkele manier niet-Israëlieten geslachts kinderen van de vaders kunnen zijn.

WIE ZIJN DE GRIEKEN?

De verspreide mensen onder de Grieken [Johannes 7:35] - is een veelzeggende uitdrukking.

Johannes 7:35 De Joden dan zeiden tegen elkaar: Waar zal Hij naartoe gaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Hij zal toch niet naar de Grieken [Hellen:Grieken] in de verstrooiing gaan en de Grieken [Hellen:Grieken] onderwijzen?

Over wie zouden ze het hebben als *de verspreide*? Historisch en Bijbels kan het niet anders zijn dan het Huis van Israël en het grootste deel van het Huis van Judea. Dat dit zo is, stemt overeen met de profetie. Vandaar, zoals we zullen zien, "Grieken" is gebruikt in het hele Nieuwe Testament als synoniem voor de verspreiding onder de volken van het voormalige Griekse rijk. Het zou dom en zinloos zijn om te praten over de verspreiding van niet-Joden onder niet-Joden.

In dit vers hebben we een ander voorbeeld van *Hellen* als "heiden" in plaats van "Grieks". Als we de betekenis van 'heidenen' zouden opvatten als *behorend tot andere naties* verwijzend naar Israëlieten die onder andere naties zijn verspreid, zou dit acceptabel zijn. Deze verkeerde vertaling wordt ook gevonden op de volgende plaatsen waar het wordt weergegeven als 'heidenen'. [Opmerking: met 'Judea' bedoelen we 'Israëlieten van Judea' exclusief andere rassen uit Judea].

Romeinen 2:10 maar heerlijkheid en eer en vrede over ieder die het goede werkt, eerst over de Jood [Judeeër], en ook over de Griek [Hellen].

Romeinen 3:9 Wij hebben immers zojuist én Joden én Grieken [Judeeërs en Hellen] beschuldigd dat zij allen onder de zonde zijn,

1 Kor 10:32 Geef geen aanstoot, niet aan de Joden [Judeeërs] en de Grieken [Hellen], en ook niet aan de gemeente (vergadering van degenen die zijn geroepen) van God.

1 Kor 12:13 Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden [Judeeërs] zijn, hetzij Grieken [Hellen],

Wat doen deze verkeerde vertalingen met alles wat gewoonlijk wordt geleerd? De verkeerde vertalingen vermommen wie er elke keer wordt aangesproken *Hellen* wordt gebruikt in tegenstelling tot *ethnos*. Ze vermommen dat ze Israëlieten van de verstrooiing zijn. Er wordt ons verteld over een Syro-Fenicische vrouw die volgens nationaliteit *Grieks* was [Markus 7:26]. Maar ze was een Israëliet van ras als deze "Grieken" Israëlieten waren. Dat ze op één plaats is geboren, vereist niet dat ze van die plaats was door ras. *Genos* heeft te maken met verwanten, familie, stam of een bepaald volk. Markus vertelt ons twee dingen, haar geboorteplaats en haar ras afkomst als *Grieks*. Dat Jezus op dat moment niet onmiddellijk tot haar sprak, was omdat Hij nog niet was verworpen door de Judese kant van Israël. Dit zegt niet dat deze vrouw geen Israëliet was. Dit laat alleen maar weer zien dat er twee delen van Israël waren. Deze vrouw noemde Jezus *Zoon van David* en ze kwam naar Jezus om iets te vragen. Het woord dat wordt gebruikt voor "gevraagd" is *aiteo* dat wordt gebruikt om bekendheid aan te geven of op gelijke voet te staan met de persoon van wie het verzoek wordt gedaan. Dat de Judeeërs de verstrooiing als "honden" beschouwden, is algemeen bekend. Deze vrouw wordt beschreven als *kunarión* of een kleine hond, maar deze aten van de tafel van hun meesters! Jezus vertelde haar dat haar geloof groot was. Ze wist uit het Woord van God dat DE naties van Israël gezegend zouden worden en ze kwam voor haar zegen. Jezus zei dat Hij dit deed *voor dit gezegde* wat zij zei. Er was een reden voor Hem om dit te zeggen. Maar vandaag wordt ons geleerd dat deze vrouw een voorbeeld is van een niet-Israëlietische "heiden" die genezing van Jezus verkrijgt!

IN HET BOEK ROMEINEN vinden we dat de gecorrigeerde vertaling van *Hellen* als "Grieken" in plaats van "Heidenen" een geheel nieuwe richting geeft. Zowel 'Judeeërs' evenals de verspreiding, zijn delen van het ene lichaam. Er is een gemeenschappelijk verband met de wet die alleen aan Israël als geheel werd gegeven. Paulus vertelt *over het werk van de wet die op hun hart is geschreven*. Dit is een vervulling van profetie die alleen aan, en over Israël is gegeven [Jer 31:31], onder het nieuwe verbond. In die tijd erkende slechts één deel [de Judese kant] van het hele ras van Israël de

Wet. De andere kant van Israël werd de onbesnedenheid genoemd omdat ze de wet niet erkenden. Maar beide delen zijn onder de zonde. In dit hele boek Romeinen wordt veel verwezen naar de wet. Het boek is geschreven aan hen die onder de wet waren [Rom 3:19], dat wil zeggen aan Israël. Het boek is niet gericht op andere rassen.

IN 1 KORINTHE 12:13 hierboven, is een andere plaats waar *Hellen* wordt vertaald als "heiden" in plaats van "Grieken". Dit gedeelte begint met een omschrijving in het eerste vers over wie deze 'Grieken' waren.

1 Kor 10:1 broeders, dat u er geen weet van heb dat onze vaders allen door de zee zijn gegaan,....en in Mozes gedoopt zijn.

Dit kon niet gezegd worden van een niet-Israëlietisch ras. Deze hele text vertelt dat ze Israëlieten waren. Het vertelt over hun vroege geschiedenis!

1 Kor 12:13 *Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken [Hellen:Grieks], hetzij slaven, hetzij vrijmensen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt.*

Dat wil zeggen, of het nu uit Judea is of uit de verspreiding is. Dit is wat eerder is aangetoond, waar de gemeenschappelijke factor die deze twee volken met elkaar verbond, de Ene Geest en de Zalving was. Maar waarom gebruikt de apostel Paulus niet het woord *ethnos* dat vaak ook wordt vertaald als "niet-Joods"? Waarom specificiert Paulus *hellen* (of Grieks) als het gaat om een belangrijke leer? Zou dit kunnen zijn om te voorkomen dat er iets mis is met zijn betekenis? Is het mogelijk dat er geen misverstand bestaat over wie hij isoleert? Paulus schreef aan zijn "broeders" - mede-Israëlieten die waren verspreid over Azië en nabijgelegen gebieden, in tegenstelling tot de voormalige *volken van Israël* zoals ze in het Oude Testament bekend waren. (We besteden onvoldoende aandacht aan het gebruik van dergelijke titels - elke titel wordt gebruikt in overeenstemming met het onderwerp en de autoriteit achter de situatie.)

IN HET HELE NIEUWE TESTAMENT moeten we registreren dat het woord *Hellen* (Grieks) en de variaties ervan, vijfendertig keer wordt gebruikt. Dit zijn veel keren! Er is nooit één voorstel dat het woord iemand zou kunnen zijn die geen Israëliet is. De vertalers lijken te hebben gedacht dat dit zo had moeten zijn, omdat ze de vertaling soms omzetten in 'heidenen', waarvan ze dachten dat ze niet-Israëlieten zouden suggereren. Er is nooit een verklaring gegeven om de opvatting te ondersteunen dat "Grieken" alle "niet-Joodse" rassen betekent.

UIT DE GESCHIEDENIS vinden we precies waar het meerendeel van de verspreiding in die tijd was na de ballingschap in Assyrië en Babylon. Ze gingen over delen van het oude Griekse rijk - in Noord-Griekenland en Klein-Azië. Het is dan niet onredelijk dat ze "Grieken" genoemd worden, want hier werden ze gevonden. We kunnen dit ook zien van waaruit de apostel Paulus reisde, dit is het gebied waar ze waren. Er staat niet dat ze van nature Grieken waren of dat ze niet-Israëlieten waren. De concordanties suggereren dat ze "Grieks sprekend" waren.

OPMERKING: De apostel Paulus kwam uit de stad Tarsus in Cilicia; dit maakte hem een van de "Grieken". Hij was een Hebreeër van geboorte, een Benjaminit van een stam en een Romein van nationaliteit. En hij was een "Jood" (Judea) omdat hij was opgevoed in Judea en een Farizeër, opgeleid in het jodendom. [Vergeet deze dubbele betekenis van "Jood" nooit!]. Een nationale uitdrukking bepaalt op zichzelf niet de rassen oorsprong. Kan iemand worden gerechtvaardigd door te blijven zeggen dat ras en geboorteplaats altijd hetzelfde zijn om een zekere leer te bewijzen? Toch is dit wat we horen als een algemene leer!

BELOFTE KINDEREN

Gal 4:28 *Wij nu, broeders, zijn kinderen van de belofte, net zoals Izak.*

Deze text is een allegorie [v24] en een vergelijking van relaties tussen degenen die onder de Wet staan en degenen onder hen, die deel hebben gekregen aan de belofte onder het Nieuwe Testament. De wet is het hele probleem. Het gaat niet om Israëlieten en niet-Israëlieten, omdat de niet-Israëlieten in de eerste plaats nooit het Wetsverbond hebben gehad. In vers 5 wordt ons verteld dat Jezus kwam *om hen te verlossen die onder de Wet waren dat WIJ de adoptie zouden kunnen ontvangen* (plaatsing) *van* (zoals) *zonen*. Er is nooit een suggestie dat iemand die geen "broeder" was, verlost zou worden of de adoptie ontving. Ze moeten allemaal broers of 'broeders' zijn van hetzelfde ras. Ze zijn allemaal *adelphos* of *kinsman* (bloedverwanten uit dezelfde baarmoeder.) Sommigen zullen deze omschrijving niet leuk vinden, dus laten we enkele lexicon- en woordenboekbronnen bekijken.

HET WOORD 'BRETHREN/BROEDERS'

Thayer: Uit dezelfde baarmoeder ... elke bloedverwant of zelfsoort ... met dezelfde voorouder ... behorend tot dezelfde mensen ... een medemens ... iemand die afstamt van dezelfde vader.

Vine: *Adelphos* duidt een broer of een bloedverwant aan. In het meervoud een gemeenschap gebaseerd op identiteit van oorsprong van leven.

Davidson: *Adelphos* [A plus *delphus* ... de baarmoeder] een broer, een naaste bloedverwant of familielid; een van dezelfde natie of natuur.

Bullinger: *Adelphos* = broer, of gen, een naaste bloedverwant, dan in het meervoud, een vitale gemeenschap gebaseerd op identiteit van herkomst.

Dit woord wordt meer dan 100 keer vertaald als *broer*, bijvoorbeeld Petrus en Jakobus *zijn broer*: [Matt 4:18]; Jakobus en Johannes, *zijn broer* [Matt 17:1]. Wanneer we dit woord *broeders*, lezen zoals gebruikt in alle brieven, kunnen we nu precies zien wat het woord betekent. Het zijn geen geestelijke broeders! Het zijn bloedverwanten. Ze zijn allemaal Israëlieten! Ze kunnen op geen enkele manier *medegelovigen* zijn van alle niet-verwante rassen. We zullen hier opnieuw naar kijken (in het hoofdstuk *Zaden, Natuurlijk en geestelijk*). Dit zijn degenen aan wie wordt verteld *kijk naar de rots waar u wordt uitgehouwen, en naar het*

gat van de put waar u wordt uitgegraven, kijk naar uw vader Abraham en Sara die u geboord heeft ... [Jesaja 51:1,2]. Dit beperkt de reikwijdte tot degenen die van Abraham en Sarah kwamen.

IZAK ... GELOOF HOREN ... EN VRIJGEBOREN ZONEN

Alles wat hier gezegd zal worden is dat we weer hebben, in Galaten 4:29, wat eerder vermeld werd over *geboren uit de Geest*. Dit is het allegorische gelijkwaardige van het gezalfde volk dat verwekt wordt met die geest. Die mensen kunnen onder de wet blijven of onder de genade vallen. Het zijn dezelfde mensen die onder de wet zijn begonnen [Gal 3:3]. Ze waren in staat om zichzelf te onderwerpen aan de werken van de Wet of aan *het horen van geloof* [Gal 3:5] en rechtvaardig te worden door te horen, te geloven en te doen wat God vroeg, zoals Abraham deed. Ze waren nooit gerechtvaardigd omdat ze geboren Israëlieten waren. De uitdrukking 'vrijgeboren zonen' die door sommigen wordt gebruikt, suggereert dat dit op de een of andere manier kan verwijzen naar andere dan Israëlieten.

Handelingen 13:39 en dat ieder die gelooft, door Hem [Jezus] gerechtvaardigd wordt van alles waarvan u door de wet van Mozes niet gerechtvaardigd kon worden.

De apostel Paulus had het opnieuw over de vervulling van de beloften die aan de **vaders VAN ISRAËL** zijn gedaan, als die mensen die de wet van Mozes hadden gekregen. Wet en genade zijn alleen een kwestie voor Israël. De Edomietische leiders van de Judese natie dachten dat fysieke geboorte hen de juiste status bij God gaf toen ze protesteerden dat Abraham hun vader was, maar Jezus maakte hen duidelijk dat ze geen kinderen van Abraham waren. [In Johannes 8:37 kunnen we zien dat er een verschil is tussen Abrahams' zaad en Abrahams' kinderen.] Jezus zei tegen hen, *je kunt mijn woorden niet horen*. Evenzo kon Ismaël, die na het vlees werd geboren, niet "horen". Hij is verstoten. De lineaire afstammelingen van Izak kunnen nog steeds dwazen zijn en traag van hart om te geloven. Ze kunnen worden misleid of behekst. De waarheid moet worden gehoorzaamd. Jezus was *blijkbaar onder u gekruisigd*. Paulus was specifiek tot wie hij sprak. Het zijn deze Israëlieten die moeten kiezen, en niet andere rassen.

Jakobus 2:21,22 Was onze vader Abraham niet gerechtvaardigd door werken, toen hij zijn zoon Izak op het altaar offerde? Ziet u dat geloof zijn werken tot stand heeft gebracht en door werken werd het geloof volmaakt gemaakt?

Opmerking: In dit gedeelte van het boek Jakobus over geloof en werken, wordt de *onze* in *Abraham*, **ONZE vader** geschreven aan Twaalf Stammen [Jakobus 1:1]. Wees hier eerlijk. Waar wordt verklaard dat dit aan iemand anders is geschreven? *Hij verwekte ons met het woord van waarheid* [Jakobus 1:18]. Waar staat geschreven dat Hij iemand anders dan Israëlieten verwekt door het Woord van Waarheid?

IN GIJ ZULLEN ALLE NATIES GEZEGEND WORDEN

Gal 3:7-9 Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn. En de Schrift, die voorzag dat God uit het geloof de heidenen zou rechtvaardigen, verkondigde eertijds aan Abraham het Evangelie: In u zullen al de volken gezegend worden. Daarom worden zij die uit het geloof zijn, gezegend samen met de gelovige Abraham.

Dit vers, samen met en de verzen hieronder, zijn favoriet bij universalisten omdat ze een algemeen evangelie voor alle rassen lijken te presenteren. 'Naties' wordt soms emotioneel vertaald als 'heiden' om te proberen het algemeene argument kracht bij te zetten. Om alle text van de Schrift te begrijpen, is het nodig om ernaar te kijken als een geheel door terug te gaan naar de profetie die erachter zit, om te zien wat het vervult.

Aan Abraham:

Gen 12:2,3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardebodem gezegend worden.

Gen 18:18 Immers, Abraham zal zeker tot een groot en machtig volk worden, en alle volken van de aarde zullen in hem gezegend worden.

Gen 22:18 En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.

Aan Izak:

Gen 26 3 Verblijf als vreemdeling in dit land. Ik zal dan met u zijn en u zegenen, want aan u en uw nageslacht zal ik al deze landen geven. Ik zal de eed gestand doen die Ik Abraham, uw vader, gezworen heb.

Aan Jakob:

Gen 28:14 *Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof van de aarde en u zult zich uitbreiden naar het westen, het oosten, het noorden en het zuiden. In u en uw nageslacht zullen alle geslachten van de aardebodem gezegend worden.*

Aan Israël:

Psalm 22:28 *Alle einden der aarde zullen eraan denken en zich tot de HEERE bekeren: alle geslachten van de heidenvolken zullen zich voor Uw aangezicht neerbuigen.*

Hier zijn zes belangrijke verzen die worden gebruikt om de leer van algemeene rassen redding te ondersteunen. Ze lijken inderdaad een geldige ondersteuning aan de oppervlakte te geven. Maar zeggen ze eigenlijk wat de religieuze vertalers hen laten zeggen? Is dit hier het probleem?

DE "GEZINNEN VAN DE AARDE" ZIJN GEZEGEND IN ABRAHAM

De belangrijkste bron van fouten in deze **zegen** teksten is wat we met bepaalde woorden bedoelen. We hebben verschillende woorden die zijn vertaald als *aarde* en *grond*, *landen* en *het land* en komt ook voor met de vertaalde woorden *landen*, *families* en *bloedverwanten*. Hoewel een uitgebreide, technische Hebreeuwse taal uitleg buiten het bestek van dit boekje valt, zijn er zaken waarop moet worden gewezen.

Oorspronkelijk kreeg Abraham te horen dat hij van het huis van zijn vader naar een *eretz* moest gaan die God hem zou laten zien. Als *eretz* hier de hele aarde is, dan moet Abraham naar een andere planeet zijn gegaan! Abraham werd verteld *al De 'Aarde' die u ziet, ik zal u geven*. Hem werd verteld op te staan en door de aarde te wandelen. Liep hij over de hele wereld? We moeten ons dus afvragen of deze 'aarde' de hele aarde is of het beloofde land. Het zijn niet alle 'eretz' van alle rassen op aarde. Abraham kreeg te horen dat hij zichzelf uit zijn huidige *aarde* moest halen en naar *DE aarde zou gaan*. Er zijn veel verwijzingen die de betekenis bevestigen. *DE aarde* betekent niet de hele wereld, maar eerder dat deel dat behoort tot het specifieke gebied of de persoon in kwestie.

In tegenstelling tot wat vaak wordt beweerd, moeten we opmerken dat in Genesis 12:3 de 'hen' in *en Ik zal hen zegenen*, meervoud is, terwijl de 'hem' in *ik hem zal vervloeken*, enkelvoud is. Het Hebreeuws staat twee mogelijke vertalingen toe van *gezegend worden*, namelijk:

kan gezegend zijn in of door associatie met u en

mogen zichzelf zegenen [zoals de RV-voetnoot zegt].

Er zouden hier wat lastige vragen kunnen worden gesteld als zou worden aangenomen dat *alle naties* de betekenis had van "elk ras op aarde":

1. Als degenen die Abraham vervloeken, vervloekt zijn, hoe kunnen dan die vervloekte deel uitmaken van *alle naties* die gezegend zouden worden?

2. Waren de Egyptenaren gezegend of vervloekt door de aanwezigheid van Israël tijdens hun gevangenschap en ook tijdens de uittocht?

3. Toen de kinderen van Israël het Beloofde Land binnen gingen, werd hun verteld dat ze alle Kanaänitische volken moesten uitroeien. Was dat niet een ongebruikelijke manier om de Kanaänieten te zegenen? Ze zouden tenslotte deel uitmaken van *alle naties*. Evenzo moest Amalek worden uitgeroeid.

4. In Deut 23:6 gebod God Israël dat ze niet tot het einde van de eeuw de vrede of de welvaart van de Ammonieten en de Moabieten moesten zoeken. Ezra 9:12 wijst op een soortgelijke behandeling van de niet-Israëlieten in het land. Dit is nauwelijks een zegen voor die naties, toch?

5. Is er enig bewijs dat Israël een zegen voor Babylon was toen Het Huis van Judea in Babylon in ballingschap was?

6. Zijn de Assyriërs, toen het huis van Israël in Assyrië in ballingschap was, tot bloei gekomen?

7. Waarom worden in de profetie alle voorspellingen over niet-Israëlietische naties altijd beschreven als dienaren van Israël en voor hen om te komen, als ze deze bestemming weigeren? Dit is zo tot het einde van het tijdperk.

8. De belofte aan Abraham was aan "ALLE" naties zonder enige uitzondering. "Alles" kan niet degenen omvatten die vervloekt zijn en degenen die God zegt dat Hij haat. Vandaar "alle" betekent *alle naties van Israël*.

Door de hele Schrift heen, zou Israël alleen wonen en zal het niet gerekend worden onder de naties [Num 23:9]. Profetie ondersteunt dit tot het einde.

Daniël 7:27 Maar het koninkrijk en de heerschappij en de grootheid van het koninkrijk onder heel de hemel zullen gegeven worden aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste. Zijn koninkrijk zal een eeuwig koninkrijk zijn, en alles wat heerschappij heeft, zal Hem eren en gehoorzamen.

Jesaja 60:12 Want het volk en het koninkrijk die u niet zullen dienen, zullen vergaan en die volken zullen totaal verwoest worden.

Zach 14: 16,17 Het zal geschieden dat al de overgeblevenen van alle heidenvolken die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, van jaar tot jaar zullen opgaan om zich neer te buigen voor de Koning, de HEERE van de legermachten, en om het Loofhuttenfeest te vieren. Het zal geschieden dat er geen regen zal vallen op hem die uit de geslachten van de aarde niet zal opgaan naar Jeruzalem om zich voor de Koning, de HEERE van de legermachten, neer te buigen.

Israël en Judea waren verspreid onder *alle naties*, maar zullen deze andere naties gezegend worden? Jeremia is het daar niet mee eens.

Jer 30:11 Want Ik ben met u, spreekt de HEERE, om u te verlossen, want Ik maak een vernietigend einde aan alle heidenvolken waarheen Ik u verspreid heb, maar aan u zal Ik geen vernietigend einde maken. Ik zal u bestraffen met mate, maar u beslist niet voor onschuldig houden.

Jeremia herhaalt dit in Jer 46:28 en richt zich tot Jakob.

In al deze Schrift teksten kunnen we de enige plaats van Israël onder de andere volken zien. Dit gaat door nadat Jezus terugkeert en Israël regeert met God over de andere naties. Eindelijk zal er geen dood meer zijn. Wat een zegen! De zegen wordt gegeven door dit zaad of door de daad van God.

DE BELOFTE EN "UW ZAAD" IN HET NIEUWE TESTAMENT

Handelingen 3:25 U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot, toen Hij tegen Abraham zei: En in uw Nageslacht zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden.

Alleen Israëlieten worden hier aangesproken! We kunnen verwijzingen in de Schrift vinden naar de families [meervoud] van Israël. "Kindreds/Bloedverwanten" is *patriai* die alle lexicons geven als verwanten van één voorouder. Het Hebreeuws *mishpachah* ondersteunt 'familie' 288 keer en wordt gebruikt voor de onderverdelingen van Israël. De stammen werden nationale identiteiten, maar behoorden tot één raciale groep van één voorouder. Israël is nog steeds een exclusief ras dat bestaat als families of naties. Het is tot deze, dat Jezus werd gezonden.

Handelingen 3:26 God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden.

In de samenhang van U, worden nog steeds de Israëlieten aangesproken.

Zoals we al zeiden, is het zonder voortdurend gebruik van de oorsprong van het Oude Testament onmogelijk teksten in het Nieuwe Testament juist te vetalen. Alleen door terug te gaan, kunnen we weten wat *alle naties* betekent, en pas dan een leer vinden die 100% samenhangend is. Galaten 3:8 kan niet langer worden toegestaan als een "uitgang" voor degenen die algemeene, rassen redding, prediken. Wanneer we de Schrift nemen zoals oorspronkelijk geschreven in het Hebreeuws en Grieks, zien we dat conflicten verdwijnen. We kunnen begrijpen dat een exclusief Israël in het Oude Testament toch een exclusief Israël blijft in het Nieuwe Testament. De beloften worden altijd vervuld in ons hun kinderen en nooit in anderen. Ze worden vervuld in *broeders* van dezelfde verwantschap. De zegeningen van de patriarchen [zoals gegeven door Jakob in Genesis 48 en door Mozes in Deut 33] voor de laatste dagen zijn nog steeds afzonderlijk van toepassing op elk van diezelfde groep van volkeren, die worden gespecificeerd. Dit zijn de zonen van Josef, Efraïm en Manasse. In Genesis 49 geeft Jakob zijn profetie over wat elke individuele stam van Israël in de laatste dagen zal overkomen. Deze zijn beperkt, specifiek en definitief. We kunnen geen profetie vinden over de toepassing van de zegeningen die door de patriarchen zijn gegeven als zijnde van toepassing op alle andere rassen. Dit is de reden waarom *alle naties* tegenwoordig vaak verkeerd worden opgevat als de betekenis van elk ras op aarde. De verklaring van Romeinen 4:11, *een vader van allen die geloven* is alleen in de samenhang van Israël.

Voor de laatste dagen gaf Jakob zijn zegeningen één voor één aan zijn kinderen [Genesis 49]. De zegeningen waren alleen voor zijn zaad. Ze waren niet voor andere zaden. Het Nieuwe Verbond wordt nog steeds alleen gemaakt met het Huis van Israël en het Huis van Juda [Heb 8:8]. Het woord *kinderen* in Galaten 3:7 [de kinderen van Abraham] is *huioi*, wat verwantschap of fysieke

nakomelingen aanduidt. [Opmerking: dit woord wordt ook gebruikt voor dieren, dus het kan niet verwijzen naar geestelijke nakomelingen, zoals gewoonlijk wordt aangenomen!]

Hoe kunnen de aardsvaderlijke zegeningen op alle rassen van toepassing zijn? Als ze allemaal hetzelfde zouden zijn, wat zou dan het punt van scheiding zijn? En als ze voor de "laatste dagen" zijn, waarom zou u dit dan niet als een realiteit accepteren, in plaats van te zeggen dat een bijzondere vele rassen kerk, die niets met deze Twaalf Stammen te maken heeft, deze zegen ontvangt?

Zoals gezegd, vertalers laten zien wat zij geloven in hun vertalingen. In Galaten 3:8 zijn de vertaalde woorden *heidenen* en *naties* identiek. De vertaling als *heiden*, geeft een geheel andere betekenis aan het vers. De volken die God door geloof zou rechtvaardigen, waren niet heidens, maar waren van Israël. Het bewijs hiervan is dat dit de vervulling is van de profetie van de aardsvaders. Dit wordt bevestigd - *door hem bent u gerechtvaardigd van alle dingen waaruit u niet gerechtvaardigd kon worden door de wet van Mozes ...* Deze gerechtvaardigde mensen moeten eerst onder de wet van Mozes zijn geweest, zodat ze alleen Israëlieten konden zijn. Het grootste deel van dit boek Galaten is geschreven over Wet en Genade met het ééné volk. Het hele argument kan worden samengevat door zich af te vragen of ze wel of niet onder de schoolmeester zouden blijven of dat ze God zouden geloven zoals Abraham deed. Wat ze moesten geloven is dat Jezus Israël had verlost en dat Jezus de Zoon van God was.

Uiteindelijk behoort wat voor Israël is gereserveerd, namelijk verlossing, redding, herrijzenis tot eeuwig leven, alleen aan Israël. Het is hun erfdeel van Abraham, volgens de belofte die God *aan de vaders* van Israël heeft gedaan.

HOOFDSTUK 9: ~~A~~ANNEMING

De algemeen aanvaarde leer over *Joden en heidenen* vormt de basis voor de gedachte dat niet-Israëlieten kunnen worden *geadopteerd* in Israël. In het Oude Testament wordt beweerd dat *vreemden* die besneden werden, het Pascha en de wet van Mozes hielden *als Israël* werden. Oppervlakkig lijkt dit wel zo en schijnt het zo in elkaar te passen.

Deze standpunten worden in dit hoofdstuk echter betwist. Het is de bedoeling om te laten zien:

[a] Dat *adoptie* verwijst naar *aanneming van zonen* uit de kinderen van Israël, waarbij 'zonen' *Huios*, en *teknon* 'kinderen' zijn.

[b] Dat *vreemden* in het Oude Testament vaak verwijzen naar Israëlieten die onder andere naties woonden, afgezonderd van het hoofdgedeelte van Israël.

Het woord *vreemden*, en andere soortgelijke woorden, zijn ook te vinden in het Nieuwe Testament. Wanneer we ons onderzoek baseren op de wet, de psalmen en de profeten, zien we in het Nieuwe Testament dat de samenhang gelijk is aan het Oude Testament. Het volgende hoofdstuk laat zien dat er in beide Testamenten verschillende woorden vertaald zijn als *vreemden*. Zowel dit als het volgende hoofdstuk, vullen elkaar aan om te besluiten dat *aanneming* nooit kan betekenen dat niet-Israëlieten op de een of andere manier Israëlieten worden of, *worden als Israël*.

HET WOORD "~~A~~ANNEMEN"

Het woord dat slecht vertaald is als "adoptie" is *huiiothesia* en het komt maar vijf keer voor in het nieuwe Testament. Het wordt niet gevonden in de evangeliën, hoewel de juiste betekenis of het juiste principe er wel is. Voordat we de vijf Schriften onderzoeken, en de samenhang waarin ze worden gebruikt, is het beter om eerst naar het woord *huiiothesia* zelf te kijken. Lexicons zijn het niet precies eens over de betekenis van het woord. Meestal geven ze betekenissen als *aanneming als zoon*, maar dit is een vaage vergelijking.

Vine zegt *huiiothesia* is een samengesteld woord dat bestaat uit:

Huios [a] zoon.

Thesis [b] een plaatsing of omgeving.

Vandaar *het plaatsen van een zoon of het plaatsen van zonen*.

Uit de opmerkingen van Bullinger:

Adoption = zoonschap. Een geadopteerd kind kan genieten van alle voordelen van het gezin, maar is niet verwekt en geboren in het gezin. Maar de onderwerpen van dit vers zijn verwekt door de Geest [Johannes 3:6] en zijn daarom zonen van God door geestelijke verwekking. Het is daarom een echte zoon-geest die het dan mogelijk maakt om 'Abba Vader' te roepen.

Zodra we de religieuze verklaring kunnen doorgronden, ontdekken we dat Bullinger dicht bij de waarheid van de Bijbel staat. De Israëlieten, die het onderwerp waren van Johannes 3:6, bevatten geest vanaf hun verwekking. Ze worden geboren met de mogelijkheid om zonen van God te zijn. Echter, in hun verspreide of afgegroeide staat, vanwege hun ongehoorzaamheid en ongeloof, zijn ze niet aanvaardbaar als zonen van God. Ze moeten nog steeds 'geplaatst' worden als zonen van God en dit gebeurt wanneer ze bewijzen dat ze waardig zijn - net als Abraham - door hun geloof te tonen. Tot die tijd staan ze alleen bekend als kinderen van God.

Jezus maakte Nikodemus glashelder dat iedereen die niet uit deze geestelijke verwekking is geboren, het later in zijn leven niet kan verwerven:

Johannes 3:5 Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.

Jezus gebruikte *anōthen* [van boven] niet *deuteros* [een tweede keer], zoals Nicodemus deed. [het Engels leest anders dan het Nederlands]

Dit is waarom Jezus zei dat wat door de geest is verwekt, is geest en dat wat door vlees is verwekt, is vlees. Jezus vertelt ons dat er twee soorten van mensen zijn - die van de geest en die van het vlees - geestelijke wezens en natuurlijke wezens. Het geestdragend wezen bevat de geest vanaf de verwekking. Het natuurlijke of niet-dragende wezen bevat niet de geest bij de verwekking en kan het nooit verwerven.

Het woord *huiiothesia* wordt nooit gebruikt om iemand een zoon te maken. *Het is om een zoon te plaatsen. Elke geplaatste zoon bestaat al als een zoon.* Het Grieks stelt niet voor om iemand een zoon te maken en sommige lexicons wijzen hierop. Strong G5206 geeft ook *de plaatsing van een zoon*.

Hierop volgend in Thayer vinden we:

De relatie die God graag tussen hem en de Israëlieten vaststelde, in plaats van alle andere naties ... die gezegende staat gezocht in het toekomstige leven na de zichtbare terugkeer van Christus uit de hemel ...

Het woord komt voor in vijf verzen waar we moeten lezen *plaatsen van een zoon* in plaats van "adoptie" en laten we daarom kijken naar de vijf verzen waar het woord wordt gebruikt.

HET EERSTE ADOPTIE/AANNEMEN VERS

Rom 8:15 *Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming (plaatsen van een zoon) tot kinderen ontvangen, door wie wij roepen: Abba, Vader!*

Het is deze inwonende geest die degenen die van boven zijn verwekt in staat stelt [krazo] "Abba Vader" te roepen.

Dr. Bullinger's opmerkingen:

Abba dus, vader. Er wordt gezegd dat slaven het woord Abba nooit mochten gebruiken. Daarom kan het alleen worden gebruikt door degenen die de gave van de goddelijke natuur hebben ontvangen.

Paulus vervolgt:

v16 *De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.*

We moeten duidelijk herkennen aan wie dit boek Romeinen is geschreven. Daarom was het in eerdere hoofdstukken nodig om vast te stellen dat Paulus alleen aan Israëlieten schreef. Alleen dan kunnen we begrijpen wat Paulus in het volgende vers zegt.

v17 *En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; . . .*

Er is geen "Jezus" in dit vers. Dit is in een eerder hoofdstuk behandeld. Er wordt verder op gewezen:

Aangezien xristos [christos] in het genitief geval is, betekent het 'van' of 'behorend tot' een gezalfde. Er is geen goede reden waarom de AV dit zou moeten veranderen in 'met Christus'. Hij kan toch niet worden beschouwd als mede-erfgenaam van deze beloften.

Bijgevolg is vers 17 beter vertaald:

Als we kinderen zijn, zijn we erfgenamen; erfgenamen van God en mede-erfgenamen van een gezalfd volk.

De 'gezamenlijke' erfgenamen verwijzen naar heel Israël, dat wil zeggen de besnedenen en de onbesnedenen die de twee delen van het éné gezalfde volk vormen.

HET TWEEDE ADOPTIE/AANNEMEN VERS

Rom 8:22,23 *Want we weten dat de hele schepping (ktisis) tot nu toe samen kreunt en lijdt onder de pijn, en niet alleen zij, maar ook wij zelf, die de eerste vruchten van de Geest hebben, zelfs wij zuchten zelf in onszelf, wachten op de adoptie (plaatsen als zonen), namelijk de verlossing van ons lichaam.*

In dit vers kunnen we een uitleg zien van wat *adoptie* is, namelijk verlossing van ons lichaam. Het is alleen de vraag of deze verlossing voor iedereen beschikbaar is. Er is geen manier dat *huiiothesia* verwijst naar het populaire begrip om op dit moment niet-Israëlieten naar Israël te brengen.

Ktisis verwijst naar de hele Israëlietische natie of *de hele schepping* die kreunt, wachtend op de plaatsing als zonen. Dit wordt bevestigd in Jesaja 43:1 waar we lezen, *Maar nu zegt de Heer* [dat wil zeggen, Jehovah] *die u heeft geschapen, O Jakob, en Hij die u heeft gevormd, O Israël.* *Ktisis* (schepping) in de *hele schepping* betekent niet alle rassen, maar betekent diegene van de twee behorende delen van Gods ras die [samen] wachten op *de plaatsing van zonen* - "en niet alleen zij" verwijst naar de Onbesnijdenis of Verspreiding en "maar onszelf ook" verwijst naar de Israëlieten van de Besnijdenis in Judea.

HET DERDE ADOPTIE VERS

Rom 9:3,4 *Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft. Zij zijn immers Israëlieten; voor hen geldt de aanneming (plaatsen als zonen), en de heerlijkheid, en de verbonden en de wetgeving, en de eredienst, en de beloften.*

Als ze Israëlieten zijn, dan omvatten ze niet anderen dan alleen de Israëlieten. Dit moet een moeilijke tekst zijn voor diegenen die erop willen staan om de traditionele leer te handhaven zodat iedereen van welk zaad dan ook een Israëliet kan worden. De *bloedverwanten volgens het vlees en broeders* [vanaf de baarmoeder] zijn rechte uitspraken. Zo is het ook met: "Die ZIJN Israëlieten".

Met wie werd dit verbond gesloten? Het geven van de Wet die betrekking had op Israël werd gegeven door de beschikking van de Engelen [Handelingen 7:53]. Het nieuwe verbond werd gesloten met hetzelfde Israël dat het oude verbond had. Onder "gezindheid" (*diatheke*), geeft Thayer:

Als de nieuwe en veel betere vriendschapsband die God in de tijd van de Messias zou aangaan met het volk van Israël.

Veel lexicons beperken dit ook tot Israël, net als de samenhang:

Aan wie werd de wet gegeven? Deze wet werd alleen aan Israël gegeven.

Aan wie zijn de beloften? Dit waren alleen de beloften aan Israël, als de kinderen van de Vaders.

Voor wie is de dienst bedoeld? Nogmaals, deze Levitische wet was exclusief voor Israël.

Zie Rom 9:3 en Thayer's opmerking over *dienst* in verband met het laatste.

Thayer *latreia* De dienst of aanbidding van God volgens de vereisten van de Levitische wet.

Het vers zelf zegt zij ZIJN Israëlieten. Dus, als het alleen Israëlieten zijn die als zonen *zijn geplaatst*, waar is de mogelijkheid om te zeggen dat een dergelijke plaatsing mogelijk zou kunnen verwijzen naar niet-Israëlieten? Het is onmogelijk om ergens in de Schriften een verklaring te vinden dat deze dingen betrekking hebben op niet-Israëlieten.

Dus de *plaatsing als zonen* is niet voor iedereen van elk ras en God stelt de grenzen.

Exodus 33: *Maar Hij zei; Ik zal genadig zijn voor wie Ik genadig zal zijn, en Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontfermen zal.*

Romeinen 9:18 *Dus Hij ontfermt Zich over wie Hij wil, en Hij verhardt wie Hij wil.*

God is altijd soeverein! God is genadig voor degenen die Hij kiest!

Vandaar dat dit derde adoptie verze zou moeten luiden: **"DIT ZIJN DE ISRAELITEN, AAN WIE BEHOORT HET PLAATSEN VAN ZONEN"**. Dit kan nooit verwijzen naar een kerk die uit alle rassen bestaat. Het onderwerp verwijst altijd naar de verlossing en het herstel van Israël [Jakob]. Er zijn geen verwijzingen naar anderen, behalve de herverzameling van Israël. Het overblijfsel is altijd het overblijfsel van Israël, *die Israëlieten ZIJN*. Er is geen verslag van enig overblijfsel van anderen rassen buiten Israël.

HET VIERDE ADOPTIE /AANNEMEN VERS

Galaten 4:5 *om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, dat wij de aanneming (plaatsen) tot zonen zouden ontvangen.*

Het vervelende aan de AV-behandeling van dit vers is dat het in dit geval "tot zonen" [kinderen] toevoegt, maar dit niet in andere verzen toevoegt.

Dit is een heel duidelijke verklaring over wie de Zoon van God kwam om te verlossen. Het waren degenen die onder de wet stonden [alleen Israël]. Dit zijn ook de enigen die de *adoptie* [of plaatsing] *van zonen* kunnen ontvangen. Dit zijn de *wij* in het vers. Nooit staat er in de Schrift een voorstel dat anderen verlost zouden moeten worden of dat ze verlost moesten worden.

Strong G1805 *exagorazo* (verlossen) Om op te kopen, dat wil zeggen losgeld; fig. om te redden van verlies [kans verbeteren] ... verlossen ... [om uit te kopen *ek* als het kopen van een slaaf om hem te bevrijden].

Thayer *exagorazo* (verlossen) Door betaling van een prijs om te herstellen van de macht van een ander ... metaforisch van Christus die de uitverkorenen bevrijdt van de heerschappij van de Mozaïsche wet voor de prijs van zijn plaatsvervangende dood ... om te kopen voor zich zelf, voor eigen gebruik.

Het was Israël die door de Verlosser van Israël zou worden teruggekocht.

Het "ontvangen" in dit vers bevat het voorvoegsel *apo* en dat dit "ontvangen" betekent; *om weer terug te ontvangen wat verschuldigd is*. Daarom zijn dit Israëlieten die, in hun vroegere positie bij God, worden hersteld. Om weer terug te ontvangen mag daarom niemand opnemen die deze functie oorspronkelijk niet had; het kan niet betekenen 'niet-Israël'.

Galaten 3:24 vertelt ons dat het kind onder voogden en bestuurders staat tot de door de Vader aangewezen tijd. *Maar toen de volheid van de tijd aanbrak, zond God Zijn Zoon uit, gemaakt uit een vrouw, gemaakt onder de Wet, om hen te verlossen die onder de Wet waren.* (4:2-5) In dit hoofdstuk is er een vooruitgang van kindertijd tot zoonschap. Dit zoonschap wordt volledig gerealiseerd op het moment van de manifestatie van de zonen van God. '*Kinderen van God*' is geen titel, maar '*Zonen van God*' is een titel. Rom 8:18-23 geeft het verband met "adoptie".

v18 ... de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.

v19 ... het schepsel wacht op de openbaring van de zonen van God.

v20 ... hoop ...

v21 ... zal zijn ...

v23 ... verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk, de verlossing van ons lichaam.

De tijd van de openbaring van de zonen van God is een belangrijk onderwerp.

1 Johannes 3:2 *Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is.*

Er wordt op gewezen dat men geen man wordt zonder eerst een kind te zijn geweest. Het kind staat onder de schoolmeester. Het kind is de man vroeger in de tijd. **Hij is nog steeds dezelfde persoon. HIJ IS NOG STEEDS VAN HETZELFDE RAS EN BLOEDLIJN!** Tegenwoordig wordt ons geleerd dat iedereen van elk ras een zoon kan worden. Dit is gebaseerd op de veronderstelling dat elk persoon van elk ras de wet van Mozes heeft gekregen en dat alle rassen hetzelfde zijn omdat "ze allemaal van Adam kwamen". Dit is duidelijk niet waar! Dit is de reden waarom het eerste hoofdstuk van dit boek zoveel verzen aanhaalde om de exclusieve positie van Israël, op nationaal niveau met betrekking tot het geven van de wet, te bevestigen.

HET VIJFDE ADOPTIE VERS

Eph 1:5 *Heeft ons voorbestemd tot de adoptie (plaatsing als zonen) van kinderen, door Jezus Christus voor zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil.*

Strong G4309 *proorizo* (voorbestemd) - vooraf te beperken of voorheen te bepalen.

Thayer *proorizo* (voorbestemd) - Om vooraf te bepalen, vooraf te beslissen, vooraf te benoemen.

Dat er vooraf een grens zou kunnen zijn voor wie *zoonen* kunnen worden, zou sentimentele bezwaren kunnen vinden onder sentimentele christenen die denken dat *wie dan ook* geen beperking heeft. *Volgens het welbehagen van Zijn wil* kan Hij ook sentimentele bezwaren vinden, maar God is nog steeds soeverein en selectief, en Hij is even onveranderlijk als altijd. Het "genoegen" (*eudokia*) wordt gegeven als:

Strong G2107 Tevredenheid, plezier, doel enz.

Thayer Genot, plezier, tevredenheid

We hebben in dit verband gekeken naar de beperkingen met betrekking tot de exclusiviteit van Israël in het Nieuwe Testament. God kiest volgens Zijn doel! Voor *thelema* (zijn wil) vinden we:

Strong G2307 is een vastberadenheid ... verlangen ... wil ... plezier.

Thayer
wordt gedaan. Wat men wenst of heeft bepaald zal worden gedaan ... van wat God wenst dat door ons

De "wij" in het vers zijn de 'gekozen' en niet iedereen van elk ras. Over Gods keuze gesproken, stelt de apostel Paulus ook deze vraag: *Hoe kan iemand met God twisten?*

HOE KAN IEMAND MENINGSVERSCHIL HEBBEN MET GOD?

Rom 9: 20-22 Maar, o mens, wie bent u toch dat u God tegenspreekt? Zal ook het maaksel tegen hem die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt u mij zó gemaakt? Of heeft de pottenbakker geen macht over het leem, om uit dezelfde klomp klei het ene voorwerp tot een eervol, het andere tot een oneervol voorwerp te maken?

Ruzie maken met God is onmogelijk. De wij in dit boek Romeinen zijn degenen aan wie het is geschreven. De betrekking van dit eigenaardige volk, in het bijzonder met de wet, is een probleem in de boeken aan Romeinen en Galaten. Om deze reden is het argument dat Paulus maakt niet van toepassing op alle volkeren, maar is het beperkt tot de twee delen van Gods volk, Israël.

Kan iemand van tevoren echt met God discussiëren over Zijn keuze en beperking? Paulus gaat verder met het vertellen van de vaten die eerder tot heerlijkheid waren bereid. Dit verwijst alleen naar Israëlieten in het Boek des Levens. God heeft lang geleden besloten dat het niet iedereen van elk ras zou zijn. Nee, in de samenhang is het voor *Joden en Grieken* [De Israëlieten in Judea en in de verstrooiing]. Paulus gaat weer verder met het associëren van de "Grieken" met degenen aan wie Hosea profeteerde, namelijk het Huis van Israël.

WAT IS HET ONDERWIJS OVER ADOPTIE/AANNEMEN?

In alle vijf keren dat het woord aannemen in het Nieuwe Testament voorkomt, wordt elk met Israël verbonden. Op dit punt zouden sommigen kunnen zeggen: *En wat dan? Israël wordt in het Nieuwe Testament vergeestelijkt.* Als Israël niet vergeestelijkt was toen de apostel Paulus zijn brieven schreef, wanneer werd deze verandering dan aangebracht? Nogmaals, dit is een van de redenen waarom dit punt in een eerder hoofdstuk moest worden behandeld om aan te tonen dat de algemene opvatting niet geldig is. De strekking van de Schrift is dat de verandering binnen het Israëlietische volk zit, dat nu het zoonschap kan ontvangen - dat wil zeggen, om hersteld en geplaatst worden als Zonen van God. Het is geen verandering van niet-Israëlieten tot Israëlieten, maar van die zonen van Jakob die waardig worden om zo'n titel te hebben. 1 Johannes 3:2 vertelt ons dat we nu de zonen van God zijn en dat wanneer Jezus terugkeert, zullen we zijn zoals Hij.

WIE ZIJN DEZE ZONEN?

In het Nieuwe Testament zijn er twee Griekse woorden die worden vertaald als "zoon" of "zonen". Deze woorden zijn niet uitwisselbaar. De Lexicons geven een grotere mening aan deze twee woorden, zodat alleen hier de hoofd punten kunnen worden gepresenteerd.

1. TEKNON [Strong G5043].

Dit wordt 77 keer vertaald als 'kind', één keer als dochter en 21 keer als zoon en betekent *een kind*.

Vine verklaart: In tegenstelling tot *huios*, zoon [zie hieronder] geeft het voorrang aan het feit van geboorte, terwijl *huios* de waardigheid en het karakter van de relatie benadrukt.

Handelingen 13:33 ... *Gij zijt mijn zoon* [huios]. ...

Alle Israëlieten zijn *teknon* [kinderen] van God, maar niet alle Israëlieten zullen *huios* [zonen] van God worden genoemd. Het woord *huios* wordt gebruikt op een manier die betrekking heeft op het karakter, de ordelijkheid en de discipline van een bepaalde groep.

Uit de compilatie van Thayer vinden we:

nageslacht, kinderen, een mannelijk kind, een zoon ... de naam die is overgebracht naar die intieme en wederkerige relatie tussen mannen gevormd door de banden van liefde, vriendschap, vertrouwen, net als tussen ouders en kinderen ... in lieflijke aanspraak, zoals als beschermheren, helpers, leraren en dergelijke tewerkstellen: mijn kind ... in het NT worden leerlingen of discipelen kinderen van hun leraren genoemd, omdat de laatsten door hun onderwijs de geest van hun leerlingen voeden en hun karakter vormen ... kinderen van God: in het OT van "het volk Israël" als

bijzonder dierbaar voor God, in het NT, in de geschriften van Paulus, allen die worden geleid door de Geest van God en dus nauw verwant zijn met God ...

De religieuze toon van de opmerking begraaft bijna de waarheid! Wanneer werden de kinderen van Israël ooit gedegradeerd tot de status van louter "dierbaar" voor God! Maar ondanks deze vooringenomenheid, lijkt het erop dat ze nog steeds niet kunnen ontsnappen aan het fundamentele feit dat de kinderen van Israël een andere relatie met God hadden in vergelijking met alle andere rassen.

2. HUIOS [Strong 5207]

Dit woord komt 380 keer voor en wordt voornamelijk vertaald als "zoon" of "kind". Het duidt verwantschap aan. [Let goed op!]

Thayer *Een zoon; zelden gebruikt voor de jongen van dieren; algemeen gebruikt van het nageslacht van mensen ... in ruimere zin, een afstammeling, een van het nageslacht van iemand ... gebruikt om degenen te beschrijven die wedergeboren zijn ... en hierna in de zaligheid en glorie van het eeuwige leven zal openlijk deze waardigheid van de zonen van God dragen.*

Vine *betekent primair de relatie van het nageslacht tot de ouder. [Johannes 9:18-20 en Gal 4:30]*

Hoewel Thayers commentaar die van de kerk weerspiegelt, is de speciale aard van degenen die van bovenaf (niet wedergeboren) zijn niettemin aanwezig. Dit laat zien hoe waakzaam we moeten zijn als we de lexicons en andere dergelijke verwijzingen lezen - ze hebben allemaal hun ingebouwde religieuze overtuigingen die hun discussies kleuren.

Laten we eens kijken naar enkele van de verzen waarin *huios* wordt gevonden:

Rom 8:14 *Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.*

Rom 8:19 *Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God.*

Gal 4:5 *. . . . opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen.*

Gal 4:7 *Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.*

2 Kor 6:18 *. . . .u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige.*

Heb 2:10 *. . . , om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen,. . . .*

Het belangrijkste om vast te stellen is de oorsprong van deze *zonen van God*. Wat duidelijk is, is dat ze afkomstig zijn uit een staat van dienstbaarheid onder de Wet. Van daaruit komen ze in een staat waarin ze in zoonschap kunnen worden geplaatst. Dat ze niet afkomstig zijn van degenen die nooit onder de wet stonden, is duidelijk. Er is geen enkele manier dat *adoptie* betrekking kan hebben op de adoptie van niet-Israëlieten in Israël.

Er is nog een ander punt in het Grieks dat kan helpen bij het begrijpen van dit onderwerp. Als we Galaten 4:5 nogmaals beschouwen, *Dat we de adoptie van Zonen mogen ontvangen*, is het woord *apo-lambano* (ontvangen) een samengesteld woord. Het voorvoegsel *apo* heeft weer de kracht van *terug zijn*. Deze specifieke mensen moeten iets terugkrijgen dat ze eerder bezaten. Hosea, die aan Israël profeteert, zegt dit:

Hosea 1:10 *. . . . En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen (dat is, Israël) gezegd word: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: gij zijt de Kinderen (zonen) van de levende God.*

In dit vers, *Mijn volk* en *zonen*, zijn verschillende uitdrukkingen.

HIJ KWAM TOT HET ZIJNE

Johannes 1:11,12 *Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, . . .*

Nogmaals, moeten we de oorsprong van de Zonen van God bepalen. Ze zijn van te midden *van zijn eigen*. Jezus kwam naar zijn eigen bezittingen, maar degenen die de controle over deze bezittingen hadden, ontvingen Hem niet als de eigenaar. Aan de andere kant hoorden de gewone mensen Hem graag en erkenden ze Zijn gezag. Door hun geloof konden ze weer de zonen van God worden. De heersers die Zijn gezag in twijfel hebben getrokken, moeten worden uitgeworpen. *Zoveel* [dat wil zeggen van Israël] *die door de Geest worden geleid, zij zijn de Zonen van God* [Rom 8:14]. Dit is de kwalificatie. Uit dit vers volgen de verzen met het woord "adoptie".

In het volgende hoofdstuk zullen we zien of vreemden zich wel of niet bij Israël zouden kunnen voegen en in het Oude Testament, *als Israël* kunnen worden.

HOOFDSTUK 10: PELGRIMS, VREEMDELINGEN EN ISRAËL

In het Oude Testament zijn er Schrift teksten, die er zeker uitzien alsof ze zeggen dat niet-Israëlietische vreemdelingen besneden konden worden, het Pascha konden houden en de wetten van Mozes en deze zouden dan worden *als mensen die in het land waren geboren*. Dit is de kwestie die wordt in twijfel getrokken.

De onmiddellijke noodzaak is om naar het woord *vreemdeling* en soortgelijke woorden als *buitenlander*, *vertoever* en *vreemdeling* te kijken. In zowel het Hebreeuws van het Oude Testament als het Grieks van het Nieuwe Testament zijn er veel verschillende woorden die losjes vertaald zijn als *vreemden*, *buitenlanders* en *bedienden*, enz. en dit is het probleem. Onze vertalers [inclusief de NIV] hebben geen systeem gehad om deze woorden samenhangend weer te geven. Dat er *vreemden* die Israëlieten zijn en *vreemden* die geen Israëlieten zijn, is zeer duidelijk.

IN HET OUDE TESTAMENT zijn er acht woorden die worden vertaald als *vreemdeling*, *vreemden*, *buitenlander*, *vertoevers* of *vreemdelingen* en enige verduidelijking is nodig. Zonder deze verduidelijking hebben we vertalingen die de Bijbel tegenstrijdig en niet samenhangend doen lijken.

IN HET NIEUWE TESTAMENT zijn er tien woorden die op verschillende manieren worden vertaald, zodat het duidelijk is dat elk woord in het origineel een andere betekenis heeft. Sommige citaten uit het Nieuwe Testament zijn afkomstig uit het Oude Testament en laten daarom een nauwe band zien tussen de twee talen.

WAT ZIJN DE VERSCHILLENDE SOORTEN VREEMDELINGEN?

Het meest verkeerd begrepen woord is *ger*, dat wordt vertaald als "vreemdeling (en)" 86 van de 92 keer dat het voorkomt in het Oude Testament. De betekenis van dit woord kan worden samengevat als een Israëliet, die afgezonderd leeft van het grootste deel van Israël. Dat wil zeggen, leven tussen, of, in het land van andere rassen. Het belangrijke feit is dat deze vreemdeling een Israëliet is van ras.

Het is niet moeilijk om gevallen te vinden waarin de vertalers hetzelfde Hebreeuwse woord, in dezelfde samenhang, in twee verschillende (Engelse) woorden hebben vertaald. Dit maakt onmiddellijk onzin van die verzen wanneer ze zoals vertaald, worden opgevat.

Hieronder volgen de belangrijkste Hebreeuwse woorden die zijn vertaald als *vreemdeling*, *buitenlander*, *vertoever*, enz. De commentaren bevatten een samenvatting van de betekenis van de belangrijkste uitdrukkingen en de status van de mensen die onder die uitdrukkingen vallen in de ogen van de wet. De opsommingen zijn gebaseerd op het gebruik van het woord in de Schrift, zoals in dit hoofdstuk wordt getoond. De woorden zijn:

H4033 *maguwr* (zelfstandig naamwoord) uit 1481 in de zin van onderdak, een tijdelijk verblijf; door velenging: Een permanente verblijfplaats: - woning, bedevaart, waar u verblijft, wees een vreemdeling. Bijvoorbeeld: Gen 17:8, *het land waarin u een vreemdeling bent*. Het wordt gebruikt voor de plaatsen waar Abraham, Izak en Jakob woonden tijdens hun reizen of bedevaart.

We gebruiken het woord: *bewoner*.

H1616 *ger* (zelfstandig naamwoord) een gast, door impl. Een buitenlander: vreemdeling, vertoever. Bijvoorbeeld, Gen 15:13, *Weet zeker dat uw zaad een vreemdeling zal zijn in een land dat niet van hen is*. Een persoon van eigen bloed of ras die op bezoek is en in het gebied niet bekend is als bewoners van het gebied. Israëlieten die niet aanwezig waren bij de ceremonie van de verbondsheiliging op de berg Sinai (zoals de nakomelingen van Juda's zoon, Zerah). Mozes noemde zijn zoon Gersom, omdat hij op bezoek was vanuit Egypte en Kanaän (in plaats van in ballingschap te zijn). De *gerim* hebben gelijk recht voor de wet en kunnen rijkdom vergaren in Israël.

We gebruiken de term *bloedverwant-bezoeker* (om de geslachts verbinding te laten zien).

H2114 *zuwr* (werkwoord - gebruikt als deelwoord met de kracht van een zelfstandig naamwoord) om opzij te zetten (vooral voor onderdak); dus om een vreemdeling te zijn, vreemd, godslasterlijk; spec. om overspel te plegen: (kom uit) een ander (man, plaats), boer, ga weg, vreemd (-eling, ding, vrouw).

Bijvoorbeeld, Num 16:40, ... *geen onbekende die niet van het zaad van Israël is*. De basisgedachte is van niet-kennis en niet-verbondenheid. Een compleet buitenaards wezen, geen geslachts verbinding. In onze samenhang, iemand die geen Israëliet, Semiet of Hebreeuws is. Deze persoon heeft geen rechten of bescherming onder de wet en zal wanneer hij wordt gezien, worden gedood als hij in de buurt van de tempel wordt aangetroffen.

Wij gebruiken het woord *Vreemdeling*

H5236 *nekar* (zelfstandig naamwoord) uit 5234. Vreemdeling, of (concr.) een buitenlander, of (diepzinnig) heidendom: - vreemdeling, vreemd.

Bijvoorbeeld, Gen 17:12, *En hij die acht dagen oud is, zal onder u worden besneden, ieder mannelijk kind in uw geslachten, hij die in het huis geboren is, of gekocht met geld van een vreemde, die niet is van uw zaad* (niet van uw eigen directe familie).

Verwijst naar wat vreemd is aan een familie, stam of natie. Vandaar dat de zoon van een vreemdeling verwijst naar de zoon van een buitenlander en dit zijn Israëlieten van een half bloed (zie Jes 56:3, *Laat de zoon van de vreemdeling, die heeft zich bij de Heer aangesloten, spreekt, zeggende: De Heer heeft mij volkomen gescheiden van zijn volk: laat de eunuch ook niet zeggen: Zie, ik ben een dorre boom*).

In onze samenhang zullen we de uitdrukking *buitenlander* gebruiken. (Vergelijk Gen 35:2 dat luidt ... *doe goden weg, de buitenlanders die in je midden zijn* ...)

H5237 *nokriy* (bijvoeglijk naamwoord) uit 5235. Vreemd, in verschillende gebruiken en toepassingen (buitenlands, niet-relatief, overspelig, anders, geweldig): buitenaards, buitenlander, bizar, vreemdeling.

Bijvoorbeeld, Richteren 19:12, *En zijn meester zeide tot hem: Wij zullen hier niet wijken naar de stad van een vreemdeling, die niet van de kinderen Israël is; wij zullen overgaan naar Gibeā. Vergelijk met Ruth 2:10, Toen viel zij op haar gezicht, en boog zich ter aarde en zei tegen hem: Waarom heb ik genade gevonden in uw ogen, dat u kennis zou nemen van mij, aangezien ik een vreemdeling ben?* - een buitenlandse persoon met betrekking tot Boaz en zijn volk omdat Ruth uit een andere Israëlietische stam kwam.

Evenzo wordt een vreemde vrouw, in tegenstelling tot iemands vrouw, een overspelige vrouw genoemd. In onze samenhang beschrijft het iemand die niet van Israël is, maar een Semiet of Hebreëus is tegenover een buitenaards wezen (*zuwr*). Hoeren, in Israëlietische tijden, waren meestal geen Israëlietische vrouwen, maar leken nogal op elkaar omdat ze in grote lijnen, van verwante, genetische lijn zijn. Het verwijst dus naar Hebreeuwse mensen met wie het huwelijk verboden is - Kanaänieten, Moabieten, Ammonieten, enz. En met wie Israëlieten altijd werden weggeleid naar andere goden. Deze mensen hadden geen rechten of voorrechten in Israël.

In onze samenhang gebruiken we de uitdrukking *buitenland* (*een, persoon, land*).

H8453 *towshab* (zelfstandig naamwoord) uit 3427. Een bewoner, (maar niet bizar); in het bijzonder (in tegenstelling tot een aangeboren burger en een tijdelijke gedetineerde of slechts een inwoner) inwonende vreemdeling, buitenlander, vertoever, vreemdeling.

Bijvoorbeeld, Lev 25:6, *En de sabbat van het land zal voor u een spijs zijn; voor u, en voor uw knecht, en voor uw dienstmaagd, en voor uw gehuurde knecht, en voor de vreemdeling die bij u verblijft.* Vergelijk 1Kon 17:1 *En Elia, de Tisbbit, die van de inwoners (towshab) van Gilead was, ... De meeste verwijzingen zijn naar een tijdelijke, landloze, loontrekkende, dus niet genaturaliseerd.* In onze samenhang, de laagste orde en had in feite geen andere rechten dan toegang tot de steden van toevluchtsoord. De kinderen van de towshab konden worden gekocht als eeuwige dienaren, zonder vooruitzicht op verlossing, en konden geen enkele autoriteitspositie behouden.

In onze samenhang zullen we de uitdrukking *tijdelijke bewoner* gebruiken.

Elk van deze uitdrukkingen passen hun betekenis toe in overeenstemming met hun samenhang en kunnen daarom zowel voor Israëlieten als voor andere mensen worden gebruikt. Abraham beschreef zichzelf bijvoorbeeld als een bijwoner van de zonen van Heth (Gen 23:4). Ons belang is echter het gebruik van deze uitdrukkingen met betrekking tot de status van niet-Israëlieten binnen Israël. Laten we als voorbeeld eens kijken naar een van de standaardgeschriften die door universalisten worden gebruikt:

Exodus 12:19 Zeven dagen lang mag in uw huizen geen zuurdeeg gevonden worden, want ieder die iets gezuurds zal eten, die persoon moet uit de gemeenschap van Israël uitgeroeid worden, of hij nu een vreemdeling (verwantenbroeder bezoeker) is of een ingezetene van het land.

Dit vers is volkomen logisch als we ons realiseren dat de vreemdeling in dit geval in feite, een Israëliet is, maar niet iemand die aanwezig was op de berg Sinaï ten tijde van de formele verbondspllichtigheid. Vergelijk dit met:

Ex 12:43-49 En de HEERE zei tegen Mozes en Aäron: Dit is de verordening voor het Pascha: geen enkele vreemdeling [de AV-tekst is hier gebrekkig; het Hebreeuws leest; geen zoon van een vreemdeling-[ben nekar]-zoon van een buitenlander, een half-bloed] mag ervan eten. Maar elke slaaf die u van iemand met geld gekocht hebt, mag ervan eten, zodra u hem besneden hebt. Geen vreemdeling en dagloner mag ervan eten. In één huis moet het gegeten worden. U mag van het vlees niets uit het huis naar buiten brengen, en u mag er geen been van breken. Heel de gemeenschap van Israël moet dit doen. Als er nu een vreemdeling bij u verblijft en als die voor de HEERE het Pascha wil houden, laat dan al wie mannelijk is bij hem, besneden worden. Dan mag hij naar voren komen om het Pascha te houden, en zal hij zijn als een ingezetene van het land. Niemand echter die onbesneden is, mag ervan eten. Eén wet is er voor de ingezetene en voor de vreemdeling [bloedverwant bezoeker] die te midden van u verblijft.

In de AV-versie van dit citaat worden vier categorieën mensen genoemd met betrekking tot de verordening van het Pascha en het lijkt erop dat de vreemdeling, die aan het begin van de verzen als verboden wordt genoemd, plotseling mag deelnemen aan het einde van de verzen. De vertalingen onthullen echter niet dat er een vijfde categorie is, de bloedverwant-bezoeker, die mag deelnemen als de mannen van zijn familie besneden zijn.

Laten we eens kijken naar enkele variaties in de Engelse vertalingen van deze verzen:

- [a] De NIV noemt de eerste vreemdeling een vreemdeling en de tweede een tijdelijke bewoner, wat niet juist is - de half-bloed is geen vreemdeling en de bezoeker van de bloedverwant is niet dezelfde als een vreemdeling die tijdelijk in het land woont.
- [b] De RSV noemt de eerste een buitenlander en de tweede een vreemdeling - de eerste heeft ongelijk en de tweede heeft slechts gedeeltelijk gelijk, de bloedverwant-bezoeker is een vreemde, maar het onthult niet de rassen verbinding die aanwezig is in het Hebreeuwse woord.
- [c] De Levende Bijbel noemt het tweede paar vreemden eigenlijk "buitenlanders", wat zó ver van het doel verwijderd is, dat het volledig misleidend is.

De oprechtheid van de vertalers is hier niet het probleem, maar er zijn belangrijke implicaties voor hoe wij de nieuwtestamentische verzen over soortgelijke onderwerpen zien. In het Nieuwe Testament hebben we nog steeds *pelgrims en vreemden*, en *buitenlanders*. We hebben bepaalde dingen over deze woorden geleerd of verondersteld, maar de juiste leringen zijn in feite dezelfde als die in het Oude Testament. Het Nieuwe Testament is gebaseerd op het Oude Testament en *het is geschreven* [in het Oude Testament].

Als bepaalde van de "vreemdelingen" in het Oude Testament Israëlieten naar ras waren, zouden er dan niet zeker van deze vreemdelingen nog steeds Israëlieten naar ras zijn, in het Nieuwe Testament?

VREEMDELINGEN VAN HET NIEUWE TESTAMENT

In het Nieuwe Testament vinden we ook een verscheidenheid aan woorden die zijn vertaald als "vreemden", "buitenlanders", "vreemdelingen" en "pelgrims". Aangezien de vertalers de verschillen tussen de verschillende uitdrukkingen voor vreemden in het Oude Testament niet begrepen, zou het ons niet moeten verbazen om dezelfde verwarring in het Nieuwe Testament te vinden. De Griekse woorden die zijn vertaald met vreemdeling, pelgrim of bijwoner zijn *allogenes*, *allotrios*, *apallotrioo*, *epidemeo*, *exenodocheo*, *xenos*, *parepidemos*, *paroikzo*, *paroikia*, *paroikos* en *philonexia*. Met verwijzing naar Strong, Thayer en Vine, de woorden die hiervoor in dit hoofdstuk toepasselijk zijn:

G245 *allotrios* (bijvoeglijk naamwoord) van G243; van een ander, dat wil zeggen, bij uitbreiding, niet eigen, vreemd, niet verwant, vijandig - buitenaards, (een-) ander (mens, mensen) vreemd (-en). Behorend tot een ander (het tegenovergestelde van *idios* - de eigen); buitenlands, vreemd, dus niet van de eigen groep, familie, natie, koninkrijk; een vreemdeling, een vijand. Matt 17:25, Hebr 11:34.

Dit is hetzelfde als het Hebreeuwse *nekar*. We gebruiken de uitdrukking *buitenlander*.

G526 *apallotrioo* (werkwoord) *apo* (van) plus *allotrios* om te vervreemden, dat wil zeggen (passief en figuurlijk). Om niet-deelnemer te zijn: vervreemden, buitenaards zijn. Vervreemden, om te vervreemden, buitengesloten zijn van je gemeenschap en intimiteit. Om vervreemd te worden, om vervreemd te zijn, wordt de toestand van ongelovigen gepresenteerd in een drievoudige staat van vervreemding; (a) van het gemenebest van Israël (b) van de liefde van God (c) van God Zelf. Daarom, uitgesloten zijn van de groep. Efeze 2:12.

Er is geen woord dat hetzelfde is voor dit woord in de Hebreeuwse uitdrukkingen hierboven. We gebruiken de uitdrukking *vervreemd*.

G1927 *epidemeo* (werkwoord) - slechts twee keer gebruikt; deelwoord) om zich thuis te voelen, dat wil zeggen, (door uitbreiding) om te wonen (in een vreemd land; wonende (welke waren) daar vreemdelingen. Om aanwezig te zijn onder eigen volk in eigen land, een reiziger, een buitenlander onder welk volk dan ook, in welk land dan ook. Handelingen 2:10

Dit is het deelwoord, hetzelfde als het Hebreeuwse *ger*. We zullen de uitdrukking *bezoeker* gebruiken

G3581 *xenos* (bijvoeglijk naamwoord) vreemd (letterlijk, buitenaards, of figuurlijk of nieuw); impliciet, een gast of (omgekeert) onthaler - gastheer, vreemdeling. Een buitenlander, een vreemdeling; buitenaards wezen (van een persoon of een ding); zonder medeweten van, zonder aandeel in; nieuw, ongehoord, iemand die een ander gastvrij ontvangt en onderhoudt, bij wie hij verblijft of logeert, een gastheer. Vreemd; duidt een vreemdeling aan in de zin van een onbekende persoon van dezelfde groep (zoals mensen van hetzelfde ras). Matt 27:7, Handelingen 2:10, 17-21, Ef 2:19, Heb 11:13.

Er is geen woord, hetzelfde als dit woord, in de Hebreeuwse uitdrukkingen hierboven. We gebruiken de term *vreemdeling*.

G3927 *parepidemos* (bijvoeglijk naamwoord gebruikt als zelfstandig naamwoord - *para*: van; een tegengestelde voorwaarde uitdrukken, *epidemo*: *verblijf* en *demos*: *een volk*) uit 8344 en de basis van 1927. Een vreemdeling ernaast, dat is een inwonende buitenlander: - pelgrim, vreemdeling. Iemand die vanuit een vreemd land naar een stad of land komt om daar te wonen aan de zijde van de inboorlingen, een vreemdeling die op een vreemde plaats verblijft, een buitenlander, in de NT-metaf, in verwijzing naar de hemel als het geboorteland, iemand die verblijft op aarde. Verblijf op een vreemde plek, ver weg van de eigen mensen. Gebruikt door degenen voor wie de hemel hun eigen land is en die bijwoners op aarde zijn. Geeft een vertoever aan, een ballingschap, gebruikt door OT-heiligen. 1 Petrus 1:1.

Aangezien deze uitdrukking betrekking heeft aan *epidemo* hierboven, is het hetzelfde woord van het Hebreeuwse *ger*. Wij zullen de term *bezoeker* gebruiken

G3940 *paroikia* (zelfstandig naamwoord) Zie *paroikos*. Buitenlands verblijf: - vertoeven, als vreemden. Een woning nabij of bij een verblijf, een vertoeving, een woning in een vreemd land; metaf. Het leven van een man hier op aarde wordt vergeleken met een vertoeving of verblijf.

Dit is hetzelfde als het Hebreeuwse *towshab*. We zullen de uitdrukking *tijdelijke inwoner* gebruiken.

G3941 *paroikos* (bijvoeglijk naamwoord) een huis in de buurt hebben, dat wil zeggen (als zelfstandig naamwoord) een bijbewoner (buitenlandse bewoner): buitenlander, verblijf/vertoeven, vreemdeling. Wonen nabij, naburig, in het NT, een vreemdeling, een buitenlander, iemand die op een plaats woont zonder het recht op burgerschap, metaf, zonder burgerschap in Gods koninkrijk, iemand die op aarde leeft als een vreemdeling, een bijwoner op de aarde; iemand die op een plek woont. 1 Petrus 2:11 - als vreemdelingen/vertoevers (*paroikous*) en buitenlanders (*parepidemous*).

Dit is hetzelfde als het Hebreeuwse woord *towshab*. We zullen de term *tijdelijke inwoner* gebruiken.

Het Nieuwe Testament heeft daarom, op dit gebied, een vergelijkbare variëteit aan woorden net als het Oude Testament dus we kunnen niet langer aannemen dat alle vreemdelingen en buitenlanders [zoals vertaald] niet-Israëlieten zijn. Vergelijkingen moeten worden gemaakt vanaf het oudtestamentische grondslag in de wet, de psalmen en de profeten.

Er is een bepaalde verwantschap die wordt overgebracht door een paar woorden die in het Oude Testament worden gebruikt, die altijd vergelijkbaar zijn met hetzelfde gevoel dat wordt overgebracht door een vergelijkbaar paar woorden in het Nieuwe Testament. Deze woorden uit het Nieuwe Testament zijn afgeleid van het Oude Testament, dus er is een verband tussen.

Ps 39:12 Luister naar mijn gebed, HEERE, neem mijn hulpgeroep ter ore, zwijg niet bij mijn tranen, want ik ben een VREEMDELING [ger: bloedverwant-bezoeker] bij U, een VERTOEVER [towshab: tijdelijke bewoner], zoals al mijn vaderen.

Gen 23:4 Ik ben slechts een VREEMDELING [bloedverwant-bezoeker] en bijwoner [towshab: tijdelijke bewoner] bij u, maar geef mij toch bij u een eigen graf, zodat ik mijn dode kan uitdragen en begraven.

Leviticus 25:23 Want gij [bent] een VREEMDELING [ger: bloedverwant-bezoeker] en VERTOEVERS [towshab: tijdelijke bewoners] bij mij.

1 Kron 29:15 Want wij zijn VREEMDELINGEN [ger: bloedverwant-bezoeker] voor Uw aangezicht en bijwoners [towshab: tijdelijke bewoner], zoals al onze vaderen.

1 Petrus 2:11 Geliefden, ik roep u op als BIJWONERS [paroikos: tijdelijke bewoner] en en VREEMDELINGEN [parepidemos: bezoekers]

Heb 11:13 Deze allen [GASTEN - xenos: vreemdeling] zijn in het geloof gestorven. Zij hebben de vervulling van de beloften niet verkregen, maar hebben die vanuit de verte gezien en geloofd en begroet, en zij hebben beleden dat zij VREEMDELINGEN [parepidemos: bezoekers] en BIJWONERS op de aarde waren.

Efeze 2:12 dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd [apallotrioo] van het burgerschap van Israël en vreemdelingen [xenos] wat betreft de verbonden van de belofte..

Hier hebben we een selectie van Schrift teksten uit beide Testamenten waarin dezelfde soort woorden voorkomen. In de verwijzingen naar het Oude Testament zijn de gepaarde woorden in beide gevallen, *ger* en *towshab*. Hoewel beide uitdrukkingen worden gebruikt om ras te omschrijven, is het nodig om de samenhang te bepalen waarin ze worden gebruikt om na te gaan welk ras wordt besproken.

In Hebreeën 11:13 zijn de gasten en vreemdelingen Israëlieten omdat het boek is geschreven aan de Hebreeën, degenen wier vaders de wet van Mozes hadden gekregen. In de andere nieuwtestamentische verzen is het op het eerste gezicht niet duidelijk dat ze Israëlieten zijn. Maar als we het Grieks onderzoeken, vinden we vergelijkbare uitdrukkingen - die de Israëlieten in elke samenhang omschrijven. En het is gemakkelijk om te bevestigen dat elke verwijzing inderdaad naar Israëlieten verwijst. Deze gepaarde woorden leren niet dat er twee groepen mensen zijn, maar eerder dat ze allemaal Israëlieten zijn in twee verschillende situaties. Toen David zei dat hij *een vreemdeling en een vertoever was* [Ps 39:12], was hij één persoon die twee dingen was. *Vreemdeling* en *uitheems* zijn niet per sé twee totaal verschillende groepen mensen in Efeziërs 2:12 en Efeziërs 2:19. In dit geval zijn het één groep mensen die uit twee dingen bestaan. Dit volgt precies hetzelfde voorbeeld zoals gezien kan worden in het Oude Testament.

Als we wat David zegt in Psalm 39:12 vergelijken met wat Petrus zegt in 1 Petrus 2:11, vinden we een algemeen onderscheid. David verwijst naar *al mijn vaders* die natuurlijk Israëlieten waren. Petrus spreekt *de uitverkorenen* aan en niet anderen mensen. Dit boek van Petrus is geschreven aan *vreemden* [parepidemos: bezoekers] *die verspreid zijn*. Let goed op, er is geen andere manier om dit te beschrijven! Dit kan niet vergeestelijkt worden om het te laten verwijzen naar een niet-Israëlietische, veel-rassen kerk! Zowel David als Petrus zeggen dat ze geen verwantschap hebben met de vreemde rassen waaronder zij (Israël) tijdelijk leven (dat wil zeggen, voor de duur van hun leven). We vinden een opmerkelijke overeenkomst en overeenstemming tussen beide Testamenten. In beide is Israël volledig exclusief. Het is nu nog moeilijker om erop te staan dat deze zogenaamde "heidenen" niet-Israëlieten zijn!

Laten we, voordat we dit onderwerp van vreemden verlaten, nog een andere zeer belangrijke Schrift text bekijken.

Johannes 7:35 De Joden dan zeiden tegen elkaar: Waar zal Hij naartoe gaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Hij zal toch niet naar de Grieken [Hellen] in de verstrooiing gaan en de Grieken [Hellenen] onderwijzen?

Zoals we zagen in het hoofdstuk, *Galaten en Israël Exclusief*, de *verspreid onder de Grieken* heeft betrekking op de *Verloren schapen van het Huis van Israël*, voor wie Jezus zegt, dat Hij alleen kwam. [Matt 10:6 en 15:24]. Die *verloren schapen* waren de enigen die de discipelen moesten bezoeken. Kom nu en laat ons samen redeneren. Konden de discipelen gaan om het Evangelie van het Koninkrijk te verkondigen aan een ras dat ze niet konden vinden omdat ze *verloren waren*? Ze waren niet zo verloren dat ze niet gevonden konden worden, toch? [Verloren, heeft in deze omschrijving te maken met, opzij gezet worden voor straf].

Om de gelijkenissen van Jezus te lezen in het licht dat deze *verloren schapen* het Huis van Israël zijn, is verhelderend! De verloren schapen zijn nooit 'niet-Israëlieten'! Als we komen bij het bijeenbrengen van die "vreemdelingen" die verstrooid zijn, hoe zou het dan ooit een hervergadering kunnen zijn van een ander ras dan alleen dat exclusieve ras van Israël, dat in de eerste plaats verstrooid was?

Als we nogmaals kijken naar 1 Petrus 2:9, zien we deze bijzondere vreemdelingen [van 1 Petrus 1: 1] waren:

[a] Uitverkoren ... [Jesaja 41:8 ... *Jakob, die ik heb gekozen*]

[b] Een koninklijk priesterschap ... [Jesaja 61:1, Hosea 4:6 enz.]

[c] Een heilige volk ... [Deut 14:2]

Merk op dat "volk" in deze beschrijving enkelvoud is. Sommigen willen misschien nog steeds ontkennen dat deze "heilige" (afgezonderde) mensen nog steeds bestaan als verschillend zijnde van alle andere volken. Maar Petrus wist dat ze nog steeds bestonden toen hij ze schreef.

[d] Een eigenaardig volk (God's eigendom)[Exodus 19:5, Deut 26:18, Psalm 135:4]

Israël en Judea werden in hun respectievelijke gevangenschap opgenomen vanwege hun voortdurende ongehoorzaamheid onder de Wet. Na de gevangenschap, trokken deze mensen weg uit Palestina omdat God hen uit dat land had verworpen. Behalve verstrooid te zijn, verloren ze ook alle kennis van hun wet, wat betekent dat ze de rituelen voor verzoening met God verloren. Ze waren verloren als leden van het eeuwige koninkrijk van God. Als volk van mensen hielden ze echter niet op om te bestaan (Jer 31:36,37). Jezus kwam voor deze mensen, door het uiterste offer te brengen, omdat ze de Levitische wet niet langer nodig hadden als middel tot verzoening met God. Ze konden "direct gaan" naar God door te bidden in Jezus' naam, omdat Hij nu de Middelaar is voor elke Israëliet. Het was nog steeds beperkt tot Israëlieten omdat:

[a] Alleen zij hadden het Wetsverbond overtreden.

[b] Alleen zij hadden de inwonende geest die van de eeuwige dood gered moest worden.

De fysieke plaats van de verspreide stammen was goed bekend tot de tijd van de vernietiging van de tempel in 70 n.Chr. Daarna, zonder tempel in Jeruzalem als een doel voor plechtigheid voor degenen die de reis wilden maken, werd de verblijfplaats van deze mensen in de loop van de tijd vergeten, niettemin zegt het bestaan van de zon, de maan en de sterren, dat deze natie van mensen nog steeds bestaat. De woorden van Jeremia's profetie zijn heel duidelijk en kunnen onmogelijk van toepassing zijn op een "kerk" in het populaire begrip.

Als een aparte kwestie van profetie, zou de natie Israël altijd een koningshuis over hen hebben, vanaf de plaats van de officiële troon. Dit wordt soms verward met 1 Petrus 2:13, dat verwijst naar de mensen die het gezag van de koning respecteren. Dit is een andere zaak - de leerstelling door het hele Nieuwe Testament, zelfs voor de Judeeërs, is om de burgerlijke autoriteiten van die tijd te gehoorzamen (Rom. 13:7.) [Romeinen 13 gaat over goddelijke autoriteiten], En niet om sociale onrust aan te wakkeren. Dit leidt ons ertoe om op te komen voor wat juist is wanneer formele kansen en mechanismen beschikbaar zijn, maar niet om sociale onrust te zaaien door buiten het formele systeem te treden.

Wanneer we naar het boek Hebreeën gaan en deze *gasten en vreemden beschouwen*, de *vaders* en de "aardsvaders" zijn vooraanstaand aanwezig. God die door de Profeten tot deze Vaders sprak, *heeft in deze laatste dagen met ons gesproken door Zijn Zoon*. We kunnen doen alsof we allemaal willen dat de kinderen nu geestelijke kinderen zijn, maar de Bijbel staat er nog steeds op dat het Nieuwe Verbond alleen is gemaakt met het huis van Israël en het huis van Juda [Heb 8:8]. Hoe zouden deze Huizen worden vergeestelijkt? De geciteerde profetieën zijn aan Israël! Israël is vandaag de dag nog steeds net zo exclusief!

HOOFDSTUK 11: ZADEN, NATUURLIJK EN GEESTELIJK

Voor veel mensen is het onderwerp van Abraham's zaad enigszins een raadsel. In het hoofdstuk, *Galaten en Israël Exclusief*, hebben we deze belangrijke kwestie onderzocht om te zien of het zaad van Abraham nu het zaad van Jezus is, zoals algemeen wordt geleerd. Er werden enkele redenen gegeven waarom dit niet het geval kon zijn. Het doel van dit hoofdstuk is om verder te denken over:

1. Wat is *het zaad van Abraham* - is het alleen geslachtelijk bepaald?
2. Wat is "nageslacht" - wat is de betekenis van de uitdrukking *nageslacht van David*?
3. Wat is het verschil tussen "zaad", "nakomelingen", "kinderen", "fruit", enz.?
4. Waarom is het nodig om een onderscheid te maken tussen deze verschillende dingen?

DE VERSCHILLENDE WOORDEN VOOR ZAAD

In de meest voorkomende vertalingen zijn de Hebreeuwse en Griekse woorden die betrekking hebben op dit onderwerp vaak slecht vertaald, en zijn de verschillende vertalingen tegenstrijdig. Laten we om te beginnen eens kijken naar alle woorden in Strong's concordantie en Thayer's Lexicon voor "zaad", "nageslacht", "fruit", "generatie", enz.

OUDE TESTAMENT:

Strong H2233 *zera of zerah* Zaad: fig. fruit, plant, zaaitijd, nageslacht - vleselijk, kind, vruchtbaar, zaaitijd, zaaitijd.

Strong H6631 *tse'etsa* Nakomelingen, uitgave, dat wil zeggen, voortbrengen, kinderen, - dat wat tevoorschijn komt [eruit].

NIEUWE TESTAMENT:

Strong G1074 *genea* Van een veronderstelde afleiding van 1085. Een generatie, door een leeftijd [de periode of de personen] te verstaan geven: leeftijdsgeneratie, natie, tijd. vaderschap, geboorte, dat wat verwekt is, mannen van hetzelfde geslacht, een gezin. De verschillende rangen van natuurlijke afkomst, de opeenvolgende leden van een genealogie. Metaf, een mensenras dat erg op elkaar lijkt in gaven, bezigheden, karakter - in het bijzonder - in

slechte zin, een verdorven ras. De hele menigte mannen die tegelijkertijd leeft. Een leeftijd (dat wil zeggen, de tijd die gewoonlijk door elke opeenvolgende generatie wordt ingenomen), een tijdvak van 30-33 jaar.

Strong G1078 *Genesis* Uit hetzelfde als G1074, geboorte, generatie, natuur [-ral]. Bron, oorsprong - een boek van iemands afstamming, dat wil zeggen, waarin zijn afkomst of nageslacht wordt opgesomd. Gebruikt vanaf geboorte. Van dat wat volgt op oorsprong, namelijk. - het wiel van het leven (Jakobus 3:6), het wiel van menselijke oorsprong dat zodra de mens geboren wordt begint te draaien, dat wil zeggen, zijn levensloop/natuur.

Strong G1081 *gennema* Van 1080: nakomelingen, door analogie, produceren [let. of fig.] fruit, generatie. Dat wat is geboren of verwekt - het nageslacht of nageslacht van mensen of dieren; de vruchten van de aarde, de opbrengst van de landbouw.

Strong G1085 *genos* Van G1096; verwant [abstr. of con., let. of fig., indiv. of coll.]: geboren, land [man], diversiteit, generatie, verwante, natie, nakomelingen, stam. Ras - nakomelingen, familie, stam, ras; natie dat wil zeggen, nationaliteit of afstamming van een bepaald volk. Het geheel van veel individuen van dezelfde aard of soort.

Strong G4687 *speiro* zaaien, strooien, zaad.

Strong G4690 *sperma* Zaad, dat waaruit een plant ontkiemt, het zaad, dat wil zeggen het graan of de pit die in zichzelf de kiem van de toekomstige planten bevat. Beeldspraak, een zaadje dat is, residu of een paar overlevenden gereserveerd als de kiem van een nieuw ras (net zoals zaad wordt bewaard van de oogst om te zaaien). Het sperma viriel; het product van dit sperma, zaad, kinderen, nakomelingen, nageslacht; familie, ras. Al wat levenskracht of levengevende kracht bezit; van goddelijke energie van de Heilige Geest die werkzaam is in de ziel waardoor we opnieuw worden opgewekt.

Strong G4703 *sporas* Van G4687; een zaaien: een verstrooiing [van zaad], dat wil zeggen, [concr.] zaad [zoals gezaaid].

Het is duidelijk dat er een aantal woorden in de oorspronkelijke talen zijn die juist moeten worden verdeeld.

ZAAD IN HET OUDE TESTAMENT

Het woord *zera* wordt gebruikt voor het genetisch zaad van zowel mensen als planten. In Genesis 1 produceren deze zaden altijd naar hun eigen *miyn* (soort). In Genesis 1:11 in de uitdrukking *wiens zaad in zichzelf is*, zien we een principe. Er is een later principe vastgesteld dat gemengde zaden niet samen gezaaid mogen worden. Sentimentele christenen zouden graag willen denken dat alle zaden van mensen hetzelfde zijn voor zover het God betreft, maar de scheiding wordt al heel vroeg in de Bijbel pagina's getoond. Het is God die de zaden van de mensheid scheidt. Het is voor ons om God te geloven.

In het eerste deel van het Oude Testament hebben we een verhaal over het ene speciale zaad van Israël dat door God geboden werd om bepaalde andere zaden [rassen] volkomen te vernietigen. Dit toont aan dat er een verschil was tussen de twee groepen. Volgens de algemene leer is het niet de bedoeling dat deze scheiding doorgaat in het Nieuwe Testament, dus we zullen een kijkje nemen en zien of dit het geval is. Binnen de Wet, de Psalmen en de Profeten is er geen voorbeeld van profetie dat een verandering door God in deze positie voorspelt; daarom moet elke verandering in het onderwijs in twijfel worden getrokken vanaf de volledige grondslag van de wet en de profeten.

DE TWEE ZADEN IN GENESIS 3:15

Gen 3:15 *En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht (zera) en haar Nageslacht Dat zal u de kop vermorzelen, gij zult Het de hiel vermorzelen.*

Beide zaden zijn hetzelfde woord *zera* dus we moeten de genetische samenhang accepteren. Merk op dat er op het moment van spreken geen vijandschap is tussen de zaden, omdat de te beïnvloeden zaden op dat moment niet bestonden. Ons is geleerd dat God niet zo is; dat Hij geen vijandschap plaatst tussen verschillende zaden, maar in feite, God is nog steeds soeverein. Als God zaden wil scheiden, is dat Zijn zaak. Als God vijandschap tussen zaden wil zetten, is dat ook Zijn zaak. Toch is de veronderstelling van de Wereldkerk dat God alle rassen en zaden van mensen tot één heeft gemaakt en dat ze met elkaar moeten worden gemengd. Om de uitdrukking *dat zij moge één zijn* van Johannes 17:21 als rechtvaardiging te kunnen gebruiken, is om de uitdrukking uit de samenhang te halen van *degenen die je mij hebt gegeven* van vers 9. God heeft zo'n uitbreiding niet gemaakt - dus wat zegt dit over de Wereldkerk?

In de text uit Genesis hierboven wordt vermeld dat er twee zaden zijn. Het *zaad van de vrouw* en het *zaad van de slang* moeten worden geïdentificeerd voordat we enig begrip van de problemen kunnen hebben. Het *zaad van de vrouw* verwijst naar de Adamitische lijn en de rest van de Bijbel behandelt alleen de geschiedenis van de Adamitische lijn en de verfijning ervan tot alleen het zaad van Jakob. Ergens moeten we tot een conclusie komen of het verschil tussen het *zaad van de vrouw* en het *zaad van de slang* een kwestie is van:

[a] Geloof

[b] Een genetisch verschil

[c] Een combinatie van deze twee

Wat is er in Eden gebeurd? De Slang misleidde Eva door Gods woorden duidelijk te misbruiken en verkeerd toe te passen. Eva was nalatig door Gods woorden niet precies te citeren - ze veranderde Gods woorden en werd daarom in de val gelokt. Adam, aan de andere kant, was gewoon ongehoorzaam. Hij zag Eva eten en ging zonder chique discussie door en gehoorzaamde Gods gebod niet. Het vermogen of de mogelijkheid om God te negeren kwam nu tot uiting in de fysieke samenstelling van Adams geslachtslijn. Het bijbelverslag van wat er met deze mensen is gebeurd, tot aan Noach toe, laat ons zien hoe ze over het algemeen de wegen van de natuurlijke mens volgden (die van Genesis 1).

In Abram en Sarai bracht God een grote verandering teweeg in de Adamitische lijn. De geest die in Adam was ingeblazen, verdween tot zo'n laag niveau, dat er iets moest veranderen als deze menselijke lijn van geestdragende mensen in de toekomst zou doorgaan. Toen Izak werd verwekt, veranderde God de naam van Abram in Abraham en de naam van Sarai in Sara. Dit herdacht de vastlegging van de geest in Abraham en Sara, zodat hun nageslacht dezelfde hoeveelheid geest ontving als Izak.

Ezau ontving ook dezelfde hoeveelheid spirit/geest als Izak en Jakob. Maar terwijl Izak en Jakob ervoor kozen om God te geloven, verwierp Ezau God door zijn eerstgeboorterecht te verwerpen. Hij maakte de zaak nog erger door vrouwen te trouwen die God had verworpen en verklaard dat ze niet geschikt waren om met Israël te trouwen. Dit was niet louter een verbod, maar vastgelegd in de wet - tot grote verbazing van de moderne christenen. Handelen in strijd met deze wet is het moedwillig achtervolgen van degenen die leven als de natuurlijke mens van Genesis 1. Het was zichzelf overgeven aan tegenstrijdige wegen, dat hem en zijn nageslacht tot het zaad van vijanden maakte. De hele lijn van Ezau gewijd aan de vernietiging van Israël. Dit is de vijandschap die door God werd voorspeld in Gen 3:15. Daarom is Ezau's lijn het zaad van de slang door daden van ongeloof en het is een genetische lijn omdat het van toepassing is op allen die afstammen van die lijn.

ABRAHAM'S ZAAD IS GENETISCH

Laten we de beloften die aan Abraham zijn gedaan nader bekijken. Deze beloften worden ook gedaan aan Abrahams *zera* via Izak. Hier wordt voorgesteld dat de lezers de moeite nemen om de concordantie van Strong op te pikken, pagina 896-7, en door de veelheid van de verwijzingen te kijken die *zera* aantonen [Strong's ref. 2233]. Elke verwijzing in het Oude Testament naar het zaad van de mens, zoals een lijn/nageslacht, verwijst naar genetische zaden. Er zijn geen uitzonderingen! Daarom kan het in deze context niet verwijzen naar enig geestelijk zaad.

Lev 15:17 Verder moet elk kledingstuk en elk leren voorwerp waarop het zaad van de bijligging terechtgekomen is, met water gewassen worden; en het is onrein tot de avond.

Hoe zou iemand nu geestelijk zaad op zijn huid en kleding krijgen? Dit zaad is *zera*! "Copulatie" is gewoon bijligging. Dus, kan *zera* hier worden vergeestelijkt om een geestelijk zaad te zijn? Onthoud dat *zera* ook voor dieren wordt gebruikt. Abrahams zaad is altijd een geslachts zaad. Ga alsjeblieft niet verder met lezen voordat je jezelf ervan hebt overtuigd dat dit zo is. Het is beter om de concordantie verwijzingen van Young of Strong door te nemen dan verzen voor u aan te tonen! Dan kunt u het totale, besproken onderwerp zien.

Als God ervoor kiest om beloften te doen aan degenen van een bepaald zaad of ras, is dat Zijn voorrecht. Dat God dit doet, blijkt van het begin tot het einde van de Bijbel zo te zijn. Durven we de bedoelingen van God nog langer in twijfel te trekken? *Want de Heer der Heerscharen heeft het voornemen, wie het zal het vernietigen?* [Jes 14:27]. Als het gaat om het ras van Israël, zegt God, *Dat het doel van God, volgens de uitverkiezing, zou kunnen bestaan, niet van werken maar van Hem die roept* [Romeinen 9:11].

ZADEN EN NAGESLACHT

Vooraf in de profetische Geschriften zijn de woorden die hierboven als "zaad" en "nageslacht" worden weergegeven, vaak met elkaar verbonden. Als Hij bijvoorbeeld over Israël spreekt, zegt God:

Jesaja 61:9 Hun nageslacht zal onder de heidenvolken bekend worden, en hun nakomelingen te midden van de volken. Allen die hen zien, zullen erkennen dat zij een nageslacht zijn dat de HEERE heeft gezegend.

Over dit zaad, welke de Heer heeft gezegend, wordt gezegd dat het het planten van de Heer is [v3]. In dit gedeelte van de Schrift moeten vreemden [*zar*] en buitenaardse wezens [*nekar*] dienen als dienaren, wijngaardeniers en ploegers voor Gods zaad. De relatie is die van dienstknecht tot degenen met de klederen van redding.

Jesaja 44:3 Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge. Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen.

In vers één van dit hoofdstuk worden mijn mensen, mijn uitverkorenen uitgedrukt als zijnde Israël en/of Jakob. Hun Koning wordt in vers zes beschreven als *de koning van Israël*. Deze profetie kan niet tot alle rassen worden uitgebreid. Er zijn geen Schriftgedeelten zoals deze dan alleen voor Israël. De nakomelingen van Israël zijn verschillend en gescheiden van diegene van alle andere rassen of mensen.

Jesaja 65:23 want zij zijn het nageslacht van de gezegenden door de HEERE, en hun nakomelingen met hen.

Dit hoofdstuk gaat over een "uitverkorene" [v22] en een enkelvoudig "volk" [v1]. Hun situatie is Jeruzalem dat is gereserveerd voor een "zaad". De tijd is de tijd van de *nieuwe hemel en een nieuwe aarde* [v17]. Iedereen zal tevergeefs uitkijken naar een profetische stroom die al het zaad van mensen verzamelt naar het Jeruzalem dat nu is of naar het nieuwe Jeruzalem.

Gen 17:7 Ik zal Mijn verbond maken tussen Mij, u en uw nageslacht [zera] na u, al hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om voor u tot een God te zijn, en voor uw nageslacht [zera] na u.

Door het hele Oude Testament heen is het zaad van Abraham door het zaad van copulatie, door de zoon van belofte, Izak. De geboorte van Izak was een fysieke gebeurtenis, en geen door de kerk bedachte, mystieke, geestelijke ervaring. De geboorte van Izak was bovennatuurlijk, maar God had Abraham verteld dat Sara hem het kind zou baren - voor jou [v21]. Het verbond werd met hem en zijn zera gesloten. Israël kwam uit de lendenen van Abraham [Heb 7:5].

Wij kunnen proberen wat we willen, maar we kunnen de belofte niet uitbreiden tot enig ander zaad, of zelfs maar één ander zaad, van Abraham. We kunnen niet eerlijk zeggen dat de hele mensheid door de lendenen van Abraham kwam! Als iemand wil zeggen dat Gods volk nu een geestelijk zaad is van elk ras, waar zouden *Abrahams lendenen* daar dan iets mee te maken hebben?

ZAAD IN HET NIEUWE TESTAMENT

In het Nieuwe Testament vinden we hetzelfde beeld als in het Oude Testament.

Lukas 1:54,55 Hij heeft het opgenomen voor Israël, Zijn knecht, door aan Zijn barmhartigheid te denken, zoals Hij gesproken heeft; tot onze vaders, tot Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid.

Door wat ze onderwijzen, zouden sommigen willen voorstellen, dat het onderwerp niet over Israël en het zaad van Abraham gaat. Ze leren dat het hele Nieuwe Testament nu over "De Kerk" gaat. Dit is niet waar, want wat ze bedoelen met "De Kerk" is wat de Griekse tekst zegt! De verzen hierboven zeggen niets over een vele-rassen kerk. De mensen die het onderwerp zijn van de text, zijn Israël als het zaad zera van Abraham [Opmerking: de onze Vaders].

Lukas 1:68 Geprezen zij de Heere, de God van Israël, want Hij heeft naar Zijn volk omgezien en er verlossing voor tot stand gebracht.

Er wordt niet gesproken over andere volkeren. Er is nooit over andere volkeren gesproken!

Lukas 1:73 de eed die Hij aan Abraham, onze vader, gezworen heeft om ons te geven,..... om zijn volk kennis der zaligheid tre geven...

"Onze vaders" is een andere manier om uit te drukken door de afstamming van "Zijn volk". Nu zijn we terug bij het verbond in Genesis 17:7. Dit is een geslacht van Abrahams fysieke zaad waaraan vervulling wordt geschonken. De belofte werd gedaan aan Abraham's zera [in het Hebreeuws] en wordt vervuld in Abraham's sperma [in het Grieks].

"SPERMA" (AV: zaad)

Dit woord wordt 37 keer in het Nieuwe Testament gebruikt in de zin van het gezin - verwijzend naar dingen die in geslachts zin gelijksoortig zijn. Het woord dat in Lukas 1:44-55 wordt gebruikt, bespreekt het zaad van Abraham (*sperma*). Laten we dus eens kijken naar wat meer verzen er zijn waarin het woord *sperma* voorkomt, zodat we zekerheid kunnen hebben over deze kwestie.

Markus 12:22 En alle zeven namen haar tot vrouw en lieten geen nageslacht na;

Lukas 20:28 . . . en nageslacht voor zijn broer verwekken.

"Sperma" klinkt toch niet als een geestelijk zaadje? Het is fysiek! En het is fysiek zaad in de volgende verzen:

Handelingen 3:25,26 U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot, toen Hij tegen Abraham zei: En in uw Nageslacht[sperma] zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden. God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden.

Handelingen 7:5 Maar Hij gaf hem daarin geen erfdeel, zelfs geen voetstap; en Hij beloofde hem, toen hij nog geen kind had, dat Hij dat land aan hem en na hem aan zijn nageslacht [sperma] in bezit geven zou.

Rom 4:13 Want niet door de wet is de belofte aan Abraham of zijn nageslacht [sperma] gedaan dat hij een erfgenaam van de wereld zou zijn, maar door de gerechtigheid van het geloof.

Rom 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht [sperma]; niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen [gescheiden eenheid (Israëlieten) zoals beschreven in Rom 1:7].

Het voornaamwoord ons is, de kinderen van Abraham, met wie het oorspronkelijke verbond werd gesloten. De belofte wordt in geen enkele vorm gedaan aan een ander, maar alleen aan al het zaad, namelijk aan degenen van wie Abraham de vader is. Dit kan niet duidelijker zijn.

Rom 4:18 En hij heeft tegen alles in gehoopt - Letterlijk: op hoop tegen hoop. en geloofd dat hij een vader van vele volken zou worden, overeenkomstig wat gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn.

De samenhang hier is het oorspronkelijke verbond met Abraham en zijn zaad.

Rom 9:8 Dat is: niet de kinderen van het vlees zijn kinderen van God, maar de kinderen van de belofte worden als nageslacht gerekend.

Niet alle nakomelingen van Abraham worden tot het zaad gerekend, maar alleen die door de zoon van belofte, Izak en Jakob - *Ik ben de God van Abraham, Izak en Jakob*. Omdat het zaad sperma is, kan het geen geestelijk zaad, zijn gemaakt van bekeerde mensen van alle andere rassen, zoals algemeen wordt onderwezen!

Rom 11:1 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers ook een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam van Benjamin.

Israël en het zaad van Abraham zijn in het Nieuwe Testament altijd met elkaar verbonden, niet als een geestelijk zaad, maar als een fysiek zaad.

2 Kor 11:22 Zijn zij Hebreëen? Ik ook. Zijn zij Israëlieten? Ik ook. Zijn zij nageslacht van Abraham? Ik ook.

Alleen al in deze verze is er een verband tussen drie factoren [Hebreëen, Israëlieten en het zaad van Abraham] die onmogelijk uit elkaar valt. Israël kan nooit iets anders zijn dan de sperma van Abraham. Het kan geen geestelijk zaad zijn, zoals algemeen wordt geleerd.

Heb 11:11 Door het geloof heeft ook Sara zelf kracht ontvangen om zwanger [sperma, dat is, zera van Abraham] te worden

Voordat we verder gaan met sperma, kan worden opgemerkt dat de sperma verzen in Galaten zijn weggelaten. Dit komt omdat ze zijn behandeld in de hoofdstukken *Galaten en Israël Exclusief*. Ze vertellen hetzelfde verhaal.

DE TWEE GEZAAIDEN OP ZIJN VELD

Alleen Mattheüs vermeldt en legt uit over het onkruid als gezaaid in *Zijn veld* samen met de tarwe. Markus en Lukas noemen noch het veld, noch de tarwe. Het goede zaad sperma in Mattheüs wordt omschreven als *de kinderen van het Koninkrijk* [Matt 13:38]. Op dit veld worden twee soorten planten gezaaid: de kinderen van het Koninkrijk en de kinderen van de goddeloze. Het zaaien bevindt zich beide in de eindfase. Beiden groeien samen tot de oogst; er wordt niet gesuggereerd dat de een in de ander kan veranderen.

"SPOROS" (AV: zaad)

Dit woord komt maar vijf keer voor in het Nieuwe Testament. De *sporos* verzen hebben betrekking op het Woord van God als zaad, of op het zaaien van zaad waarbij *fysiek nageslacht* alleen niet aan de orde is. Lukas 8:11 zegt dat het zaad [*sporos*] het Woord van God is.

DE WOORDEN "GEESTELIJK" EN "NATUURLIJK"

Het algemeen gepresenteerde idee is dat het zaad van Abraham, of de kinderen van Abraham, eerder een geestelijk dan een geslachts zaad is. Dit is een fysieke onmogelijkheid! We horen de gebruikte uitdrukking *Eerst het natuurlijke, dan het geestelijke* om te proberen te zeggen dat Israël nationaal het *natuurlijke* was en dat de Kerk het *geestelijke* is, dat later kwam. Wat de Bijbel zegt dat de woorden betekenen, kan verschillen van wat we bedoelen. Dus laten we kijken naar *natuurlijk* en *geestelijk* zoals ze verbinding maken met ons huidige onderwerp.

NATUURLIJK

Het woord heeft natuurlijk een verband met "natuur", wat meestal een vertaling is van *phusis*. Dit woord wordt ook als natuurlijk vertaald.

Strong G5449 Groei [door ontkieming of uitbreiding, dat wil zeggen [door implic.] Natuurlijke productie [directe afstamming]; door extens.
Een geslacht of soort, fig. inheemse aanleg, samenstelling of gebruik ... [mens] soort.

Thayer
abnormaal, verdorven is. De aard van de dingen, de kracht, wetten, de orde van de natuur, in tegenstelling tot wat monsterlijk,
De werking van de natuur. De som van aangeboren eigenschappen en krachten waardoor de ene verschilt van de andere.

Wanneer we echter bij de verzen komen waar het "natuurlijke" lichaam en het "geestelijke" lichaam worden vergeleken, vinden we het woord *psuchikos* [Strong G5591].

Thayer
hebben met beesten. Dit heeft de aard en kenmerken van de adem. Het principe van dierlijk leven; die mensen gemeen
De sensuele natuur met zijn onderwerping aan eetlust en hartstocht.

Vandaar:

1 Kor 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt.

1 Kor 15:46 Het geestelijke is echter niet eerst, maar het natuurlijke en daarna komt het geestelijke.

De samenhang van deze verzen heeft betrekking op de herrijzenis. Dit is wanneer de verandering van het natuurlijke lichaam naar het geestelijke lichaam plaatsvindt.

GEESTELIJK

Het woord "geestelijk" is *pneumatikos* [Strong 4152].

Thayer Betreft de menselijke geest, of rationele ziel, en het deel van de mens dat verwant is aan God, en dient als zijn instrument of orgaan. Behorend tot een geest, of hoger zijn dan de mens, maar inferieur aan God. Behorend tot de goddelijke geest. Geproduceerd door de kracht van God alleen, zonder natuurlijke instrumentaliteit of ouder.

Het wordt in deze huidige tijd voor veel andere dingen gebruikt dan voor het lichaam.

Rom 1:11 ... geestelijke gave ... ook 1 Kor 12:1 en 14:1.

Rom 15:27 geestelijke dingen

1 Kor 3:1 Wat betreft geestelijke

1 Kor 10:3 En aten allemaal hetzelfde geestelijke vlees

1 Kor. 2:13 Geestelijke dingen met geestelijke zaken vergelijken

1 Kor 2:14 Geestelijk onderscheiden

<i>Gal 6:1</i>	<i>Gij die geestelijk bent</i>
<i>Ef 1:3</i>	<i>Geestelijke zegeningen</i>
<i>Ef 5:19</i>	<i>Geestelijke liederen</i>
<i>Ef 6:12</i>	<i>Geestelijke goddeloosheid</i>
<i>Kol 1:9</i>	<i>Geestelijk begrip</i>
<i>1 Peter 2:5</i>	<i>Geestelijk huis ... geestelijke offers</i>

Openbaring 11:8 Geestelijk Sodom en Egypte genoemd

Maar de huidige lichamen die we hebben, worden in dit huidige tijdperk nooit *geestelijk* genoemd. Deze lichamen kunnen *gezalfd, gevuld* enz. zijn, maar ze worden *geen geestelijke lichamen* totdat ze in hun geestelijke vorm uit de dood worden opgewekt.

1 Kor 15:36 Dwaas, wat u zaait, wordt niet levend, als het niet gestorven is.

Het zaad van Abraham is dus nog steeds een *natuurlijk* lichaam. De algemene leerstelling vandaag is dat het *zaad van Abraham* nu een geestelijk zaad is dat bestaat uit *wedergeboren* gelovigen van elk ras. Deze *wedergeboren* uitdrukking is net zo onjuist als toen Nicodemus het dacht! Jezus zei nooit *wedergeboren*; Hij zei *verwekt van boven*.

De woorden "geestelijk", "gezalfd" en "heilig" betekenen niet hetzelfde.

ISRAËL - HET HEILIGE ZAAD

Ezra 9:2 Zij hebben immers uit hun dochters voor zichzelf en voor hun zonen vrouwen genomen en hebben het heilige zaad [zera] vermengd met de volken van de landen rondom

Hier vinden we dat het betreffende zaad *zera* is en dat het "heilig" is (apart gezet; Hebreeuws *qodesh*). Dit is een andere tekst die duidelijk laat zien dat niet alle zaden hetzelfde zijn. Het laat ook zien dat de zaden van de mensheid niet met elkaar vermengd mogen worden! Dat onze vele-culturen ['christenen' of anderszins] het er niet mee eens zijn, verklaart alleen maar hun onwetendheid.

Jesaja 6:13 . . . zal hun stronk een heilig zaad [zera] zijn.

In de samenhang, betreft dit vers alleen het overblijfsel van Israël, maar het laat nog steeds zien dat Gods volk een heilig zaad [zera] is, en dus anders is dan andere zaden.

ISRAËL - EEN HEILIG VOLK

Er zijn veel teksten die Gods uitverkoren volk voorstellen als een *Heilig Volk*. Het woord voor "mensen" is heel anders dan "zaad", maar deze teksten geven al snel hetzelfde beeld.

Deut 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

Dit vers toont de scheiding van *speciale mensen* [aangesproken Israël] van alle anderen. Deut 14:2 en Deut 26:19 zijn vergelijkbare verzen.

"Heilig" is *qadosh* [H6918] gebruikt voor mensen [en God, Gods naam en heilige plaatsen], in plaats van voorwerpen.

"Mensen" [H5971] is *am*: of *een volk als een samengekomen gemeente, een stam, om te associëren*. Dit wordt gebruikt om een volk af te bakenen als zijnde afgescheiden van andere mensen. Het wordt gebruikt voor Israël, en ook voor andere rassen om raciale scheiding aan te tonen.

Jesaja 62:12 Zij zullen hen noemen: het heilige volk,

Dan 12:7 . . . wanneer Hij er een einde aan gemaakt zal hebben om de macht van het heilige volk stuk te slaan, . . .

ISRAËL - EEN GESCEIDEN VOLK

Dan komen we bij een volk dat *gescheiden* is van andere rassen. Dat dit doorgaat in het Nieuwe Testament vindt misschien niet de gunst van veel leraars, maar het is moeilijk te vermijden. De leer van afscheiding, zoals onderwezen, moet in dit aspect misschien opnieuw worden overwogen!

Exodus 33:16 *Want hoe moet het anders bekend worden dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daardoor dat U met ons meegaat? Daardoor zullen wij, ik en Uw volk, afgezonderd zijn van alle volken die er op de aardbodem zijn.*

Lev 20:24 . . . Ik ben de HEERE, uw God, Die u van de volken afgezonderd heeft.

Neh 9:2 *En het nageslacht van Israël zonderde zich af van alle vreemdelingen* [de Hebreeuwse tekst verklaart zonen van - nekar - buitenlanders - dat duidelijk beschrijft dat deze kinderen half-bloeds zijn].

Het woord *badal* voor scheiding wordt weergegeven door Strong H914 om een totale scheiding en een selectie aan te duiden.

ISRAËL - EEN EIGENAARDIG VOLK

Dit gaat ook door in het Nieuwe Testament, of je het nu leuk vindt of niet! Het woord in het Oude Testament is *segullah* dat betekent *een omheining of een bijzondere schat*. In het Nieuwe Testament is het zelfstandig naamwoord *peripoiesis* en het bijvoeglijk naamwoord is *periousios*, dat toont aan dat er een volk is dat een aanwinst of gekocht bezit is.

Thayer Dat wat van iemand is, behoort tot zijn eigen bezit. Een volk dat door God is uitgekozen uit de andere naties voor Zijn eigen bezit.

Vandaar:

Ex 19:5 . . . dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn,

Deut 14:2 *Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE heeft u uit alle volken die op de aardbodem zijn, uitgekozen om voor Hem een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.*

Deut 26:18,19 *En de HEERE heeft u heden doen verklaren dat u voor Hem een volk zult zijn dat Zijn persoonlijk eigendom; is, zoals Hij tot u gesproken heeft, . . . en dat u een heilig volk zult zijn voor de HEERE, uw God,*

Ps 135:4 *Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.*

Titus 2:14 . . . en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, . . .

1 Petrus *Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een [enkelvoud] heilig [apart] volk, een apart volk;*

Er wordt over het ras van Israël gesproken als een collectieve schat en een uniek volk. Een schat is een bewaarplaats of *een ding dat is opgeborgen*. Het wordt ook vertaald als *speciaal, juist en juwelen*. In het Nieuwe Testament wordt *eigenaardige schat* afwisselend vertaald als *verkrijgen* van verlossing [1 Thess 5:9], *verkrijgen van de heerlijkheid* [2 Thess 2:14 en *gekocht bezit* [Ef 1:14], of zoals uitgedrukt in Hebreeën als *de besparing*.

Heb 10:39 *Wij zijn echter geen mensen die zich onttrekken en daardoor naar het verderf gaan, maar mensen die geloven, tot behoud van hun ziel.*

In dit boek Hebreeën houden sommigen misschien niet van de voornaamwoorden, maar *wij* en *hen* beide verwijzen alleen naar Israëlieten. De eerste *hen* verwijst naar degenen die God verwerpen en weigeren te geloven en die niet *volgden naar heiligheid* [of apart-gezet], waardoor de genade van God tekortschiet [Heb 12:15,16]. De meesten zouden niet willen denken dat er een

geboorterecht [een recht vanaf de geboorte] raciaal is dat verkocht zou kunnen worden, maar dat is er wel. Weet je nog hoe Ezau zijn eerstgeboorterecht verkocht en hoe hij het niet terug kon krijgen? Maar laten we nu terugkeren naar het "zaad". Ezau *volgde niet naar heiligheid* omdat hij rassen-apartheid doorbrak.

ISRAËL - HET GEZALFDE ZAAD

Dit kan *sommige mensen wel aan de gang krijgen!* Voor degenen die zijn opgevoed met de gedachte dat alle zaden hetzelfde zijn, is dit misschien gewoon te veel; dit is misschien de laatste druppel. Laat het zo zijn! Dat er *een gezalfd zaad* is evenals *een heilig zaad, een heilig volk, een afgescheiden volk en een eigenaardig volk*, geeft veel bevestiging. Het past allemaal perfect samen, nietwaar? Toont het niet verschillende aspecten van Gods uitverkoren Israël-ras? Onze soevereine God geeft ons genoeg bijzonderheden zodat we Hem niet langer kunnen negeren! Hem niet geloven is *om tegen de domme te trappen*. Het zaad van Abraham met wie de verbonden werden gesloten, bestaat nog steeds. Het geestelijke 'lichaam' komt na de herrijzenis, dus het zaad van Abraham heeft nu nog geen geestelijk lichaam. We wachten nog op de verlossing van het lichaam, of het nu individueel of collectief is.

Rom 8:23 *En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen [zonen], namelijk de verlossing van ons lichaam.*

We hebben al gekeken naar "adoptie" als onderwerp. We zijn op zoek naar de plaatsing van de Zonen van God. Maar hoe zit het met dit bijzondere gezalfde zaad? Is er zoiets in beide Testamenten?

Gezalfd in het Hebreeuws is *mashiach*. [Dit wordt vertaald als Messias in Daniël!]

Te Zalven in het Hebreeuws is *mashach*.

Een Zalving is in het Hebreeuws *mishchah*.

Ze zijn algemeen van toepassing op personen, mensen en dingen. Er zijn ook andere woorden in het Hebreeuws die zo zijn vertaald, zoals *suk* en *badal*.

Hab 3:13 *U bent uitgetrokken tot heil van Uw volk, tot heil van Uw Gezalfde.*

Dit plaatst *uw gezalfde* en *uw volk* als één en dezelfde. Dit zegt dat ze gezalfd waren voordat ze werden gered - gezalfd door de aanwezigheid van de inwonende geest.

Sprekend over het zaad van Abraham, [Zijn dienstknecht] en de kinderen van Jakob [Zijn uitverkorenen] en het verbond dat God sloot met Israël, lezen we:

Ps 105:15 *Raak Mijn gezalfden niet aan, doe Mijn profeten geen kwaad.*

Openbaring 11:15.16 *De koninkrijken (enkelvoud in het Grieks) van de wereld (kosmos) zijn van onze Heere en van Zijn Christus (gezalfd volk) geworden, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid. En de vierentwintig ouderlingen, die voor God op hun tronen zitten, wierpen zich met hun gezicht ter aarde en aanbaden God,*

Hier moeten we, zoals gewoonlijk, teruggaan en zien welke profetie dit in vervulling doet gaan. Het wordt gevonden in Daniël 7:13-18 en betreft Jezus en het Heilige volk. In Openbaring is de aanbidding gericht op de Heer. Als Jezus "Zijn gezalfde" was, dan werd Jezus genegeerd!

ISRAËL - EEN UITGEKOZEN VOLK

Er is al eerder op gewezen dat de meeste mensen wel eens hebben nagedacht over het bestaan van een uitverkoren ras van mensen. Voor christenen en anderen die in de westerse wereld zijn opgegroeid, is de gedachte aan Israël als dat uitverkoren volk. [Sommigen kiezen er misschien ten onrechte voor om Israël "De Joden" te noemen]. En als er dan één ras wordt gekozen, dan wordt natuurlijk niet elk ander ras gekozen! Christenen zijn op de een of andere manier in staat om na te denken over een *exclusief Israël* en toch iedereen tegelijkertijd te betrekken.

In het hele Oude Testament is de exclusiviteit van Israël een voortdurend thema, zoals in dit boek is aangetoond. Israël is misschien opzij gezet, vernederd, verboden door God, maar God zegt dat de beloften die aan de vaders van Israël zijn gedaan, toch zullen worden vervuld in *ons, hun kinderen*.

Jesaja 14:1 Want de HEERE zal Zich over Jakob ontfermen en Hij zal Israël nog verkiezen. Hij zal hen neerzetten op hun eigen grond. De vreemdeling [bloedverwant-bezoeker] zal zich bij hen aansluiten en zich bij het huis van Jakob voegen.

Ezechiël 20:5 . . . Op de dag dat Ik Israël verkoos, hief Ik Mijn hand op voor het nageslacht van het huis van Jakob

Hier zien we het verband tussen het "uitverkorene" en het "zaad" in kwestie. Dit hoofdstuk van Ezechiël gaat verder met het uitdrukken van Gods definitieve besluit over Israël aan het einde van dit tijdperk. Het zal niet lukken om deze vastberadenheid naar een ander dan het zaad van Jakob te bewegen. Het staat nergens in de profetie!

Als we doorgaan met het Nieuwe Testament, vinden we het woord *eklektos* dat op verschillende manieren wordt vertaald als de gekozen of de uitverkorenen. Jezus sprak over de verkorting van de dagen ter wille van de uitverkorenen en over het opstaan van valse christussen en profeten, die zouden proberen de uitverkorenen te misleiden.

Het woord *eklektos* komt 23 keer voor in het Nieuwe Testament. Het is afgeleid van het stamwoord *eklego* dat verwijst naar selectie in de primaire betekenis. Dit wordt meestal vertaald als gekozen.

Handelingen 13:17 De God van dit volk Israël heeft onze vaders uitverkoren en het volk

Lees dit vers meerdere keren. Van wie is God de God? Wie heeft hij gekozen? Dit woord voor "uitverkorenen" wordt overal in het Nieuwe Testament gebruikt op plaatsen waar het misschien niet duidelijk is dat er een rasse/nationaal wezen bij betrokken is. In de samenhang kan het woord worden verbonden met, *geroepen*, *overerving* en *voorbested*. Dit zijn allemaal woorden die nauwkeurige parallellen hebben in het Oude Testament, waar ze raciaal worden gebruikt voor de Naties van Israël. Er is geen twijfel of suggestie in geen van beide Testamenten, dat het zaad van [onze vaders] enig geestelijk zaad van alle rassen zou kunnen zijn.

Matt 24:31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.

Deze bijeenkomst kan niet anders zijn dan de bijeenkomst van degenen die het onderwerp zijn van de profetie. De uitverkorenen zijn degenen die worden opgewekt. Dit is aangetoond in het hoofdstuk getiteld *Adoptie* als het proces voor het plaatsen van zonen uit Israël.

2 Tim. 2:10 Daarom verdraag ik alles ter wille van de uitverkorenen, opdat ook zij de zaligheid in Christus Jezus zouden verkrijgen, met eeuwige heerlijkheid.

In wiens belang? Is het iets anders dan voor de uitverkorenen?

Deze nieuwtestamentische uitdrukkingen, *genaamd*, *gekozen* en *uitverkoren*, worden allemaal gebruikt in het Oude Testament, waar ze exclusief gericht zijn tot het ras en de naties van Israël. Zelfs tot en met Openbaring, zijn degenen met het Lam, de gelovigen onder de *geroepen* en *uitverkorenen*. Ze komen niet uit onder andere volken.

ISRAËL - EEN STENENMENS [OF NATIE]

In het boek Daniël vinden we profetieën over naties. In dit boek is er een "steen" uit een "berg" gehouwen die de andere koninkrijken in stukken verbrijzeld. De steen die het beeld sloeg, werd een grote berg [een symbool van een natie] en vulde de hele aarde. In het Nieuwe Testament zijn dit verwijzingen naar het Koninkrijk van God als een natie.

Mat 21:43,44 Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt. En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen.

WAT WORDT ER GEZEGD?

Over het "zaad" zeggen beide Testamenten precies hetzelfde. De zera van Abraham is op geen enkele manier veranderd. God is niet veranderd! Het zaad van Abraham is alleen geslachtelijk bepaald.

Ja, we hebben nog steeds vragen over de andere niet-Israëlietische zaden/naties/rassen, om te beantwoorden. Er is geen rechtvaardiging om erop te staan dat God iets anders moet bedoelen dan wat in het Woord wordt gepresenteerd, omdat de niet-Israëlietische naties niet lijken te worden ondergebracht. Vertalers hebben altijd geprobeerd de reikwijdte uit te breiden en zelfs de NIV-vertaling doet dit, welke de vertaling rechtvaardigt op grond van wetenschap! We kunnen alles aannemen wat we leuk vinden van de andere rassen. We kunnen net doen alsof God geen keuzes maakt tussen rassen en dat alle rassen hetzelfde moeten zijn. Dit wil zeggen dat God verkeerd was om Israël met een doel te kiezen en hen van de andere rassen te scheiden. We kunnen

proberen het zaad van Abraham zo veel mogelijk te vergeestelijken in een poging om alle andere rassen, als zijnde in dat ene specifieke zaad, te huisvesten. We kunnen ervoor kiezen om veel andere dingen te doen dan in God te geloven. Maar alleen Gods woord zal voor altijd blijven bestaan. In dit stadium zullen we dit alleen vandaag zeggen, dat begripen is onmogelijk, als we niet kunnen accepteren wat God zegt over Zijn *geroepen*, *uitverkoren*, *eigenaardige* en *gescheiden* mensen die afstammen van Abraham via Izaak en Jakob.

HOOFDSTUK 12: "WEDER GEBOREN" OF "VAN BOVEN AF GEBOREN"?

Als het ooit nodig zou zijn om vooropgezette ideeën en onderwijs opzij te zetten, dan is er een grote behoefte om dat te doen in het huidige gebruik van de uitdrukking *wedergeboren*. Er is een algemene opvatting en voorstel in de hele christelijke wereld die een absoluut valse en misleidende fout is. De basis van de uitdrukking is te vinden in Johannes.

*Johannes 3:3-5 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet **wederom geboren wordt**, kan hij het Koninkrijk van God niet zien. [Het Griekse grondwoord voor opnieuw is *anoothen* en kan ook van boven betekenen. De SV vertaalt hier met het woord *wederom*. Dat is echter te archaïsch en heden ten dage van een te hoog register. Opmerkelijk is dat de Kanttekeningen zelf het hedendaagse alternatief aanreiken: *wederom* - Of: van *boven*, of: *opnieuw*. *Wederom* is niet zozeer moeilijk, maar wel verouderd. En *opnieuw* zegt inhoudelijk precies hetzelfde. In de klassieke liturgische formulieren wordt deze tekst verschillende keren indirect geciteerd. Opmerkelijk is dat deze zinsnede wordt weergegeven met van nieuws geboren worden.] Nicodemus zei tegen Hem: Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Hij kan toch niet voor de tweede keer in de buik van zijn moeder ingaan en geboren worden? Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Tit. 3:5; Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.*

In de meeste vertalingen zijn de woorden *wedergeboren* op een traditionele manier uitgevoerd, dat zegt dat een tweede "geboorte" nodig is om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Veel bijbels zullen in hun kantlijn "van bovenaf" hebben, wat aantoont dat dit is wat het oorspronkelijke woord betekent. Als we de werkelijk gesproken woorden onderzoeken, zien we dat het Nicodemus was die de suggestie deed om een tweede keer in de baarmoeder van zijn moeder te gaan. Dit was de vertolking die Nicodemus op Jezus' woorden legde, maar Jezus zei niets over een tweede keer, zelfs als de vertalingen hem doen voorkomen alsof Hij dat wel deed. JEZUS GEBRUIKT HET WOORD "OPNIEUW" NIET! Er is helemaal geen text dat zegt dat Jezus het woord "opnieuw" gebruikte. Het woord *deuteros* dat Nicodemus sprak, komt 44 keer voor in het Nieuwe Testament, en het betekent altijd tweemaal, nogmaals, enz.

Jezus gebruikte dit woord *deuteros* niet; Jezus gebruikte het woord *anoothen*.

Strong G509 anothēn Inclusief van bovenaf, of vanaf de eerste.

Thayer anothēn Gebruikt van dingen die uit de hemel [van God] komen, of van een [hogere] plaats, of van de allereerste, of van de oorsprong.

Als u dit verschil van één woord kent, kunt u de problemen met het populaire begrip beter begrijpen en duidelijk maken. Jezus bevestigde aan Nicodemus dat Hij niet sprak over een tweede geboorte toen Hij Nicodemus vertelde dat Hij verwees naar geboren worden uit water en Geest. Jezus gebruikte de toekomstige tijd niet zoals Nicodemus dat deed. Jezus sprak over iets dat bestond op het moment van spreken. De christelijke kerk heeft de woorden van Nicodemus opgepikt in plaats van de woorden van Jezus. Jezus berispte Nicodemus omdat hij *deze dingen* [v10] niet wist. Evenzo moeten we vandaag onze leraren berispen om dezelfde reden dat ze *deze dingen niet weten*. Jezus ging verder met te zeggen dat niet iedereen is verwekt *van de Geest*, waarbij hij opmerkte dat wat *van vlees* is, van het vlees is, was op die manier verwekt worden.

NOG EEN KEER

Het woord anothēn dat Jezus gebruikt, komt 14 keer voor in het Nieuwe Testament en heeft een betekenis die niet lijkt op *deuteros* (tweede keer) of *pallin* (nogmaals), waarbij deze laatste het woord is dat meestal wordt vertaald als "opnieuw". Het bijwoord *anothen* heeft altijd betrekking op de plaats en wordt gebruikt voor vroeger of vroegere tijd, maar nooit de toekomstige tijd. Laten we, om het woord *anothen* te bespreken, voorbeelden bekijken van hoe het woord is vertaald.

Matt 27:51 en Markus 15:38

En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden.

Lukas 1:3

. . . heeft het ook mij goedge gedacht, na alles van voren af aan nauwkeurig onderzocht

Johannes 3:31 *Wie van boven komt, is boven allen;*

Johannes 19:11 *. . . . als het u niet van boven gegeven was; . . .*

Johannes 19:23 *. . . onderkleed nu was zonder naad, van bovenaf als één geheel geweven.*

Handelingen 26:5 *Zij weten van mij vanuit het verleden - van het begin-*

Jakobus 1:17 *Elke goede gave en elk volmaakt geschenk is van boven*

Jakobus 3:17 *Maar de wijsheid die van boven is,*

Geen van deze geeft in enige zin "weer" [opnieuw] aan.

GEBOREN

Het verwekken en de geboorte zijn twee totaal verschillende gebeurtenissen. Het verwekken zoals dat door mensen wordt gebruikt, is de handeling en het proces van conceptie, bijvoorbeeld, *Abraham verwekte Izak* [Matt. 1:16]. Geboorte, zoals gebruikt van de vrouw, is beweging van de ene omgeving naar de andere, bijvoorbeeld *Maria, uit wie Jezus werd geboren* [Matt 1:16]. Dit woord *gennao* varieert met de samenhang en het kan ook een afgetrokken betekenis hebben wanneer het wordt gebruikt voor een figuurlijke vader-kindrelatie [1 Kor. 4:15].

Dit woord "geboren" in Johannes 3:3-5 is *gennao* en komt 98 keer voor in het Nieuwe Testament. Het zintuig heeft gewoonlijk verband met voortplanting; de meest prominente betekenis zijn *verwekken* of *verwekt*. We moeten dus nu het tijdstip bepalen waarop deze verwekking plaatsvindt. Alle moderne leraren staan erop dat reeds geboren mensen in de toekomst opnieuw geboren kunnen worden. Maar als gebruikt van een man, *verwekt* is meestal rond de tijd van conceptie; als *geboren* wordt gebruikt van een vrouw, gaat het meestal om fysieke geboorte.

Thayer Het is van de mensheid die kinderen verwekt. Het wordt vaak metaforisch gebruikt om anderen over te brengen op iemands manier van leven.

Vine Wordt voornamelijk gebruikt voor mannen die kinderen verwekken.

Als we het gebruik ervan in Johannes 3:3-5 willen begrijpen, moeten we naar het Grieks kijken. Het zijn geen toekomstige tijden. Moderne theologie of onderwijs gebruikt de woorden graag in de toekomstige tijd [van uit de traditie], maar dit is een totale fout. Ons is zo verkeerd geleerd om de woorden te gebruiken, *behalve dat een man wedergeboren wordt* in de toekomstige tijd, dat het voor velen moeilijk is om anders te denken. Maar *geboren worden* is onbepaald in de tijd. Jezus leerde precies wat er door het Oude Testament wordt geleerd, namelijk dat Gods ras geboren is van uit een 'origineel zaaien'.

GEBOREN UIT WATER EN UIT GEEST

Dit is niet alleen een interessant onderwerp; maar Johannes 3:5 [*Tenzij iemand geboren wordt uit water en geest*] is een sleutelvers. Vanwege de "en" zien we dat er twee vereisten zijn om het Koninkrijk van God waar te nemen; *water* evenals *geest*. Wat hier wordt geloofd, bepaalt welk evangelie wordt geloofd. We hebben de keuze om te geloven dat ieder mens van welk ras dan ook *het koninkrijk van God kan zien*, of we kunnen de beperking geloven die Jezus presenteert:

Het woord voor water is *hudor* en het wordt gebruikt voor water van alle soorten. Op zichzelf betekent het niets anders dan water! Sommige religieuze, zogenaamde deskundigen beweren dat de uitdrukking verwijst naar de doop, maar dat kan niet zo zijn omdat de dief aan het kruis [de paal] naar het paradijs ging zonder gedoopt te zijn. We moeten dus verder kijken.

Een persoon is *verwekt uit water* als onderdeel van het natuurlijke proces volgend op biologische conceptie, maar Jezus voegde de woorden *en van de Geest* toe. Dit maakt duidelijk dat het vermogen om het Koninkrijk van God te begrijpen inbegrepen is op het moment van conceptie. Om te bepalen waar dit over gaat, moeten we noodzakelijkerwijs teruggaan naar het Oude Testament om te zien wie en wat door de Geest werd verwekt. We kunnen verwachten dat het Oude Testament in overeenstemming zal zijn met het Nieuwe Testament.

WIE HEEFT GOD VOORTGEBRACHT?

Exodus 4:22 *Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.*

Uitspraken als deze sluiten onmiddellijk alle andere rassen uit en mogelijk ook die vóór Jakob. Het is dus niet nodig om verder terug te gaan in de Bijbel, afgezien van de opmerking dat zowel Abraham als Sara uit het Adamitische zaad kwamen. Ze konden niet afkomstig zijn van de voor-Adamitische of andere latere zaadlijnen. Toen God Abram en Sara de belofte gaf, herstelde Hij hun vermogen om een kind te verwekken en herdacht hij de gebeurtenis door hun naam te veranderen door de vijfde letter van het Hebreeuwse alfabet aan hun namen toe te voegen - Abraham en Sarah. Dit nummer is verbonden met de Geest van God! Het leven in Sara's schoot was met de geest begiftigd. Overweeg nu deze vragen:

1. Als Israël Gods eerstgeboren zoon was, wie zijn dan hun nakomelingen?
2. Als Israël de zoon is, wie is dan de vader van Israël? Is het niet God?
3. Komt Israël niet voort uit God als Israël Zijn zoon is?

Nergens in de Bijbel vinden we enige suggestie van de humanistische broederschap van alle mensen. God wordt uitgedrukt als zijnde alleen de Vader van Israël. Hij is de vader van *alle mensen VAN ISRAËL*, niet alle mensen van alle rassen.

Jezus leerde zijn discipelen [alle waren Israëlieten] om te bidden, zeggende: onze Vader die in de hemel zijt. Dit is beter vertaald *onze Vader, de Ene in de hemel*. Noch God, noch mens kan een vader worden genoemd totdat zij nakomelingen hebben verwekt. Er is geen suggestie van een geestelijke geboorte later in het leven. God stelt dat Hij een Vader is in Exodus 4:22; daarom verwekte Hij nakomelingen en is de vader van alle nakomelingen uit Israël. De apostel Petrus verklaart dat wij [Israëlieten, aan wie hij schreef] van boven zijn verwekt, niet uit vergankelijk zaad, maar uit onvergankelijk zaad, door het Woord van God.

Er moet onmiddellijk op worden gewezen dat in dit vers het onvergankelijke zaad van God [de Vader] *sporas* is in plaats van *sperma*. De betekenis van dit woord *sporas* is *het terug zaaien in het verleden, of gezaaid zaad* en verwijst naar de eerstgeborene, Izak, verwekt in de schoot van Sarah, nadat God het vermogen van Sarah en Abraham om een kind te verwekken, had wederopgewekt. Het is nu een geschikte plaats om naar Sarah en Abraham te kijken, die de plaats [of oorsprong] blijken te zijn, zijnde de oorspronkelijke rots of steengroeve en de put.

ABRAHAM EN SARAH - DE OORSPRONG

Jesaja 51:1,2 *Luister naar Mij, u die de gerechtigheid najaagt, u die de HEERE zoekt. Aanschouw de rots waaruit u gehakt bent, de holte van de put waaruit u gegraven bent. Aanschouw Abraham, uw vader, en Sarah, die u geboort heeft. Want toen hij nog alleen was, riep ik hem, ik zegende hem en maakte hem talrijk.*

Het is hier niet nodig om alle redenen vast te stellen waarom God een nieuwe start moest maken met Abraham en Sarah. We moeten accepteren dat Hij Abraham alleen riep. Vanaf het begin deed God beloften aan Abraham die zouden volgen op het zaad van Abraham (*zera*). Alleen degenen die uit dit nieuwe begin zijn geboren, konden het Koninkrijk van God begrijpen. Dit begin was van God omdat God Abraham en Sarah had wederopgewekt, waardoor ze één kind konden baren. Op deze manier werd Izak geboren vanwege Gods actie.

Van Adam tot Abraham, Adam's zuivere lijn bevatte de levensadem [zie Job], dus waar kwamen de mensen vandaan die de levensadem niet hadden? Deze mannen en vrouwen kwamen voort uit Genesis 1. Door zonden en ras-vermenging was er vervuiling in de bloedbaan van de zonen van Adam gebracht, en we ontdekken dat God probeerde de producten van dergelijke activiteiten uit de weg te ruimen. Noach was zuiver in zijn generaties [Gen 6:9], en dus bleven hij en zijn ongemengde familie behouden. Later moesten de kinderen van Israël het gemengde ras van de Kanaänieten vernietigen. Deze konden de dingen van de Geest van God niet ontvangen. Ze konden niet in hun geest getuigen en zeggen, *de Geest zelf getuigt met onze Geest dat wij de kinderen van God zijn* [Rom 8:16], zoals een Israëliet dat kan. Dit principe is een doorlopend thema in de Bijbel.

Door Abraham en Sarah legde God het beginsel voor het zaad van Abraham om de zonen van God te worden [Johannes 1:12]. God maakte een nieuw begin met Abraham. Niemand minder dan het zaad van Abraham, door de zoon van de belofte, Izak, heeft deze kans of potentieel. De zeven andere zonen van Abraham hadden dit potentieel niet omdat ze niet uit Sarah waren geboren. De nakomelingen van Izak werden vanaf hun conceptie door de Geest verwekt. Dit is de reden waarom degenen onder de nakomelingen van Izak die geloven, worden beschouwd als gezalfd door de Geest [Gal 3:16]. Paulus kan verklaren: *nu Hij die ons met u in Christus bevestigt en ons gezalfd heeft, is God, die ons ook heeft verzegeld en de volle onderpand van de Geest in ons hart heeft gegeven* [2 Kor 1:21,22]. Paulus bevestigt dit en vertelt de broeders [verwanten van dezelfde schoot van Sarah] dat ze niet de geest van de wereld hebben ontvangen, maar de Geest van God [v12]. Hij zegt dat we hierdoor de dingen kunnen weten [of begrijpen] die ons, [de broeders], van God vrijelijk worden gegeven. Hij gaat verder met te verklaren dat de "natuurlijke" mens [degenen die niet uit de lijn van Izak zijn geboren] de dingen van de Geest van God niet kan ontvangen. Hij bevestigt Jezus' verklaring dat iedereen die niet verwekt is door het oorspronkelijke zaaien [in de schoot van Sarah] het koninkrijk van God niet kan zien.

1 Johannes 2:27... *En wat u betreft, de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u,*

1 Johannes 3:9 *Ieder die uit God geboren is, doet [beoefent] de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; . .*

1 Johannes 5:18 *Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt; . . .*

Er is een verbinding tussen de "zalving", het juiste "zaad", en verwekt worden door God.

GEVORMD UIT DE BAARMOEDER

Jesaja 44:2 *Zo zegt de HEERE [Jehovah], uw Maker [Israël] en uw Formeerder van de moederschoot [baarmoeder] af,*

Op welke manier zou Israël in de baarmoeder worden gevormd? Wiens baarmoeder? Het woord *beten* betekent wat we vandaag bedoelen met *de baarmoeder*. Mannen hebben geen baarmoeder; Abraham had geen baarmoeder, maar Sara wel.

In Jesaja 51:1,2, zoals hierboven geciteerd, sprekend over Sara, vinden we de baarmoeder beschreven als *het gat van de put*. Deze metafoor is een uitdrukking die zich uitstrekt tot de berg waaruit het Stenen Koninkrijk wordt genomen. Dit is de 'mijn' van God. Jakobus, die schreef aan de twaalf stammen zei, VAN ZIJN WILL HEEFT HIJ ONS [ISRAËLIETEN] MET HET WOORD VAN WAARHEID [Jakob 1:18] VERWEKT. *Begat*, [verwekken] zoals is aangetoond, gaat voornamelijk over conceptie, niet over fysieke geboorte.

Jesaja 43:1 *Maar nu, zo zegt de HEERE, uw Schepper, Jakob, uw Formeerder, Israël:*

Dit vers geeft een verschil aan tussen Israël en Jakob. Hier hebben we het ene wezen gemaakt, en het andere wordt gevormd. Er zijn dus verschillen in verband met het gebruik van deze woorden in verschillende contexten.

Jesaja 44:24 *Zo zegt de HEERE, uw Verlosser, Uw Formeerder van de moederschoot af: Ik ben de HEERE, Die alles doet:*

Ook hier spreekt de Heer alleen tot Israël. Nergens in de Schrift kunnen we een verwijzing vinden dat de Heer de verlosser is van enig ander volk dan degenen van Israël die gevormd zijn vanaf de baarmoeder. In het Nieuwe Testament vinden we nog steeds verwijzingen naar de baarmoeder van Sara. Daarom is het, in het Nieuwe Testament, net zo belangrijk als altijd, evenals in het Oude Testament.

Rom 4:19 *En niet verzwakt in het geloof, heeft hij er niet op gelet dat zijn eigen lichaam reeds verstorven was - hij was ongeveer honderd jaar oud - en dat ook de moederschoot van Sara verstorven was.*

We vinden in het eerste vers van dit hoofdstuk, *Abraham, onze vader, verkregen heeft naar het vlees*. De vader is van ons allen; [dat is, Israëlieten] in vers 16, is Abraham naar het vlees. Dit is nog steeds geen geestelijke wedergeboorte. Onthou dat Paulus schreef aan het Huis van Israël aan wie hij gezonden was.

Nicodemus, als een meester of leraar in Israël, had deze dingen moeten weten en Jezus vertelde hem dat in niet te misverstande bewoordingen. Leraren in deze tijd weten deze dingen evenmin. De baarmoeder van Sara en het nageslacht uit die baarmoeder zijn vergeestelijkt! Het gebruikelijke nieuwtestamentische woord "broeders", zoals is aangetoond, is verwanten van de baarmoeder. Welke andere baarmoeder zou dit zijn dan de baarmoeder van Sara?

HIJ KWAM TOT ZIJN EIGEN ... GEBOREN UIT GOD

Johannes 1:11,12

Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden,

Onder vermelding van RK en RN Phillips in *De eniggeboren God*,

*Vers 11 wordt tegenwoordig bijna volledig verkeerd begrepen door het hele christendom en de AV-vertaling is de hoofdoorzaak van dit misverstand ... Het woord zeine komt twee keer voor in het vers - maar in de eerste zin is het onzijdig geslacht, terwijl het in de tweede zin mannelijk is. Daarom verwijst Johannes naar twee **verschillende** dingen.*

De eerste clause stelt dat Jezus naar Zijn eigen bezittingen (onzijdig geslacht) kwam - Zijn land, Zijn Koninkrijk, Zijn stad, Zijn tempel. In de tweede zin is de uitdrukking Zijn eigen de Griekse uitdrukking oi idios [mannelijk geslacht], wat letterlijk de leden van het eigen huishouden betekent. In dit geval verwijst het alleen naar degenen die gezag hadden over Zijn Koninkrijk, stad en Tempel. (De overgrote meerderheid van Israël was in de Verspreiding verstrooid en werd in die tijd nog steeds geclassificeerd als 'niet mijn volk'. Hosea) Voordat we de vertaling van vers 11 kunnen voltooien, moeten we naar het begin van vers 12 kijken.

*De Griekse tekst van vers 12 begint ... maar voor degenen die Hem wel hebben aangenomen. In deze clause en de laatste clause van vers 11, hebben we een ander exemplaar van de AV die twee verschillende woorden vertaalt als één woord - in dit geval, **ontvangen**. De laatste clause van vers 11 stelt in feite dat degenen die over Zijn bezittingen regeerden, Hem niet hadden [als de eigenaar] ontvangen of aanvaard. Het wijst op regelrechte afwijzing, niet door onwetendheid [dit wordt gedekt door de zin ... herkent Hem niet in vers 10], maar door opzettelijke weigering om Hem als de rechtmatige eigenaar te accepteren. Echter, in de eerste zin van vers 12 heeft het woord ontvangen de betekenis van verwelkomen of gewillig aanvaarden. Dus hoewel de Judese natie Hem op nationaal niveau verwierp, waren er individuen in die natie die Hem zowel erkenden en Hem met blijdschap ontvingen. De verzen 11 en 12 staan in de Griekse tekst:*

v11 *Hij komt tot zijn eigen [bezittingen] maar het volk [regeerend over Zijn bezittingen] weigerde Hem te aanvaarden [als de rechtmatige eigenaar].*

v12 *Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven [door hun geloof, om zichzelf alweer] kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;*

Het was niet iedereen op aarde die werd geboren uit bloed [meervoud in het Grieks] of door de wil van het vlees [Johannes 1:10-13]. Jezus kwam naar Zijn huisgezin die door de wil van God waren geboren.

'Thayer Household/Huisgezin: wordt gebruikt als stam, ras, afstammelingen van één.

Phillips en Phillips wijzen er opnieuw op:

De uitdrukking die is vertaald, de zonen van God in vers 12 van de AV, is volkomen verkeerd. De Griekse uitdrukking is tekna theou wat kinderen van God betekent, onvolwassen kinderen, maar het betekent niet zoonschap; want zoonschap wijst op groei en uiteindelijke volwassenheid. Het heeft ook niets te maken met de valse leer van "adoptie"/aannemen. Integendeel, de uitdrukking beweert krachtig:

- a. *de natuurlijke genetische relatie van een kind met zijn echte vader en dus,*
- b. *die kinderen van God zijn de biologische afstammelingen van God Zelf.*

Merk op dat Johannes 1:13 zegt:

die niet uit bloed [meervoud], niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn.

Waar Phillips en Phillips op wijzen:

Vers 13 stelt dat degenen die het recht kregen om [opnieuw] kinderen van God te worden waren [verwekt]:

- a. *niet uit bloed - die van gewone menselijke afkomst is,*

- b. nog uit [de] wil van het vlees - *dat was Sara's verlangen om kinderen te krijgen door Hagar,*
- c. nog uit [de] wil van een man- *dat was het verlangen van Abraham naar een erfgenaam,*
- d. maar uit God zijn verwekt

Het Griekse werkwoord **verwekt** is een meervoud in dit vers en kan dus niet worden beperkt tot de geboorte van Jezus.

Izak werd niet geboren uit de wil van Abraham. Abraham was daar voorbij. Izak werd verwekt door God's wil toen Hij het vermogen van Abraham en Sara om een kind te krijgen opnieuw verwekte en dat kind een individueel onvergankelijke geest gaf. Izak werd dus verwekt van *boven*, net als Izaks nakomelingen vanaf de tijd van hun conceptie. In dit gedeelte van Johannes 1, vinden we de oorsprong van degenen die in Jezus kunnen geloven. Ook waar ze niet vandaan kwamen, of vandaan komen! Jezus kwam alleen [alleen maar] tot degenen die door God van boven waren verwekt. Hij blijkt alleen de Verlosser van zijn bloedverwanten te zijn.

Een persoon oefent zijn wil niet uit om te bepalen waar en van welk ras hij geboren zou moeten worden. De wil factor van de persoon die wordt geboren, functioneert niet bij normale fysieke conceptie en geboorte. God bepaalde welk zaad een persoon is. God weet wie door de Geest van boven zijn verwekt. 2 Tim 2:19 zegt *God kent degenen die van Hem zijn*. Het woord "geboren" *gennao* in de volgende Schrift teksten dat in de genealogieën en op alle andere plaatsen wordt gebruikt als verwekt of verwekt/zwanger worden. Het heeft geen betrekking op een of andere geestelijke geboorte.

Johannes 1:13	<i>die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees</i>
Johannes 3:3	<i>.... Als iemand niet opnieuw geboren wordt, [dat is, verwekt van boven]</i>
Johannes 3:5	<i>Als iemand niet geboren (verwekt) wordt uit water en Geest,</i>
Johannes 3:8	<i>. . . zo is het met iedereen die uit de Geest geboren [verwekt] is.</i>

Johannes 18:37	<i>.... Hiervoor ben Ik geboren ... [slaat op Jezus' vleselijke geboorte uit Maria]</i>
Mat 2:1	<i>Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, [verwijst naar de vleselijke geboorte uit Maria]</i>

Vergeestelijk deze verwijzingen als je wilt, maar je zult zijn zoals Nicodemus, *en deze dingen niet weten*.

REGENERATIE

In de Schrift is een uitdrukking die "wedergeboren" betekent. Dit is *paligenesia* of *palin* (opnieuw) plus *genesis* (geboren). Er zijn maar twee gevallen:

Mat 19:28	<i>En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen.</i>
-----------	---

Titus 3:5	<i>....Maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest....</i>
-----------	--

Het is niet gepast om dit nieuwe onderwerp hier uit te breiden, behalve om nogmaals de beperking van de Stammen van Israël op te merken.

WAT WORDT ER GEZEGD?

Simpel gezegd, er is een groot verschil tussen "verwekt" en "geboren". *Verwekking* verwijst naar conceptie en *geboren* verwijst naar fysieke geboorte. Het Griekse woord, *gennao*, betekent conceptie of verwekken (indien gebruikt door mannen) en fysieke geboorte (indien gebruikt door vrouwen). Tenzij een persoon wordt verwekt uit de lijn die voortkomt uit het oorspronkelijke zaaien, de verwekking van God, krijgt die persoon niet het vermogen om het Koninkrijk van God waar te nemen. Dit is wat Jezus tegen Nicodemus zei!

HOOFDSTUK 13: DE KERK

Al vroeg in het christelijke leven wordt de bekeerling iets verteld over “De Kerk”. Het woord *ekklesia* kan worden gebruikt en er kan juist over worden gesproken *als dat wat wordt vanuit geroepen*. Tot zover goed, maar dan begint het probleem. Waaruit word geroepen? De gebruikelijke uitleg die wordt gegeven, is *uit de wereld geroepen*. Eerlijk genoeg, maar wat is de betekenis van *de wereld*? Het hoofdstuk getiteld *Welke wereld heeft God “zo liefgehad”*, werd geschreven om te laten zien dat er in de Schrift verschillende “werelden” zijn, niet alleen de ene wereld, die zogenaamd bestaat uit iedereen van elk ras, die niet bekeerd is.

Toen keken we naar “adoptie”/aanneming, om te laten zien wie van waar werd geadopteerd/aangenomen, waarbij we besloten dat de kinderen van God *werden geplaatst als zonen* (niet geadopteerd) uit het genetische zaad van Abraham, via Izak.

We keken ook naar “vreemden”, waarbij werd overwogen of een andere genetische stam, dan het zaad van Abraham, zich bij Israël kon voegen en *als Israël* zou kunnen worden door de Wet, de Besnijdenis en het Pascha te houden. We ontdekten dat er verschillende woorden waren voor “vreemden” en toonden aan dat deze stelling in wezen ongeldig was. Door de kwestie van “zaden” te beschouwen, bleek dat er niet zoiets bestaat als een *geestelijk zaad*, zoals gewoonlijk wordt gepresenteerd, en dat het geslachts zaad van Abraham niet kan worden vergeestelijkt. We zullen nu zien dat “de Kerk” uit Israël wordt geroepen.

In dit hoofdstuk wordt ‘De Kerk’ tussen aanhalingstekens geplaatst omdat het gewoonlijk wordt gebruikt op een manier die onbijbels is. Het Griekse woord dat met “kerk” is vertaald, betekent *een geroepen vergadering*. Het wordt soms vertaald als *samenkomst, of bijeenkomst*.

Thayer Een bijeenkomst van burgers, uitgeroepen vanuit hun huizen naar een openbare plaats, als samenkomst.

ENKELE VRAGEN OVER “DE KERK”

Om erachter te komen waar we het over hebben, moeten we enkele vragen stellen:

1. Kan de kerk echt gescheiden worden van Israël?
2. Wordt het uit elk ras geroepen?
3. Kunnen alle mensen van alle rassen mogelijk erfgenamen zijn van het Koninkrijk van God?
4. Is er in profetie om de huidige algemene theorie te ondersteunen dat *De Kerk* Israël heeft vervangen?
5. Zou de “vrouw/echtgenoot” anders kunnen zijn dan Israël?
6. Wat was de *kerk in de woestijn*?
7. Wat is de *kerk van de eerstgeborene*?
8. Hoe zit het met de beloften die aan David en Davids eeuwige troon zijn gedaan?
9. Verandert *van uw broeders* zoals gevonden in het Nieuwe Testament plotseling op de een of andere manier in *geestelijke broeders*?
10. Waarom zijn er zoveel verwijzingen naar *de vaders* in het Nieuwe Testament wanneer *de vaders* geen verbinding hebben met niet-Israëlitische rassen?

Als we deze vragen beschouwen, zullen we ontdekken dat onze normale religieuze opvoeding ons begrip belemmert en dat wat hier wordt gepresenteerd, in strijd is met de populaire leringen.

DE OORSPRONG VAN HET WOORD "KERK"

Het woord is afkomstig van het Griekse woord *kuriakos* wat *behorend tot de Heer* betekent. Uit dit woord is het Duits *kirche*, het Nederlands *kerk* het Schotse *kirk* en het Engelse *church* ontstaan. Het woord is voor het eerst gevonden in de Grote Bijbel van 1570. Het woord komt op geen enkele manier uit *ekklesia*, zelfs niet als de traditie zou willen zeggen dat het dat wel doet.

In *The book of Revelation/Openbaring* door RK en RN Phillips, 1992:

De uitdrukking ekklesia is de combinatie van twee Griekse woorden, ek - uit, of vanaf, en klesis - om aan te roepen. Ekklesia betekent simpelweg een verzameling mensen die uit andere mensen worden geroepen en waarvan alle vreemdelingen en slaven zijn uitgesloten [zie Ellicott's commentaar op Matt 16:18]. Daarom wordt het gebruikt alleen voor het hele volk Israël, in tegenstelling tot andere naties. Voor degenen die beweren dat het proberen om ekklesia tot Israël te beperken een bevooroordeelde mening is, lees Dr. E.W. Bullinger [De Apocalyps van de Dag des Heren] waaruit deze aantekeningen zijn samengevat.

Het oudtestamentische gelijkwaardige is het Hebreeuwse woord *cahal* [of *qahal*] dat bijeenroepen of samenkomen betekent, maar er is niet één plaats waar het met "kerk" wordt weergegeven. *Cahal* wordt zeventig keer gebruikt en wordt meestal vertaald als "gemeente", dit is de gemeente van Israël. Een interessant kenmerk is dat dit woord wordt gebruikt voor degenen die uit Israël worden geroepen om samen te komen voor de Tabernakel en de Tempel en het ontkent of sluit uit, de "gemengde menigte" (*edab* - die ook wordt vertaald als *gemeente*) die bestaat uit diegene van andere rassen die zich bij Israël hadden aangesloten.

In het Nieuwe Testament was er een evenwijdige situatie van een "gemengde menigte" in de Judese natie.

DE STICHTING VAN "DE KERK"

Het woord *kerk* wordt traditioneel gezien als een nieuwtestamenteisch woord, omdat het verondersteld wordt een gemeenschap van vele rassen te zijn, terwijl in het Oude Testament Israël een enkel ras was. Laten we eens kijken naar de stichting van de kerk zoals het door Jezus is gegeven.

Matt 16:18 En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.

Dit is nadat Jezus twee vragen had gesteld: *Wie zeggen de mensen dat ik ben?* en *Wie zegt u dat ik ben?* Petrus antwoordde, *U bent de Zoon van de levende God*. Jezus zei toen tegen Petrus, *U bent petros* [mannelijk] *en op dit petra* [vrouwelijk] *zal ik mijn bijeenkomst bouwen*. Daarom kunnen *petra* en *petros* niet naar hetzelfde verwijzen. Het laatste woord moet verwijzen naar iets in het voorgaande gesprek. De twee traditionele opvattingen zijn echter:

- [a] De rooms-katholieke opvatting - dat "de kerk" is gebouwd op de apostel Petrus.
- [b] De protestantse opvatting - dat "de kerk" op de rots zelf is gebouwd. De vertalers van de KJV gaven het woord *rots* geen hoofdletter "R" zoals te verwachten was. De traditionele leerstelling uit dit vers is dat Jezus de rots is waarop Hij zijn kerk bouwt. Dit klinkt redelijk totdat we de woorden in het vers onderzoeken. [Houd er rekening mee dat er niet wordt gezegd dat Jezus niet de hoeksteen van de grondslag/stichting is].

Het woord *petros* is gewoon een kleine rots die uit een grotere rots kwam. Het tweede woord voor rots is *petra*, het vrouwelijke van hetzelfde woord, maar het verwijst naar een enorme, onwrikbare rotsmassa. Als Jezus de rots in kwestie is waarop de kerk is gegrondvest, dan zou Jezus ook vrouwelijk moeten zijn! We kunnen dus maar beter verder kijken naar enkele *petra* verzen om erachter te komen in welke zin de rots wordt gebruikt.

Vine zegt: *Petra* duidt een rotsmassa aan, in tegenstelling tot *petros* een vrijstaande steen of kei, of een steen die gemakkelijk kan worden gegooid.

Bijvoorbeeld:

Matt 7:24 Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots [petra] gebouwd heeft;

Rom 9:33 *zoals geschreven staat: Zie, Ik leg in Sion een steen [petra] des aanstoots en een struikelblok [lithos]: En ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.*

Jezus' woorden zijn de struikelsteen waarop Israël zou kunnen struikelen. Dit is nooit van toepassing op andere volkeren dan Israël. Maar de steen in Romeinen 9 is niet *petros*; het is *lithos*. De *struikelsteen* en de *rots* zijn niet dezelfde woorden. Jezus zei dat degenen die hun huizen bouwen in reactie op *deze uitspraken van mij*, degenen zijn die bouwen op het vrouwelijke *petra*. Jezus sprak toen tot zijn discipelen [die alle Israëliet waren] en niet tot de schriftgeleerden en farizeeën in de gemengde menigte.

Van de mensen die in beide verzen het onderwerp van de discussie zijn, wordt gezegd dat ze Israël zijn [en alleen zij, zijn Israël].

Petrus gebruikt ook de twee heel verschillende woorden voor steen of rots op dezelfde manier en in de ene samenhang.

1 Petrus 2:7,8 *Voor u dan, die gelooft, is Hij kostbaar; maar voor de ongehoorzamen geldt: De steen [lithos] die de bouwers verworpen hebben, die is de hoeksteen geworden, en een steen [lithos] des aanstoots en een struikelblok [petra]; voor hen namelijk die zich aan het Woord stoten, door ongehoorzaam te zijn, waartoe zij ook bestemd zijn.*

Lithos is een steen of rots die is gevormd of bewerkt, bijvoorbeeld een hoeksteen, een grafsteen of een molensteen. Er kan dus geen misverstand over bestaan. In deze verzen zien we drie verschillende uitdrukkingen:

petros een ruwe, onafgewerkte, ongekunstelde steen die een afbrokkeling is van een grote klomp rots - zoals het puin op de bodem van een rotswand.

lithos een bewerkt stuk steen dat voor een bepaald doel is gemaakt.

petra een enorme, onbeweeglijke rotsmassa - zoals Ayer's Rock in Australië. Het is meer dan een funderingssteen - het is ontzagwekkend in zijn onmetelijkheid.

De grote onwrikbare rots van Matt 16:18 was de verklaring: **U bent de Zoon van de levende God.** Voor een mens, zoals Petrus, is het een gedenkwaardige gelegenheid om een punt te bereiken waarop deze verklaring kan worden afgelegd. Het is het doorbreken van het besef dat Jezus geen gewone man is. Het is de actie die is ondernomen naar aanleiding van deze ontdekking die laat zien wat we geloven. Dit is de reden waarom de geroepenen die deze rotsvaste verklaring geloven en erop voortbouwen.

Om wijs te zijn, moeten we goed nadenken over Jezus' woorden.

KAN "DE KERK" DE AAN ISRAËL GEDRAGEN BELOFTEN OVERNEMEN?

In het laatste hoofdstuk van het boek Romeinen wordt soms beweerd dat de verstrooide Israëlieten de redding van God verwierpen en Paulus zich toen tot de "heidenen" wendde [v28], werd verondersteld dat hij zich tot niet-Israëlietische mensen zou wenden. "De Kerk" zou dus niet-Israëlieten bevatten en alle beloften die aan Israël waren gedaan, hebben overgenomen. We moeten drie kwesties in verband met die verzen overwegen:

1. Paulus sprak met Judeeërs die toen in Rome waren. Hij wendde zich tot het Huis van Israël omdat *zij het zullen horen*. In alle brieven van Paulus schrijft hij aan Israëlieten [zie het hoofdstuk, *Dat ongelukkige woord "heidenen"*].
2. Er is slechts één reeks beloften in de profetieën en deze worden aan Israël gedaan. Er zijn geen aparte beloften gemaakt voor een niet-Israëlietische kerk. De vervulling kan alleen worden gemaakt in dezelfde mensen, of zoals Paulus het zegt, *in ons, hun kinderen*.
3. De leer van de Bloedverwant-Verlosser zou genegeerd moeten worden. God is getrouw om Zijn eigen wetten niet te overtreden. Jezus is de Bloedverwant-Verlosser van Israël, niet van anderen die geen bloedverwanten zijn. De geroepenen zijn degenen van Israël die Hem geloven en hun leven dienovereenkomstig veranderen. Ze waren eerder *onder de Wet*. Deze, uit Israël, zijn de leden van de *ekklesia*, de gemeente en (niet de kerk!).

WIE IS "DE SAMENKOMST"?

Toen Stefanus de Judese leiders toesprak, vertelde hij aan hen, de geschiedenis van Israël. Dit is wat ze op gang heeft gebracht. Deze leiders waren een mengeling van *mannen* en *broeders*, die beiden gezamenlijk optraden als *oudsten*. Stefanus herinnerde

hen aan de profetie die Mozes had gemaakt over een profeet die tot Israël zou worden opgewekt zoals ik en dat hem zult gij horen. Jezus zou worden opgewekt tot dezelfde [soortgelijke] rassen groep mensen. Stefanus gaat dan verder met te zeggen:

Handelingen 7:38

Hij is het die tijdens de samenkomst [kerk] in de woestijn van het volk bij de Engel was Die tot hem sprak op de berg Sinai, en bij onze vaders, en Hij was het die de levende woorden ontving om die aan ons door te geven.

Hier vinden we vermelding van de kerk [ekklesia] die ook in het Oude Testament bestond. Dit betekent dat het dezelfde eenheid is. Stefanus isoleert de kerk als een die onze vaders op een geslachts manier heb. Dit wordt niet geleerd in onze Bijbelscholen en kerken, omdat het niet past in de vele-rassen opvatting van "De Kerk". De Israëlieten waren alleen, gescheiden van de andere rassen, in de woestijn. Stefanus vertelt over de levendige godsspraken die aan ons werden gegeven. Dat deze godsspraken alleen aan Israël werden gegeven, is uit veel Schrift teksten gebleken.

Laten we verder kijken naar andere plaatsen waar we het woord *ekklesia* vinden.

Handelingen 20:28

Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente [ekklesia] van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.

We zouden later naar deze 'kudde' kunnen kijken omdat het bijdraagt aan wat er wordt gezegd. Israël als *schaap* in profetie verbindt zich met schapen in het Nieuwe Testament. Het isoleerde Israël als hetzelfde volk in beide Testamenten. In dit vers richt Paulus zich tot de kerk van God. De kerk is gekocht of teruggekocht door Jezus' bloed. *Teruggekocht* geeft aan dat ze voorheen een bezit van God waren. Zonder hier als onderwerp op in te gaan, kan worden gesteld dat dit alleen van toepassing kan zijn op de natie Israël. Zoals Zacharias profeteerde, *Gezegend zij de Heer God van Israël, want hij heeft zijn volk bezocht en verlost ... om zijn heilige verbond te gedenken, en de eed die hij zwoer aan onze vader Abraham* [Lucas 1:67,73]. Al deze identificatie kan onmogelijk van toepassing zijn op andere rassen. De vergadering (*ekklesia*) is van Israël, en alleen van Israël, en dit zijn degenen die hij heeft gekocht met zijn eigen bloed zoals hierboven wordt geciteerd.

Er zijn een aantal verwijzingen naar de plaatselijke vergaderingen [*ekklesia*] in verschillende steden en zelfs in huizen, maar het is niet nodig om deze verzen te citeren. Maar er zijn dingen over deze vergaderingen die belangrijk zijn.

1 Kor 1:2

aan de gemeente [ekklesia] van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus [een gazalft volk van] Jezus, genaamd heiligen,

Dit geeft aan wie de leden van de vergaderingen zijn. De roeping is onmisbaar. *Zowel Hij die heiligt als zij die geheiligd zijn, zijn allen één, waarvoor Hij zich niet schaamt hen broeders te noemen* [Heb 2:11-13]. Gods naam wordt onder de broeders bekendgemaakt ... in het midden van de kerk (*ekklesia*) zal ik u loven ... ik en de kinderen die God mij heeft gegeven.

Deze bijeenkomst kan nooit verder worden uitgebreid tot iedereen op aarde.

1 Kor 14:34

Laten uw vrouwen in de gemeenten [ekklesia] zwijgen. Het is hun immers niet toegestaan te spreken, maar bevolen onderdanig te zijn, zoals ook de wet zegt.

Hier zien we een verband tussen de wet die aan Israël is gegeven en de personen die worden aangesproken. De vergaderingen bestaan uit dezelfde mensen die de wet kenden. Daarom moeten zij het Israëlietische volk zijn.

WAT IS DE VERGADERING?

Zijn lichaam, is het enige woord dat de vergadering in de Schrift beschrijft.

Ef 1:22,23

... en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente [ekklesia], die Zijn lichaam is ...

Kol 1:18

En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente [ekklesia],

Kol 1:24

... ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de gemeente [ekklesia].

Ef 5:23

want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente [ekklesia] is; en Hij is de Behouder van het lichaam.

Het woord *soma* (lichaam) heeft een soortgelijke betekenis als het menselijk lichaam in veel verzen waar het wordt gebruikt, volgens woordenboeken en lexicons:

Vine *soma* Het woord wordt ook gebruikt voor fysieke aard, in tegenstelling tot *pneuma*; de geestelijke aard.

Strong G4983 *soma* Vanaf 4982; het lichaam [als een gezond geheel], gebruikt in een zeer brede toepassing, verlicht. of afb. lichamelijk, lichaam, slaaf.

In Ef. 5:23 zijn er de mannelijke aspecten, de "echtgenoot", "hoofd" en "Christus" met de vrouwelijke aspecten de "vrouw", "kerk" en het onzijdige zelfstandig naamwoord "lichaam". De gemeente heeft een hoofd en een lichaam. De gesproken stem komt alleen uit het hoofd, vanuit het echtgenoot-aspect. Het vrouwelijke aspect, het lichaam, heeft geen eigen woorden, het is in alle dingen onderworpen aan het hoofd. Het hoofd beheert het lichaam. Waar dit niet het geval is, wordt niet de ware bijeenkomst gevonden.

Paulus zegt dat Israël in die duisternis zou blijven totdat zij door Zijn Bloed *nabij Christus Jezus zouden worden gemaakt* [Ef 2:13]. Maar er wordt niet over hen gesproken als zijnde *het lichaam* totdat ze *nabij zijn*. Deze die nabij zijn gemaakt, zijn de bijeenkomst. Ze komen alleen uit Israël, en niet uit alle anderen. Israël was dood in hun overtredingen en zonden door de gebroken wet en had volgens de loop van *deze wereld* gelopen, maar sommigen werden nu levend [of levend gemaakt] en gered door genade. Dit is niet anders dan wat er is geschreven in het hoofdstuk getiteld *Adoptie*. Het verhaal is hetzelfde.

Tot dusver hebben we het ene lichaam dat is de *ekklesia*. Dit is een enkel lichaam. In het Nieuwe Testament vertaalden de KJV-vertalers het enkelvoudige woord *ekklesia* 37 keer met "kerken". Het zou beter zijn geweest als de vertalers het woord "gemeente" of "vergadering" hadden gebruikt. Gemeente wordt door de vertalers niet gebruikt als een nieuwtestamenteel woord, behalve in Handelingen 13:43. Hier hebben we het begin van een probleem met het woord *kerk*. Vanwege de vertalingen, vergelijken we het woord *kerk* [als een plaats] met *gemeente* [als mensen]. Dit geeft problemen bij het doorlezen van Het Woord. Soms is onze opvatting van de kerk als een plaats waar we naartoe gaan voldoende, hoewel in werkelijkheid elke persoon daar een *uitgeroepen persoon moet zijn*. Ze moeten allemaal van de *ekklesia* zijn, ze moeten allemaal van Israël zijn. De plaats van de bijeenkomst is de synagoge [en wordt 58 keer gebruikt].

In het Oude Testament zijn er drie belangrijke woorden die te maken hebben met de vergadering. Deze woorden zijn:

Mowed Verwijst naar de ontmoetingsplaats of de bijeenkomst zelf. De vertalers hadden "veel plezier" met het vertalen van dit woord, waardoor het de betekenis kreeg van *vergadering, aangesteld, seizoenen, bijeenkomst* en *plechtig*. Er zijn 24 verwijzingen. Al deze vertalingen helpen het begrip niet gemakkelijk te maken. Het betekent een afgesproken vergadering of hun samenkomen. Dit woord omvat iedereen binnen het Israëlische kamp, zowel Israëlisch als niet-Israëlisch.

Cahal Een samenkomst bijengeroepen - uitgenodigd uit de hele gemeente. Het woord heeft alleen betrekking op rasechte Israëlieten, en omvat dus geen van de gemengde menigte binnen het Israëlische kamp. Dit zijn de geroepen degenen die alleen het bloed van het Paaslam hebben aangebracht.

Edah De hele vergadering inclusief zowel Israëlieten als de gemengde menigte. Helaas worden zowel *edah* als *qahal* vertaald als "bijeenkomst" en dit geeft aanleiding tot de misvatting dat de gemengde menigte dezelfde totale positie had als de Israëlische bloedlijn. Een parallelle situatie van vermenging toegepast in Judea in de tijd van Jezus en een vergelijkbare positie wordt aangetroffen onder onze vergaderingen vandaag.

In beide Testamenten worden de *cahal* en *ekklesia* uitsluitend gebruikt voor het zaad van Abraham.

1 Tim 3:15 *Maar voor het geval dat ik langer wegblijf, weet u nu hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid.*

De grond of *hedraioma* van de waarheid, betekent *om stabiel te maken, stevig te vestigen, een verblijf of ondersteuning* [Thayer].

DE VERGADERING VAN GOD

1 Kor 10:32 *Geef geen aanstoot, niet aan de Joden [Judeeërs] en de Grieken [Hellen: Grieks], en ook niet aan de gemeente [bijeenkomst] van God,*

In dit vers worden drie groepen genoemd:

1. Onbekeerde "Joden", of de Judeeërs van Israël.
2. Onbekeerde "heidenen" van de verstrooiing van Israël.
3. De bekeerden van deze twee die *de vergadering van God zijn*.

De populaire redenering uit dit vers is dat de vergadering bestaat uit bekeerde mensen uit de "Joden en heidenen". Aangenomen wordt dus dat dit elk ras op aarde omvat. Maar aangezien deze "heidenen" het huis van Israël zijn, moet de vergadering bestaan uit degenen die afkomstig zijn uit het huis van Juda, plus het huis van Israël, die verlost zijn volgens de voorwaarden van het nieuwe testament dat aan Israël is gericht. De Bijbel zegt dat het Nieuwe Testament alleen met deze twee Huizen is gemaakt [Heb 8:8]. Dit bevestigt wat we zagen onder het hoofdstuk *Adoptie/Aanneming*. In het bovenstaande vers, mag er dan ook geen aanstoot worden gegeven aan het Israëlietische geslacht van beide Huizen, of ze nu bekeerd of onbekeerd zijn. De samenhang zoals gegeven in de verzen 1 en 2 van dit hoofdstuk in Korintiërs, is Israël. Degenen die in het eerste vers van hoofdstuk 10 werden aangesproken, hadden "vaders" die met Mozes verbonden waren, dit betekent dat ze Israëlieten waren.

DE KERK DIE DE SYNAGOGES VAN SATAN IS

Hoewel we vandaag de dag open, onbeschaamde, zogenaamde "kerken" van Satan hebben, zijn deze hier niet onze zorg. De Synagoge van Satan is een navolging en een vervalsing van het echte werk. Jezus sprak over de synagoge van Satan in Openbaring 2:9 en 3:9. Deze synagoge van Satan bestaat naast wat wordt vertaald als de "kerken". Als we durven te zeggen dat de leden van Satans synagoge zo zijn omdat ze niet van het zaad van Abraham zijn, kunnen sommigen misschien luidruchtig bezwaar maken. Jezus zegt dat deze, van Satans synagoge, zichzelf Judeeërs noemen *en dat niet zijn*. Zij belijden van Gods volk te zijn, maar dat zijn ze niet. Jezus zegt het, en in de evangeliën wijst Hij ook op de *kinderen van de goddelozen*. Dit geeft aan dat ze van een ander zaad zijn. Dit onderscheid moet in gedachten worden gehouden.

Matt 13:38 De akker is de wereld, het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk en het onkruid zijn de kinderen van de boze.

Hier zien we twee verschillende 'kinderen'. Jezus zegt dat een verdorven boom geen goede vruchten kan voortbrengen. Het is absoluut onmogelijk. Petrus vertelt over twee verschillende zaden, het vergankelijke en het onvergankelijke. Dit vergelijkt de natuurlijke mens van Genesis 1 met de geest dragende mens, van Genesis 2. Het *goede zaad* is het enige zaad dat kan worden opgewekt door het Woord van God. Dus, is er een vergankelijk zaad en een onvergankelijk zaad, of niet? Petrus schrijft naar de "uitverkoren" (gekozen) natie en hij vertelt over de redding die zou komen naar dit volk. De profeten van Israël zochten naar de genade die zou komen naar Israël [1 Peter 1:10]. Mag God zulke keuzes niet maken? Mag God niet genadig zijn jegens degenen die Hij wil? Moet God niet verharderen wie Hij wil? Ja, maar ons wordt geleerd dat dit niet zo is en dat elke verwant hetzelfde is en dezelfde kans heeft. Het onkruid heeft, net als de bomen van verdorven zaad, de bestemming om *in het vuur te worden geworpen*.

Onder Israël waren en zijn nog steeds:

- [a] De valse profeten die in schaapskieren tot u komen [Matt 7:15].
- [b] Mensen met een verdorven geest, tegenstanders van de waarheid [2 Tim. 3:8].
- [c] Degenen die op de loer liggen om te misleiden [Ef 4:14].
- [d] Mensen die verkeerde dingen spreken om discipelen af te leiden [Hand. 20:28-31].

Dit zijn de valse leraren die kunnen worden herkend door:

- [a] Hun *wind van leer*. [Eph 4:14].
- [b] Hun christelijke leringen van het verleiden van geesten met *leringen van duivels* [1 Tim. 4:1]. (of over duivels)
- [c] Hun verdraaiing van *de juiste wegen van de Heer* [Handelingen 13:10]

Deze zien er allemaal uit als het echte werk in het uiterlijke beroep. Ze gebruiken Gods woord op de manier van tegenstanders. Ze zeggen *Heer, Heer, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam duivels uitgeworpen en vele wonderbare werken gedaan?* Dit zou genoeg zijn om de gemiddelde kerkganger ervan te overtuigen dat deze zogenaamd, *geestelijk-gevult* [tegenwoordige tijd] en *wedergeboren* christenen [negeer beide uitdrukkingen]. Uiterlijk zijn ze één ding, maar innerlijk zijn het roofzuchtige wolven. De uiterlijke *prachtige werken*, zijn werken en zijn niet 'genade'. Werken zijn geen vrucht; alleen het goede zaad kan dat voortbrengen. Vrucht wordt door God voortgebracht, zoals het goede zaad in de wijnstok verblijft. Het zaad wordt gemanifesteerd door daden; aan hun *vrucht zult gij ze kennen*.

Wonderbaarlijke werken bewijzen op zichzelf absoluut niets. Jezus zegt over hen, *ik heb je nooit gekend. Nooit is oudepote*.

Vine *oudepote* van *oude*, zelfs niet, en *pote*, op elk moment en wordt in duidelijke negatieve uitspraken gebruikt.

Hij heeft ze nooit gekend. Maar wie zal het vandaag met Jezus eens zijn? Laten we nu dus eens kijken hoe de synagoge van Satan ook prachtige werken heeft.

Zoals gezegd is, zouden deze dingen, zoals het profeteren in de naam van Jesus, het uitwerpen van duivels en de wonderbaarlijke werken, zelfs de uitverkorenen kunnen misleiden.

Markus 13:22 Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen tekenen en wonderen doen om - als het mogelijk zou zijn - ook de uitverkorenen te misleiden.

Johannes 4:48 Jezus dan zei tegen hem: Als u geen tekenen en wonderen ziet, zult u beslist niet geloven.

Matteüs 12:39 Een verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken, . . .

De laatste twee verzen waren gericht aan de Farizeeën. De valse christussen en de valse profeten die niet tot de uitverkorenen behoren, zoeken door middel van tekenen en wonderen, de uitverkorenen te misleiden.

Waar komt de gemiddelde kerkganger vandaag naartoe? Waar zoeken ze naar? Hoe zouden ze weten en onderscheiden wat bedrog en verleiding is? Zijn ze onderwezen? Of bidden zij en hun dominees zeggende: *Heer, geef ons wonderen; Heer, toon ons uw kracht; Heer, stort uw geest uit; Heer, zend ons uit*. Luister naar kerkgangers tijdens gebedsbijeenkomsten. Wat willen veel mensen het liefst? Ze willen tekenen en wonderen! Hun acties en gedrag kunnen indrukwekkend zijn! Maar deze kunnen worden gezien als mechanismen van misleiding.

Openbaring 13:13 En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen.

Hoeveel dichter bij de waarheid zou hij kunnen lijken te zijn? Er wordt aangetoond dat tegenstanders wonderen verrichten voor de ogen van mensen! Kijk naar de volgorde van dienst op veel moderne bijeenkomsten van het pinkstertype. Er is een techniek die vergelijkbaar is met die in delen van de entertainmentwereld om een sfeer te creëren. De oude natuur wordt versneld. Eerst hebben we de luide muziek en het geklap op het ritme van drums. Er worden koren gezongen die verkondigen wat we zijn; hoe we een machtig leger zijn en al deze dingen. De liedjes zijn wat ze affirmaties noemen; zoals: *Wij zijn een machtig volk*. Welnu, wat is de gedachte die in de geest van de gemeente wordt ingeprent? Wat wordt er opgewekt? Wat is de ambitie? Is het niet genoeg vurigheid op te wekken om te profeteren, en dan om *duivels uit te werpen* [verlost] en dan machtige werken te doen? Dan roepen ze zogenaamd om demonen te binden, maar er is geen verandering. Dit doen ze al jaren. Het klinkt allemaal zo goed. Het klinkt levendig, maar nogmaals, er zijn geen veranderingen. Ze willen een naam dat ze leven, *maar ze zijn dood*? Het nettoresultaat van deze activiteit is ontgoocheling, nederlaag en apathie. De plaatselijke vergaderingen bevatten een meerderheid van ontgoochelde en onverschillige mensen.

Deze drie dingen, de kracht, de tekenen en de wonderen, zijn wat sommige mensen boven alles zoeken. Ons wordt verteld dat in de ogen van de mensen, valse profeten het vuur uit de hemel kunnen laten neerdalen, [Openb. 13:13, letterlijk genomen]. Dus ze zingen: *Ik roep het vuur* om de vergadering helemaal in vuur en vlam te zetten. Hun vuur moet van buiten komen. Ze hebben het nog niet van binnen. Gods volk, de uitverkorenen, kunnen op dit gebied gemakkelijk op een dwaalspoor worden gebracht.

Een ding zou nog kunnen worden gezegd. Overweeg de eredienst op de berg Carmel [1 Koningen 18]. Bestudeer de eredienst van de profeten van Baal. Het Woord van de Heer deed er niet toe voor hen. Ze schreeuwden het uit; ze sneden zichzelf, ze profeteerden, maar er was geen vuur voor hen. Elia deed wat hij deed, omdat Gods Woord het hem had opgedragen. Hij bad gewoon een eenvoudig gebed en het vuur viel. En de verhouding was, er was één ware profeet tot 450 valse profeten. Kunnen we vandaag een soortgelijke verhouding krijgen? Hoewel ze allemaal beweerden een god te aanbidden, spraken de profeten van (Baal) hun god niet op dezelfde manier aan als Elia zijn God aansprak. Elia kende zijn God als de Heer God van Abraham, Izak en Jakob, niet de Baal van alle rassen. Is dit hetzelfde in de luidruchtige, zogenaamde christelijke wereld van vandaag? Bijna altijd is het *Christus dit, en Christus dat*, het is *Heer dit, en Heer dat*. Ze zeggen altijd de *Heer, Heer*, maar ze doen nooit de wil van God. Hun acties ondersteunen hun woorden niet. De dierbare naam van Jezus wordt zelden gehoord in hun aanbidding, behalve dat ze proberen de naam van Jezus te gebruiken om boze geesten uit te werpen [zie Handelingen 8:9:24]. Dat ze wonderbaarlijke werken doen in *Mijn Naam* bewijst niets!

De grootse oude liederen van de Kerk, de Psalmen, de liederen van de Verlossing, de liederen van de Kruisweg en de liederen van de Liefde van de Heer zijn niet populair. Nee, macht, tekenen en wonderen staan bij hen voorop. Dit zijn waar ze graag over zingen. Ze hebben veel gemeen met de *New Age*!

We lezen over een "valse Jood" in Handelingen 13:10 die niet ophield, *om de juiste wegen van de Heer te verdraaien*. Hij kon er niets aan doen.

Judas 12:13 Deze mensen zijn schandvlekken bij uw liefdemaaltijden. Als zij met u de maaltijd gebruiken, doen zij zichzelf onbeschoemd te goed. Zij zijn wolken zonder water, . . . voor wie de diepste duisternis tot in eeuwigheid bewaard wordt.

Ontkent onze naastenliefde het Woord van God dat zegt *aan wie de zwartheid van de duisternis voor altijd is voorbehouden*. Duisternis is voor hen weggelegd, net zo zeker als de erfenis van Israël is weggelegd voor Israël [1 Petrus 1:4]. Er is één groot ding mis met deze mensen, zelfs als ze belijden christenen te zijn. Ja, ze scheiden zichzelf af, maar ze *hebben de Geest niet* [Judas 19].

TEKENS EN WONDEREN IN DE VERGADERING

Het valt niet te ontkennen dat tekenen en wonderen deel uitmaken van wat er verwacht wordt tijdens de bijeenkomst. Het valt niet te ontkennen dat mensen Jezus geloofden na het zien en ervaren van wonderen. Het punt dat benadrukt wordt, is dat met dit te geloven, ook andere aanblikken had dan alleen de wonderen, namelijk:

1. de voorafgaande verkondiging van het evangelie.
2. de verkondiging van het Koninkrijk.
3. de Heer werkt met hen samen.

Vandaar:

Markus 16:20 maar zij gingen overal heen om te prediken, en de Heere werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden.

De wonderen die van God zijn, volgen de leer van het Woord en de oproep tot bekering in Israël. Jezus en Johannes de Doper leerden over bekering en het koninkrijk van de hemelen en van God. Jezus verrichtte wonderen, maar Johannes *deed geen wonder*. De oproep van Johannes de Doper tot bekering werd gevolgd door berouw van enkele toehoorders. Maar waar is tegenwoordig, de oproep tot bekering en de leer van het Koninkrijk der hemelen?

In wat tegenwoordig de vroege kerk wordt genoemd, leerden ze over bekering en de herrijzenis uit de dood [Handelingen 4:1]. Er was ook vervolging, maar ook was er het getuigenis van de herrijzenis van Jezus, vergezeld van grote genade en grote kracht.

Vóór Jezus' dood en herrijzenis was het principe precies hetzelfde.

Lukas 16:30,31 Hij echter zei: Nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toe zou gaan, zouden zij zich bekeren. Maar hij [Jezus] zei tegen hem: Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

Iemand die uit de doden wordt opgewekt, zou door velen wel eens als het grootste wonder kunnen worden aangemerkt, maar dat alleen zou niemand ertoe brengen zich te bekeren. Jezus zegt het! Hij wees er ook op dat als ze de overtuiging van Mozes en de Profeten niet zouden aannemen, dat ze ook niet de overtuiging van Eén uit de doden zouden aannemen. Dus vandaag is het nodig om Mozes en de Profeten te horen, en het is geschreven als de basis van juist onderwijs. Maar de kerken verwerpen tegenwoordig vaak dit gezegde met te zeggen: *dat is het Oude Testament*.

In de dagen van Ezra was er de leer van het Woord aan Israëlieten. Het begrip werd gegeven en er was berouw dat werd gevolgd door God die Zijn heerlijkheid manifesteerde. De mensen van Judea weenden van vreugde omdat ze de woorden begrepen die werden gesproken. [Maar we moeten hier opmerken dat de Israëlieten moesten scheiden van hun buitenlandse vrouwen en ook van hun kinderen van gemengd bloed]. Er was geen poging om te stimuleren zonder enig begrip en onderwijs over bekering.

Er zijn andere voorbeelden van deze volgorde in de Schrift en we moeten ook letten op:

1. Dat wonderen op zich, mensen niet laten geloven.
2. Om bekeerde mensen te leren om hen te inspireren tot een nieuw niveau van geloof, zal hen niet noodzakelijk in staat stellen om in het bovennatuurlijke te bewegen. Berouw, gehoorzaamheid, liefde en juiste toepassing maken deel uit van het pakket.
3. Wonderen kunnen ervoor zorgen dat de "verkeerde" mensen zich bij Israël willen verzamelen. Deze buitenlanders worden een groot probleem voor Israël en Petrus vertelt ons dat ze in dit tijdperk nog steeds onder het volk van God zullen zijn. Ze zijn nog steeds een probleem dat niet wordt aangepakt omdat er geen scheiding wordt gemaakt.

Toen de kinderen van Israël uit Egypte kwamen, was er een gemengde menigte die met hen meeging. De reden wordt niet vermeld, maar het kan zijn dat ze de wonderen hadden gezien. Waarschijnlijk bevatten ze de nakomelingen van de dienaren van Abrahams familie die met de Israëlieten door Egypte trokken. Universalisten zeggen graag dat dit een soort "heidenen" zijn die zich bij Israël voegen. Het was deze gemengde menigte die *viel tot begeerte in de woestijn*. Ezra leerde het woord aan Israël en het volk

bekeerde zich, door de hele gemengde menigte, af te scheiden van Israël. We zullen dit zien in het hoofdstuk, *Wat is Bileams Doctrine/Leer*. Het is de gemengde menigte in het midden van Israël die het zo moeilijk maakt om de exclusieve aard van Israël aan te nemen, en wordt verergerd doordat regeringen rassen-scheiding illegaal maken onder de mensenrechtenwetgeving. Niet-afscheiding moedigt de aanvaarding van de leer van Bileam aan.

WAT ZEGGEN WIJ?

De vergadering in de Schrift is geen vele-rassen eenheid, zelfs als het wordt aangenomen alsof het een feit is in de (geloofs) belijdenis van de kerken van vandaag. Het enige vele-natie-oogpunt is dat van *zijnde van de naties* [meervoud] *van Israël*. Ze zijn absoluut niet wat we tegenwoordig algemeen kennen als "De Joden". Gods volk zijn de enigen die de Schrift vermeldt als de twee partijen bij zowel het Oude Testament als het Nieuwe Testament. Te zijner tijd zullen enkele van hun vele kenmerken worden getoond. Ze zijn *klaar om geopenbaard te worden in de laatste tijden* [Petrus 1:5]. Petrus zegt dat deze genade tot u *zal worden gebracht* [dat wil zeggen, degenen waarnaar geschreven wordt] *bij de openbaring van Jezus Christus*. Dit is alleen de tijd van de *gezegende hoop* van de vergadering. Deze hoop kan niet de gezegende hoop van iemand anders zijn.

Het is onze keuze om al dan niet *aandachtig te zijn van de woorden die eerder door de heilige profeten zijn gesproken, en van de geboden van ons, de apostelen van de Heer en Redder* [1 Petrus 2:3]. We kunnen natuurlijk de heilige profeten van Israël negeren en de valse profeten volgen die toen aanwezig waren, en nu aanwezig zijn.

2 Petrus 2:1 *Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn...*

Deze leraren zijn nu onder ons, zoals geprofeteerd. Deze verbreden Gods poort om elk ras te omvatten, volgens de *weg van Bileam*.

HOOFDSTUK 14: *W*AAROM NIET HET KONINKRIJK VAN DE HEMEL VERKONDIGEN?

In dit hoofdstuk zullen we kijken naar het Koninkrijk dat in het Oude Testament werd opgericht, om te zien hoe dit verband houdt met het Koninkrijk in het Nieuwe Testament.

Matt 10:7 *En als u op weg gaat, predik dan: HET KONINKRIJK DER HEMELN is nabijgekomen.*

Dit is de opdracht die nooit een centrale kwestie is of de leerstelling die tegenwoordig wordt uitgevoerd. Wat we in wezen moeten beslissen, is of het Koninkrijk waarnaar in het Nieuwe Testament wordt verwezen, al dan niet verband houdt met Gods Koninkrijk, zoals wij leren in het Oude Testament. Is het hetzelfde koninkrijk? Is Israël in dit opzicht nog steeds een exclusief ras? Het doel van dit hoofdstuk is om te laten zien dat het in beide Testamenten om dezelfde mensen gaat.

WAAROM "HET KONINKRIJK VAN GOD" EN "HET KONINKRIJK VAN DE HEMEL"?

Citaat uit Vine onder 'Koninkrijk':

Met betrekking tot de uitdrukkingen 'Het koninkrijk van God en het koninkrijk van de hemelen hoewel ze vaak door elkaar worden gebruikt, betekent niet dat ze in alle gevallen precies hetzelfde betekenen en hetzelfde zijn. De apostel Paulus spreekt vaak over het Koninkrijk van God, niet dispensationeel maar moreel, bijvoorbeeld Rom 14:17; 1 Kor 4:20 maar nooit zo met het Koninkrijk der hemelen. God is niet het gelijkwaardige van de hemelen. Hij is overal en boven alle dispensatie, terwijl de hemelen onderscheiden zijn van de aarde, totdat het Koninkrijk komt in oordeel, en macht en heerlijkheid [Openbaring 11:15], wanneer de heerschappij in hemel en op aarde één zal zijn. Terwijl de sfeer van het Koninkrijk van God en het Koninkrijk der Hemelen soms hetzelfde zijn, kan de ene uitdrukking niet zonder onderscheid voor de andere worden gebruikt. In het Koninkrijk der Hemelen [32 keer in Mattheüs] staat de hemel in tegenstelling tot de aarde, en de uitdrukking is voorlopig beperkt tot het Koninkrijk in zijn aardse oogpunt en wordt dispensationeel gebruikt in verband met Israël ... Het koninkrijk van de hemel is altijd het koninkrijk van God, maar het koninkrijk van God is niet beperkt tot het koninkrijk van de hemel, totdat ze in hun uiteindelijke vorm hetzelfde worden.

Dit is een bijzonder, onbehelpzame beschrijving. Het verschil tussen Mattheüs en de anderen is dat Mattheüs Jezus als Koning presenteert. Door te verwijzen naar het Koninkrijk der hemelen, laten we geen twijfel bestaan over de heerschappij van de Koning, wiens identiteit en recht om te regeren wordt gegeven in de genealogie van Mattheüs. Het wordt het Koninkrijk der Hemelen genoemd omdat dat de natuurlijke verblijfplaats is van zijn burgers - dat wat Geest is is Geest. De zeven gelijkenissen in Mattheüs hebben betrekking op de heerschappij van het Koninkrijk en zijn burgers.

De andere evangeliën en de brieven gebruiken de algemene uitdrukking, Koninkrijk van God, omdat ze het bestaan van het Koninkrijk als een feit beschouwen en zich niet bezighouden met het Koninkrijk zelf. Ze richten zich op de mensen die het potentieel hebben om het Koninkrijk binnen te gaan en proberen de boodschappen over het Koninkrijk aan hen over te brengen.

WAT JEZUS' LEERT OVER HET KONINKRIJK

Jezus leerde over het Koninkrijk en gebruikte het woord meer dan 100 keer! Dit is een groots thema in de hele Bijbel vanaf de tijd van de oprichting van het Koninkrijk. Als we naar de statistieken kijken, vinden we iets verbazingwekkends:

Het Koninkrijk verkondigen	306 verzen.
Verkondiging van de koning	964 verzen.
Afwijzing van de koning	901 verzen.
Verwerping van het Koninkrijk	782 verzen.

Dit betekent dat 78% van de verzen in de evangeliën betrekking hebben op het "koninkrijk". Er staat geschreven dat Jezus eerste woorden over het Koninkrijk gaan, net als zijn laatste woorden toen hem werd gevraagd: *Heer, wilt u op dit moment het Koninkrijk herstellen voor Israël* [Handelingen 1:6]. **JEZUS BEGON EN EINDIGDE MET DIT ONDERWERP!** Merk op dat de restauratie alleen Israël betreft. Paulus laat zien dat dit onderwerp regelrecht tot het einde gaat als hij zegt, *Daarna komt het einde, wanneer Hij het koninkschap aan God en de Vader heeft overgegeven*, 1 Kor. 2:6; *wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan*. [1 Kor 15:24]. Het Koninkrijk gaat dus door tot het einde van het tijdperk. Het evangelie dat Paulus verkondigt in de eerste verzen van dit hoofdstuk, betreffende Jezus' dood en herrijzing, is in samenhang van toepassing op dit Koninkrijk.

Een blik op een concordantie zal onthullen dat Jezus het woord *zaligheid* slechts twee keer sprak. De eerste is te vinden in Lukas 19:9 [Zacheüs] en de tweede in Johannes 4:22 [*zaligheid is uit de Joden*]. In geen van deze verzen heeft het woord de betekenis die er gewoonlijk aan wordt gegeven. Toen Jezus verklaarde dat er zaligheid was gekomen in het huis van Zacheüs, had deze man ermee ingestemd een bepaald deel van de wet van Mozes te houden! In het tweede geval zei Jezus dat de zaligheid van onder de Judeeërs komt omdat Hij naar Zichzelf verwees.

Evenzo werd het woord *kerk* (ekklesia) slechts drie keer door Jezus gebruikt, dus er moet iets mis zijn met wat normaal gesproken wordt, en geleerd wordt over zowel "zaligheid" als "kerk". Dit zijn de feiten die genoemde kerken weigeren toe te geven, maar leren in plaats daarvan wat zij het *evangelie van verlossing* noemen in een andere samenhang dan de 78% van de evangelieverzen zoals hierboven getoond.

HET WOORD "KONINKRIJK"

In het Oude Testament, zoals te verwachten was, zijn de vertalers inconsequent geweest bij het vertalen van de drie belangrijkste woorden die het meest worden vertaald als "Koninkrijk".

Wij hebben:

Strong H4467	<i>Mamlakah</i>	Heerschappij [gebruikt voor alle koninkrijken van alle rassen].
Strong H4468	<i>Mamlakuwth</i>	Het bestuur van elke koning van elk ras.
Strong H4410	<i>Meluwkah</i>	Het <i>ding</i> dat geregeerd word, dat is, het koninkrijk zelf.

Het laatste woord wordt in het bijzonder voor twee koninkrijken gebruikt, dat van God en dat van de tegenstander. Er zijn 24 verwijzingen in het Oude Testament.

De eerste vermelding van *meluwkah* is in:

1 Sam 10:16 Maar de zaak van het koninkrijk, waar Samuel over gesproken had, vertelde hij hem niet.

Deze eerste vermelding vertelt ons precies waar het Koninkrijk over gaat en dat dit alleen het volk Israël betreft.

Het was het woord van de Heer dat Israël een koning zou hebben [1 Sam 9:17]. Saul zou de eerste zijn in deze positie, maar er werd geen onvoorwaardelijke belofte gedaan aan koning Saul, als de koning. Vervolgens werd het koninkrijk aan David gegeven.

1 Kron 10:14 en [Saul] had niet de HEERE had geraadpleegd. Daarom doodde Hij [God] hem en liet Hij het koninkrijk overgaan op David, de zoon van Isai.

Over dit Koninkrijk wordt gesproken als HET KONINKRIJK VAN DE HEER. Dit is hetzelfde als de nieuwtestamentische uitdrukking, *Het Koninkrijk des Hemels*. De troon behoorde toe aan God, en Salomon zat daarop *die Troon van de Heer* [1 Kron. 29:23]. Jezus zal deze zelfde Troon van Zijn vader David erven [Lukas 1:32].

Ps 22:29 Want het koninkrijk is van de HEERE, Hij heerst over de heidenvolken.

Dit is nog een andere verklaring over dit Israëlitische koninkrijk dat regeert met de Heer *onder de naties*. *Meluwkah* wordt uitgedrukt als een kroon van glorie en een koninklijke diadeem in de hand van de Heer [Jesaja 62:3]. In samenhang is dit Israël. Het is een heel bijzonder koninkrijk dat tussen, maar gescheiden is, van de andere koninkrijken op aarde. Het is een koninkrijk dat werd opgericht om voor altijd te zijn.

IS HET KONINKRIJK FYSIEK OF GEESTELIJK?

Confessionele kerken leren dat het Koninkrijk nu een geestelijk koninkrijk is, samengesteld uit *wedergeboren* gelovigen van alle rassen. Laten we eens kijken waarom dit niet zo kan zijn. We zullen doorgaan met kijken naar het Koninkrijk in het Oude Testament. Over David en het verbond dat God met het huis van David sloot, lezen we:

2 Sam 7:12-16 Wanneer uw dagen voorbij zijn en u met uw vaderen ontslapen bent, zal Ik uw nakomeling na u, die uit uw lichaam voortkomt, doen opstaan en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal de troon van zijn koninkrijk voor eeuwig bevestigen. Ik zal hem tot een Vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn, . . . Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, zoals Ik die deed wijken van Saul, . . . Uw huis en uw koninkrijk zullen voor uw ogen voor eeuwig vaststaan, uw troon zal voor eeuwig zeker zijn.

Hier zien we dat het zaad afkomstig is van fysieke copulatie - *uit uw ingewanden* en *uw zaad*. Het is dus geen geestelijk koninkrijk; het heeft heersers van vlees en bloed. Dit is een eeuwig koninkrijk dat op aarde begint met een menselijke koning op een troon, waarnaar Jezus zal terugkeren om te regeren. In plaats daarvan, is de populaire leerstelling dat Jezus die Troon al heeft geërfd en nu regeert vanuit de hemel, terwijl Jezus zegt dat Hij zal terugkeren om Zijn Koninkrijk op aarde te nemen.

2 Sam. 7:12-16 toont de oprichting van het Koninkrijk onder het Huis van David, en merk op dat de beloften aan dit koninkrijk nu onvoorwaardelijk zijn. Later kunnen we dit uitgedrukt zien als een verbond.

2 Kron. 13:5 Weet u niet dat de HEERE, de God van Israël, voor eeuwig het koningschap over Israël aan David gegeven heeft, aan hem en aan zijn zonen, door een met zout bekrachtigd verbond?

De *zelfs voor zijn zonen* zijn zoute woorden die de algemeene, confessionele kerken absoluut weigeren te geloven. Zoals gezegd is het onmogelijk om in een vele-rassen kerk te geloven en tegelijkertijd het Koninkrijk der hemelen te prediken. Ze zullen niet geloven dat *zelfs niet voor zijn zonen* dit precies betekent. [OPMERKING: *voor altijd* betekent vaak *tot het einde van het tijdperk*]. Wat het nationale Israël betreft, zeggen de leraren dat Israël nu een geestelijk koninkrijk is met Jezus als Koning. Dit negeert dat Jezus zal terugkeren om Zijn Koninkrijk op te nemen. Hij regeert nog niet met een ijzeren staf, en dus is het begrip dat het Koninkrijk geestelijk is, niet geldig.

Als we bij het Nieuwe Testament komen, worden door de kerken, de gelijkenissen van Mattheüs 13 onmiddellijk vergeestelijkt. Ze beweren dat de gelijkenissen te maken hebben met morele en geestelijke waarheid en dat de commentaren een verzameling zijn van de meest fantasierijke vertolkingen die je ooit zou willen vinden. Het harde feit is echter dat als we ervoor kiezen om te

negeren dat het Koninkrijk letterlijk is, wat zouden we dan doen met de troon van David die voor altijd gevestigd is? Is het zaad uit Davids' ingewanden ergens anders heen gegaan of is het verdampt of is het zaad op de grond gemorst? Zijn de zon en de maan opgehouden te schijnen zodat Gods' belofte aan David geen indruk zou hebben? Moeten we zeggen dat de herrijzenis voorbij is, en het geloof van sommigen omverwerpen? Zeggen we dat Jezus al is teruggekeerd en nu op diezelfde troon op aarde zit?

Veel kerken zeggen in feite, dat het Koninkrijk niet letterlijk is, ook al beseffen ze het niet. Hun programmas staan alleen op geïsoleerde Schrift teksten. Onthoud nu dat het het grootste deel van de christelijke kerken is die dit verkeerde begrip leren. De zwaardere zaken van de Wet zijn wat wordt weggelaten [Matt 23:23], wanneer ze de oorsprong van het Koninkrijk in het Oude Testament weglaten. Voor hen bestaan de wetten van het Koninkrijk niet; de voortdurende troon van David bestaat vandaag niet. Als ze niet geloven dat dit bestaat, kunnen ze het Koninkrijk der hemelen en de voortdurende troon van David niet verkondigen.

De volgende verzen zijn typerend voor de verzen die worden gebruikt om de vergeestelijkte visie te ondersteunen.

1 Kor 15:50 *Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het **Koninkrijk Gods** niet kunnen beërven, en de vergankelijkheid beërft de onvergankelijkheid niet.*

Dit Schriftgedeelte wordt gebruikt om aan te geven dat het Koninkrijk der hemelen niet materieel en letterlijk kan zijn. Maar het Koninkrijk van God, zoals dit vers laat zien, is een erfenis. Er is een tijd om heerschappij te verwerven over dat wat wordt geërfd. Het werkwoord *erven* toont de voortgang van de ene staat naar de andere. We regeren nog niet op aarde met onze verheerlijkte lichamen! We zijn nog niet in onze erfenis gekomen.

Nadat Jezus was herrezen, sprak Hij niet langer over zijn *vlees en bloed*, maar eerder over zijn *vlees en beenen*. Verheerlijkte en onvergankelijke lichamen zullen niet langer bedorven of vergankelijk bloed hebben. De verlost en uit Israël zullen niet alleen geesten zijn die zonder lichaam ronddwalen. De verlost en zullen eruit zien zoals Jezus deed na Zijn herrijzenis, toen Hij zei:

Lukas 24:39 *Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb.*

Het simpele feit is dat mensen het Koninkrijk van God niet binnengaan. Ze moeten eerst sterven en worden herrezen in hun onsterfelijke vorm. Voor sommigen zal dit verloop in een oogwenk plaatsvinden. Voor degenen die al dood en begraven zijn, zal het lijken alsof het een oogwenk was tussen toen ze nog leefden en nu weer tot leven zijn gewekt.

Luke 17:21 *. . . want, zie, het **Koninkrijk Gods** is in u midden.....*

Dit is een simpele vertaalfout - het zou moeten lezen *is onder u*. Jezus is de Koning van het Koninkrijk. De Farizeeën vroegen Jezus naar het einde van het tijdperk en van het Koninkrijk van God. Ze geloofden niet meer in het Koninkrijk der hemelen net zoals de algemeene kerken tegenwoordig niet doen. Hij vertelt hen dat Hij eerst moet lijden en afgewezen moet worden voordat de bliksemflits van zijn wederkomst plaatsvindt. Maar in die tijd was Hij de Eeuwige Koning die toen aanwezig was onder de bevolking van Judea en Galilea.

Johannes 18:36 *. . . **Mijn Koninkrijk** is niet van deze wereld. . .*

Dit is een andere vertaalfout. Jezus zegt dat Zijn Koninkrijk niet van de *kosmos* (orde) van Rome is. Dit aspect van *kosmos* is eerder in het hoofdstuk *Reacties op een exclusief Israël* behandeld. Jezus geeft hier geen geheimzinnige, geestelijke betekenis aan. De verwijzingen naar het Koninkrijk Gods in het Evangelie van Johannes zeggen niet dat het Koninkrijk geestelijk is en dus toegankelijk is voor alle rassen. Jezus zegt dat TENZIJ iemand is verwekt *van boven*, van een begin, uit water en Geest, [ten tijde van de conceptie] die persoon het Koninkrijk van God NIET KAN binnengaan.

Tot slot over deze kwestie van een vergeestelijkt koninkrijk: het koninkrijk is echt, net als zijn troon. De burgers zijn echter herrezen wezens met onsterfelijke lichamen. Voor toegang tot dat koninkrijk is minimaal vereist:

[a] van boven verwekt worden

[b] geloven dat Jezus de Zoon van God is

WAT ZEGGEN DE PROFETEN?

Jesaja 9: 6-8 *Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over **zijn koninkrijk**, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De Heere heeft een woord gezonden in Jakob, en het is gevallen in Israël.*

Jesaja 60:12 *Want het volk en het koninkrijk die u niet zullen dienen, zullen vergaan en die volken zullen totaal verwoest worden.*

Jer 51: 19,20 Maar het Deel van Jakob is niet als zij, want Hij is de Formeerder van alles, en Israël is de stam die Zijn eigendom is, HEERE van de legermachten is Zijn Naam. U bent voor Mij een strijdhamer, wapenrusting. Met u zal Ik volken stukslaan, met u zal Ik koninkrijken te gronde richten.

We zien dat elke verwijzing naar dit Koninkrijk wordt geassocieerd met Israël [Jakob] als een ras. We kunnen de aard van dit Koninkrijk als overheersend zien, waarbij van alle andere naties wordt geëist dat ze Israël dienen of moeten omkomen. Israël moet Gods strijdbijl zijn tegen andere naties.

Wordt er geleerd dat het Koninkrijk, dat een troon met een koninklijk zaad heeft, vandaag ergens op aarde moet bestaan? Nee, de nationale boodschap van de Bijbel is bijna volledig afwezig en wordt niet geleerd in de meeste denominatie-kerken. We moeten ons afvragen: *Hoe kunnen de afgescheiden naties ooit vergeestelijkt worden als 'naties en koninkrijken'? Hoe kunnen de bovenstaande verzen worden vergeestelijkt?* Als we bij het Nieuwe Testament komen, zien we dat het beeld identiek is aan wat in het Oude Testament staat. Onze onveranderlijke God is nog steeds niet veranderd, zoals we zullen zien.

Om dit uit de Psalmen te bevestigen en om de noodzakelijke Wet/Psalmen/Profeten-drietal te voltooien, wat het vereiste is van dit boek, vinden we dat er veel in de Psalmen staat over het Koninkrijk en zijn Troon.

Ps 89:4,5 Ik heb - sprak U - een verbond gesloten met Mijn uitverkorene, Ik heb Mijn dienaar David gezworen: Ik zal uw nakomelingen tot in eeuwigheid stand doen houden, uw troon bouwen van generatie op generatie.

Ps 89:21-23 Ik heb David, Mijn dienaar, gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd. Mijn hand zal hem doen standhouden, ja, Mijn arm zal hem sterk maken. Geen vijand zal hem overweldigen, geen onrechtvaardige zal hem onderdrukken.

Ps 89: 30,36-38 Ik zal zijn nageslacht voor eeuwig laten bestaan en zijn troon als de dagen van de hemel... , zijn troon zal vóór Mij zijn, vast als de zon. Hij zal voor eeuwig standhouden, zoals de maan; de getuige hoog aan de hemel is trouw.

Totdat hemel en aarde voorbijgaan; totdat de zon en de maan ophouden zichtbaar te zijn, is de troon van David gevestigd voor alle geslachten. Dit is een van de redenen waarom er vandaag de dag een monarchie moet bestaan die de troon van David over Israël vertegenwoordigt.

DE TROON VAN HET KONINKRIJK

De troon van het koninkrijk is niet de troon in de hemel. Ons huidige doel is om de Troon van het Koninkrijk van de Heer op aarde te beschouwen, eerst via het Oude Testament en daarna via het Nieuwe Testament:

[a] Er zijn profetieën in het Oude Testament die betrekking hebben op deze twee verbondsperioden.

[b] Er zijn profetieën die verwijzen naar Jezus wanneer Hij die troon neemt.

[c] Er is een verwijzing naar de overdracht van dit Koninkrijk aan de Vader.

Er is maar één koninkrijk met één troon! Later zullen we zien waar deze troon zich vandaag zou kunnen bevinden. Het moet de Troon van een Koninkrijk zijn dat vandaag de dag bestaat. De troon wordt beschreven als zijnde *de troon van de Heer* en als *zijn troon* in het Oude Testament. Het is nog steeds dezelfde troon in het Nieuwe Testament.

2 Kron 9:8 Geloofd zij de HEERE, uw God, Die behagen in u heeft gehad, door u als koning voor de HEERE, uw God, op Zijn troon ..

1 Kron 28:5 ... om te zitten op de troon van het koninkrijk van de HEERE over Israël.

1 Kron 29:23 Toen zat Salomo op de troon van de HEERE ...

Het is dus de Troon van de Heer over Israël, met menselijke wezens van vlees en bloed erop, vanaf de tijd van zijn vorming totdat Jezus er aanspraak op maakt.

Nu heeft het geen zin om te zeggen dat het Koninkrijk van de Heer over andere mensen anders dan Israël gaat. De duidelijke presentatie van de hele Schrift is dat de troon over Israël is. We zullen dit ook vinden in het Nieuwe Testament, waar Jezus, de zoon van God, wordt voorgesteld als de afstammeling van David.

Lukas 1:32,33 . . . en de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid. . . .

We kunnen dit vers niet dwingen tot voorbij *het huis van Jakob*. Door beide Testamenten heen is de regel van het Koningschap exclusief over het *Huis van Jakob*. Geen enkel ander ras wordt ooit voorgesteld als een deel van Israël waar dan ook. Het is altijd Israël dat met God regeert over de andere naties. De Koning is nooit anders dan de Koning "van Israël"; Hij is de Koning van een uitverkoren, geroepen, bijzonder en eigenaardig volk. Israël is, zoals altijd, exclusief!

Lukas 1:32,33 Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen.

Meteen kunnen we het verband zien tussen de troon van David en de troon die aan Jezus is gegeven. Ze zijn een en dezelfde. Het bestuur wordt specifiek gegeven als zijnde over het "**Huis van Jakob**", dit zijnde "**geheel Israël**". Dit is volledig exclusief van de andere rassen; het is een rassistische verklaring!

Handelingen 2:29,30 Mannenbroeders, het is mij toegestaan over de aartsvader David vrijuit tegen u te zeggen dat hij én gestorven én begraven is, . . . uit de vrucht van zijn lichaam, voor zover het zijn vlees betrof, de Gezalfde zou verwekken om Hem op zijn troon te zetten,

De zinnen vrucht van zijn lendenen en volgens het vlees zijn net zo onvermijdelijk als David's troon. Jezus ontkent nooit Zijn Zoon van David verbintenis.

DE EEUWIGE AARD VAN DE TROON

Deze presentatie zou velen van streek kunnen maken die anders geleerd hebben. Hoewel velen van ons zullen accepteren dat het koningschap en het koninkrijk in het Oude Testament bestond, zal er worden gehoord, "*Dat is het Oude Testament*", wat ten onrechte suggereert dat het Koninkrijk niet langer bestaat, behalve in een geestelijke zin.

Jezus keert terug naar de troon van David en de troon is voor altijd!

2 Sam 7:13 Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal de troon van zijn koninkrijk voor eeuwig bevestigen.

1 Koningen 9:5 dan zal Ik de troon van uw koninkrijk over Israël voor eeuwig bevestigen, zoals Ik met betrekking tot uw vader David gesproken heb: Het zal u niet ontbreken aan een man op de troon van Israël.

Jer 33:17 Want zo zegt de HEERE: Aan David zal het niet aan een man ontbreken die op de troon van het huis van Israël zit,

We zien hier dat de troon van Israël is. Er zal altijd een vorst op die troon zijn. Deze belofte was afhankelijk van gehoorzaamheid, en Salomo's geslacht voldeed niet aan de voorwaarden. Het koninkrijk was gescheurd en de zoon van Salomo regeerde niet langer over alle twaalf stammen. Maar Jeremia 33:17-25 vertelt dat de belofte die God aan David deed, zo lang zou duren als de dag volgt op de nacht. Dus zelfs als Salomo zou falen, zou het nageslacht van David regeren op een troon [of tronen] over het zaad van Abraham, Izak en Jakob. De plaatsbepaling is niet beperkt tot het Heilige Land.

Ps 132:11 De HEERE heeft David in waarheid gezworen, en Hij zal daar niet van afwijken: Eén van de vrucht van uw schoot zal Ik op uw troon zetten.

Dat de Heer heeft de waarheid gezworen maakt elke suggestie dat er geen voortdurende troon van David is een complete leugen. De vrucht van je lichaam laat zien dat de vorst[en] afstammelingen van koning David moeten zijn. Toch is de traditionele leer ofwel in strijd met *het is geschreven* of wordt het genegeerd. De vrucht van uw lichaam kunnen we niet ontsnappen of negeren.

Het Huis van Israël, dat is, dat deel van Israël, zal altijd een vorst of vorsten hebben van Davids lijn op de Troon. De Edomietische leiders van Judea, erkenden: *We hebben geen koning, maar Caesar*. Ze zeiden: *Weg met deze man, we willen niet hebben dat Hij over ons regeert*. Wanneer het huis van Israël en het huis van Juda herenigd worden, zal Jezus de vorst van het huis van David zijn die over hen beiden zal regeren. Bij de herstelling, worden beide Huizen goed herenigd; een vertegenwoordigend deel van hen zal naar het land terugkeren met één koning [Ezech. 37:21-25].

Ps 45:7 UW TROON, o God, bestaat eeuwig en altijd; de scepter van Uw Koninkrijk is een scepter van rechtvaardigheid.

De rijksstaf is het symbool van autoriteit.

Ps 122:4 Daarheen trekken de stammen op, de stammen van de HEERE, naar de ark van de getuigenis van Israël, om de Naam van de HEERE te danken.

De *stammen van de Heer* is geen vele-rassen kerk. De tronen van het Huis van David zijn hier meervoud [v5].

Ten tijde van de tempel van Ezechiël is er geen verandering in de exclusieve positie van Israël. God is *in het midden van de kinderen van Israël*.

Ezechiël 43:7 Mensenkind, dit is de plaats van Mijn troon en de plaats van Mijn voetzolen, waar Ik voor eeuwig wonen zal onder de kinderen Israëls. . . .

We kunnen *de kinderen van Israël* hier gewoon niet veranderen, toch?

Hoewel de tijd van herstel van alle dingen niet ons huidige onderwerp is, zien we dat Israël op dat moment nog steeds even exclusief is als altijd. Er is geen *midden van alle naties of rassen* waar God voor altijd zal wonen. Zoals altijd, is het beperkt tot het "midden van Israël". Het Nieuwe Testament dat is gemaakt met het huis van Israël en het huis van Juda is in overeenstemming met wat God heeft gezworen aan David en het huis van David [Heb 8:8].

HET KONINKRIJK DER HEMELN VERKONDIGEN

In het evangelie van Matteüs vinden we dat het - het Koninkrijk der hemelen is - dat wordt verkondigd. Laten we eens kijken naar enkele aanwijzingen:

Matt 3:2 en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

Matt 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

Hier zien we dat Jezus en Johannes de Doper beiden hun openbare bediening begonnen met precies dezelfde boodschap. De boodschap is altijd bekering, gevolgd door onderwijs over het Koninkrijk der hemelen, dat op het punt staat te gebeuren. Dit koninkrijk bestond toen, maar het was niet gemanifesteerd. Vandaag horen we dat het Koninkrijk "vergeestelijkt" is.

Matt 5:10 Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Matt 5:20 Want Ik zeg u: Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en de Farizeeën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.

Deze twee verzen verwijzen naar "gerechtigheid". Zonder deze bijzondere gerechtigheid kan helemaal niemand het Koninkrijk der hemelen binnengaan. Zeggen dat er slechts een geestelijke vertolking is van deze teksten in de Schriften, is ontkennen dat er een "rechtvaardig volk" in de Schriften staat.

Matt 10:5-7 Deze twaalf zond Jezus uit en Hij gebod hun: U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen enkele stad van de Samaritanen binnengaan, maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël. En als u op weg gaat, predik dan: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

Er zijn hier drie voor de hand liggende vragen die de kerken niet beantwoorden:

1. Waarom deze beperking naar wie de discipelen moesten gaan? Waarom alleen naar Israël?
2. Waarom heeft het Koninkrijk der hemelen altijd op de een of andere manier betrekking op Israël?
3. Waarom brengt Jezus geen andere rassen in beeld?

Jezus had al gezegd dat sommige schriftgeleerden en farizeeën geen deel uitmaakten van het rechtvaardig volk. Hun mate van het houden van de wet en andere naleving zou nooit hun karakteristieken kunnen veranderen als zijnde beiden *geboren van beneden en van hun vader de duivel* [Johannes 8]. Ware gerechtigheid is niet gebaseerd op een juist leven alleen. Jezus vertelde de Edomietische leiders van de Joden:

Mat 8:11 Maar Ik zeg u dat er velen zullen komen van oost en west en zij zullen aan tafel gaan met Abraham, Izak en Jakob in het Koninkrijk der hemelen,

Hier zien we opnieuw dat het Koninkrijk der Hemelen wordt verbonden met Abraham, Izak en Jakob. Velen van Israël zullen komen, maar de anderen zijn er buitengesloten. Van Abraham en Jakob wordt vaak gezegd dat ze *De Vaderen* zijn, dat wil zeggen, de vaders van Israël. Dit is geslachtelijk. Als dit niet begrepen wordt, dan is het onmogelijk om *het Koninkrijk der Hemelen* zinvol te verkondigen.

Waar ging Jezus heen om het evangelie van het Koninkrijk te verkondigen? Onder wie ging Hij rond om alle ziekten en kwalen onder de mensen te genezen? Het was alleen aan degenen aan wie het was gegeven om de geheimen van het Koninkrijk der hemelen te kennen. Tegenwoordig is het populair om Jezus te verloochenen en te zeggen dat iedereen van elk ras de mogelijkheid krijgt om deze geheimen te kennen. Jezus beperkte ook degenen aan wie de sleutels van het Koninkrijk werden gegeven.

De middelen om binnen te komen worden alleen aan de aangestelden gegeven. Zij hebben alleen de mogelijkheid; zij kunnen alleen een erfenis hebben. De erfenis is niet alleen door fysieke geboorte. Jezus zei nogmaals tegen zijn discipelen:

Matt 18:3 En Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u: Als u zich niet verandert [versterkt en zich er naar toe keren] en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.

Nogmaals, Jezus spreekt hier niet tegen de schriftgeleerden en farizeeën, of tegen iemand buiten Israël. Jezus wees erop dat de Edomietische Joodse leiders actief probeerden te voorkomen dat Israëlieten hun plaats in het Koninkrijk der hemelen of hun erfenis in het Koninkrijk kenden en er binnenkwamen.

Matt 23:13 want u sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen; u gaat er immers zelf niet binnen, en hen die er binnen willen gaan, laat u er niet binnengaan.

"De Joden" zijn nog steeds de belangrijkste tegenstanders van het Evangelie van het Koninkrijk. De kerken kunnen net doen alsof ze allemaal willen dat 'de joden' niet zijn, wie Jezus zegt dat ze zijn, maar dat zal niets veranderen aan wat Jezus heeft verklaard! Elk van dit deel van het Jodendom is nog steeds *het kind van de hel* [v15]. Bidden voor "de Joden" is niet hetzelfde als bidden dat, *heel Israël zalig kan worden*.

DE GELIJKENISSEN

Matt 13:11-13 Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar aan hen is het niet gegeven. Want wie heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, van hem zal afgenomen worden zelfs wat hij heeft. Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij niet zien, ook al zien zij, en niet horen, ook al horen zij, en ook niet begrijpen.

Het is Jezus die zegt dat begrip van het Koninkrijk niet aan iedereen wordt gegeven. We moeten het onmiddellijk eens of oneens zijn met de Soevereine God die wel keuzes maakt onder de mensen.

Volgens Vine *mystery/geheim* betekent:

In het NT duidt het niet het mysterieuze/geheimzinnige aan (zoals bij het Engelse woord), maar dat wat buiten het bereik van niet-ondersteunde, natuurlijke bevattingen valt, kan alleen bekend worden gemaakt door goddelijke openbaring en wordt op een bepaalde manier en tegelijk bekend aangesteld door God en alleen voor degenen die verlicht zijn door Zijn geest. In de gewone zin houdt een geheim in dat kennis wordt achtergehouden; de schriftuurlijke betekenis ervan is de geopenbaarde waarheid. Daarom worden de uitdrukkingen die speciaal met het onderwerp verbonden zijn bekend gemaakt, gemanifesteerd, geopenbaard, gepredikt, begrepen en bedeling.

Ieder ander aan wie het niet is gegeven, zal het woord van het Koninkrijk [v19] horen maar het niet begrijpen. Het onderwerp van Matt 13:11 zijn de geheimen die verborgen zijn in het Woord van God over het Koninkrijk der Hemelen. Deze geheimen worden gepresenteerd als de gelijkenissen in vers 13 van hoofdstuk 13.

HET KONINKRIJK VAN GOD IN HET BOEK, HANDELINGEN

Meteen bij het begin van dit boek, Handelingen, vinden we onmiddellijke verwijzing naar het Koninkrijk van God. Door middel van dit boek Handelingen zijn zij, die worden aangesproken, altijd Israëlieten. Dit bevestigt wat er is gezegd in het hoofdstuk getiteld *Adoptie/Aanneming*, waar is aangetoond dat de Zonen van God zijn geplaatst uit nationaal Israël. Deze die zo zijn geplaatst, hebben hun erfdeel in het Koninkrijk van God.

Handelingen 1:3 Hij heeft Zichzelf, nadat Hij geleden had, ook levend aan hen vertoond, met veel onmiskenbare bewijzen, veertig dagen lang, waarbij Hij door hen gezien werd en over de dingen sprak die het Koninkrijk van God betreffen.

Handelingen 1:6 Zij dan die samengekomen waren, vroegen Hem: Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?

Let goed op, Jezus zegt niet dat het herstel van het Koninkrijk aan Israël niet zal plaatsvinden, maar dat er een door God bestemde tijd is om het Koninkrijk aan Israël te herstellen. Evenmin zegt Hij dat de belofte aan koning David en aan het *het zaad uit zijn ingewanden* op die troon, wordt weggenomen. Confessionele kerken kunnen zeggen dat de discipelen het verkeerd begrepen, maar God zegt het niet. Wanneer de profeten zeggen dat de macht van het Heilige Volk verstrooid zou worden en dat Israël de kennis van hun identiteit zou verliezen tot *de tijd van herstel* van het Koninkrijk aan Israël, dan zegt dit niet dat het Davidische Verbond zou ophouden te bestaan. Het kan niet ophouden vanwege Gods eed.

Het herstel van de *alle dingen*, [Handelingen 3:21], omvat het Koninkrijk. Het is de God van ONZE VADERS [v13] die dit tot stand brengt. Onze vaders isoleert alleen Israël als de ontvangers. Door berouw en geloof kunnen de ongerechtigheden van de vadersen opzij worden gezet onder het Nieuwe Testament voor Israël. Degenen die Jezus horen als *die profeet* [v22], zullen niet vanuit volk van Israël worden vernietigd. De overgeblevenen hebben een erfenis onder de heiligen. Deze erfenis is het Koninkrijk van God.

Handelingen 8:12 Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk van God en van de Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, zowel mannen als vrouwen.

Dus Filippus leerde ook de dingen over het Koninkrijk van God, zelfs na Pinksteren.

De discipelen werden aangespoord om in het geloof te blijven, om hun erfenis veilig te stellen.

Handelingen 14:22 en zij versterkten de zielen van de discipelen, spoorden hen aan in het geloof te blijven en zeiden dat wij door veel verdrukkingen in het Koninkrijk van God moeten ingaan.

De apostel Paulus verkondigde overeenstemmend het Koninkrijk van God alleen aan Israëlieten. Zijn uiteenzetting was van de wet en de profeten. Als we niet teruggaan naar dit begin, dan zullen we het “bij het verkeerde eind hebben”. Zelfs vanuit een natuurlijk oogpunt kan het niet redelijk zijn om vast te houden dat Paulus over de wet en de profeten zou spreken tegen degenen die geen kennis hadden van de wet en de profeten.

Handelingen 19:8 En hij ging de synagoge binnen en sprak . . . en probeerde hen te overtuigen van de zaken van het Koninkrijk van God

Evenzo moeten we de dingen met betrekking tot het Koninkrijk van God betwisten en overtuigen. Dit was belangrijk voor de apostel Paulus en dus moet het ook voor ons belangrijk zijn.

Handelingen 20:25 En nu, zie, ik weet dat u allen, bij wie ik rondgegaan ben en het Koninkrijk van God gepredikt heb, mijn gezicht niet meer zult zien.

In het vorige vers zegt Paulus dat zijn bediening, zoals hij had ontvangen van de Heere Jezus, was *om te getuigen van de genade van God*, dat hiermee verband hield met het Koninkrijk van God.

Handelingen 28:23 . . . kwamen er velen naar de plaats waar hij verbleef. Hij legde het Koninkrijk van God aan hen uit en getuigde ervan, en hij probeerde hen te bewegen tot het geloof in Jezus, van 's morgens vroeg tot de avond toe.

Nogmaals zien we, dat dit de uitleg is van Mozes en de profeten. Aan het einde van het boek Handelingen spreekt Paulus over de hardheid van het hart van degenen in Judea die het evangelie niet wilden horen en daarom wendde hij zich tot de verkondiging aan de verstrooide volken van Israël buiten Judea. Deze naties worden door de vertalers beschreven als “heidenen” [zie het hoofdstuk “*Dat ongelukkige woord “heidenen”*”]. Dat dit de volken van Israël waren, is volledig in overeenstemming met de profeten. Het kan niet worden ontkend dat dit laatste hoofdstuk van Handelingen spreekt over *De hoop VAN ISRAËL* [v20] en dat de Heilige Geest tot ONZE Vaders sprak [v25]. De specifieke mensen die werden aangesproken onder degenen in Rome waren *Israëlieten* net zo goed als degenen uit de algemene bevolking van Judea.

Paulus verkondigde in Rome voor twee jaar. Dit was hetzelfde evangelie dat hij in het begin ontving. Hij verklaarde: *Het evangelie dat werd gepredikt [verkondigd] van mij, is niet op de mens gericht. Want ik heb het ook niet van mensen ontvangen, noch werd ik het onderwezen, maar door de openbaring van Jezus Christus* [Gal1:11,12]. Als wat tegenwoordig algemeen wordt geleerd, *na de mens* is, dan is het tijd om te heroverwegen welk “evangelie” wordt verkondigd. Aan het einde van dit tijdperk moet het volgens Jezus nog steeds hetzelfde evangelie zijn:

Matt 24:14 En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.

De vraag moet bij ons opkomen: *Waarom leggen de dienaars des woords niet uit op dezelfde manier als de apostelen, het Koninkrijk vanuit de wet en de profeten, en ook vanuit het Nieuwe Testament?* Zou het kunnen zijn omdat het Koninkrijk een rassige smaak heeft in het Oude Testament en dat dit niet past bij de leer van Bileam, of populaire opvattingen over racisme? Vanwege deze leer weigeren ze de rassige smaak, in het Nieuwe Testament, te zien.

HET KONINKRIJK IN DE BRIEVEN

Er zijn verwijzingen naar het Koninkrijk van God in de brieven, maar zoals blijkt, zijn de mensen die worden aangesproken nog steeds Israëlieten. Het Nieuwe Testament sluit *hoereers, afgodendieners, overspelers, verwijfd, homoseksuelen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars, en afpersers* uit van het erven van het Koninkrijk van God [Cor6:9,10; Gal5:21; Ef5:5]. Er wordt altijd over het Koninkrijk van God gesproken als een erfenis. De meerderheid van de bijbelleraren onderwijzen dat alle christenen al in het Koninkrijk zijn, in plaats van dat christenen bezig zijn het koninkrijk te ontvangen als erfgenamen of ervoor in aanmerking te komen.

Dit is het Koninkrijk dat Jezus aan de Vader zal uitleveren wanneer Hij alle heerschappij, autoriteit en macht zal hebben neergelegd [1 Kor15:24]. Deze erfenis van de *broeders* kan niet worden geërfd door vlees en bloed [1 Kor 15:50] maar alleen degenen die zijn veranderd met de laatste bazuin van God [v52]. Tot die tijd moet het Evangelie van het Koninkrijk verkondigd worden als een getuige en dan *zal het einde komen* [Matt 24:14]. Jezus spreekt hier over het Evangelie van het Koninkrijk der hemelen en dit moet verkondigd worden aan de *steden VAN ISRAËL* [Matt10:23], *totdat de Zoon des mensen wordt*. De ingang van Israëlieten in het Koninkrijk van God is door erfenis en wandelen in het licht, zodat het bloed van Jezus de zonde kan bedekken [1 Johannes1:7]. De 'steden van Israël' bestaan overal waar Israël verstrooid was en waar ze tegenwoordig bestaan.

Er zijn voor dit doel veel voorwaardelijke Schrift teksten die het woord "Koninkrijk" bevatten.

- Heb 12:28* *Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar **Koninkrijk** ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied.*
- Jakobus 2:5* *Luister, mijn geliefde broeders, heeft God de armen van deze wereld niet uitgekozen om rijk te zijn in het geloof, en **erfgenamen te zijn van het Koninkrijk**, dat Hij beloofd heeft aan hen die Hem liefhebben?*
- 2 Petrus 1:10,11* *Daarom, broeders, bevestig u des te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want als u dat doet, zult u nooit struikelen. Want zo zal u in rijke mate de toegang worden verleend tot HET EEUWIG KONINKRIJK van onze Heer en Zaligmaker, Jezus Christus.*

Nogmaals, wat is de tijd die wordt gegeven voor toegang om te worden bediend? Wat is de tijd van de belofte? In Openbaring vinden we de tijd wanneer de *zaligheid, kracht en het Koninkrijk van onze God* komt. Dan wordt beloning gegeven aan *uw dienaren, de profeten en de heiligen*. Deze beloning wordt niet aan anderen gegeven. Dit is het ontvangen van de erfenis! Tot nu toe hebben we slechts een *onderpand* van deze erfenis.

Paul heeft het ook over:

- Zijn overgezet in het Koninkrijk van zijn geliefde Zoon [Kol 1:13]
- Medewerkers zijn van het Koninkrijk van God [Col 4:11]
- Geroepen *tot zijn Koninkrijk* en heerlijkheid [1 Thess 2:12]
- Waardig geacht worden van het Koninkrijk van God [2 Tess 1:5]
- De verschijning van Zijn koninkrijk [2 Tim 4:1]
- Bewaard zijn tot Zijn hemelse koninkrijk [2 Tim 4:18]

WAT WORDT ER GEZEGD?

De bedoeling van dit hoofdstuk is om te laten zien waarom de opdracht om *het Evangelie* van het Koninkrijk der Hemelen te verkondigen, vandaag de dag niet wordt nageleefd. Dienovereenkomstig hebben we gekeken naar de oorspronkelijke vorming van wat wordt beschreven als *de Troon van de Heer* en zijn Koninkrijk in het Oude Testament. Vervolgens hebben we nagedacht over de beloften die aan koning David zijn gedaan over het *zaad uit uw ingewanden*, namelijk dat dit zaad voor alle generaties op de

troon zou zijn. We zagen dat er geen ruimte is om die Troon, of het zaad erop, te vergeestelijken. De troon van David is de troon die Jezus aanneemt als de wettige afstammeling van Davids zaad.

Door de Handelingen en de brieven zien we dat het Koninkrijk altijd alleen met Israël verbonden is, zowel voor als na het maken van het Nieuwe Testament met Israël. Als deze dingen niet worden geloofd, of als ze volledig worden vergeestelijkt, dan kan het Koninkrijk der hemelen en het herstel van het Koninkrijk aan Israël niet worden verkondigd. Elk ander evangelie dat wordt geleerd, kan niet het evangelie van Gods genade aan Zijn Koninkrijksmensen zijn. "De Kerk" in zijn populair begrip, heeft niets te maken met de Bijbel, het heeft niets te maken met het *Koninkrijk der hemelen* over Israël!

HOOFDSTUK 15: DE HERVERZAMELING VAN ISRAËL - OUDE TESTAMENT

Tegenwoordig vinden we veel dingen die geschreven en gesproken worden in religieuze kringen, die erop aandringen dat de oprichting van de moderne Israëlische staat de vervulling is van de eindtijdprofetie over de hervergadering van Israël.

De bewering in dit hoofdstuk is dat dit een vals aandringen is en dat het grootste deel van de mensen die naar de Israëlische staat worden verzameld, onmogelijk Israëlieten kunnen zijn als een ras van mensen. Aangezien het *zaad* van Abraham geslachtelijk is, en aangezien degenen die naar Palestina gaan veel-rassig zijn, kan de enige gemeenschappelijke "Joodse" connectie zijn door godsdienst, sympathie, opvoeding of een of andere valse pseudo-rassen associatie. In plaats van Israëlieten te zijn, is de kans groter dat deze mensen afstammelingen van Ezau zijn. De profetie verklaart dat de nakomelingen van Ezau zullen worden samengebracht voor vernietiging in het centrum van Jeruzalem. Veel van de profetieën over het lot van Ezau [ook bekend als Edom, Idumea, Mt Seir, Teman, enz.] zijn gepresenteerd in het hoofdstuk getiteld: *Zou de moderne Jood Israël kunnen zijn?*

Bovendien is het tijdstip van de Israëlsche opbouw onjuist als het moet worden beschouwd als de hervergadering van Israël. Als we kijken naar andere gebeurtenissen die verband houden met de terugkeer van het volk Israël naar "Het Land", zien we dat de volgorde niet past bij de Israëlsche staat. In dit hoofdstuk gaan we de tijdstip-factoren onderzoeken.

Wanneer geschriften uit evangelische, zionistische en messiaans-joodse bronnen worden onderzocht, wordt een beperkt aantal bijbel teksten door deze groepen aangehaald, en keer op keer herhaald om hun opvattingen te ondersteunen, die beweren dat de Israëlsche Staat een vervulling van profetie is.

WIE ZIJN DE HERVERZAMELDE?

Juist de titels die we in de kanttekeningen van onze populaire Bijbels vinden, zoals *hervorming* en *Joden Terugkeer*, suggereren terecht dat dit allemaal alleen betrekking heeft op Israël. De populaire aanneming is echter dat alle bekeerde mensen *echte Joden* zijn; [wat ware Israëlieten betekent omdat ze denken dat "Joden" en "Israël" hetzelfde betekenen]. Dit is een overweging die in het vorige hoofdstuk is weerlegd, voornamelijk omdat de Bijbel een boek over Israël is en alleen tot Israël gericht is (inclusief de zogenaamde heidenen van de verstrooide Huizen van Israël en Juda).

WAT ZEGT DE WET, DE PSALMEN EN DE PROFETEN?

Als we dit onderwerp beschouwen, kunnen we nooit afstand nemen van het fundament dat door de Schrift wordt gegeven. Dit is dat het Nieuwe Testament de oudtestamentische profetie vervult, zoals gegeven in de Wet, de Psalmen en de Profeten. Door het hele Oude Testament heen vinden we verwijzingen naar deze belofte van een nationale bijeenkomst alleen aan het volk van Israël. Deze exclusieve aanblik van de bijeenkomst is een feit in de Schrift, ook al is dit misschien moeilijk te aanvaarden vanwege de sentimentele bezwaren die voortkomen uit voorwaardelijke en religieuze opvoeding of onderwijs.

Er zijn Schrift teksten die suggereren dat *alle families van de aarde* gezegend zullen worden in Abraham, maar het is aangetoond dat *alle families* niet alle mensen van alle rassen betekenen. Zonder hier nog een keer op in te gaan, zou het goed kunnen zijn om te vragen hoe Israël een zegen kan zijn geweest voor al die volken, waar God tegen Israël van had gezegd, ze te vernietigen? Er zijn veel vergelijkbare tegenstrijdigheden. Bijvoorbeeld:

Amos 3:1,2 *Luister naar dit woord dat de HEERE tot u spreekt, Israëlieten, tot het hele geslacht dat Ik uit het land [aarde] Egypte heb geleid: Alleen u heb Ik gekend uit alle geslachten op de aarde. . . .*

Er is duidelijk iets mis met de traditionele leringen!

DE HERVERZAMELING ZOALS GEVONDEN IN DE WET

Specifiek gericht tot Israël als volk [en niet tot enig ander ras], lezen we:

Deut 30:1-6 *. . . dat u het weer ter harte zult nemen onder alle volken waarheen de HEERE, uw God, u verdreven heeft. . . . Dan zal de HEERE, uw God, een omkeer brengen in uw gevangenschap en Zich over u ontfermen. Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen de HEERE, uw God, u verspreid had. Al bevonden uw verdrevenen zich aan het einde van de hemel, toch zal de HEERE, uw God, u vandaar bijeenbrengen en u vandaar weghalen. En de HEERE, uw God, zal u naar het land brengen dat uw vaderen in bezit hadden, . . . De HEERE, uw God zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden. . . .*

Dit is de oorspronkelijke belofte aan Israël; dit is niet veranderd, en er zijn dingen die moeten worden opgemerkt.

1. De MENSEN in deze text zijn Israël - geen enkele andere.
2. GOD wordt herhaaldelijk voorgesteld als de Here God van Israël - niet van anderen.
3. GOD doet de verzameling - ze komen niet onbekeerd terug op eigen kracht.
4. Het is - VANDAAR - niet van alle naties. *Waarheen* spreekt ook van plaats.
5. De TIJD wordt gegeven als *wanneer jij* [Israël] *alle dingen* die op Mt. Sinai waren gepresenteerd en besloten hadden om naar de Heer terug te keren en Zijn stem te gehoorzamen. Hiervan is geen bewijs in de Israëlsche Staat.
6. De PLAATS wordt gegeven als het *land dat uw vaders bezaten* ... [Let op alle nieuwtestamentische verwijzingen naar "De Vaders"]. Het is een specifieke geografische plek op aarde. Het is het land waar *de vaders* [van Israël] woonden.

7. De VERVULLING is geïsoleerd voor de kinderen van “De Vaders”. Het zijn niet de mythische, geestelijke kinderen van Abraham in de zin zoals Galaten 3:7 gewoonlijk wordt geleerd, omdat ‘de vaders’ ook Izak en Jakob omvat.

Deze text in Deut 30:1-6 geeft ons de tijd van deze gebeurtenis en vertelt ons verder dat Israël's vijanden vervloekt zullen worden en niet gezegend zullen worden. Deze rassen-scheiding is altijd aanwezig. Er zijn ook voorzieningen getroffen voor degenen van Israël die de Heer verloochenen, om vervloekt te worden in plaats van gezegend te worden. Om als een Israëliet geboren te worden, is dit geen garantie voor het eeuwige leven. Elk moet door De Deur komen. Jezus zegt *Ik ben de deur van de schapen* [Johannes 10:7]. Jezus zegt niet dat Hij de deur is voor andere rassen dan de schapen. Jezus gaf zijn leven voor de schapen! Maar er staat NIET vermeld dat Hij Zijn leven gaf voor geiten of iemand anders. Er wordt vaak over Israël gesproken als het *het schaap van Zijn weiland*.

Vanaf hier vinden we dezelfde boodschap die de apostel Paulus leert in Romeinen 10:5-13, die zo vaak wordt aangehaald in de religieuze evangelieprediking. Paulus richt zich alleen tot Israëlieten van wie wordt gezegd dat ze “broeders” zijn (*bloedverwanten*). Deze waren van dezelfde familie en van het Huis van Israël waarvan Paulus zei dat ze de Wet kenden [Rom 3:19 en 7:1-4]. De wet werd alleen aan Israël gegeven.

1 Kron 16:35,36 En zeg: Verlos ons, o God van ons [Israël's] heil, en **brenge ons bijeen**, en red ons vanuit de heidenvolken, opdat wij Uw heilige Naam loven . .

Geloofd zij de HEERE, de God **van Israël**, van eeuwigheid tot eeuwigheid

Let in al deze verzen alstublieft op de scheiding of identificatie die wordt gemaakt door de voornaamwoorden. Kijk precies naar wie de *verzamel ons* verwijst en begrijp hoe dit nooit kan worden uitgebreid naar anderen. Merk op dat er altijd wordt gezegd dat God *De Heere God van Israël* is.

In dit lied van David vinden we het gebed voor de bijeenkomst van Israël, gebeden door David namens Israël. Dit opnieuw bijeenbrengen is nog niet gebeurd. In het Nieuwe Testament leerde Jezus de Israëlieten bidden. *Uw Koninkrijk Kome*. Dit is de hoop van Israël, onder beide verbonden. Het wordt nooit voorgesteld als de hoop van alle rassen, zelfs niet in het Nieuwe Testament.

Neh 1:8-10 Denk toch aan het woord dat U Uw dienaar Mozes geboden hebt: Als gijlieden zult overtreden, zal Ik u overal onder de volken verspreiden. Maar als u zich tot Mij bekeert en Mijn geboden in acht neemt en die houdt - al bevonden uw verdrevenen zich aan het einde van de hemel, **vandaar zal Ik hen bijeenbrengen** en hen brengen naar de plaats die Ik gekozen heb om daar Mijn Naam te laten wonen. Zij zijn toch Uw dienaren en Uw volk, dat U verlost hebt door Uw grote kracht en door Uw sterke hand.

Sommigen zouden misschien willen beweren dat dit alleen verwijst naar degenen van het huis van Juda die vanuit Babel naar Jeruzalem terugkeerden. Maar de oorspronkelijke belofte werd aan de hele natie gedaan, en in dit vers is de bijeenkomst van “naties” in het meervoud. Nogmaals, de actie heeft betrekking op de verlossing van Israël. Het is door de Verlosser VAN ISRAËL, Jezus, die kwam om *Zijn volk te redden van hun zonden*. De PLAATS is altijd een bepaalde plaats; het is geen toestand zoals veel nieuwtestamentische leraren suggereren, maar een fysieke plaats die God op aarde heeft uitgekozen. Het is het *land dat uw vaders bezaten*.

DE HERVERZAMELING IN DE PSALMEN

Ps 102:21,22 zodat men van de Naam van de HEERE zal vertellen te Sion en Zijn lof in Jeruzalem, wanneer het volk **vergaderd is** en de koninkrijken [van Israël] om de Heer te dienen)

Ps 106:47 Verlos ons, HEERE, onze God, **brenge ons bijeen** vanuit de heidenvolken, opdat wij Uw heilige Naam loven en ons beroemen in Uw lof.

Ps 105:42,43 Want Hij dacht aan Zijn heilige woord, aan Abraham, Zijn dienaar. **Zo leidde Hij** Zijn volk uit met vreugde, Zijn uitverkorenen met gejuich.

Deze Psalm is gericht tot *O gij zaad van zijn dienaar Abraham, gij kinderen van Jakob, zijn uitverkorene* [vers 6]. Het spreekt van het eeuwige verbond dat met Abraham, Izak en Jakob werd gesloten [verzen 8,9-19] en verwijst naar het land Kanaän.

Ps 107:2,3 Laten zo spreken wie de HEERE verlost heeft, die Hij verlost heeft uit de hand van de tegenstanders, en die Hij uit de landen **bijeengebracht** heeft, van het oosten en van het westen, van het noorden en van de zee.

In vers 7 van deze Psalm is het God die Israël leidt naar een woonstad. Deze psalm gaat over de bijeenkomst van de verlost van de Heer uit het oosten, westen, noorden en zuiden. Het is altijd naar een plaats en die plaats is Jeruzalem. Deze psalm eindigt met:

Ps 107:43 *Wie is wijs? Laat hij op deze dingen letten, en de goedertierenheid van de HEER aandachtig opnemen.*

Wat is *deze dingen*? Hebben ze te maken met Israël en haar bijeenkomst? Zou het ongepast zijn om voor te stellen dat als we deze dingen niet *naleven*, het ons daarom aan begrip ontbreekt? Jezus wees op hetzelfde in Johannes 3:12 *Als ik u aardse dingen heb verteld en u gelooft niet, hoe zult u dan geloven als ik u hemelse dingen vertel?* Jezus was aan het spreken met Nicodemus, een *Meester in Israël*, over het weten van deze dingen. Het is absoluut noodzakelijk om de aardse dingen over Israël als rase-eenheid te begrijpen voordat we ooit hemelse dingen kunnen begrijpen. De feiten met betrekking tot de vergadering van Israël zijn het belangrijkste!

DE HERVERZAMELING IN DE PROFETEN

Jesaja 11:9-13 *Men zal nergens kwaad doen of verderf aanrichten op heel Mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van de kennis van de HEERE, zoals het water de bodem van de zee bedekt. Want op die dag zal de Wortel van Isai er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hém zullen de heidenvolken [Naties] vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn. En het zal op die dag gebeuren dat de Heere opnieuw, voor de tweede keer, met Zijn hand het overblijfsel van Zijn volk zal verwerven, dat overgebleven zal zijn in Assyrië en in Egypte, in Pathros, Cusj, Elam, en in Sinear, Hamath en op de eilanden in de zee. Hij zal een banier omhoogheffen onder de heidenvolken en Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen en hen die vanuit Juda overal verspreid zijn, bijeenbrengen van de vier hoeken van de aarde. Dan zal de afgunst van Efraïm verdwijnen, en wie Juda in het nauw drijven, zullen uitgeroeid worden. Efraïm zal niet langer jaloers zijn op Juda, en Juda zal Efraïm niet meer in het nauw drijven.*

Tweemaal in deze text is er de zin op die dag. Dus het is niet van toepassing op een ander tijdstip dan de aangewezen tijd. Dit is de dag waarop de wolf bij het lam zal wonen en de luipaard bij het geitenbokje zal gaan liggen, enz. En wanneer *de aarde vol zal zijn van de kennis van de Heer, zoals de wateren de zee bedekken* [v9].

Jesaja vertelt ons een fundamenteel feit over het huis van Israël, die vijandig zijn tegen het huis van Juda tot de tijd van de hervergadering van heel Israël [Jesaja 11]. Deze twee Huizen [of delen van Israël] moeten vandaag bestaan als specifieke eenheden. Er wordt duidelijk over de bijeenkomst gesproken als zijnde uit twee delen die afkomstig zijn uit [niet van] alle naties in *de vier hoeken van de aarde*. Als Israël nu is "overgenomen" door de kerk, zou deze profetie dan kunnen worden vervuld? We zullen gaandeweg veel meer zien over deze scheiding tussen Israël en Juda. Wat zeggen de leerkrachten aan het einde van de eindtijd over deze kwestie? Niets! Als we dit letterlijk nemen, zien we de route die Israël terug moet nemen naar het beloofde land, evenals het tijdstip. Tot dusverre gaan de mensen niet drooggeschoeid over de Egyptische zee [vers 15]. Een snelweg die in vers 16 wordt uitgedrukt als zijnde afkomstig uit Assyrië, is momenteel ook niet duidelijk. De tijd van *in die dag* is de tijd van de laatste dagen waarin Jezus komt om de aarde te slaan met *de staf van zijn mond* ... [Jesaja 11:4].

Als we verder lezen, ontdekken we dat de tijd is wanneer de woestijn zich zal verheugen en bloeien als de roos [Jes 35:1]. Dat de Israëlische Staat de bewatering van woestijngebieden heeft georganiseerd, bewijst op zichzelf, niets. Doe hetzelfde in het binnenland van Australië en die woestijn zal ook bloeien als de roos. Dit hoofdstuk eindigt met, *en de vrijgekochte des Heren zullen terug keren en komen naar Zion met liederen en eeuwige vreugde op hun hoofd*. Degenen die vandaag naar Palestina gaan, keren niet op deze manier terug! Ze beweren niet dat ze zijn vrijgekocht.

Jesaja 40:5 *De heerlijkheid van de HEERE zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien, want de mond van de HEERE heeft gesproken.*

Jesaja 40:11 *Als een herder zal Hij Zijn kudde [Israël] weiden: Hij zal de lammetjes in Zijn armen bijeenbrengen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden.*

Zou dit mogelijk verwijzen naar de eerste komst? Alle vlees heeft de heerlijkheid van de Heer nog niet gezien, maar wanneer Hij terugkeert, *zal elk oog Hem aanschouwen*. In het Woord van de Heer zien we geen vele-rassen mengeling teruggaan naar Palestina. De heerlijkheid van de Heer wordt geopenbaard aan al het vlees van Israël, en dan verzamelt Hij zijn lammeren. Hoewel er geen *op die dag* in deze teksten staat, zijn de tijden hetzelfde. De uitdrukking, *in die dagen* verwijst naar de tijd die het einde van dit tijdperk nadert.

DE HERVERZAMELING IN JEREMIA

Er staat zoveel in het boek over dit onderwerp, dat het moeilijk is om citaten te kiezen. In hoofdstuk drie is er dezelfde scheiding tussen Israël en Juda, met hetzelfde tijdkenmerk als door Jesaja. Deze twee factoren zijn zo belangrijk, maar ze zijn wat de

populaire predikanten moeten weglaten om hun traditionele leringen te ondersteunen. De huidige Israëlsche Staat past niet bij het gegeven tijdstip.

Jer 3:18

*In die dagen [het tijdstip] zal het huis van Juda naar het huis van Israël gaan. **Tezamen** zullen zij komen uit het land in het noorden naar het land dat Ik **uw vaderen** in erfelijk bezit heb gegeven.*

Nogmaals, zien we dat de bijeenkomst plaatsvindt in hetzelfde aangewezen landgebied en een herhaalde verklaring over de tijd van de bijeenkomst van Israël als zijnde *in die dagen*. Dit is een tijd waarin Israël niet langer zal wandelen naar de verbeelding van hun boze harten. In dit vers en in dit hoofdstuk van Jeremia vinden we opnieuw dezelfde verwijzing naar het onderscheid tussen Israël en Juda. Het zijn afzonderlijke delen van Israël [zie bijvoorbeeld Jer 3:11; 3:18; 5:11; 11:17; 30:3,31; 31:31 33:14; 36:2; 50:4]. Nogmaals, er moet heel duidelijk op worden gewezen dat er iets heel erg mis is met de populaire leringen die dit niet toestaan. Alleen al in dit boek Jeremia staan veel Schrift teksten over deze kwestie. Laten we verder kijken naar Jeremia voor de bijeenkomst van deze twee Huizen.

Jer 23:3

*Ik echter, Ik zal het overblijfsel van Mijn schapen **bijeenbrengen** uit al de landen waarheen Ik hen verdreven heb. Ik zal hen terugbrengen naar hun schaapskooien, en zij zullen vruchtbaar zijn en talrijk worden.*

v5

Hij zal als gerechtigheid doen op de aarde.

*Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik voor David een rechtvaardige **SPRUIT** zal doen opstaan. Koning regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en*

Sommigen zeggen graag dat dit van toepassing is op Jezus' tijd, maar Jezus regeerde en bloeide niet als Koning bij de eerste komst.

v6

*In Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël onbezorgd wonen. Dit zal Zijn Naam zijn waarmee men Hem noemen zal: **DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID**.*

Let op de gebruikelijke scheiding tussen Israël en Juda, en nogmaals dat het op die dag is dat Jezus regeert.

v7,8

Daarom zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat men niet meer zal zeggen: Zo waar de HEERE leeft, Die de Israëlieten geleid heeft uit het land Egypte, maar: Zo waar de HEERE leeft, Die het nageslacht van het huis van Israël geleid heeft en Die het gebracht heeft uit het land in het noorden en uit al de landen waarheen Ik hen verdreven had: zij zullen wonen in hun eigen land.

Opgemerkt moet worden dat de bijeenkomst alleen van het zaad van Israël is, dat wil zeggen, de kinderen [nakomelingen] van Israël. De terugkeer is ook vanuit het noordelijke land [enkelvoud] waar Israël te vinden is.

ZIJN ONZE MODERNE PROFETEN HET EENS MET JEREMIA?

Jeremia gaat verder met iets droevigs en zoekends te zeggen, maar is het meest veelbetekenend.

Jer 23:9

Mijn hart wordt in mijn binnenste gebroken, al mijn beenderen bewegen zich. Ik ben geworden als een dronkeman, als een man wie de wijn naar het hoofd is gestegen, vanwege de HEERE, en vanwege Zijn heilige woorden.

v11

Want zowel profeet als priester pleegt heiligschennis, zelfs in Mijn huis heb Ik hun slechtheid gevonden, spreekt de HEERE.

We kunnen nu de volledige Schrift tekst hierboven onderzoeken om te zien of de hedendaagse profeten even goddeloos zijn door niet te geloven wat God zegt over de vergadering van Zijn volk Israël. Dit is de samenhang waarin Jeremia spreekt. Moeten we ons er net zo slecht over voelen als Jeremia? Deze voorgangers en leraren met de algemeene, alle-rassen leringen, zijn de voorgangers van wie wordt gezegd dat ze de schapen van Gods weiland vernietigen [vers 1]. Dit zijn harde woorden en God spreekt wee uit over al deze voorgangers die niet zullen leren wat Jeremia zegt over de vergadering van Israël en Juda. Het is tijd voor een persoonlijke controle van wat we hiervan denken, om dit wee te voorkomen!

[a] Degenen die bijeen zijn gekomen, zijn slechts een heel klein overblijfsel van de twee Huizen [geheel Israël] alleen. [Zef2:9; Micha2:2; Ezechiël14:22; Jer6:9, 23:3, 31:7; Is1:9, 4:3, 11:16, 37:4; Rom11:5, 9:27].

[b] Ze zijn alleen van Gods kudde [Israël].

[c] Israël als geheel is verzameld vanuit alle landen waar God hen had verdreven. Maar Israël is niet van de inhoud van de rassen van die landen.

[d] Het tijdstip is in de dagen van de Rechtvaardige Tak. Dit is niet de eerste advent omdat Jezus nog niet op Davids huidige troon op aarde zit. Hij moet nog terugkeren naar Davids troon [over Israël].

[e] Juda en Israël zijn tot die tijd afzonderlijke eenheden. Hun huidige vijandschap is duidelijk uiteengezet [Jesaja 11: 11-13]. Geloven we dit?

[f] Het is *in zijn dagen* dat de twee eenheden zich officieel herenigen. De *middelste scheidingswand* waar de apostel Paulus over spreekt, wordt vervolgens afgebroken onder het Nieuwe Verbond dat word alleen gemaakt met Israël en Juda [Heb8:8] en dan zegt Paulus: *Heel Israël zal worden gered*. In de profetie zijn de twee partijen nooit anders dan Israël en Juda, ze zijn nooit "Joden en heidenen" op de manier die gewoonlijk wordt gepresenteerd. Er is geen regel van oudtestamentische profetieën waarvan kan worden aangetoond dat ze de populaire leringen vervullen.

[g] De betrokken mensen zijn altijd het *zaad* [geslachtelijk] van het Huis van Israël [v8].

[h] Het "Land" is dat wat aan hun Vaders [geslacht] werd gegeven. Er zijn geen twee beloofde landen, noch is dit beloofde land een plaats waarnaar "heiligen" worden opgenomen vóór het duizend-jarig rijk. Israël moet in hun eigen land *wonen*, hetzelfde land dat aan hun vaders is gegeven. Ze zijn verzameld uit naties op aarde en niet ergens buiten de aarde vanwaar ze zogenaamd zouden zijn opgenomen.

Laten we deze Schrift teksten uit Jeremia nog eens bekijken en ons hart onderzoeken:

1. Zijn wij degenen over wie God zegt dat Hij kwaad zal brengen [v12]?
2. Zijn wij degenen die ervoor zorgen dat *mijn volk Israël* dwaalt [v13]?
3. *Spreek we een visioen vanuit ons eigen hart* en niet uit de mond van de Heer [v16]?
4. Zeggen we tegen onze mensen of denken we, *er zal geen kwaad over jullie komen* [v17]?
5. Hebben we zijn woord al *gemarkeerd en gehoord* [v18]? Kijk inderdaad naar de rest van dit hoofdstuk van Jeremia over leraren en dominees die blijven *mijn woorden allemaal van zijn naaste stelen*.
6. Is wat we leren of geloven precies wat we hebben geleerd op Bijbel school, catechisatie of in de kerk?
7. Zullen we nog steeds niet accepteren wat God door middel van zijn profeten zegt over de vergadering van Israël?
8. Zullen we de scheiding van Israël en Juda blijven negeren?
9. Zullen we doorgaan met het negeren van de tijd dat Israël vergaderd is en bekennen dat dit NIET is wat er in de Israëlische Staat gebeurt? Als we dat nog niet doen, hebben we nog steeds de rest van de profetische boeken om mee te kampen en overtuigd te worden, want ze vertellen allemaal hetzelfde verhaal.

Laten we dit onderwerp verder onderzoeken in Jeremia.

Jeremia 31:8-11 Zie, Ik doe hen komen uit het land van het noorden, Ik zal hen bijeenbrengen van de uithoeken van de aarde; onder hen zijn blinden en verlamden, zwangeren en barenden met elkaar: met een grote menigte zullen zij hierheen terugkomen. Onder geweën zullen zij komen, onder smeekbeden zal Ik hen leiden. . . Hij die Israël verstrooid heeft, zal hem vergaderen en bewaren, zoals een herder zijn kudde doet. Want de Heer heeft Jakob verlost ...

We vinden een plek waar ze vandaan komen [dit is een ander onderwerp, net als het *Noordland*]. Vrouwen worden op dat moment nog steeds zwanger en het leven op aarde gaat door. Ze zijn nergens weggevoerd, noch komen ze van een plaats waar ze *niet trouwen of ten huwelijk worden gegeven*. Het is de teruggekeerde Heer die hen terugleidt; deze Schrift text toont opnieuw het tijdstip van deze bijeenkomst! De kudde bestaat uit twee delen; Weet u nog hoe Jezus zei dat Hij 'andere' schapen had dan de Judese kudde? De ene is Juda en de andere is het huis van Israël. De twee worden bij elkaar opgeteld om de *Jakob* te vormen die we in het bovenstaande vers zien.

Alleen Jakob-Israël [zowel Israël als Juda] wordt in de Schrift als verlost genoemd. Het is nooit een vele-rassen kerk. [Merk nogmaals op, alleen Israël kreeg de wet en daarom heeft alleen Israël verlossing nodig van die gebroken wet]. In Jer 31:2 is het Israël die genade vindt in de woestijn; het omvat niemand anders. Kunnen alle factoren in dit hoofdstuk worden weg vergeestelijkt?

Jer 31:1 In die tijd, spreekt de HEERE, zal Ik al de geslachten van Israël tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Er wordt nooit over God gesproken als de God van alle rassen en Israël is *mijn volk*. Zoals God zegt van ouds [v3], *ik heb u [Israël] liefgehad met een eeuwige liefde*. Jeremia 31:31 is precies het hoofdstuk dat Paulus herhaalt in het boek Hebreëën [Heb8:8] over het Nieuwe Verbond dat is gemaakt met het Huis van Israël en het Huis van Juda. Het Nieuwe Verbond is gemaakt met geen andere, zelfs niet op de nieuwtestamentische bladzijden!

Jer 32:41 Ik zal Mij over hen verblijden en hun goeddoen. En Ik zal hen in getrouwheid in dit land planten, met heel Mijn hart en met heel Mijn ziel.

Wie en wie alleen, worden er geplant in *dit land*? Israël kan in het moderne begrip nooit vergeestelijkt worden als een kerk. Jeremia 31:35-37 en 33:17 vertellen ons dat Israël altijd EEN VOLK zal zijn op dezelfde manier zoals Petrus het doet in het Nieuwe Testament. Dit moet zo zijn zolang de sterren schijnen en de maan kan worden gezien. Dus Israël is vandaag de dag nog steeds een individuele, tweedelige, rassen-eenheid, bestaande uit het Huis van Israël en het Huis van Juda! Jeremia vertelt ons ook dat het Huis van Israël altijd een vorst over zich heeft [Jer33:17] en dus moet dit deel van Israël tegenwoordig een vorst bevatten. [Let nogmaals op de scheiding van Israël en Juda in dit hoofdstuk].

NB: Er zijn geen afzonderlijke profetieën over een niet-Israëlietische kerk.

Jer 50:4,5,19 In die dagen en in die tijd, spreekt de HEERE, zullen de Israëlieten komen, zij en de Judeeërs tezamen - al wenend zullen zij hun weg gaan - en zij zullen de HEERE, hun God, zoeken. Zij zullen vragen naar Sion, hun gezicht gericht op de weg daarheen. . . . Ik zal Israël terugbrengen naar zijn woonplaats. . . .

Het is altijd alleen Israël en Juda! Opnieuw worden ze afzonderlijk vermeld als tesamen God te zoeken. Er is geen druppel van een stroom profetie die het tegendeel beweert! Dit vers wordt in de huidige Israëlietische Staat zeker niet vervuld. Sommigen zouden zeggen dat "Zion" een uitdrukking is of dat de profetie betrekking heeft op de terugkeer van Juda naar het land onder Ezra en Nehemia. Maar hier zijn het beide huizen, en niet alleen Juda, die worden genoemd als afzonderlijke eenheden die geheel Israël vormen en naar zijn woonplaats worden gebracht.

Israël zal geheiligd worden in de ogen van alle andere rassen wanneer God Zijn volk bijeenbrengt ... *dan zullen zij wonen in HUN LAND dat Ik aan Mijn dienaar, JAKOB heb gegeven* ... [Jer28:24-26] . Het woord "Jakob" kan nooit andere rassen omvatten.

DE HERVERZAMELING IN EZECHIËL

Dit boek vertelt hetzelfde verhaal. Met name, in de hoofdstukken 37 en 38, zien we dat sommige verzen vaak worden gebruikt om populaire opvattingen te ondersteunen. Maar deze hoofdstukken geven ook een herhaling van de tijdstip factoren die dit onderwerp meteen in het juiste perspectief plaatsen. Ezechiël kreeg te horen: *Zie, ik zend u NAAR DE KINDEREN VAN ISRAËL* [Ez2:3 en 3:1]. Om deze beperking uit te breiden tot buiten de Kinderen van Israël, is bedriegerij! Ons wordt verteld door de apostel Jakobus, die aan DE TWAALF STAMMEN schreef, dat er veel misleiders in de wereld zijn ingekomen. Onze moderne misleiders breiden deze twaalf stammen uit tot elk ras op aarde. Ze beweren dat andere rassen zich bij Israël voegen door *aanneming*. Als dit zo was, dan zouden andere rassen en kerken tot een van de Twaalf Stammen moeten gaan behoren! Ze zouden in het ene of het andere huis van Israël of Judea moeten zijn [zie het hoofdstuk getiteld: *Adoptie/Aanneming*].

Ezechiël 11:17 . . . Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal u [Israël] verzamelen uit de volken, en Ik zal u bijeenbrengen uit de landen waarover u verspreid bent, en Ik zal u het land van Israël geven.

Ezechiël vertelt hetzelfde verhaal als Jeremia! Hij maakt dezelfde klacht over de voorgangers en profeten die de nationale boodschap van de Bijbel negeren en die niet de *omheining voor het Huis van Israël hebben gevormd*. Hij zegt dat hun leer *profetie is uit hun eigen hart* [Ezech.13:1-16]. De rest van dit hoofdstuk vertelt hoe hun leer Israël verleidt. Tegenwoordig hebben de moderne leraren, die *visioenen van vrede zien* voor Jeruzalem [v16] en zij denken dat de Israëlietische Staat het begin is van de vervulling. Maar er zal geen vrede zijn in Jeruzalem totdat Edom daar wordt vernietigd en de Vrededorst het rechtvaardige overblijfsel terugbrengt om te genieten van de overvloed aan vrede die hun alleen is beloofd. Deze bijeenkomst is nadat de nakomelingen van Ezau zijn vernietigd in 'Het Land' door een complete en totale vernietiging.

God zegt dat die valse profeten Gods hand tegen zich zullen hebben *en zij zullen hun ongerechtigheid dragen* [Ezech. 14:9-11]. Ze zullen uit Israël worden weggevoerd! Het is God die deze dingen zegt, of je het nu leuk vindt of niet! We kunnen de strengheid van God hierin zien en hoe serieus we acht moeten slaan op deze boodschap.

Hoewel Israël veel wordt gestraft voor hun gruwelen, zegt God:

Ezechiël 16:60 Toch zal Ik denken aan Mijn verbond met u [Israël] in de dagen van uw jeugd. Ik zal met u een eeuwig verbond maken.

Maar de vergadering van Israël, uit de landen *waarin u verstrooid bent*, is met woede, zuivering en oordeel [Ezech.20: 34-38]. Alle vlees zal weten dat *Ik, de Heer mijn zwaard heb getrokken* [Ezech.21:5]. Kunnen we het geslepen zwaard zien zoals Ezechiël deed [Ezech.21:8-17]? Of profeteren we leugens door te zeggen dat Gods volk eruit zal worden opgenomen? Gods principe is altijd: *de onrechtvaardigen zullen worden gescheiden van de rechtvaardigen* [Matt 13:49]. Hoe durven onze leraren om te keren wat Jezus zegt? Ze leren dat de rechtvaardigen worden weggevoerd van de goddelozen. Deze leraren moeten hun oordeel onder ogen zien! Zijn het in de gelijkenis van het onkruid en de tarwe niet het onkruid die als EERSTE wordt verbrand? Hier moeten we goed over nadenken!

Ezechiël 34 is te lang om te citeren, maar het is een mijn van schatten over het onderwerp van de vergadering van Israël. Het eindigt met te zeggen:

Ezech. 34:30,31 Dan zullen ze weten dat Ik, de HEERE, hun God, met ze ben, en dat ze Mijn volk zijn, het huis van Israël, spreekt de Heere HEERE. En u, Mijn schapen, schapen van Mijn weide, u bent mens, maar Ik ben uw God,

"Schapen" en "kudde" zijn de mensen die persoonlijk bij God horen. Israël wordt voor een prijs teruggekocht en "gevonden". Het *brengen* [v13] en *zoekt uit* [v12] lopen parallel met de *gekocht* en *gevonden* door de nieuwtestamentische gelijkenissen. Het *nieuwe hart* is een belofte aan het Huis van Israël. U zult tevergeefs zoeken naar het *nieuwe hart* om in iemand anders dan Israël te worden geplaatst ... [Ezech36:21-38].

Wat is het tijdstip? We moeten naar dit tijdstip kijken en zien of dit is wat ons is geleerd. En let hierbij op de verwoesting die nog moet komen over het land voordat Israël terugkeert. Andere profeten schrijven hier ook over, maar u zult niet merken dat onze moderne leraren het ooit noemen. Ze hebben het te druk met het profeteren van gladde dingen over de Israëlische Staat! Dit zijn de valse profeten. Dit zijn allemaal degenen met de gevaarlijke leerstellingen.

DE PROFETIEËN VAN DE DROGE BEENDEREN EN DE TWEE STOKKEN

Onze eindtijdleraren en boekenschrijvers gebruiken uittreksels uit deze hoofdstukken, maar nogmaals, ze negeren het tijdstip van het opnieuw verzamelen, evenals precies tot wie deze profeet spreekt.

DE DROGE BEENDEREN

In de gelijkenis van de dorre beenderen vinden we:

Ezechiël 37:11 Toen zei Hij tegen mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het heele huis VAN ISRAËL. Zie, ze zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vergaan, wij zijn afgesneden!

Er wordt uitdrukkelijk gezegd dat ze Israëlieten zijn, dus hoe kunnen ze iemand anders zijn?

Ezechiël 37:14 . . . en Ik zal u in uw land zetten. . . .

Juist wie, en dan wie alleen, worden in hun eigen land geplaatst? Het is Israël als een volk dat alleen wordt aangesproken. Dus we moeten opnieuw vragen, vragen of dit steun geeft aan de huidige Israëlische Staat. Om de Israëlische Staat te steunen betekent in feite, zeggen dat de herrijzenis voorbij is. De huidige leer over de Israëlische Staat is puur bedrog!

DE TWEE STOKKEN

Zelfs de Jehova's Getuigen spelen hier mee. De Bijbel stelt echter dat de ene stok, Juda vertegenwoordigt en de andere, Israël. Het zijn *metgezellen* ... [v16] ... of *lotgenoten* ... [v19]. De stokjes worden met elkaar verbonden. Dit is een beeld van de bijeenkomst van heel Israël. Het omvat niemand anders! Het is niet "Joden en heidenen" in het populaire begrip.

De profeet zegt verder:

Ezech. 37:21-23 . . . Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik ga de Israëlieten nemen uit de heidenvolken waarheen zij gegaan zijn. Ik zal hen van rondom bijeenbrengen en hen naar hun land brengen. Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen van Israël. Zij zullen allen één Koning als koning hebben. Zij zullen niet langer als twee volken zijn, en niet langer nog in twee koninkrijken verdeeld zijn.

Iedereen die ontkent dat Israël alleen uit deze twee volkeren bestaat, heeft een serieus probleem. Jezus zegt; als ze niet bereid zijn om dit *aardse* ding te geloven, dan kunnen ze nooit *hemelse* dingen geloven [Johannes 3:12]. Op dit moment kan Israël onmogelijk een bijzondere "kerk" zijn, zoals sommigen leren. De twee partijen kunnen onmogelijk "Joden en heidenen" zijn, zoals algemeen wordt onderwezen. Alle *kosmos* [of orde] van Israël waar Jezus het over heeft, wordt door onze leraren veranderd naar *alle rassen op aarde*.

Ezech. 37:24 Mijn Knecht David zal Koning over hen zijn. Voor hen allen zal er één Herder zijn. . . .

Religieuze denominaties leren dat Jezus de Koning is van christenen van alle rassen, maar ze merken niet op dat Jezus zegt dat Hij naar een ver land is vertrokken, EN ZAL TERUGKEREN om Zijn Koninkrijk te nemen en één herder voor Israël te zijn. Degenen die op dit moment ten onrechte het wijngaardgedeelte bezetten, zullen worden vernietigd *met de helderheid van Zijn komst*. De wijngaard is niet de hele aarde; het is een specifiek gebied van de aarde.

Ezechiël 37:25 Zij zullen wonen in het land dat Ik aan Mijn knecht, aan Jakob,. . . en Mijn Knecht David zal tot in eeuwigheid hun Vorst zijn.

Dit "land" is een afgebakend gebied op aarde, dat aan Jakob is gegeven. Er is zowel rassen-scheiding als scheiding van plaatsen.

Ezechiël 37:28 Dan zullen de heidenvolken weten dat Ik de HEERE ben, Die Israël heiligt, wanneer Mijn heiligdom voor eeuwig in hun midden zal zijn.

In deze verzen zien we twee groepen, de heidenen en Israël, het zijn twee volledig gescheiden identiteiten/volkeren.

Ezechiël 39:21 Ik zal Mijn heerlijkheid onder de heidenvolken laten blijken. Alle heidenvolken zullen Mijn oordeel zien dat Ik geveld heb, en Mijn hand, die Ik op hen gelegd heb.

v22,23 Dan zullen zij die van het huis van Israël zijn, weten dat Ik, de HEERE, hun God ben, vanaf die dag en daarna. . . . Dan zullen de heidenvolken weten dat zij die van het huis van Israël zijn, om hun ongerechtigheid in ballingschap zijn gegaan.

v25 Waarom, zo zegt de Heere HEERE: Ik zal nu een omkeer brengen in de gevangenschap van Jakob, Ik zal Mij ontfermen over heel het huis van Israël en Ik zal het opnemen voor Mijn heilige Naam.

v27 . . . zal Ik door hen voor de ogen van veel heidenvolken geheiligd worden.

v28 Dan zullen zij weten dat Ik, de HEERE, hun God ben, omdat Ik hen onder de heidenvolken in ballingschap voerde, maar hen [Israel] ook weer verzamelde in hun land

v29 Ik zal Mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis van Israël heb uitgestort,. . .

Let hier op de afscheiding van Israël van de andere naties. De genade over Israël is *in de ogen van vele naties*, dus Israël en deze vele naties bestaan naast elkaar, maar zijn gescheiden. Over wie zeggen de profeten dat de Geest wordt uitgestort? Zeggen de profeten dat het over alle rassen wordt uitgestort? Uit Joël 2:28 [en uit het Nieuwe Testament] is ons geleerd dat *alle vlees* niet beperkt is tot Israëls zonen en dochters, zelfs als Israël het volk is dat wordt aangesproken. Maar *alle vlees* is bijna altijd het *alle vlees* van Israël.

Het belangrijkste om op te merken in verband met de vergaardering van Israël, is dat Israël nog steeds een apart, raciaal geheel is van de andere naties, niet alleen in dit late stadium van dit huidige tijdperk, maar ook in het volgende tijdperk. Het is onmogelijk dat Israël een vele-rassen "kerk" is geworden. Er is helemaal geen profetie over enig deel voor iemand van welk ras dan ook, behalve de Twaalf Stammen. Er wordt gezegd dat Gods heiligdom *in het midden van Israël is* en NIET in het midden van de heidense volken of rassen.

Aan het einde van Ezechiël vinden we de verdeling van het land dat is verdeeld *volgens de stammen van Israël*. Allen die de Stammen van Israël "De Kerk" willen blijven noemen, zullen blijven vervagen wat er in zwart-wit op de pagina's van de Bijbel staat. Hoe meer dit onderwerp wordt onderzocht, hoe onmogelijker de populaire evangelische leringen worden.

DE HERVERZAMELING IN DANIËL

Het "stenen" koninkrijk van Daniël 3, wordt eerder in het hoofdstuk, *Waarom niet het koninkrijk der hemelen verkondigen?* genoemd en een samenvatting van de positie wordt gegeven in Daniël 7.

Daniël 7:13,14 . . . iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koninkrijk, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren, . . . en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan.

Nogmaals, dit koninkrijk is gescheiden van andere volkeren en naties. De andere volken zijn dienaren van Israël. De Heer der heersaren, de Heer van de legers van Israël, heeft de hele aarde en alle andere volkeren onderworpen. Aan het einde van dit boek, Daniël, staat de aartsengel Michaël voor de kinderen van het [Daniëls] volk [Dan12:1]. Daniëls volk was Israël. De beperking is specifiek! Nogmaals, is er geen suggestie van een "kerk" in de manier waarop deze vandaag wordt gepresenteerd.

DE HERVERZAMELING IN HOSEA

Hosea zegt dat de kinderen van Israël bekend zullen staan als *De zonen van de levende God*.

Hos 1:10,11 *Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd word: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: Kinderen van de levende God. Dan zullen de kinderen van Juda bijeengebracht worden samen met de kinderen van Israël. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen*
...

Ook hier vinden we de scheiding van de twee Huizen. Petrus citeert in het Nieuwe Testament Hosea, en zegt niets over iemand dan een [enkelvoud] *natie*. Hij schrijft naar Israël.

Hosea 8:10 *Ook al zoeken zij hulp bij heidenvolken, toch zal Ik hen [Israel] nu bijeenbrengen. . . .*

God zegt dat Hij dan zal zijn als de dauw voor Israël [Hos14:5]. Maar let op, geen van deze dingen wordt tegen iemand van een ander ras gezegd. Israël is verstrooid "onder" de andere naties.

DE HERVERZAMELING IN JOËL

In *die dagen* van het uitgieten, het bloed en vuur, de rookpilaren en de zon die in duisternis verandert en de maan in bloed, zullen de berg Sion en Jeruzalem worden verlost. Dit is de tijd dat God zegt dat Hij *zal jaloers zijn op Zijn land en medelijden hebben met Zijn volk*. Gods volk, uitgedrukt als Israël, is nog steeds die eenheid, dat geheel. Het land is nog steeds hetzelfde gebied. De andere rassen zijn nog gescheiden.

Joël 3:1,2 *Want zie, in die dagen en in die tijd,. . . Daar zal Ik met hen een rechtszaak voeren, vanwege Mijn volk en Mijn eigendom Israël, dat zij onder de heidenvolken verstrooid hebben. Mijn land hebben zij verdeeld.*

God zegt dat Zijn erfenis nog steeds het onveranderde volk Israël is, die *Mijn volk* zijn. Het is niet De Kerk in het algemene begrip. "Mijn land" is vandaag nog steeds gescheiden.

De overblijfselen van Gods volk worden NIET opgenomen uit deze tijd van last. Ze zijn erg aanwezig. Joël wijst erop dat op dat moment de Heer de hoop van zijn volk en de kracht van de kinderen van Israël geen vele rassen van niet-Israëlieten zijn. Er zullen geen vreemden meer door Jeruzalem trekken [v17]. Let hier goed op. Dit betekent dat zoiets tot op dit moment *door Jeruzalem moet gaan!* We kunnen zien dat dit passeren van vreemden niet Gods bedoeling is en dat het effect van de gemengde menigte binnen Israël altijd tot nadeel van Israël is.

DE HERVERZAMELING IN AMOS

Deze profeet spreekt over de pijnlijke oordelen over Israël. Hij herinnert ons aan de verschrikking van deze dagen en aan de ondergaande zon op de middag en aan de vernietiging in "Het Land". Maar over degenen van Israël, die overblijven, zegt Hij:

Amos 9:11-15 *Op die dag zal Ik oprichten de vervallen hut van David. Zijn scheuren zal Ik dichtmaken, en wat aan hem is afgebroken, zal Ik oprichten, Ik zal hem opbouwen als in de dagen van ouds; zodat zij de rest van Edom in bezit . . . Ik zal een omkeer brengen in de gevangenschap van Mijn volk Israël. Zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, . . . Ik zal hen in hun land planten, en zij zullen nooit meer weggerukt worden uit hun land, dat Ik aan hen gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.*

Amos profeteerde niet over een opname!

Onze moderne leraren nemen graag een uitdrukking als *herbouw de verwoeste steden* en zeggen dan dat dit is wat er tegenwoordig in de Israëlische Staat gebeurt. Steden worden herbouwd, maar de tabernakel van David wordt niet opgericht, noch is *de zon ondergegaan op het middag uur*. De steden van het land zijn nog nooit zo verwoest dat er geen persoon, geen grassprietje of zelfs maar één vis is [Zef 1:2,3]. Dit moet gebeuren vóór de opmerkelijke dag van de Heer en voordat Israël terugkeert naar het land. Dit niveau van vernietiging is nog nooit gebeurd in wat gewoonlijk het "Heilige Land" wordt genoemd. De verwoeste steden zullen dan door Israël worden herbouwd, maar niet eerder. Dat wat nu in Palestina wordt gebouwd, moet iets anders zijn dan waar de profeten over spreken van Israël.

We zullen zien dat de verwijzing naar het overblijfsel van Edom in vers 12 wordt bevestigd als we uit Obadja citeren. Deze mensen die zichzelf ten onrechte "Joden" noemen, zullen worden uitgeroeid en:

Obad 1:17 zij die van het huis van Jakob zijn, zullen hun bezittingen weer in bezit nemen.

Dit is de tijd waarin Israël, Edom verplaatst [zie het hoofdstuk getiteld *Kunnen de moderne Joden Israël zijn?* Het "Huis van Jakob" betekent nooit alle rassen. Obadja geloofde ook niet in een vele-rassen kerk!

DE HERVERZAMELING IN MICHA

Inmiddels moet de samenhang van de boodschap over de bijeenkomst van Israël duidelijk zijn voor iedereen met een half verstand om het bewijs objectief te beoordelen. Geen van de profeten van Israël is een volgeling van algemeenheid! Dit gaat door via de kleine profeten.

Micha 2:12 Ik zal u, Jakob, zeker verzamelen, geheel en al. Ik zal het overblijfsel van Israël zeker bijeenbrengen. . . .

Micha is het met alle andere profeten eens dat bij de bijeenbrenging alleen Israëlieten betrokken zijn.

Als Israël vergaderd is, vertelt Micha de positie van de andere volken.

Micha 4:2 Vele heidenvolken zullen op weg gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij in Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en het woord van de HEERE uit Jeruzalem.

Dit is de tijd dat Jezus met Israël regeert met een ijzeren staf over de naties. De naties zullen het zien en beschaamd zijn over uw macht [Micha7:16]. Metaforisch gezien moeten de andere naties het stof likken [Micha7:17].

Gedurende het millennium is er geen oorlog meer tussen de naties, die allemaal nog steeds gescheiden zijn van Israël. Israël wordt beschreven als een "natie", net als de anderen. Andere naties en Israël zijn in de Schrift altijd aparte volkeren. Alle profeten zijn het daarmee eens.

Micha 5:7,8 En het overblijfsel van Jakob zal onder de heidenvolken zijn, als een dauw van de Heere, . . . Ja, het overblijfsel van Jacob zal zijn te midden van veel volken, als een leeuw onder de dieren van het woud,

Micha herinnert ons verder aan de leer van Bileam en dat om nederig met haar God te wandelen, Israël de afgoderij moet vermijden die voortkomt uit rassenhuwelijken. Afgoderij is altijd een reden, door de Schrift, voor een oordeel over Israël. Bileam profeteerde zegen over Israël toen Israël als een apart volk woonde. Moabitische huwelijken met Israël maakten een einde aan deze scheiding die tot afgoderij leide. Net als bij de andere profeten, besluit Micha met de gebruikelijke boodschap:

Micha 7:20 U zult Jakob de trouw bewijzen en Abraham de goedertierenheid, die U aan onze vaders gezworen hebt vanaf de dagen van weleer.

Ondanks wat alle profeten over dit onderwerp te zeggen hebben, wordt het door bijna alle hedendaagse leraren genegeerd of vergeestelijkt.

DE HERVERZAMELING IN NAHUM

De boodschap van deze profeet over dit onderwerp wordt gemist omdat het woord voor "verzamelen" wordt vertaald als "weggestuurd" [KJV] of "herstellen" [NIV]. (Statenvertaaling: "afgewend")

Nahum 2:2 Want de HEERE heeft de hovaardij van Jakob afgewend, gelijk de hovaardij van Israël;

Maar Nahum is net zo exclusief over Israël als alle andere profeten. Deze profeet noemt andere volkeren alleen als ze betrekking hebben op Israël.

DE HERVERZAMELING IN HABAKKUK

Habakuk is de profeet die verklaart dat het visioen voor een bestemde tijd is en dat het zeker zal komen [Hab2:3 en Hab3:13 - *U ging uit voor de redding van Uw volk, de redding van Uw gezalfde*].

Er wordt tegenwoordig nooit onderwezen dat Israël *Gods gezalfde zijn* en worden ook nooit zo genoemd. Het zou onmogelijk zijn om het samen met de populaire begrippen, te kunnen worden onderwezen. Dit werd behandeld in het hoofdstuk getiteld, *Zaden*,

Natuurlijk en Geestelijk. Als we het tijdstip van hoofdstuk drie beschouwen, wanneer de Heer uitgaat tot de redding van Zijn volk, is dit ten tijde van de wederkomst [Hab3:3-6]. Het is in een tijd van oordeel [v9-12].

Habakuk 3:18 ik zal dan toch in de HEERE van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn heil.

Dit is de boodschap die Habakuk aan de Hoofd Zanger gaf over de redding van het gezalfde volk van Israël. Het moet een heel belangrijke boodschap zijn!

DE HERVERZAMELING IN ZEFĀNJA

Deze profeet spreekt over de vreselijke oordelen over Israël en vervolgens spreekt hij over het overblijfsel van Israël met de Heer in hun midden.

Zef 3:17,18,20 De HEERE, uw God, is in uw midden, een Held, Die verlossen zal. Hij zal Zich over u verheugen met blijdschap. . . . Wie bedroefd zijn zal Ik verzamelen, . . . In die tijd zal Ik u bijeenbrengen. Voorzeker, Ik zal u maken tot een naam en tot lof onder alle volken van de aarde, wanneer Ik voor uw ogen een omkeer in uw gevangenschap breng, zegt de HEERE.

De Exclusiviteit van Israël

In deze text wordt het woord *verzamelen* tweemaal gevonden. Hoewel Zefanja een profeet voor Juda was, spreekt het laatste hoofdstuk over het overblijfsel van Israël [v13] en over een vervulling na de terugkeer van Juda uit Babel.

Israël is nog steeds gescheiden van onder *alle volkeren van de aarde* [v20]. We vinden geen verwijzing naar een dergelijke gevangenschap van een ander volk dan Israël. Israël is het enige volk dat exclusief is samengekomen uit de andere naties!

DE HERVERZAMELING IN HAGGAÏ

Haggai spreekt ook over het gezalfde volk, de kinderen van Israël.

Hag 2:6 Met het woord, in het welk Ik met ulieden een verbond gemaakt heb, als gij uit Egypte uittrokt, en mijn Geest, staande in het midden van U. . .

Deze laatste zin wordt beslist niet geleerd in onze kerken. Israël is het volk van het verbond dat hierboven wordt genoemd. Het zijn kinderen van degenen die God uit Egypte heeft geleid. Dit identificeert hen als Israëlieten. Dit zijn op wie Gods Geest blijft, zegt de profeet. Haggai gaat verder met het spreken over het schudden van de hemel en de aarde en vervolgens over de heerlijkheid van de nieuwe tempel. Dit spreekt van de tijd rond het einde van dit tijdperk.

DE HERVERZAMELING IN ZACHARIA

Deze profeet vertelt over de verstrooiing van zowel Israël als Judea, maar hij zegt verder:

Zech 2:5 En Ik zal voor haar zijn, spreekt de Heer, een muur van vuur rondom [Jeruzalem], en Ik zal in haar midden tot heerlijkheid zijn.

Israël is *de appel van mijn oog* en de andere volken zijn een buit. Niemand kan zeggen dat dit dezelfde dingen zijn. De Heer zal *toch weer Jeruzalem kiezen* [Zach 2:12]. Dit zal wonderbaarlijk zijn in de ogen van het overblijfsel van Israël [Zach 8:6].

Zach 8:7,8 Zie, Ik ga Mijn volk verlossen uit het land en Ik zal hen hierheen brengen, zij zullen midden in Jeruzalem wonen. Zij zullen Mij tot een volk zijn,

Nooit vinden we een ander ras dan Israël dat Gods volk wordt genoemd. Deze alleen worden naar Jeruzalem gebracht [verzameld].

Nogmaals, het is het huis van Israël samen met het huis van Juda die worden vergaderd ... [Zach 8:13 en 9:1], zoals ook wordt getoond in het onderstaande vers. Het woord "Jozef" duidt de leiding van het huis van Israël aan.

Zach 10:6

Ik zal het huis van Juda versterken, en het huis van Jozef zal Ik verlossen.

Ik zal hen terugbrengen, want Ik heb Mij over hen ontfermd. Zij zullen zijn alsof Ik hen niet

verstoten had.

De volgende hoofdstukken van dit boek vertellen over de voortdurende scheiding van heel Israël van andere rassen en ook over de scheiding binnen Israël. Jeruzalem en de Olijfberg komen op een geografische manier voor. Opnieuw komen de niet-Israëlitische volken van jaar tot jaar naar Jeruzalem om de Koning, de Heer der Heerscharen, te aanbidden. Dit is bij voorkeur omdat er straf is voor die volken die niet zullen komen [Zach14:12-21]. En nogmaals, de niet-Israëlitische volken kunnen niet in Jeruzalem verblijven.

Het allerlaatste vers van dit boek zegt: *en er zullen geen Kanaänieten meer zijn in het huis van de Heer der legerscharen*. Dit betekent dat de Kanaäniet momenteel in het huis van de Heer moet zijn. Het is de leer van degenen met Kanaänietisch bloed waartegen dit boek zich verzet. Jezus zegt: *pas op voor de gist van de Farizeeën en de Sadduceeën*.

DE HERVERZAMELING IN MALEACHI

Maleachi's last van het Woord van de Heer was aan Israël [niet aan anderen]. Hier vinden we de uitdrukking, *Toch hield ik van Jakob en ik haatte Ezau*. Dit kunnen onze universalisten niet accepteren met hun vertolking van *ga de hele wereld in*, waardoor deze uitdrukking de bewoonde aarde [*oikoumene*] betekent, terwijl het woord *kosmos* is, wat de *kosmos* van Israël betekent, in deze samenhang.

Rassen vermenging wordt uitgedrukt als *is getrouwd met de dochter van een vreemde god* en we zien dat, *De Heer zal de man die dit doet ... zowel de meester als de geleerde uit de tabernakel van Jakob afsnijden*. Het lijkt erop dat de meeste van onze meesters en geleerden zullen worden afgesneden vanwege wat ze ons leren. We hebben gezien hoe andere profeten hetzelfde zeggen over de valse leraren. *Wie zal de dag van zijn komst kunnen verdragen?* [Mal3:2] *De grote en vreselijke dag van de Heer is nabij*.

Vóór die dag zal er een bericht zijn dat maar weinigen zullen accepteren.

Mal 4:4-6

Denk aan de wet van Mozes, Mijn dienaar, die Ik hem geboden heb op Horeb voor heel Israël, aan de verordeningen en de bepalingen. Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag. Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan.

Dit laatste boek van het Oude Testament, vertelt over de bijeenkomst en wie zal worden opgenomen in het Boek van Herinnering. Nogmaals, het is een overblijfsel van de zonen van Jakob [Mal3:6].

Mal 3:17

En zij zullen voor Mij, zegt de HEERE van de legersmachten, op de dag die Ik maken zal, een persoonlijk eigendom zijn. Ik zal hen sparen, zoals een man zijn zoon spaart die hem dient.

Degenen die de Heer als zonen dienen, *zult gij terugkeren en onderscheid maken tussen de rechtvaardigen en de goddelozen, tussen hem die God dient en die hem niet dient* [Mal3:18]. *Deze dag zal branden als een oven; en alle hoogmoedigen, ja, allen die goddeloos handelen, zullen stoppels zijn en de dag die komt, zal hen verbranden, zegt de Heer der heerscharen, dat het hen wortel noch tak laat. Maar voor u die mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan met genezing onder zijn vleugels* - [Mal4:1,2]

CONCLUSIE

Laten we niet te trots zijn om toe te geven wat de Heer der heerscharen zegt over het bijeenbrengen van het overblijfsel van de exclusieve ZONEN VAN JAKOB. Dit onderwerp van de hervergadering van Israël en het *evangelie van het Koninkrijk* hebben veel gemeen. De betrokken personen hebben dezelfde rassen- identiteit. Het is noodzakelijk dat we het juiste evangelie geloven, en het toepassen op dezelfde mensen als de Schrift. We gaan nu naar het Nieuwe Testament waar we geen verandering vinden ten opzichte van wat we in het Oude Testament vinden.

HOOFDSTUK 16: DE HERVERZAMELING VAN ISRAËL - NIEUWE TESTAMENT

In het laatste hoofdstuk werd de samenhangende, profetische stroom gepresenteerd om te laten zien dat het opnieuw bijeenbrengen van Israël is:

1. Om vervuld te worden in slechts één volk, Israël, zoals alle profeten vermelden.
2. Om een specifieke plaats erbij te betrekken, dat wil zeggen, het *land dat ik aan je vaders heb gegeven*.
3. Tot stand gebracht door God, die de bijeenvergaarding doet.
4. Voor een volk, Israël, dat is verzameld uit alle naties, NIET van alle naties. [Geen van de profeten is rassisch algemeen].
5. Voor een natie, Israël, welk ras gescheiden blijft van de andere rassen, zelfs na de wederkomst. [Jodendom, gewoonlijk "de Joden" genoemd, zijn niet Israël].
6. Voor twee huizen, het huis van Israël en het huis van Juda, die twee afzonderlijke delen van Israël bleven, totdat de vijandschap tussen hen werd verbroken onder het nieuwe verbond.
7. Niet voltooid in dit huidige tijdperk. De bijeenkomst is ofwel gelijktijdig met Jezus' terugkeer of na de Tweede Komst. [Dit is direct in strijd met de meeste huidige populaire leringen].

Aan het einde van dit hoofdstuk zullen we vlug kijken naar de algemene opvatting dat Jezus de belichaming is van het zaad van Abraham en of het Abrahamitische verbond aldus is vervuld.

Nu zullen we het Nieuwe Testament doornemen en laten zien dat de voorstelling over het opnieuw bijeenbrengen van Israël precies hetzelfde is als in het Oude Testament. De opeenvolging van gebeurtenissen en de tijdstippen hebben een grote invloed op het feit of de huidige Israëlitische Staat de vervulling zou kunnen zijn van de profetie over de hervergadering van Israël.

DE HERVERZAMELING IN MATTHEÛS

Het is goed ons eraan te herinneren hoe de evangelieschrijvers ons vertellen voor welk doel Jezus kwam. De evangeliën maken duidelijk dat Jezus kwam om zijn volk te redden en te regeren. Dit zijn degenen die God koos als *Zijn volk* voordat ze werden gered.

Matt 1:21 en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam JEZUS geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

Matt 2:6 En u, Bethlehem, land van Juda, bent beslist niet de minste onder de vorsten van Juda, want uit u zal de Leidsman voortkomen Die Mijn volk Israël weiden zal.

De uitdrukking, *Zijn mensen*, is specifiek. In het hele Oude Testament beschrijft *Zijn volk* alleen Israël. Johannes de Doper verklaart dat *dit is Hij waarover werd gesproken door de profeet Jesaja* en Johannes de Doper gaat verder met de eerste vermelding in het Nieuwe Testament van een *vergadering* van het volk van de Heer. Zoek in veel verzen hieronder naar het woord *verzamelen* en ga zelf na wie er wordt verzameld.

Matt 3:12 Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.

Dat er iets wordt verzameld en iets wordt verbrand, toont aan dat er verschillen zijn tussen mensen in de ogen van God. Niet alle mensen zijn gelijk geschapen. Later neemt Jezus het thema van de tarwe op in de gelijkenis van het onkruid en de tarwe. Als één ding wordt herhaalt, is het de verklaring dat het onkruid wordt verzameld en verbrand voordat de tarwe wordt verzameld. Het kaf wordt verbrand na de oogst. Waar we in het bijzonder naar kijken, is het tijdstip of de volgorde van gebeurtenissen van deze twee bijeenkomsten. Jezus geeft de tijd aan als zijnde *in de oogsttijd* en dit wordt gegeven als zijnde *aan het einde van het tijdperk*. Het is in die tijd dat de Mensenzoon Zijn engelen uitzendt om uit Zijn koninkrijk te verwijderen, alle dingen die beledigen en degenen die ongerechtigheid bedrijven. [Opmerking: de herrijzing vindt plaats voordat Jezus voet zet op de Olijfberg].

Zoals in het Oude Testament werd gezien, worden de slechte mensen uit het koninkrijk verwijderd. Het zijn nooit de goeden die worden opgenomen en de slechte achterlaten worden. De goddelozen worden altijd gescheiden van de rechtvaardigen.

Matt 13:49 Zo zal het bij de voleinding van de wereld zijn: de engelen zullen uitgaan en de slechten uit het midden van de rechtvaardigen afzonderen.

Het is dit principe dat onze populaire leraren ontkennen.

Matt 23:37 Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!

De verzamelde mensen zijn *uw kinderen*. Ze zijn nog steeds de afstammelingen van hetzelfde volk naar wie de profeten waren gestuurd. Er worden nooit andere volkeren vermeld.

MATTHEÛS 24

Als het op het woord *verzamelen* aankomt, verwijst Matt. 24:29 naar gebeurtenissen die we door het Oude Testament zagen voorspellen. We hebben de verdrukking vóór de bijeenkomst, dus de uitverkorenen zijn niet opgenomen. Daar wordt weer de zon verduisterd en de maan geeft geen licht. Als deze dingen letterlijk zijn, dan zijn deze dingen nog niet gebeurd.

Matt 24:29-31 En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.

De taal is vergelijkbaar met die in het Oude Testament, waar de profeten zeggen dat Israël zal worden verzameld uit de andere naties waar ze verstrooid waren. Nogmaals, zien we dat de bijeenkomst van *Zijn uitverkorenen* natie plaatsvindt voordat Jezus neerdaalt op de Olijfberg, waarmee we bevestigen wat alle profeten zeggen. We kunnen opnieuw de samenhang van de boodschap in beide Testamenten zien die in tegenspraak is met de populaire leer die zegt dat de Israëlische Staat de vervulling van profetie vertegenwoordigt. Sommige van de bovenstaande dingen die moeten gebeuren voordat de vergadering van Israël plaatsvindt, zijn gewoon nog niet gebeurd. Tot zover de 'Israëlische Staat!'

MATTHEÛS 25

Hier vinden we weer de kwestie van het verzamelen en scheiden van het goede en het slechte. In dit geval zijn het de schapen en de geiten.

Matt 25:34 Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld.

Het is de Koning die de scheiding doet, dus de Koning moet op dit moment zijn teruggekeerd om het Koninkrijk op te nemen en deze scheiding betreft alleen de potentiële bewoners van het Koninkrijk. [De scheiding van het onkruid en de tarwe is vóór deze tijd].

In dit vers hebben we het over de erfenis. Door het Oude Testament wordt aangetoond dat de erfenis een stuk land [op deze aarde] is dat was beloofd aan Abraham, Izak en Jakob en hun nakomelingen.

DE HERVERZAMELING IN DE ANDERE EVANGELIËN

In het evangelie van Johannes staat een interessante profetie die door Kajafas is gedaan in zijn hoedanigheid van hogepriester. Er staat vermeld dat hij niet over zichzelf sprak.

De traditionalisten zouden willen zeggen dat deze *bijeenkomst in een*, verwijst naar *Joden en heidenen* [zogenaamd Israëlieten en niet-Israëlieten] die bijeenkomen. Maar Kajafas isoleerde *de hele natie* en hun positie *als kinderen van God*. In deze text zien we dat Jezus niet alleen voor het huis van Juda zou sterven, maar voor *de kinderen van God*, inclusief het huis van Israël, die vervolgens naar het buitenland werden verstrooid. Dit bevestigt wat de profeten zeggen over de bijeenkomst van Israël en Juda.

DE HERVERZAMELING IN HET BOEK VAN HANDELINGEN

In het eerste hoofdstuk van Handelingen werd de vraag gesteld over het koninkrijk dat aan Israël wordt hersteld. Het Griekse woord dat wordt gebruikt, betekent *om het te maken zoals het was, of om het te genezen*. Daarom kan het in het populaire concept niet naar de kerk verwijzen.

Handelingen 1:6,7

Zij [de apostelen] dan die samengekomen waren, vroegen Hem: Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen? En Hij zei tegen hen: Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft,

Jezus ontkende het herstel niet; Hij vertelde hen dat het niet aan hen was om de juiste tijd te weten. Het belangrijkste punt is dat het onderwerp, het herstel van het Koninkrijk, voor Israël is. Er zijn geen andere volkeren inbegrepen.

De getuige *tot Mij* moet naar *het uiterste* deel van de aarde worden gebracht waar Israël onder de naties verstrooid was. De rassen universalisten zeggen dat het uiterste deel van de aarde het toebehoren van elk ras op aarde betekent. Maar Jezus zegt: *Je zult 'DE STEDEN VAN ISRAËL' niet zijn overgegaan voordat de Zoon des Mensen gekomen is* [Matt.10:23]. Ze mochten alleen naar de *verloren schapen van het huis van Israël gaan* [Matt.10: 6]. Eerder in het hoofdstuk getiteld, *Struikelblokken Naar Een Exclusief Israël*, werd aangetoond dat de opdracht om *de hele wereld in te gaan en het evangelie aan elk schepsel te prediken* naar de hele *kosmos* van Israël en verkondig het in elke *ktizo* of plaats waar Israëlieten woonden.

De vraag werd gesteld: *Wilt u op dit moment het Koninkrijk aan Israël herstellen?* In deze herstelltijd werd de apostelen verteld dat ze op twaalf tronen zouden zitten *de Twaalf Stammen van Israël zouden oordelen* [Matt.19:28]. Er wordt nooit melding gemaakt van andere volkeren. Er is geen voorstel dat een vele-rassen kerk ooit de plaats van Israël als volk, zou innemen. Deze boodschap van het herstel van het Koninkrijk aan Israël is een boodschap die niet meer wordt verkondigd. Als er een vele-rassen "kerk" zou zijn, zou het geen geval zijn van herstel naar iets dat eerder aangetoond was, maar naar iets totaal nieuws. Dit vinden we niet.

WAT IS DE TIJD VOOR HET VERZAMELEN IN HET NIEUWE TESTAMENT?

Door het Nieuwe Testament heen, is de tijd van samenkomst verbonden met de wederkomst van Jezus. Vanuit dit oogpunt kan het worden bestudeerd.

Teruggaand naar Mattheüs 24 vinden we:

Matt 24:31

En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.

Bij deze bazuin van God worden de doden in "Christus" [een gezalfd volk] opgewekt [1 Kor15:52 en 1 Thess 4:16]. Dit verwijst naar de uitverkorenen in tegenstelling tot de laatste stappen in het opnieuw bijeenbrengen van Israël, maar beide gebeurtenissen vinden plaats in het tijdperk van de wederkomst. Daarom is het een beetje moeilijk om voor te stellen dat de weerkaatsing van deze trompet al heeft plaatsgevonden - vooral als iemand wil blijven zeggen dat de Israëlietische Staat vandaag deze bijeenkomst van Israël vertegenwoordigt. Mattheüs zegt dat dit *onmiddellijk na de verdrukking van die dagen* [Matt 24:29] is, dus het kan niet vóór de verdrukking zijn.

2 Thess 2:1

En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem

De betrokken mensen zijn *broeders* (bloedverwanten van de baarmoeder). Dit zijn de *broeders* van degenen die bij elkaar zijn gekomen. Nogmaals, er worden geen andere genoemd. De tijd is bij de wederkomst van Jezus [de komst van onze Heer Jezus Christus], zoals dit vers zegt.

Wat we vandaag zien, is een grote afvalligheid van dit feit over de bijeenkomst van Israël. Dit is de samenhang van dit hoofdstuk waarin Paulus spreekt over *het mysterie van ongerechtigheid* [v7]. De bron van deze ongerechtigheid is Rome en de leerstellingen die uit die bron voortkomen.

In de samenhang van Israël zegt Paulus:

Heb 9:28 voor de tweede keer zonder zonde gezien worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid.

De huidige Israëlische Staat werd gevormd door zionistische, politieke vastberadenheid samen met politieke allianties, militaire macht en geweld. Omdat dit in strijd is met het gewicht van de profetie die berouw toont, vertrouwen in God alleen en een totaal andere manier en houding ten tijde van de hervergadering, heeft de Israëlische Staat geen "goddelijk recht", zoals wordt beweerd, op het erfland. Toch is dit de algemene aanname van de meeste, huidige kerken. Ze zijn voor de gek gehouden door degenen die zichzelf Joden noemen, maar die geen Joden zijn door hun gebruik van de naam "Israël". Het is de Israëlische Staat die *zichzelf Joden noemen*. Dezen blijven in ongelof en haat jegens de Verlosser van Israël. Jezus zegt dat deze slechte landlieden zullen worden vernietigd wanneer Hij terugkeert om Zijn Koninkrijk in te nemen.

IS HET ABRAHAMISCH VERBOND VERVULD?

Er zijn mensen die leren dat het verbond met Abraham is vervuld en verklaren:

1. Dat de belofte aan Abraham, betreffende gebied, werd vervuld toen David zijn heerschappij vestigde van de Eufraat tot de Nijl [1 Kron.18:3, 2 Sam 8:3] en bevestigd werd met Salomo [1 Koningen 8:65, 2 Kron 7:8].
 3. Deze verklaringen zoals, *en hebben hun dit land gegeven dat u hun vaders gezworen had om hun te geven* [Jer 32:21-23], tonen aan dat het zaad van Abraham werd vervuld in Jezus, *het ware zaad van Abraham en de objectieve realiteit van het convenant/verbond.*
-

Beide verklaringen negeren volledig wat God zei over de hoeveelheid land die Israël in die periode zou bewonen [Ex 23: 20-33] en de verklaring aan David over het feit dat Israël niet in het beloofde land zou blijven [2 Sam 7:10]. Ze negeren ook wat er wordt gezegd door de na-Salomo-profeten, samen met wat er in het Nieuwe Testament wordt gezegd over het opnieuw bijeenbrengen naar het land dat aan de vaders van Israël werd gegeven. Noch David, noch Salomo bezaten het land *voor altijd* zoals voorzien in de oorspronkelijke verbondsverklaring. Het Huis van Israël en het Huis van Juda zullen zich herenigen en terugkeren naar het land onder Jezus als Koning wanneer Hij terugkeert om Zijn Koninkrijk op te nemen.

De tweede verklaring negeert in het algemeen het feit dat Jeremia opmerkt dat de ongehoorzaamheid van het volk [vers 23] de vervulling was van Deut 4:25-27, Deut 28:64 en anderen.

Als de bewering waar was, dan zouden de huidige afzonderlijke identiteiten van Israël en Juda ook niet waar kunnen zijn. Dit meningsverschil over het *zaad van Abraham* woedt al eeuwen, maar het besluit dat in dit boek wordt gepresenteerd, is het makkelijkste antwoord er op, wat tot een ingewikkeld geval is gemaakt. Israël blijft exclusief, we hebben besproken wat *alle naties die gezegend worden in Abraham*, betekent. De Koning zal terugkeren en Hij zal Zijn Koninkrijk met zijn grondgebied [het verbondsland] nemen en het *voor altijd* van het Abrahamitische verbond, in Jezus zal worden vervuld. Die uitverkoren overwinnaars, de mensen van God, opgewekt bij de wederkomst, zullen met Hem op aarde regeren.

Opb 11:15 De koninkrijken (enkelvoud in het originele) van de wereld (kosmos: order) zijn van onze Heere en van Zijn Christus [gezalft volk] geworden, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid.

HOOFDSTUK 17: DE ERFGENAMEN VAN JAKOB - ISRAËL

In dit boek zijn woorden als *erfenis*, *uitverkorenen* en *gekozen* vaak naar voren gekomen en deze laten zien dat er een verschil is tussen Israël en de rest van de volkeren. Nu komen we bij enkele verschillen binnen Israël zelf. Onder deze zonen van Jakob zijn er voor elke stam verschillende eind-tijd zegeningen. Deze dingen zijn voor *de laatste dagen*.

In navolging van de lijn van Abraham en Izak, komen wij vervolgens bij Jakob. Deze drie worden in het Nieuwe Testament beschreven als *de vaders*. Jakob, wiens naam God veranderde in Israël, had twaalf zonen, elk van hen was het hoofd van een stam, de stammen werden bekend als de twaalf stammen van Israël. Normaal gesproken zou de oudste zoon Ruben het eerstgeboorterecht hebben geërfd, maar hij *heeft het bed van zijn vader verontreinigd* en er staat vermeld dat Jakob het eerstgeboorterecht aan de zonen van Jozef gaf. Dit betekent niet dat Ruben totaal onterfd was; we vinden Ruben verzegeld in Openbaring 7:5.

1 Kron 5:1,2 *De zonen van Ruben, de eerstgeborene van Israël hij was namelijk de eerstgeborene, maar omdat hij het bed van zijn vader geschonden had, is zijn eerstgeboorterecht aan de zonen van Jozef, de zoon van Israël, gegeven, maar niet zo, dat deze in het geslachtsregister als eerstgeborene werd ingeschreven, want Juda werd machtig onder zijn broers, en een uit hem werd tot vorst, maar het eerstgeboorterecht was van Jozef -*

Dit stelt twee feiten voor die vaak over het hoofd worden gezien, namelijk dat, hoewel de opperheerser uit Juda komt, het eerstgeboorterecht niet aan Juda wordt gegeven. Dienovereenkomstig hebben Jozefs zonen, Efraïm en Manasse, dus ook nu nog dit geboorterecht. Op dit punt moeten we opmerken dat niet elke aparte stam door God op dezelfde manier werd behandeld en dat het eerstgeboorterecht dat aan Jozef werd gegeven een dubbele zegen met zich meebracht [Gen 48:22]. Jakob zegende Efraïm en Manasse, de zonen van Jozef.

Toen de patriarch Jakob zijn zoons hun individuele zegeningen gaf, krijgen we vier dingen te horen:

1. Gen 37:3 *Israël had Jozef meer lief dan al zijn andere zonen, . . .*
2. Gen 48:5 *Nu dan, jouw twee zonen, die bij jou in het land Egypte geboren zijn voordat ik bij je in Egypte kwam, zijn van mij; Efraïm en Manasse zijn van mij, net als Ruben en Simeon.*
3. Gen 48:16 *. . . zodat door hen mijn naam genoemd zal blijven, en de naam van mijn vaderen Abraham en Izak en zij in het midden van het land in menigte zullen toenemen.*
4. Gen 48:6 *Maar je [Jozef] nakomelingen die je na hen zult verwekken, zullen van jou [Jozef] zijn. Bij het ontvangen van hun erfelijk bezit zullen zij onder de naam van hun broers gerekend worden.*

Dit betekent dat Efraïm en Manasse tot de zonen van Jakob zouden worden gerekend. Dit bestendigt de naam van Jakob in Efraïm en Manasse. In lijsten van Israël door de Bijbel, in verschillende samenhang en omstandigheden, worden elke keer twee zonen

opzettelijk achtergelaten om het totaal te maken, elke keer slechts twaalf stammen. Een van de extra namen vervangt vaak Levi, die geen erfenis had tussen de andere twaalf en de andere vervangt soms Dan, bijvoorbeeld vanwege de gouden kalveren.

Laat mijn naam erop genoemd worden geeft aan verkondigen - nomineren - huilen of roepen. Dit is dus belangrijk. In Jes 43:7 en 48:1, is deze naamgeving een verkondiging van rassen-identiteit, zodat Efraïm en Manasse voortaan deel uitmaken van Israël en zonen van Jakob zijn.

Naast hun geboorterecht zegen, werd de naam "Israël" doorgegeven aan Efraïm en Manasse als onderdeel van alle andere twaalf stammen. Dit omvat de namen van Abraham en Izak, volgens v16 toont dit aan dat ze allemaal deel uitmaakten van dezelfde raslijn via Abraham, Izak en Jakob. Wat hier wordt geloofd, bepaalt wat er in de rest van de Bijbel profetisch wordt geloofd.

DE ZEGEN OVER EPHRAÏM EN MANASSE

Dit staat in Gen 48:15-22 en moet worden gelezen en opnieuw worden gelezen totdat het wordt begrepen. De traditionele zegen [*mitzvos*] wordt verleend door de rechterhand op het hoofd van de persoon te plaatsen, maar hier kruiste de aardsvader zijn handen en plaatste de hand van zegen op Efraïm, waardoor Efraïm het primaat kreeg over Manasse. Op verschillende plaatsen in het Oude Testament waar ons wordt verteld, *Ephraïm is Mijn Eerstgeborene* [Jer 31:9]; er wordt ook over hem gezegd dat hij Gods eerstgeborene is, degene met de zegen.

Ezechiël 37:19 . . . Ik zal het stuk hout van Jozef nemen, dat zich in de hand van Efraïm bevindt, . . .

Omdat het eerstgeboorterecht van Jozef is, heeft Efraïm de stok of is *ates* [vastgemaakt] in relatie tot de andere zonen van Jakob. Deze stok moet niet worden verward met de rijksstaf [*shebet*] *die niet zal afwijken van Juda* [Gen 49:10]. Ps 108:8 zegt, *Efraïm is de kracht van mijn hoofd; Juda is mijn wetgever*. Dit vestigt de relatie tussen Efraïm en Juda. Dat Juda de rijksstaf heeft, neemt het eerstgeboorterecht van Jozef niet weg.

1 Kroniek 5:2 want Juda werd machtig onder zijn broers, en één uit hem werd tot vorst, maar het eerstgeboorterecht was van Jozef -

Juda werd geprezen door zijn broeders vanwege zijn kracht en uit Juda kwam Jezus, *die zal mijn volk Israël regeren* Micha 5:2 en Matt 2:6]. Maar dit nam op geen enkele manier het eerstgeboorterecht van Jozef weg, die op zijn beurt het primaat aan zijn zoon Efraïm gaf.

Hierin, zoals op veel plaatsen in de Schrift, zien we het principe van het eerstgeboorterecht, waar de natuurlijke eerstgeborene kan worden gepasseerd. We zien dat Ismaël de natuurlijke eerstgeborene van Abraham is en niet in de gunst staat bij Izak. Izaks natuurlijke eerstgeborene werd gepasseerd ten gunste van Jakob. Jakob zegende op zijn beurt zijn elfde zoon en dan zien we hoe Efraïm, de laatst geborene, het eerstgeboorterecht ontving. Het eerstgeboorterecht werd altijd gegeven aan een bloedverwant, die van bloed afstamt. Daarom kan Jezus alleen de Bloedverwant-Verlosser van Israël zijn. Er wordt ons verteld dat Hij kwam, *om Zijn volk te redden van hun zonden. Zijn mensen* is een specifieke beperking; zij waren Zijn volk voordat ze werden gered. Voor de meesten in de huidige kerken en zelfs onder de Messiaanse Joden zijn de ideeën die worden aangehouden ofwel:

[a] Juda heerst nog steeds.

[b] Juda of "Joden" zijn Israël.

[c] De vele-rassen "kerk" is nu Israël.

[d] Door de verlossing van Israël, die in Christus Jezus is, heeft niets van de voorspellingen van Mozes nog betekenis.

Dit is niets minder dan ongeloof in wat Jezus zei over de noodzaak om te geloven wat Mozes schreef, opdat Zijn Woorden begrepen zouden worden.

DE MENSEN EN DE VEELVOUDIGHEID VAN NATIES

Bij het geven van zijn zegen aan de jongens, Efraïm en Manasse, verklaarde de aardsvader Jakob onmiddellijk wat elk zou worden [Gen 48:19]:

[a] Van Efraïm (de jongere broer): hij zal een menigte volken worden.

[b] Van Manasse: Hij zal een volk worden.

De belofte aan Abraham en de belofte aan Efraïm zijn niet hetzelfde. Abraham zou een *qahal* van *ám* of een *gemeente van mensen* worden, terwijl Ephraïm a *melo* of *goi* of een *volledige band van Naties* zou worden. Manasseh zou een *ám* worden, een volk.

In de laatste dagen zijn, noch Efraïm noch Manasse, verdwenen ten gunste van een vele-rassen kerk. Mozes sprak eveneens zegeningen uit over alle stammen en hij zei dat de zonen van Jozef het volk [ám] sámen zouden *duwen naar de uiteinden van de aarde door te zeggen*: Dit zijn de tienduizend van Efraïm en de duizenden van Manasse [Deut 33:17].

Als we nu in de laatste dagen zijn, moeten er ergens op aarde mensen zijn die Efraïm en Manasse vertegenwoordigen. Ze zouden een gemeenschappelijke taal hebben, omdat ze broers zijn. De ene moet een groep naties zijn en de andere moet een volk zijn. De Bijbel laat zien hoe elke stám symbolen, spandoeken en andere aanwijzingen heeft die individuele herkenning geven. De huidige herkenning van dit oogpunt valt niet binnen het bestek van dit boek.

Wat nodig is voor het begrijpen van profetie, is de verdeling van de twaalf stammen in de twee Huizen. Ze hebben vijandschap tussen hen. Efraïm en Manasse komen beiden uit het ene Huis, maar Juda vertegenwoordigt het andere Huis. Deze tweedeling wordt tegenwoordig niet algemeen erkend, met als gevolg dat de profetische vertaling totaal verward is. Wat we vaak hebben aangeduid is een *kerk* die volkomen vreemd is aan profetie. In het hoofdstuk, *De Kerk*, is getoond hoe de *gemeente* uit Israël wordt gehaald die van de afstammelingen van het fysieke bloed van Abraham zijn door middel van Izak. Ze worden gemanifesteerd als "zonen" door herrijzenis in het Nieuwe Testáment.

Het is gebruikelijk om te horen dat het huis van Israël is verdwenen, waardoor alleen 'de joden' overblijven die kunnen worden herkend. Het is zover gekomen dat het algemeen wordt gezegd dat de Joden Israël zijn. Het Huis van Juda is echter slechts een deel van "heel Israël" en het moderne Jodendom is een veel-rassen samenhoop, die een gemeenschappelijk geloof aanhangt/volgt. Maar aangezien het Huis van Juda Israëlieten zijn, is er niets mis mee om naar hen te verwijzen als Israëlieten. Dit is te vinden in de Schrift. De twee huizen gingen in gescheiden gevangenschap en het is gebruikelijk om valse leerstellingen te horen hoe Israël [wat de hele natie suggereert] terugkeerde uit gevangenschap onder Ezra en Nehemia. Dit is helemaal verkeerd, want het was het huis van Juda [uit Jeruzalem] dat in ballingschap ging in Babel. Het Huis van Israël [tien stammen, en ook uit Juda] is na hun ballingschap in Assyrië nooit als natie of naties 'naar het land' teruggekeerd. Het tijdstip van deze gebeurtenis wordt getoond in het hoofdstuk, *De Herverzameling van Israël*.

Door de hele Schrift heen vinden we delen of het geheel van de twaalf stammen, waarvan gesproken wordt als *heel Israël*, *Jakob*, *Juda*, *Efraïm* en de twee Huizen, op een manier die niet algemeen wordt begrepen. Ieder heeft terecht het recht Israël genoemd te worden als een deel van heel Israël. Dit wordt ten onrechte gebruikt om te proberen de populaire leerstelling te ondersteunen dat er nu geen scheiding is tussen de Huizen of de Stammen. Soms is profetie gericht op het ene deel en niet op een ander, dus zorgvuldig lezen is nodig om te bepalen tot wie er wordt gesproken. Algemeen wordt aangenomen dat alle tien stammen van het huis van Israël in een buitenlands milieu zijn verdwenen en dat geen enkele herkenning van enig deel mogelijk is. Dit is verre van waar. Het Huis van Israël van de 10 stammen wordt in de Schrift nooit beschreven als "Joden". Dat ze in veel opzichten zoals de vreemde naties werden, staat niet ter discussie. Ze werden Grieken genoemd in de Nieuwtestamentische Schrift en de *onbesnedenheid* door de Judeeërs, maar de discipelen wisten nog steeds precies waar zij ze konden vinden en om hun het evangelieverhaal te vertellen. Het is duidelijk dat ze resultaten hebben behaald. Bedenk hoe Jezus de discipelen alleen naar de verloren schapen van het huis van Israël stuurde [Matt. 10: 6 en 15:24]. Jezus maakte deze beperking die de kerken tegenwoordig weigeren toe te staan of te geloven. Ze raakten vervolgens verdwaald in de geschiedenis en blind voor hun eigen identiteit en collectief (dat wil zeggen, naar de algemene kennis van de algemene bevolking), weet niemand waar ze nu zijn.

ENKELE POPULAIRE VERTOLKINGEN EN OPMERKINGEN

Jakob profeteerde dat de nakomelingen van Efraïm een *m'lo* [of *melo*] van *goyim* of *een volheid of een volledige groep naties zouden worden*. Met de populaire maar verkeerde vertaling is dit "de volheid van de heidenen" geworden! Deze uitdrukking, samen met de andere voorbeelden hieronder, wordt gebruikt om te proberen te bewijzen dat deze uitdrukkingen iets anders betekenen dan wat het in het Hebreeuws of Grieks betekent.

1. EPHRAÏM EN MANASSEH ZIJN GEZEGD 'TYPES' TE ZIJN

Sommige mensen gaan zo ver dat ze de positie van Efraïm en Manasse erkennen, maar dan zullen ze zeggen dat Manasse een "type" van het Oude Testament is, waarbij Efraïm een "type" van het Nieuwe Testament is. Ze moeten dat zeggen om de traditionele leerstellingen over "Joden" en "heidenen" te blijven geloven. Toen God zei dat Hij de nakomelingen van Abraham zo talrijk zou maken als de sterren aan de hemel, zeggen ze dat deze myriaden de bekering van de heidenen om de Kerk te worden, vertegenwoordigt. Maar zoals we hebben gezien, kunnen de nakomelingen van Abraham niet zowel Israël als een vele-rassen kerk zijn.

2. "GALILEA VAN DE GENTILES/HEIDENEN"

In Jesaja 9:1 vinden we de uitdrukking *Galilea van de Naties* of *Galilea van de heidenen* volgens vertaling. Dit wordt geciteerd in Matt 4:15 waar het woord "heiden" wordt opgepikt en gebruikt om te zeggen dat dit niet-Israëlieten waren. Maar Jezus' bediening was voornamelijk in Galilea, in plaats van in Judea, en al het volk dat werd bediend waren Israëlieten. Jesaja, die wordt geciteerd, suggereert in verre weg niet eens, niet-Israëlieten - de samenhang in deze teksten heeft betrekking op Jakob/Israël. Het gedeelte dat begint in Jes 9:8 bevestigt de exclusiviteit van Israël buiten de zogenaamde, heidense, niet-Israëlietische naties.

Jesaja 9:7 De Heere heeft een woord gezonden in Jakob, en het is gevallen in Israël.

"Jakob" en "Israël" kunnen niet elk ras betekenen. Een van de kenmerken van Efraïm/Israël vandaag, als de erfgenamen van Jakob, is de plaats van het Woord van God die onder dit volk wordt gevonden. Dit betekent niet dat al deze mensen in Jezus geloven, maar dat het Woord van God een plaats heeft in de zaken en wetten van deze mensen. Uiteindelijk wordt de enige zegen die in het oorspronkelijke verbond werd gegeven, vervuld in beiden Huizen wanneer:

Jesaja 9:6 Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David

Jezus moet nog terugkeren om die troon te nemen. Deze troon bestaat vandaag in de mensen op wie het woord heeft gevallen. De over heel Israël betekent alle stammen van Israël en er is geen suggestie dat dit iedereen van elk ras zou kunnen zijn.

3. DE ALGEMENE VERGADERING EN KERK VAN DE EERST GEBORENEN

De algemene vergadering [paneguris: algemene openbare vergadering] en kerk [ekklesia: uitgeroepen vergadering] van de eerstgeborene [Heb 12:23] wordt gebruikt om de overtuiging te ondersteunen dat de eerstgeborenen gelovigen zijn van alle rassen op aarde, die in Jezus geloven. Jezus is de eerstgeborene uit de doden maar ekklesia heeft niet de betekenis die ze eraan toekennen.

Er wordt vaak ten onrechte gezegd, *als schepper is Hij de vader van alle mensen, maar hij is de 'geestelijke' Vader alleen voor gelovigen*. Mozes moest Farao echter vertellen: **"ISRAËL IS MIJN ZOON, ZELFS MIJN EERSTE GEBOREN"** [Ex4:22]. Onder Gods wet zult u alle eerstgeborenen van uw zonen verlossen [Ex34:20]. God zegt, *alle eerstgeborenen zijn van mij* [Num3:13]. *Alle eerstgeborenen van mijn kinderen zal ik verlossen* [Ex13:15]. God overtreedt Zijn eigen wet van verlossing niet om iedereen erbij te betrekken, zoals tegenwoordig algemeen wordt geleerd.

4. HET ISRAËL VAN GOD ... EN ... BESNIJDENIS VAN HET HART

Dit is nog een andere manier om te proberen de exclusieve aard van Israël te omzeilen om alle rassen op te nemen in een nieuwtestamentisch Israël dat sommigen graag *Het Israël van God* noemen. Er wordt gezegd dat het oudtestamentische Israël is overleden en dat gelovigen in Jezus nu allemaal het nieuwtestamentische Israël zijn. Het mechanisme is gebaseerd op de leer van *besnijdenis van het hart*. De grondslag is Jer31:31 waar God zegt:

Jer 31:31-33 Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet zoals het verbond dat Ik met hun vadersen gesloten heb op de dag dat Ik hun hand vastgreep om hen uit het land Egypte te leiden - Mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE. Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Zoals gewoonlijk zijn er de twee delen, namelijk het Huis van Juda en het Huis van Israël, zoals al vele malen eerder is aangegeven. Als de profeet verder gaat met te beschrijven hoe de wet in hun binnenste zou worden geplaatst en in hun hart zou worden geschreven, dan zeggen ze dit gebeuren als een niet-Israëliet zich bij Israël voegt. Ze worden verondersteld *besneden van hart* te zijn geworden en op de een of andere manier "Israël" te worden.

Het probleem is dit: dat de *besnijdenis van het hart* een uitdrukking is die niet beperkt is tot het Nieuwe Testament. Het wordt gevonden in de boeken van de Wet waar deze uitdrukking op Israël wordt toegepast. Evenzo is in het Nieuwe Testament de uitwendige besnijdenis in het vlees nutteloos zonder de besnijdenis van het hart. Paulus zegt niet dat het verbond der besnijdenis niet meer bestaat, maar dat besnijdenis van het hart de vleselijke besnijdenis heb vervangen. Hoe kon iemand een nieuw verbond krijgen die eerst nooit een oud verbond had? Beide Testamenten richten deze belofte uitdrukkelijk tot alleen het Huis van Israël en het Huis van Juda, zoals aangetoond in het bovenstaande vers. Deze Huizen bestaan beide nog steeds in het Nieuwe Testament [Heb 8:8].

Dus als Bijbel-colleges en theologische scholen graag zeggen dat het *Israël van God* een vele-rassen term is, dan is dat in feite niet zo. In al deze dingen is de zegen die Jakob op zijn zonen heeft geplaatst, en de zegen van het geboorterecht op Jozef niet verdwenen.

5. HET ZOGENAAMDE NIEUWE TESTAMENT PASCHA

Een ander oogpunt dat soms wordt voorgelegd, is wat sommigen het nieuwtestamentische Pascha noemen, dat op de een of andere manier het vele-rassen begrip zou moeten toestaan. Toen Jezus zei: *Met verlangen heb ik dit Pascha met u willen eten voordat ik lijd* [Lukas22:15]. Hij bevestigde dat Hij de Wet van Offers zou vervullen met Zijn eigen Bloed. Jezus werd het Paaslam voor Israël. Dit zegt op geen enkele manier dat dit op de een of andere manier nu zou worden uitgebreid tot alle rassen buiten Israël en Juda. Op het moment dat we begrijpen dat elk boek van het Nieuwe Testament alleen aan Israëlieten is geschreven en dat het Nieuwe Testament vervult wat er in het Oude Testament staat, zal het begrip komen. De instelling van het Pascha werd alleen voor Israël gemaakt en zou door Israël voor alle generaties worden herdacht.

ALS EFRAÏM ZICH BEROUWT

In de Schrift wordt "Efraïm" gebruikt voor de enkele stam, evenals voor de leider van het tienstammige huis van Israël. Een van de zeer droevige verhalen door middel van profetie is het verhaal van Efraïm. Ze zijn *afgesneden, worden geen volk* en worden beschreven als dronkaards. Efraïm wordt *als een domme duif* en *als een os die niet gewend is aan het juk*. Ze worden zwaar gestraft door God. Maar door dit alles heen, door middel van profetische geschriften, kunnen we het verlangen van God naar Efraïm voelen.

Jer 31:20 *Is Efraïm voor Mij niet een dierbare zoon, is hij voor Mij niet een lievelingskind? Want zo dikwijls als Ik tot hem spreek, denk Ik nog voortdurend aan hem. Daarom is Mijn binnenste bewogen over hem, Ik zal Mij zeker over hem ontfermen, spreekt de HEERE.*

Jesaja 7:8 voorspelde dat Efraïm *geen volk* zou worden. Ze kwamen op de plek waar ze niet meer herkenden wie ze waren; nationaal verloren ze de kennis van hun identiteit, als zijnde Gods volk. Ze verloren alle kennis dat ze zowel de zegen van de aardsvader als Gods zegen droegen. God zegt:

Hosea 11:3 *Ik echter leerde Efraïm lopen. Hij nam hen op Zijn armen, maar zij erkenden niet dat Ik hen genas.*

Maar ons wordt verteld dat Efraïm zich op een dag zal bekeren. Hij zal eerst verdriet hebben als een barende vrouw [Hos13:13] en God zal Efraïm horen *zichzelf beklagent* [Jer31:18] en Efraïm zal God aanroepen, als een natie.

Zach 10:7 *Zij zullen zijn als een held van Efraïm, hun hart zal zich verblijden als door de wijn; en hun kinderen zullen het zien en zich verblijden, hun hart zal zich verheugen in de HEERE.*

Vanaf dit punt is het verhaal van de hervergadering van Israël. Het is een spannend verhaal in de profetie, maar de droevige kant van dit alles is dat de kerken weigeren het te leren of zelfs maar de naam Efraïm te noemen. Het berouw van Efraïm en het herwinnen van de kennis van hun identiteit, zijn met elkaar verbonden.

WAT ZEGGEN WIJ?

De christelijke kerken zullen de zegeningen die Jakob in Genesis 49 profeteerde of wat de profeet Mozes aan het einde van het boek Numeri zei, niet aannemen. Jezus zei dat het nodig was om Mozes te horen om Zijn woorden te begrijpen. Hoewel Efraïm, als de leider van het tienstammige Noordelijke Huis, in het Nieuwe Testament niet eens met die naam wordt genoemd, kunnen we zien en geloven wat Mozes schreef en wordt gezien en geloofd, de zegeningen van de aartsvaders en de woorden van de profeten, kunnen worden gezien door de boeken van het Nieuwe Testament. De taal van Petrus is bijvoorbeeld die van Hosea. Hosea schreef voornamelijk aan de tien stammen en ook Petrus schrijft aan dezelfde mensen. De gelijkenissen van Jezus komen in deze samenhang tot leven en plotseling kan men zien dat deze gelijkenissen gaan over de twee afzonderlijke Huizen en het Koninkrijk.

Traditioneel, vergeestelijken de kerken de profetische boodschappen. Telkens wanneer naties en rassen in aanmerking worden genomen, wordt dit tot een kwestie van persoonlijk geloof of ongeloof gemaakt. Dit komt omdat de grondslag in de geschriften van Mozes is vernietigd.

Ps 11:3 *Voorzeker, de fundamenten worden omvergehaald! Wat kan de rechtvaardige dan doen?*

Deze Psalmen maken onderscheid tussen rechtvaardige mensen en slechte mensen, in uitdrukkingen van naties en rassen, evenals goede en slechte mensen binnen Israël. Voor de meeste kerkgangers is er slechts een soort geestelijke boodschap. Nogmaals, het probleem is de leer van *de hele wereld* leringen. Het bestaat niet via het Oude Testament. Mozes heeft geen woord geschreven over deze *de hele wereld* leer. Mozes profeteerde over de zonen van Jakob en wat er in de laatste dagen met hen zou gebeuren. Ze zijn niet op de een of andere manier verdwenen. De zonen van Jakob zijn op de een of andere manier niet alle rassen geworden.

Niet alle rassen zijn de zonen van Jakob geworden. Deze zonen van Jakob kunnen daarom geen modern Jodendom zijn dat afkomstig is van bijna elk ras en elke kleur op aarde. De nieuwtestamentische leer over de hervergadering van Israël is precies hetzelfde als die in het Oude Testament en de erfgenamen van Jakob/Israël blijven hetzelfde.

HOOFDSTUK 18: DE ZONEN VAN JOZEF

In het laatste hoofdstuk werd getoond hoe de naam “Israël” werd genoemd op de twee zonen van Jozef, Efraïm en Manasse en hoe zij het eerstgeboorterecht kregen als zonen, naast de andere zonen van Jakob. Hoewel ze eigenlijk kleinkinderen waren, wordt er in de Schrift vaak over hen gesproken als zonen, stammen of halve stammen van Israël. De dubbele-geboorterecht-zegen werd aan Jozef gegeven om door te geven aan zijn zonen (Ex 48:22, 1 Kron 5:2), waarbij Efraïm de leidende positie bekleedde. In profetie kan de naam Efraïm vanwege dit leiderschap ook worden gevonden in verband met de tien stammen van het huis van Israël. Noch Juda, noch het Huis van Juda hebben recht op deze ereplaats omdat Rubens *geboorterecht werd gegeven aan de zonen van Jozef* [1Kron 5:1].

Nogmaals, is het noodzakelijk om te begrijpen en op te merken dat onze soevereine Heer niet alle mensen hetzelfde behandelt. Hij maakt zelfs verschillen tussen elke stam van de kinderen van Israël en vervolgens tussen het huis van Israël en het huis van Juda. Tegenwoordig maken de kerken van *verkiezing* een kwestie van persoonlijke keuze, geheel in hun streven naar universalisme. De apostel Paulus maakt de verschillen duidelijk wanneer hij schrijft:

Rom 9:6-11 . . . want niet allen die uit Israël voortgekomen zijn, zijn Israël. Ook niet omdat zij Abrahams nageslacht zijn, zijn zij allen kinderen. Maar: Alleen dat van Izak zal uw nageslacht genoemd worden. Dat is: niet de kinderen van het vlees zijn kinderen van God, maar de kinderen van de belofte worden als nageslacht gerekend. . . . Want toen de kinderen nog niet geboren waren, en niets goeds of kwaads gedaan hadden - opdat het voornemen van God, dat overeenkomstig de verkiezing is, stand zou houden, niet uit de werken, maar uit Hem Die roept -

Hoewel de samenhang van dit vers Jakob en Ezau is, wordt het geciteerd om vast te stellen dat God kiest [of verkiest] om Zijn doeleinden vast te stellen. Christenen worden niet op deze manier over de uitverkiezing geleerd. Zoals eerder is opgemerkt, kunnen we niet tegelijkertijd universalisme en verkiezing voor alle rassen hebben. Waarom zouden we nog meer *tegen God antwoorden* [Rom9:20].

Wanneer we naar de 24e en 25e verzen van Romeinen 9 komen lezen we:

Rom 9:24,25 *Hen heeft Hij ook geroepen, namelijk ons, niet alleen uit de Joden [Judeeërs] maar ook uit de heidenen [Grieken] Zoals Hij ook in Hosea zegt: Niet-Mijn-volk noemen: Mijn volk, en de Niet-geliefde: Geliefde.*

Dit is misschien een "krakend"-vers in populaire leringen. De vraag is: *Wie zijn de heidenen in dit vers?* Hosea schreef over Efraïm, hij noemt de naam "Efraïm" 37 keer! Dit moet diep in de geest worden vastgelegd.

[Sommigen vinden een probleem met Hosea 5:5, waar in dit ene vers Israël, Efraïm en Juda worden genoemd. In vers 3 verontreinigt Efraïms hoererij de rest van het huis van Israël en dit is de samenhang van vers 5].

Petrus citeert uit Hosea; aan wie richtte Petrus zijn brieven? [zie het hoofdstuk: *Pelgrims, Vreemden en Israël*]. Petrus schreef aan het verstrooide [verspreide] Israël. In Romeinen 9:24,25 verwijst Paulus naar het huis van Israël en hun verbinding met Juda. Paulus zegt dat God zowel het huis van Israël als het huis van Juda heeft geroepen. Dus Hosea zegt nog met geen woord, iets over niet-Israëlitische rassen die deel uitmaken van Israël en de andere profeten doen dat ook niet. De tien stammen lijken misschien niet-Israël, maar wat God zegt is: *Ik zal het huis van Israël ziften onder alle naties, zoals graan in een zeef wordt gezeefd, maar toch zal niet het minste graan op de aarde vallen* [Amos 9:9]. Onder deze gezeefde mensen bevinden zich ergens de zonen van Jozef.

Romeinen 9 moet gelezen worden met uitverkiezing in gedachten. Een deel van Israël, namelijk het huis van Juda, volgde *naar de wet van gerechtigheid* maar het huis van Israël volgde *niet naar de wet van gerechtigheid*. Dan gaat Paulus verder met te zeggen, *broeders, mijn hartewens en mijn gebed tot God VOOR ISRAËL*, [dat wil zeggen, heel Israël] *is dat zij gered mogen worden*. Hij bedoelt nooit dat andere rassen worden gered. Hij zegt, *heeft God zijn volk verworpen, God verhoede. God heeft zijn volk niet weggeworpen dat hij tevoren kende/* [geheel Israël, dat Hij 'kende' in het Oude Testament] en dan vertelt Paulus over Elisa die voorbede bij God deed VOOR ISRAËL. Vervolgens laat Paulus zien dat niet heel Israël zelf redding verkrijgt, maar alleen de verkiezing van genade. Dit is het overblijfsel van ISRAËL, degenen die God *voor zichzelf heeft gereserveerd*.

GODDELOOSHEID AFWIJZEN VAN JAKOB

Rom 11:26 *En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.*

Er kan geen misverstand over bestaan wat de betekenis van *Jakob* is, want hij wordt 358 keer met die naam in de Bijbel genoemd, waarvan 24 keer in het Nieuwe Testament. Desondanks krijgt Jakob tegenwoordig zelden een vermelding.

In al deze dingen kunnen we zien waarom "verkiezing" een onpopulaire gedachte en leerstelling is. Het is gemakkelijk te zien waarom dit door kerken wordt veranderd om verkiezing tot een zaak te maken van iedereen van welk ras dan ook voor *het ontvangen van Jezus*. Het wordt dan *de keuze van de mens*. Maar het zijn degenen onder ISRAËL die de Verlosser uit Sion aanvaarden *die de goddeloosheid VAN JAKOB afwenden* [Rom 11:26]. De woorden *Jakob* en *Zion* hebben niets te maken met niet-Israëlitische rassen.

Jakob heeft een erfgenaam; zijn eerstgeboorterecht werd aan Jozef gegeven, toen hij de zonen van Jozef, Efraïm en Manasse, zegende. Dit onderwerp wordt tegenwoordig genegeerd door de meeste kerken die weigeren de Bijbel te geloven omdat ze niet willen geloven wat Mozes schreef. Elke suggestie dat God goddeloosheid alleen van Jakob zou afwenden, wordt fel bestreden. Het hele onderwerp is vergeestelijkt, met als resultaat dat onze kerken gevuld zijn met een *gemengde menigte*. Het deel van degenen die kunnen 'horen' wordt ontmoedigd om dergelijke verzen in de Bijbel te geloven.

Heeft Jakob een erfgenaam of niet? Wie is deze erfgenaam *in de laatste dagen* waarover Mozes profeteerde? Moeten we deze profeet Mozes geloven of niet? Waarom zegt Jezus dat we Mozes moeten geloven voordat we kunnen geloven wat Jezus zei? We moeten kiezen, zelfs als populaire leringen deze keuze niet willen toestaan. De reden waarom de kerken de leer van Mozes ontkennen is voornamelijk vanwege hun valse en tegenstrijdige leer over *God had de wereld zo lief en ga de hele wereld in*.

WIE ZIJN EFRAÏM EN MANASSE VANDAAG?

Laten we teruggaan naar Jakobs profetie in Genesis over Efraïm en Manasse:

Gen 48:19-22 *. . . hij [Manasse] zal tot een volk worden, ook hij zal aanzien krijgen; maar toch zal zijn jongste broer meer aanzien krijgen dan hij, en zijn nageslacht zal tot een volheid van volken . . . Zo zegende hij hen op die dag; hij zei: Israël zal met jullie naam zegenen door te zeggen: Moge God u maken als*

Efraïm en als Manasse. Zo plaatste hij Efraïm vóór Manasse. Toen zei Israël tegen Jozef: . . En ik geef jou één deel meer dan je broers, . . .

Voor degenen die zijn opgevoed om te denken dat "de joden" Israël zijn of dat Israël één enkel geheel is zonder verschillen tussen de stammen of huizen, of dat Israël nu "de kerk" is, kunnen deze geschriften als een schok aankomen. God is hier nog steeds soeverein, ook al zijn we ertoe gebracht anders te geloven en anders te denken.

In de laatste dagen zou Efraïm een menigte van naties worden en Manasse zou een "volk" worden. Sommigen zouden deze vergelijken als een Gemeenebest van Naties met de andere als een Republiek. Het is zeker dat de stammen of kinderen VAN ISRAËL in de laatste dagen niet een of ander duistere, religieuze "kerk" zouden worden die uit alle rassen bestond.

We kunnen zien dat de twee partijen die Paulus bespreekt, de verstrooiing en de Judeeërs zijn; de twee testamenten zijn niet langer in strijd met elkaar. Het besluit van Paulus bij het bespreken van de twee groepen is: *en dus zal HEEL ISRAËL gered worden*. Weinigen zullen het eens zijn met het besluit van de apostel Paulus.

Hoewel het Huis van Israël *vreemden en buitenstaanders* [Efeziërs 2:12] van het gemeenebest ISRAËL was geworden, waren het nooit niet-Israëlietische "vreemden" [zie het hoofdstuk getiteld *Pelgims, Vreemden en Israël*. Ze leefden buiten Gods volheid, maar *nu in Christus Jezus ... zijn nabij gemaakt door het bloed van Christus*. Dan gaat Paulus verder met het beschrijven van de vijandschap die tussen Juda en Israël was geweest, zeggende dat Hij [God] *beide met God in één lichaam zou verzoenen door het kruis, door de vijandschap daardoor te verslaan* [Ef 2:16]. Zowel Juda als Israël konden nu samen bouwen aan een *woning van God door de Geest*.

HOE IS HET MET EFRAÏM EN MANASSE VANDAAG?

Bij het stellen van deze vraag zal al snel worden gezien dat er niet veel keuzes beschikbaar zijn. Het wordt net zoals wat wel of niet wordt geloofd, over evolutie. Mensen zullen niet in schepping geloven omdat dat geloof verantwoordelijkheid en toerekenbaarheid met zich meebrengt, dus geloven ze liever in evolutie. Evenzo is er een soortgelijke situatie als we de identiteit van Efraïm en Manasse beschouwen. De religieuze 'kerken' geloven liever in algemeenheid omdat ze niet willen geloven dat God soeverein rassen kiest en gebruikt. Onze leraars willen niet geloven dat God het ene ras of stam anders behandelt dan het andere. Dit feit is beslist aanschouwelijk in het Oude Testament. Ze zijn heel blij om dit allemaal uit de Bijbel en uit hun leringen te schrappen en ze zijn net zo bereid de profeten niet te geloven als degenen die Stefanus hebben gestenigd! Laten we dus eens kijken naar aanwijzingen, die ons zullen leiden om Efraïm en Manasse te herkennen.

DE VORSTEN OVER HET HUIS VAN ISRAËL

De leidende stam over het huis van Israël is Efraïm. Een van de kenmerken van herkenning is een vorst [of vorsten] van het Huis van David die op de troon(en) van Israël regeert. Hoewel de kwestie in eerdere hoofdstukken is onderzocht, laten we deze kwestie nogmaals bevestigen. Dit is een verbond tussen God en koning David.

2 Sam 7:12-16 *Wanneer uw dagen voorbij zijn en u met uw vaderen ontslapen bent, zal Ik uw nakomeling na u, die uit uw lichaam voortkomt, doen opstaan en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal de troon van zijn koningschap voor eeuwig bevestigen. . . Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, . . . Uw huis en uw koninkrijk zullen voor uw ogen voor eeuwig vaststaan, uw troon zal voor eeuwig zeker zijn.*

Het zaad is *uit je ingewanden* het is niet een of ander geestelijk zaad. Het is één Koninkrijk. Elke opeenvolgende vorst is een afstammeling van koning David. Vergeet nooit dat deze troon, *de troon van het Koninkrijk des Heren, OVER ISRAËL* [1 Kron28:5] wordt genoemd. Dit is geen klein bijbels thema.

Jer 33:17 *Want zo zegt de HEERE: Aan David zal het niet aan een man ontbreken die op de troon van het huis van Israël zit.*

DE NIEUWE PLAATS BENOEMD VOOR ISRAËL

Dit is een profetisch onderwerp dat meestal wordt vermeden omdat het geen plaats kan hebben in de *de hele wereld* leringen van de moderne kerken. Teruggaand naar 2 Sam 7, vinden we een situatie waarin koning David in zijn paleis zit, in de stad van David [Jeruzalem] en de profeet Nathan brengt een boodschap naar David, zeggende:

2 Sam 7:10 *Ik heb aan Mijn volk, aan Israël, een plaats toegewezen en het daar geplant, zodat het in zijn eigen gebied woont en niet meer heen en weer gedreven wordt. En onrechtvaardige mensen zullen het niet meer verdrukken zoals vroeger,*

Wat er wordt gezegd is dat er een nieuwe “plaats” zou worden aangewezen voor Gods volk Israël, dat ver weg was van het Jeruzalem in Palestina waar David toen zat. Er zou een nieuwe woonplaats komen voor De Troon van David. Niettemin moest er altijd een bloedige afstammeling van koning David op de troon komen. Maar met deze belofte werd gewaarschuwd voor straf en zelfs het verlies van de kennis van identiteit. De kinderen van Israël moesten *vele dagen verblijven zonder een koning*, [Hos3:4] - dat wil zeggen, buiten het gebied van de koning.

Hosea 5:1 huis van Israël! huis van de koning! . . .

De vorst bestaat vandaag, volgens Gods belofte. Vine [onder Kingdom/Koninkrijk] zegt:

Het grondbeginsel van het Koninkrijk wordt verklaard in de woorden van de Heer gesproken in het midden van een groep Farizeëen, het Koninkrijk van God is in u midden [Lukas 17:21], dat wil zeggen, waar de Koning is, daar is het Koninkrijk.

Jeruzalem is de stad van de grote Koning [Psalm48:2]; in het Koninkrijk der Hemelen, waar de Koning is, daar is het Koninkrijk. Als er een nieuwe plaats werd aangewezen voor mijn volk, dan zou er een nieuwe plaats zijn voor de koning. Dit helpt om te verklaren waarom de profeet ZACHARIA kan zeggen: *en de Heer zal Jeruzalem opnieuw kiezen* [Zach2:12] en *Jeruzalem zal weer opnieuw op haar eigen plaats worden bewoond* [Zach12:6]. Dit “opnieuw” heeft betrekking op de tijd van de hervergadering VAN ISRAËL wanneer Jeruzalem zijn vroegere rol hervat. Tot die tijd moet de Troon van David ergens anders staan dan in Palestina.

Wanneer dit vers, 2 Samuël 7:10 spreekt over de benoeming van een “plaats”, wordt het woord *maqom* meer dan driehonderd keer gebruikt om een specifieke locatie aan te duiden. Het is een plaats, en geen toestand, zoals sommigen zouden willen zeggen. Israël zal daar op die plek worden geplant. Als we in dit vers voor de tweede keer aan het woord “plaats” komen, wordt het woord *tachath* gebruikt, wat iets heel anders betekent. Deze laatste “plaats” wordt ongeveer hetzelfde aantal keren gebruikt, maar het geeft aan dat hij “onder” enige bescherming staat. De rest van het vers bevestigt dit. Wat dit betekent is dat het verplaatste Israël onder enige, goddelijke bescherming staat. De troon van Israël kan worden bedreigd en Israël kan worden gestraft, maar de troon zal altijd veilig blijven. De woonplaats is misschien wel de veiligste plek op aarde!

De *zoals vroeger* wordt aangegeven en dit wordt op andere plaatsen in de Schrift bevestigd. In Jesuja 29:1-6 staat de eerste profetie van het hoofdstuk dat we uitspreekt over Ariel [Jeruzalem] waar David woonde. Dit woont wordt vertaald als verleden tijd en als dat zo is, dan moet David [of een van Davids opvolgers] nu ergens anders wonen, anders dan in het Oude Jeruzalem.

WAAR IS DEZE NIEUWE PLAATS?

Dit wordt gepresenteerd als in 'eilanden' of 'kustlanden' in het noorden en westen van Palestina.

Jesuja 24:15 *Eer daarom de HEERE in de landen van het licht, op de eilanden in de zee de Naam van de HEERE, de God van Israël.*

Ezech 39:6,7 *Ik zal vuur zenden in Magog en onder hen die onbezorgd de kustlanden bewonen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben. Ik zal Mijn heilige Naam te midden van Mijn volk Israël bekendmaken en Mijn heilige Naam niet langer laten ontheiligen. Dan zullen de heidenvolken weten dat Ik de HEERE ben, de Heilige in Israël.*

Nogmaals, Israël is het enige volk in wiens midden God woont. De uitdrukking, *mijn volk Israël*, laat zien dat Israël in de laatste dagen nog steeds gescheiden is van de andere rassen. Hoewel heel Israël verspreid is over alle plekken van de wereld, zijn ze teruggestroomd vanuit het noorden en westen.

Hosea 11:10 *Zij zullen achter de HEERE aan gaan, Hij zal brullen als een leeuw. Ja, Hij zal brullen, en de kinderen zullen bevende komen van de [west] kant van de zee.*

Jesaja 49:12 *Zie, sommigen zullen van ver komen: zie, anderen uit het noorden en uit het westen, en weer anderen uit het land Sinim (Australië).*

Jer 3:18 *In die dagen zal het huis van Judea naar het huis van Israël gaan. Tezamen zullen zij komen uit het land in het noorden naar het land dat Ik uw vaders in erfelijk bezit heb gegeven.*

Jer 23:8

maar: Zo waar de HEERE leeft, Die het nageslacht van het huis van Israël geleid heeft en Die het gebracht heeft uit het land in het noorden en uit al de landen waarheen Ik hen verdreven had: zij zullen wonen in hun eigen land.

Jer 31:8

Zie, Ik doe hen komen uit het land van het noorden, . . .

Hoewel een deel van Israël ook wordt weergegeven als verzameld uit het noorden, zuiden, oosten en westen, ligt deze bijzondere nadruk op het noorden en het westen. "De Eilanden" of "kustlanden" moeten ergens ten noorden en ten westen van Palestina liggen. Er is geen andere keus dan de Britse eilanden. Het tijdstip van de bijeenkomst van deze eilanden is wanneer *Ik de boog en het zwaard zal breken en uit de aarde zal strijden* [Hos2:18]. (Wel vreemd dat de scepter nu in Efraïm huist en niet in Juda, CIM)

Er kan veel worden geschreven over de identificatiekenmerken die in de Schrift worden gegeven, maar dat is een aparte studie en daarom moeten de opmerkingen hier kort zijn. Het doel van dit boek is om te presenteren wat de Bijbel zegt zonder sterk te zijn op identiteit. Er moeten ergens op aarde twee broedervolkeren zijn die een algemeen gebaseerde taal spreken. Tussen hen moet er maar één Vorst zijn van een voortdurende Vorstenhuis, die terug te voeren is op het Koninklijk Huis van koning David. De scheiding van heerschappij en heiligdom die God over Israël heeft ingesteld, moet in de wet voorkomen. Het Koninklijk Huis moet verbonden zijn met een Gemeenebest van volkeren.

WAAR ZOU EFRAÏM NU ZIJN?

We hebben de eilanden en kustlanden in het noorden en westen van Palestina genoemd en beschouwen nu de kwestie van de voortdurende troon. Er is maar één Troon op de aarde die alle vereisten benadert en dit is de Troon van Engeland. Er zijn kaarten beschikbaar, waardoor sommige trachten vast te stellen dat koningin Elizabeth II de 144ste afstammeling van koning David is. Het is zeker dat de Engelse kroningsdienst gebaseerd is op die in de Schrift staan voor de koningen van Israël. Zelfs vandaag verbindt de Soeverein zich, krachtens zijn/haar positie, in de kroningseed, *tot het uiterste van zijn macht om de Wetten van God en de ware belijdenis van het Evangelie te handhaven* ... Deze relatie met het Evangelie in Groot-Brittannië gaat terug tot de eerste eeuw.

Tertullianus: AD 155-232: De uiteinden van Spanje, de verschillende delen van Gallië, de regio's van Groot-Brittannië ... hebben de religie van Christus ontvangen. [Tertullianus def. Fidel, P179].

Eusebius: AD 260-340: De apostelen gingen voorbij de oceaan naar de eilanden, de Britse eilanden. [De Demonstratie Evangeli Lib].

Gildas [Albanicus], De Wijze: AD 425-512: Christus, de ware Zon, schonk Zijn licht, de kennis van Zijn voorschriften aan ons eiland, in het laatste jaar, zoals we weten, van Tiberias Caesar [De Excidio Bratanniae, Sect 8, pagina 25].

Theodoret, De Gezegende, Bisschop van Cyrus: 435 n.Chr. Paulus, bevrijd uit zijn gevangenschap in Rome, predikte het evangelie aan de Britten en anderen in het Westen ... en ook de Cymry [Welsh] [De Brit. enz. Primord, kap. v111].

Aan een dergelijke bevestiging is geen gebrek. Terwijl deze Troon onderweg was van Ierland naar Schotland naar Engeland, is er een grote overvloed aan geschreven verklaringen van die Vorsten op die Troon die over hun Koninkrijk spraken als dat van Israël. In de Britse heraldiek is de harp van David nooit ver weg, noch is de leeuw van de stam van Judea, waaruit dit Koninkrijk voortkomt. (En de Nederlandse Leeuw? - het Wilhelmus is ook het meest Bijbels-georiënteerd volkslied ter wereld! CIM)

WAAR ZOU MANASSE NU ZIJN?

Bij het zoeken naar de identiteit van Manasse in deze laatste dagen, zijn er verschillende overtuigingen:

1. De Verenigde Staten - Dit is de keus en de voorkeur van de Britse-Israëlieten, wier geloof is voornamelijk gebaseerd op de "13e stam".
2. Een volk in Groot-Brittannië en nu niet gescheiden van Efraïm - dit laat niet toe voor de Schriftuurlijke scheiding van Efraïm en Manasse als identiteiten.
3. Schotland - Manasse zou een volk worden, onderscheidend van Efraïm, maar niet gescheiden. In de verdeling van Israël, de helft van de Manasse stam bleef bij Efraïm en de andere helft bleef ten oosten van de Jordaan, bij Ruben en Gad. Het

erfdeel van Manasse zou aan de noordgrens van Efraïm liggen. Bijbels gezegd, vochten Efraïm en Manasse meestal zij aan zij, waarbij beide dezelfde koning erkennen. In de zegen van Mozes op Jozef [Deut33:13-17], worden Efraïm en Manasse vergeleken met twee horens, *die de mensen samen duwde tot aan de uiteinden van de aarde*. Dit toont hun saamhorigheid. De verhouding van tienduizend van Efraïm tot duizend van Manasse zoals gegeven, benadert het deel dat elk in de laatste wereldoorlog door Engeland en Schotland als strijdkrachten werd geleverd.

CONCLUSIE

Eén ding dat we ons nooit kunnen veroorloven om te ontkennen, zijn de profetieën, te beginnen met Mozes, over de kinderen van Israël, *in de laatste dagen*. Jezus maakt duidelijk dat we deze dingen in het Boek van het Begin moeten begrijpen, om te begrijpen wat er in de laatste dagen zal zijn. U moet het bewijs uit de Schrift zelf afwegen en uw eigen besluiten trekken over wie Israël vandaag is en of het Israël van het Oude Testament hetzelfde is als Israël in het Nieuwe Testament. Dit boek helpt je bij het onderzoeken van dingen die op het punt staan te worden onthuld. Efraïm zal zich bekeren, zoals geschreven staat, maar eerst moeten ze hun identiteit en plaats in hun lot kennen. Dan zullen ze Gods strijdbijl zijn om vrede op aarde te brengen. Het bedrog dat zegt: *de Joden zijn Israël is in dit boek beschreven als het meesterlijke bedrog van leugenaars die de hele wereld bedriegen.*

Vanuit dit standpunt, kunnen we verschillende leringen heroverwegen, hoewel er in dit boek slechts twee leringen worden besproken. We kunnen nu ontdekken wat de apostel Petrus bedoelt met *één zeker woord van profetie* in een zogenaamde, christelijke wereld die veel verschillende "zekere" profetische woorden heeft.

Wanneer Hij terugkeert, zal Jezus op aarde en over Israël, nog op de Troon van David zitten om Zijn Koninkrijk in te nemen.

"EN ZO ZAL HEEL ISRAËL ZALIG WORDEN".

HOOFDSTUK 19: DE NIET-ISRAËLIETISCHE RASSEN

Mensen die met een religieuze overtuiging zijn opgevoed, kunnen een strijd hebben tussen *het staat geschreven* en wat hen is geleerd. Velen zijn opgegroeid in de zondagsschool en zongen het lied (Red and yellow, Black and Whites, all are precious in His sight) *Rood en geel, zwart en wit; ze zijn allemaal kostbaar in Zijn ogen*. Dit heeft ons de gedachte gegeven dat onze God iedereen van elk ras precies hetzelfde behandelt. (Dit word ook genoemd, Gezangboek Theologie) De Bijbel ondersteunt *de broederschap van de mens* niet in de zin dat alle mensen bloedbroeders zijn. In dit boek is erop gewezen dat er bepaalde manieren zijn waarop God niet iedereen hetzelfde behandelt - zelfs onder de stammen van Israël zelf zijn er verschillen, dus zullen we enkele van deze behandelingen opnieuw overwegen.

DE GRONDSLAG VAN GODS OORDEEL OVER NIET-ISRAËLIETISCHE NATIES

Als we in Johannes 1:17 lezen, *want de wet is gegeven door Mozes, maar genade en waarheid zijn door Jezus Christus gekomen*, dan hebben we een probleem omdat de wet in verband met Abraham wordt gesproken, lang voordat Mozes werd geboren. Het is ook duidelijk dat God de andere niet-Israëlietische volken oordeelde - dus wat was de grondslag van het oordeel? Sommige naties werden geoordeeld vóór wat sommigen *het geven van de wet* noemen, [bijvoorbeeld Sodom] en sommige werden daarna geoordeeld [bijvoorbeeld Damascus, Gaza, Tyrus, Ammon, Moab en Edom]. We zien dat Jona wordt gestuurd om bekering te verkondigen aan Nineve. We vinden wet en oordeel met betrekking tot Adam en Eva en de offers die Kaïn en Abel brachten. Voor bijna alle christenen is er een strijd over wat *De Wet* betekent.

In verband met Abraham wordt ons gezegd:

Gen 26:5 omdat Abraham Mijn stem gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden, Mijn verordeningen en Mijn wetten in acht genomen heeft.

In het begin van dit boek werden veel van de teksten opgesomd om aan te tonen dat de totale wet, namelijk de geboden, statuten en oordelen, exclusief aan Israël werd gegeven als onderdeel van een verbond. Er werden beloften gedaan en verantwoordelijkheden aan Israël gegeven die niet aan andere rassen werden gedaan. Vóór de toevoeging van de Wet aan Israël [Gal 3:19], waren er de beloften gedaan aan het zaad van Abraham via Izak, waarbij de erfenis werd gedaan op grond van de belofte en niet het houden van "De Wet".

Ps 147:19,20 *Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn verordeningen en Zijn bepalingen. Zo heeft Hij voor geen enkel ander volk gedaan; die kennen Zijn bepalingen niet.*

Dit vers is zowel beperkend als specifiek en heeft uitsluitend betrekking op Israël als ras.

[a] Het "woord" is *dabar* of het gesproken woord.

[b] "Statuten" is *choq* dat betrekking heeft op bevelen in de zin van specifieke richting, verordening, instructie, grens of beperking.

[c] "Oordelen" is *mishpat* dat betrekking heeft op een rechterlijke uitspraak die door God is uitgesproken. Het is sterk verbonden met gerechtigheid.

De Tien Geboden die aan Israël werden gegeven als onderdeel van een verbond, zijn *dabar* of gesproken door God tot het behandelde onderwerp.

Deut 4:13 *Hij maakte u Zijn verbond bekend, dat Hij u [dat is, Israël] beval te doen, de Tien Woorden, en Hij schreef ze op twee stenen tafelen.*

In vers 14 werd Mozes geboden om inzettingen en oordelen te leren *opdat gij ze zoudt doen in het land waarheen gij gaat om het in bezit te nemen*. Er wordt ons verteld dat het houden hiervan de reden is waarom andere naties zouden denken en weten dat Israël een groot en wijs volk was. Hier wordt de rassen scheiding gedemonstreerd!

Het is een algemene opvatting dat geen van de Wet bestond voordat deze door Mozes op de berg Horeb werd gegeven, maar we hebben gezien dat God wist dat Abram de Wet zou gehoorzamen. De verwijzing naar de eis om de gesproken woorden van God te gehoorzamen, begint al in Genesis. De Schrift vermeldt dat God andere rassen oordeelde en dat gehoorzaamheid van hen werd geëist. Toen hun ongerechtigheid vol was, vernietigde God hen.

Avon, ongerechtigheid/straf, wordt voor het eerst gevonden met betrekking tot Kaïn in Genesis 4:13 en het komt 236 keer voor in het Oude Testament, waarvan de meeste naar Israël verwijzen.

Een van de steden die God voor de goddeloosheid verwoestte, was Sodom. We lezen in Genesis 13:13 dat *de mensen van Sodom buitengewoon slecht en zondaars waren voor het aangezicht van de Heer*. Om goddeloos te zijn, moet er een wet zijn geweest die ze konden gehoorzamen. De wet van God werd overtreden op een manier die open, weloverwogen en openbaar was. Jesaja 3:9 zegt het zo; *ze verklaren hun zonde ... ze verbergen het niet*. Jeremia 23:14 bevestigt deze houding met betrekking tot degenen in Israël, die openlijk profeteerden in Baäl/Bileam. Dit is de nationale houding die we vandaag in Israël aantreffen, die leidt tot een oordeel dat groter zal zijn dan dat tegen Sodom [Klaagl 4:6 en Matt 10:15]. Ezechiël 16:49 beschrijft de zonde van Sodom als zijnde, *trots, volheid van brood en overvloed van ledigheid ... noch versterkte ze de hand van de armen en behoeftigen en was ze hooghartig en beging ze een gruwel voor Mij*. Dit is een ander beeld van onze samenleving waar openlijke gruwelen ook breken *gij zult niet liggen bij mensheid, zoals bij de vrouw: het is een gruwel*. Tegenwoordig is deze daad publiekelijk aangenomen, legaal en open zoals het was in Sodom. 2 Petrus 2:6 en Judas 1:7 stellen dit voor en zeggen dat soortgelijke openlijke gruwelen het eeuwige vuur waardig zijn. Bovendien negeert Angelsaksisch Israël openlijk het woord dat God tot hen sprak, namelijk de Tien Geboden.

Sodom moest dus onderworpen zijn aan Gods wetten en het wordt duidelijk dat die wet bestond vóór de tijd van Mozes. Wat betreft oordelen tegen diverse niet-Israëlietische volken, als we kijken naar de taal van Amos, zijn uitdrukking, *voor drie overtredingen ... en voor vier, zal ik de straf niet intrekken* is hetzelfde in bewoordingen en is hetzelfde voor Israëlieten als voor niet-Israëlieten.

Het verschil tussen Israël en de andere rassen is het eeuwige verbond dat God met Zijn uitverkorenen sloot. Voor Israël zegt God:

Ez 16:60-63 *Toch zal Ik denken aan Mijn verbond met u in de dagen van uw jeugd. Ik zal met u een eeuwig verbond maken. Dan zult u zich uw wegen herinneren en te schande worden, . . . Want Ik zal met u Mijn verbond maken. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben, opdat u eraan denkt, u schaamt en uw mond niet meer opendoet vanwege uw smaad, wanneer Ik voor u verzoening doe over alles wat u gedaan hebt, spreekt de Heere HEERE.*

Er zijn geen dergelijke woorden gericht tot iemand anders dan Israël/Israëlieten.

RACIALE VERSCHILLEN

Vanwege wetenschappelijke ontdekkingen in de genetica kan niemand beweren dat er geen ras verschillen tussen rassen zijn. In feite meldt de krant, de *The Sydney Morning Herald* van 12 juli 1997 dat het laatste nummer van het tijdschrift *Cell* een belangrijke doorbraak bevat die aantoont dat analyse van DNA van de skeletresten van de Neanderthaler aantoont, dat er geen genetisch verband is tussen de Neanderthaler mens en de moderne Mens! Waarheen nu voor de evolutionisten en de bloedbroederschap?

Wat we doen, is het mogelijk maken voor Saddam Hoessein om bloedmonsters te verzamelen van etnische groepen in Irak die zich tegen hem verzetten, zodat ze later met biologische wapens kunnen worden aangevallen.

Subtiële variaties tussen rassen in typen witte bloedcellen mediëren specifieke immuunreacties op ziekte.

RACISME

Een van de dingen die kenmerkend zijn voor de westerse samenleving (in tegenstelling tot alle andere) is de leer dat racisme totaal verkeerd is. Toch zullen degenen die antidiscriminatie wetten willen handhaven [waaronder ras, raciaal, nationale of etnische afkomst en religie] onmiddellijk de steun van het moderne jodendom als een speciale religieus-raciale groepering inroepen, zelfs als het moderne jodendom bestaat uit van mensen van veel verschillende rassen.

In Nieuw-Zeeland worden mensen actief ontmoedigd om zelfs maar vragen te stellen over gebeurtenissen in de geschiedenis die de vastberadenheid van de handhavers van de geschiedenis met betrekking tot 'de joden' zouden kunnen ondermijnen. Hun vastberadenheid is erg belangrijk voor hen en is als zodanig op zichzelf racistisch. Wat is het dat ze zo nodig proberen te beschermen of te bevorderen? Zou het hun valse voorstelling kunnen zijn dat de Joden Israël zijn? Zou dit niet een mechanisme kunnen zijn waarmee de *prins van deze wereld* de juiste boodschap van de Bijbel probeert te vernietigen? In een eerder hoofdstuk werd dit beschreven als het meesterlijke bedrog van leugenaars die de hele wereld bedriegen.

Zijn het niet tegenstanders die zeggen dat de Pottenbakker niet het ene vat tot eer maakt en het andere tot oneer, zoals de Schrift zegt? Antiracisme is zeggen dat elke persoon van elk ras hetzelfde is in de ogen van de mens en in de religieuze leringen van tegenstanders, dit is hetzelfde als te zeggen, in de ogen van God.

De kwestie is veel-cultuurisme en dit komt niet gunstig naar voren in de bijbelpagina's. Vermenging van culturen is een bron van strijd, zowel in religie als in gewoonten. Israël werd met een doel gescheiden van de andere rassen. Voor Israël is de Bijbelse boodschap nog steeds, *komt uit hun midden en scheidt u af, zegt de Heer* in het Nieuwe Testament. Het volk dat in Korintheërs werd aangesproken, had de "vaders" en werd gedoopt tot Mozes [1 Kor 4:1]. Het waren Israëlieten!

Jer 10:2,3 Zo zegt de HEERE: U mag u de weg van de heidenvolken niet aanleren, . . .

De *weg* is *derek* die Strong geeft als *levenswijze of werkwijze*. We zouden geen inheemse cultuur op onze scholen moeten onderwijzen.

IS GOD RACISTISCH?

Niet één persoon kan het Oude Testament lezen zonder het ermee eens te zijn dat God totaal racistisch blijkt te zijn. God discrimineerde op grond van ras en God behandelde rassen duidelijk anders en maakte zelfs verschillen tussen de stammen van Israël zelf.

De kinderen van Israël hadden een zending om de Kanaänitische rassen uit te roeien, tot en met vrouwen, kinderen en zelfs hun dieren. Er zijn mensen van wie God zegt dat Hij ze zal uitschakelen wanneer Jezus terugkeert *door de helderheid van Zijn komst*. De zaak moet onder ogen gezien worden; God was totaal racistisch in het Oude Testament en we begrijpen dat Hij voor altijd onveranderlijk is. Een heel ander begrip van "zending."

Jezus vertelt ons over degenen die de "wijngaard" bezetten en die vernietigd zullen worden wanneer Hij komt om Zijn Koninkrijk op te nemen. We lezen over de legers van de Hemel:

Opb 19:15,19 En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. . . . En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeenverzameld om oorlog te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn leger.

We lezen over nationale legers en in wezen racistische zaken, hier tegen het einde van de nieuwtestamentische pagina's.

Joël 3:2 zal Ik alle heidenvolken bijeenbrengen en hen doen afdalen naar het dal van Josafat. Daar zal Ik met hen een rechtszaak voeren, vanwege Mijn volk en Mijn eigendom Israël, dat zij onder de heidenvolken verstrooid hebben. Mijn land hebben zij verdeeld.

In dit late stadium in de geschiedenis is Israël een apart ras onder de andere rassen. God is hier en in deze tijd nog steeds racistisch. De samenhang geeft de tijd en dus is Israël uiteindelijk nog steeds het individuele ras die het altijd is geweest.

RACIALE OORSPRONG

Vanaf Genesis hebben we dit feit van de verschillende zaden van de mensheid (zie het hoofdstuk getiteld; *Zaden, Natuurlijk en Geestelijk*) en het is een onderwerp in beide Testamenten. Er is geen eenvoudig, schriftuurlijk mechanisme om te bepalen wie welk zaad is vandaag de dag. Maar, Jezus zegt, *aan hun vrucht zult gij hen kennen*. Jezus leerde ons dat het de vrucht is die het zaad draagt. Jezus leerde dat een slechte boom nooit goede vruchten kan voortbrengen. Het is onmogelijk voor degenen van het slechte zaad om het Woord van God te horen en erop te reageren. De apostel Johannes spreekt van degenen *wiens zaad in hem blijft ... omdat hij uit God is geboren* [1 Johannes 3:9]. Omdat de Schrift bomen gebruikt als symbolen van rassen, kunnen bomen worden gezien als stambomen of geslachts stromen.

De reactie op het Woord van de Heer is een aanwijzing voor zaad - het goede zaad heeft de keuze om te gehoorzamen of niet te gehoorzamen. Het is pas in de volwassenheid dat het type fruit duidelijk wordt. Een voorbeeld zien we in de gelijkenis van het onkruid en de tarwe.

Door het hele Oude Testament heen vinden we verwijzingen naar bepaalde volkeren, zoals Kanaänieten die door Israël zou worden vernietigd. We vinden verschillen tussen de mensen, *geschapen* in Genesis 1 en degenen die werden *gevormd* in Genesis 2. Er zijn verschillende profetieën als bestemming voor verschillende volkeren. Zoals eerder in dit boek is opgemerkt, heeft zelfs elke individuele stam van Israël verschillende profetieën voor de laatste dagen.

Het is in de mode om te zeggen *dat Christus als Verlosser voor de hele mensheid kwam; omdat alle rassen afstammen van de eerste geschapen mens*, en dat *rassen begonnen ten tijde van de toren van Babel*. Maar na Babel vinden we een ander beeld, bijvoorbeeld:

Gen 19:37 . . . Hij is de vader van de Moabieten, tot op deze dag.

Gen 19:38 Hij is de vader van de Ammonieten, tot op deze dag.

Gen 36:9 . . . Dit zijn de afstammelingen van Ezau, de vader van Edom (ieten).. . .

Vanaf dit punt wordt door de Schrift elke groep met zo'n "vader" behandeld als een ander ras met een andere bestemming. Elk wordt dan behandeld als zijnde van verschillende "afstamming".

IS ER EEN DERDE GROEP?

We moeten ons afvragen: *Hoe zit het met die - niet-Israëlieten/Israëlietische - mensen die noch Kanaänitisch, Moabitisch of Edomiet zijn, enz.? Wat zegt de Schrift over deze?* Het is veilig om te zeggen dat de Bijbel niets zegt. Maar één ding is zeker en dat is dat ze niet de geboden, statuten en oordelen kregen die aan Israël waren gegeven. Omdat ze de wet van Mozes niet hadden om te breken, waarom zouden ze dan verlost moeten worden van de vloek van die gebroken wet? Door de Schrift wordt alleen gesproken over verlossing met betrekking tot Israël. *Allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God*, verwijst alleen naar de *allen* binnen degenen aan wie de Wet werd gegeven [Rom 3:19].

MOET HET WOORD VAN GOD AAN DEZE ANDEREN GELEERD WORDEN?

Hoewel Jezus met de Israëlieten sprak toen Hij zei dat de regen op de goeden en de slechten valt, is het duidelijk dat de wetten van de wetenschap in gelijke mate van toepassing zijn op alle rassen, ongeacht raciale afkomst of rassen-vermenging. Deze wetten van de wetenschap zijn "wetten van God" en daarom heeft iedereen van welk ras dan ook het fysieke en mentale voordeel om ze te gehoorzamen. Ons wordt duidelijk verteld in Romeinen 3:19 *nu weten we dat alles wat de wet zegt tot hen wordt gezegd die onder de wet zijn*, dat wil zeggen dat ze alleen tegen Israël worden gezegd als degenen aan wie de wet is gegeven.

Maar er is meer aan de hand dan dat het op het eerste gezicht lijkt. De woorden van God kunnen verkeerd worden toegepast en verkeerd worden gericht als ze bekend zijn. Zou het onderwijzen van het Woord van God helpen om een juiste richting te geven? Maar in welke mate kon het Woord gehoord worden? Er wordt ons verteld dat de Edomieten niet kunnen 'horen' en dat de Kanaänitische rassen moeten worden uitgeroeid of volledig gescheiden. Als ons niets specifiek wordt verteld over de niet-Israëlieten/Israëlietische - rassen als een totale groep, hoe kan iemand dan iets veronderstellen? Eén ding wordt ons verteld, dat het goede zaad Zijn Woord kan 'horen'.

We horen verhalen over zendingsactiviteiten waarbij er grote *verlossingen* zijn onder niet-Israëlitische - rassen nadat we hen verteld hebben over de wonderen die Jezus deed. Alleen al door een beroep te doen op emoties, wordt ons verteld over personen die genezen en verlost zijn van onderdrukking, maar die geen verandering in geweten hebben en die zich niet schamen voor hun misdaden uit het verleden. Het lijkt erop dat er iets niet in hun hart is geschreven. Ze lijken door te gaan zolang de zendeling of de helper bij hen is, maar als ze niet langer worden bijgestaan, vallen ze ofwel terug tot het heidendom of gaan ze over op een katholiek soort geloof dat gemengd is met heidendom of bijgeloof.

De zending activiteit van de kerken is gebaseerd op hun behoefte om van hun religie te 'getuigen'. Maar zo'n vereiste staat niet in de Bijbel. God zei bijvoorbeeld dat Israël altijd een volk voor Hem zal zijn. De mensen van dat volk hoeven niets te doen om "getuige te zijn" van wat God zei - het feit dat ze blijven leven en sterven, is genoeg getuigenis. De openbaring van Israël aan het einde van dit tijdperk zal getuigen van de waarheidsgetrouwheid van Gods woord. Tijd, geld en moeite besteden aan religieus "getuigenis" en zending activiteit voor andere rassen, past bij de religieuze opvattingen van de mens, maar is in strijd met de Bijbelse zienswijze omdat het in strijd is met het thema van de exclusiviteit van Israël.

We weten dat er mensen zijn van wie de Bijbel zegt dat ze nooit zullen opstaan.

Jer 51:57 Ik zal zijn vorsten, zijn wijzen, zijn landvoogden, zijn machthebbers en zijn helden dronken maken, en zij zullen een eeuwige slaap slapen en niet ontwaken, spreekt de Koning, van Wie de Naam HEERE van de legermachten is.

Heb 4:3 Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, zoals Hij gezegd heeft: Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Mijn rust zullen zij niet binnengaan! En dat terwijl Zijn werken al sinds de grondlegging van de wereld voltooid zijn.

De eerste verwijzing heeft betrekking op iedereen die onder het opschrift Babel staan, wat we in verband met Openbaring zien, allen die tegen Israël zijn. De tweede verwijzing heeft betrekking op al die Israëlieten die God de woestijn in stuurde om voor altijd om te komen vanwege hun weigering om Hem te geloven.

We weten ook uit de bijbelse verklaring dat niemand het Koninkrijk van God kan binnengaan, tenzij ze van Israël zijn. Daarom betekent het dat mensen van andere rassen geen eeuwig leven in het Koninkrijk hebben en als er geen eeuwig leven in het Koninkrijk is, is er geen eeuwig leven van welke aard dan ook voor hen. Het is niet zo dat ze "veroordeeld" worden; het is gewoon een kwestie van dat ze geen eeuwig leven hebben. Onwaardige Israëlieten zullen sterven, worden opgewekt, veroordeeld en hun geest zal van hen worden weggenomen (dit is de boodschap van de gelijkenis van de tien talenten). Hun levenloze lichamen zullen vernietigd worden in de Poel van Vuur. Dit zou een punt van zorg moeten zijn voor elke individuele Israëliet. Maar als iemand van een ander ras moet sterven en nooit meer zal opstaan, wat maakt het hem dan uit als hij eenmaal dood is? Er is geen bewustzijn in het graf, alleen corruptie van het lichaam. Als je gaat slapen en morgen pas met de middag wakker wordt, weet je niet hoe laat de zon opkwam. Als je in je slaap sterft, weet je niet dat je dood bent.

Leven na de dood is een mystieke visie voor de meeste rassen en houdt veronderstellingen in over een fantastische harem voor Arabieren enerzijds en reïncarnatie voor de hindoes anderzijds. De Bijbel vertelt ons niets over het herrezen leven, behalve dat we ons er niet eens een voorstelling van kunnen maken. Als we er als Israëlieten om geven, zullen we ernaar streven het te bereiken en zullen we het ook ontvangen. Als het ons niet kan schelen, zullen we het even zien en zullen we absoluut wroeging, paniek en terreur kennen als we worden geconfronteerd met vergetelheid in de Poel des Vuurs. Maar als dat eenmaal gebeurt, zullen we niets weten en zullen we hetzelfde zijn als elke - niet-Israëliet - die sterft. Er bestaat niet zoiets als de hel en eeuwige straf - alleen leven en vergetelheid (zie het artikel van Phillips en Phillips getiteld *What Leaves the Body at Death?* (Wat verlaat het lichaam bij de dood?))

Deze dingen worden in de Bijbel niet zwart op wit beschreven, maar ze zijn de uitvloeisels van wat voor Israël en alleen Israël wordt beschreven.

HOE BEOORDELEN WE ONZE OVERTUIGINGEN/GELOOF?

Dit kan worden samengevat door te zeggen dat we objectief kritisch moeten zijn en dat we precies moeten waarderen wat de bijbel over welk onderwerp dan ook, zegt. Evenzo moeten we waarderen wat de Bijbel niet zegt en we mogen niets veronderstellen of aannemen, vooral als dit gebaseerd is op religieuze traditie. De Schrift zegt dat we kunnen worden *weggeleid*, *wegvallen* of *wegglippen* van de waarheid van het Woord van God. De meeste mensen zijn een kloon van hun leraren in hun overtuigingen en dit kan slecht zijn. We moeten ons eigen onderzoek doen naar wat er wordt gezegd en zijn zoals degenen in Berea [Handelingen 17:11] die *de Schriften dagelijks onderzochten of die dingen zo waren*. Als we zouden zeggen dat de mensen in Berea *edelhoedig* waren omdat ze, wat de apostel tegen hen zei vergeleken met de oudtestamentische geschriften, zouden de meesten het daarmee eens zijn. Het is veilig om te zeggen dat maar heel weinig mensen objectief zijn. Het is ook veilig om te zeggen dat weinig religieuze kerkgangers grondig nagaan wat hen wordt geleerd en dat de meesten dit niet dagelijks doen.

Vanuit de geschiedenis moeten we het erover eens zijn dat mensen in staat zijn om alles te geloven en het komt vaker voor dat mensen geloven wat ze willen geloven. Soms geloven en handelen ze uit angst voor emotionaliteit; er zijn veel motieven om te geloven. Er is cultuur, indoctrinatie, groepsdruk en dergelijke, maar wat de Bijbel betreft misschien wel het ergste is traditie, vanwege de leringen. De Schriftgeleerden en Farizeeën maakten het Woord van God krachteloos vanwege hun traditie [traditionele

vertalingen - Matt 15:6]. We hebben vandaag traditionele leringen, en ook hebben zulke dingen als charismatische leiders; ze proberen mensen te overtuigen, net zoals Jim Jones, Maarten Luther King, of Hitler deden.

We kunnen dus begrijpen waarom ons wordt verteld om alle dingen te beoordelen. Maar met welke maatstaf maken we deze oordelen? We moeten het Woord onderzoeken om te zien *of deze dingen zo zijn* en om ze dienovereenkomstig te geloven. We moeten *diep graven*, zoeken en zoeken. Dit geeft de noodzaak aan om onderzoek te doen, Schrift met Schrift te vergelijken en zo nodig vertalingen te onderzoeken. Elke opgroeiende Israëliet zal tijdens deze activiteiten over God worden onderwezen. Hij zal zijn overtuigingen voortdurend verfijnen en soms zal hij vrijelijk toegeven dat hij het soms bij het verkeerde eind heeft gehad, voornamelijk vanwege wat hem heeft doen geloven. Zoals Salomo zei: *En ik gaf mijn hart om wijsheid te zoeken en te onderzoeken met betrekking tot alle dingen die onder de hemel gebeuren* [Pred. 1:13]. Dit toont de houding die nodig is.

Het probleem met veel leraren is dat ze te trots worden om ooit terug te komen. Herziening is inderdaad zeer zeldzaam en door trots, worden ze naar een plek gebracht waar ze zelf nooit kunnen worden onderwezen. Dus ze blijven dezelfde oude lijn door te rammen en zeggen: *We kunnen het niet anders zien*. De waarheid van God is er altijd geweest, maar niemand van ons weet het allemaal. Tegenwoordig zouden sommige leraren kunnen worden vergeleken met chirurgen die nog steeds aderslittingen deden op dezelfde manier als in eerdere jaren en die niets wilden horen van enige toename van kennis, zelfs als er bewijzen waren die in strijd waren met hun medische opleiding.

ORTHODOX CHRISTENDOM

We moeten kijken naar iets dat in eerste instantie voor velen als 'kettters' klinkt. Zou het orthodoxe christendom cultisch kunnen zijn?

- [a] Zou het orthodoxe christendom iets kunnen zijn dat weigert het hele Woord van God aan te nemen? [Voornamelijk vanwege leringen van traditie, niet noodzakelijk uit onoprechtheid]. Is de *ga de hele wereld in* het onderwijs zoals algemeen wordt onderwezen, werkelijk gebaseerd op de Wet, de Psalmen en de Profeten of op geldige vertolking van het Nieuwe Testament?
- [b] Heeft het orthodoxe christendom een verkeerde inslag omdat zij de profetische woorden van Jakob en Mozes, voor Israël in de "laatste dagen", niet willen geloven?
- [c] Is het populaire symbool van het christendom, namelijk het "Kruis", eigenlijk het symbool van de antichrist?/anti-Christus.

Volgens Lexicons is het woord dat vertaald is als "Kruis", stauros (een rechtopstaande stok of paal). Er is geen "Kruis" in het Grieks. De vorm van het kruis met twee balken was het symbool van de god Tammuz van Chaldea. De Chi of X, dat zoals naar verluidt door Constantijn werd gezien, had niets te maken met *xulon* dat gebruikt wordt voor de *stauros* en is een andere uitvinding en ketterij van Rome, de moeder van het algemeene. (Denk er eens over na - als Jezus niet aan een kruis werd gekruisigd, wat zag Constantijn dan? Wat het ook was of werd gezegd te zijn, als hij inderdaad iets zag, zou het geen goddelijk visioen kunnen zijn!)

Als de - *de hele wereld* leringen [wat een fundamentele lering is die bijna algemeen wordt geloofd] verkeerd is, dan is dat geloof cultisch. Dit is zo, zelfs als Maarten Luther bevestigde dat hij was opgevoed om te geloven en het in het protestantisme voorstelde en de meesten het sindsdien hebben gevolgd. Dit ene geloof is de bron van een strijd dat het geloof ondermijnt, maar er wordt gezegd dat het is *wat elke christen moet geloven of hij is geen christen*.

De verkeerde leer wordt samengevat in het algemene geloof dat *Jezus stierf om de wereld te redden*, en het komt voort uit, *ga de hele wereld in en predik het evangelie aan elk schepsel* en *God had de wereld zo lief* [zie het hoofdstuk getiteld (*Welke wereld heeft God zo liefgehad*)]. Er wordt gezegd dat dit de bekendste en meest geliefde verzen in het christendom zijn, maar als de *all* en *wereld* verkeerd worden opgevat, dan heeft Rome de grootste bedrog aller tijden veroorzaakt.

Op sommige gebieden zijn we afgeweken van de leringen van Rome, maar op andere volgen de protestanten nog steeds (zoals de zogenaamde Drie-eenheid, CIM). Sta gewoon even stil om terug te denken en te zien hoe St. Francis deze Schrift teksten gebruikte om tot de vogels en de dieren te prediken. Hij beschouwde de vogels als onderdeel van *elk schepsel*. In dit boek hebben we geleerd wat *elk schepsel* werkelijk betekent, door ons begrip te verfijnen om ons onderwijs te beperken tot alleen mensen. In dit boek zijn we een stap verder gegaan en hebben we ons begrip verfijnd om de leer te beperken tot alle *kosmos* (orde) van Israël in de *ktizo* (steden) of woningen van de Israëlieten. We ontdekten ook dat *kosmos* verwees naar de ordelijke opstelling van het doel in kwestie, niet naar de bewoonde aarde [waarvoor *oukomene* zou worden gebruikt].

Het was voor ons noodzakelijk om op alle probleemverzen zorgvuldig in te gaan om de betekenis van de woorden te laten zien en we zullen hier niets herhalen behalve twee verzen die de bijbelse positie samenvatten. De populaire opvatting is dat elk persoon een van Gods volk wordt wanneer die persoon 'gered' wordt. Dit is niet de manier waarop de Schrift het zegt. Het is "Zijn volk" [Israël] die Jezus kwam redden, dat oorspronkelijk Zijn volk was, maar dat in een staat van veroordeling verkeerde.

Matt 1:21 . . . u zult Hem de naam JEZUS geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

Lukas 1:68 Geprezen zij de Heere, de God van Israël, want Hij heeft naar Zijn volk omgezien . . .

Deze verzen vatten iets samen dat niet wordt geloofd door het orthodoxe christendom.

Een ander ding dat niet wordt geloofd, is het verschil tussen "alle" en "veel".

Mat 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en zijn ziel te geven als losprijs voor velen

Dit voor velen wordt veranderd in voor allen, waarbij "allen" wordt opgevat als elk ras, buiten Israël. Er is geen basis in de grammatica van de Griekse tekst voor een dergelijk geloof dat veel betekent als alle en diverse. Evenmin is er enige grond gevonden door het fundament van de Wet, de Psalmen en de Profeten. In het bekende Jesaja 53:11,12 vinden we, door zijn kennis zal mijn rechtvaardige dienaar vele rechtvaardigen ... en hij droeg de zonde van vele. Deze verzen worden niet meer aangenomen net zoals vers 8 niet wordt aangenomen waar we lezen, voor de overtreding van MIJN VOLK werd hij getroffen. Waarom neem je deze beperking van Mijn volk niet aan?

Er zijn gewoon zoveel dingen die in kerken worden onderwezen die gewoon niet waar zijn. Veel van wat de meeste mensen geloven, is gebaseerd op halve waarheden en sentimentaliteit die in de loop der jaren zijn doorgegeven. Toch is de oorsprong van veel leerstellige problemen terug te voeren op Rome. Babel wordt in de Schrift beschreven als de moeder van hoeren die proberen de hele aarde te misleiden. Geloof moet juist geloof zijn. De verleider verleidde Jezus om te buigen en Hem te aanbidden door het Woord van God verkeerd toe te passen of te citeren. Rome gelooft dat ze het recht heeft om niet alleen "De Kerk" op dezelfde manier te regeren, maar ook om te heersen over alle tijdelijke autoriteit. Het is Israël, als het zaad van Abraham via Izak en Jakob, die met God zullen regeren, niet de kerk van Rome.

Met de huidige gedachte aan wat - de hele wereld - betekent en ingebakken is in de geest, kunnen mensen de Schrift lezen zonder te zien wat er in tegendeel staat. Denk eens terug aan enkele dingen die in dit boek naar voren zijn gebracht. Alle voorwendsels in de wereld dat ze er niet zijn als thema's door de Schrift, zullen ze niet uit de Heilige Schrift verwijderen. Hoewel geen enkele persoon of groep de hele reikwijdte van de Schrift tot hun beschikking heeft, zouden alle christenen baat hebben bij gehoorzaamheid om zich dag en nacht in het Woord van God te verdiepen. Weinigen doen dat en daarom worden ze zo gemakkelijk op een dwaalspoor gebracht.

Omdat de Bijbel niet precies zegt wat er met de rassen buiten Israël gebeurt, hebben we niet het recht om erover te peinzen. We kunnen ook niet zeggen dat elk ras hetzelfde is als Israël, omdat verschillen voortdurend door de Schrift worden aangetoond. Zelfs de individuele stammen hebben onderlinge verschillen tot en met in de laatste dagen. Men kan gerust zeggen dat deze dingen bijna nergens door het orthodoxe christendom worden geleerd. In plaats van waarheid is universalisme de algemene leerstelling.

Eén ding dat we met zekerheid kunnen zeggen, is wat de Bijbel zegt over het ras van Israël. Dit is waar de Bijbel over gaat. God sloot verbonden met Israël; Hij gaf wetten aan Israël; Hij houdt van Israël en is de Bloedverwant die beide huizen van Israël heeft verlost.

Lukas 1:16,33 . . . en hij zal velen van de Israëlieten bekeren tot de Heere, hun God. en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid

Deze velen uit het Huis van Jakob waarover Jezus regeert in Zijn - voor eeuwig Koninkrijk -, zijn totaal beperkend en onmogelijk te generaliseren. Hoe kan het Huis van Jakob verwijzen naar alle rassen van de wereld? De uitspraken van de Schrift die zijn getoond, zijn over het Koninkrijk van God dat is gereserveerd voor degenen die in aanmerking komen uit degenen die van bovenaf zijn verwekt bij de conceptie, en zijn duidelijk en nauwkeurig.

GOD ZAL GENADIG ZIJN VOOR WIE HIJ GENADE ZAL ZIJN

Romeinen 9:18 Dus Hij ontfermt Zich over wie Hij wil, en Hij verhardt wie Hij wil.

Dan wordt ons verteld over de Pottenbakker, die het ene vat ter ere maakt en het andere tot oneer en over vaten geschikt voor vernietiging. Het is de Pottenbakker, die de vaten maakt van de grondstoffen voordat ze goed of kwaad hebben gedaan.

Voor diegenen die zeggen, alles is nu van genade voor iedereen van elk ras, luisteren naar de geliefde geschriften van de bekende auteur Selwyn Hughes in *Every Day With Jesus/Elke Dag met Jesus*, in de dagelijkse lezingen voor 17 februari, 1994:

Maar het moet meteen duidelijk zijn dat genade een eigenschap van God is die alleen wordt uitgeoefend jegens hen die worden gezien als iemand die een speciale relatie met Hem heeft. Nergens in de Bijbel wordt de genade van God ooit genoemd in verband met de mensheid in het algemeen, hoewel sommige theologen vaak de uitdrukking 'gewone genade' gebruiken (een uitdrukking die niet in de Bijbel wordt genoemd) - het idee dat God een speciale vorm van genade geeft aan het geheel van de mensheid, die hen ervan weerhoudt zo slecht te zijn als ze zouden kunnen zijn.

Laatst kwam ik een schrijver tegen die zei: De schepping van het universum was een oefening van genade. Ik begrijp dat hij het woord 'genade' misschien heeft gebruikt als synoniem voor liefde, [een fout die vaak wordt gemaakt door christelijke schrijvers], maar streng genomen is het tonen van genade voorbehouden aan de uitverkorenen.

Selwyn Hughes citeert vervolgens Arthur W Pink als volgt:

CONCLUDEREN

Dit boek heeft alleen geprobeerd aan te tonen wat in de hele Bijbel staat geschreven. Alle problemen of strijden die door dit boek zijn veroorzaakt, moeten worden opgelost door de kwestie in de Schrift te onderzoeken, voortbouwend op de Hoeksteen, samen met het beginsel van de profeten en de apostelen. Israël, als raszaad, is een belangrijk thema in de Schrift.

Wat uit Rome en het Jodendom is voortgekomen, met de valse leer over *de Joden zijn Israël*, samen met de leer van Bileam, moet worden verworpen. Jezus zegt in de boodschappen aan de zogenaamde kerken in het boek Openbaring dat Hij deze en enkele andere leringen "tegen" de vergaderingen houdt en berouw eist. Het is Jezus die de waarschuwing geeft!

Door dit hele boek heen is het exclusieve karakter van Israël vanuit de Schrift aangegeven met enig onderzoek van de tegengestelde opvattingen. De afwijking begint echt in Genesis 1 en 2. Als iemand zegt dat hij gelooft dat de Bijbel waar is, en het Woord van God is, dan moet hij daar beginnen. Om tegemoet te komen aan de populaire opvatting, zou het tweede hoofdstuk een herhaling zijn van het eerste hoofdstuk. De verschillen zijn inderdaad erg groot en dit kan dus niet waar zijn. Mannen en vrouwen zijn geschapen door *Elohim* [een meervoudswoord] in Genesis 1 voordat Adam werd gevormd uit wat bestond door *Javeh Elohim* [enkelvoud] in Genesis 2. Adam had dus tijdgenoten, maar deze tijdgenoten *ontvingen niet de adem van leven* en werd niet *een levende ziel* zoals Adam. Zonder in te gaan op de vele verschillen in deze twee hoofdstukken, kunnen we zeggen dat er vanaf die tijd twee stromen mensen bestonden. Toen God de levensadem in Adams neusgaten blies, vormde God een dynastie en uit dit ras kwam het Hebreeuwse volk. De Schrift laat zien dat deze bijzondere mensen anders zijn dan alle andere rassen en *Zijn volk* zijn, de mensen waarvan de evangeliën en profeten zeggen dat Jezus kwam om te redden.

Jezus zei dat de tijd zou komen dat Zijn volgelingen uit de synagogen [samenkomsten] zouden worden gezet en gedood zouden worden, omdat ze geloofden wat Hij zegt. Ons wordt verteld dat we moeten vasthouden tot het einde, 13 - 1 Kor. 1:7; Filipp. 3:20; terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus. 14Gal. 1:4; 2:20; Efez. 5:2; Hebr. 9:14; Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, Efez. 2:10; ijverig in goede werken. **SPREEK DIT EN VERMAAN. EN BESTRAF MET ALLE ERNST. DAT NIEMAND U VERACHT** [Titus 2:13,14].

Deze "eigenaardige mensen" zijn de verbinding en iets waar zeker met alle autoriteit over moet worden gesproken.

HOOFDSTUK 20: WAT IS DE LEERSTELLING VAN BILEAM?

Openbaring 2:14
leer van Bileam, . . .

Maar Ik heb enkele dingen tegen u, namelijk dat u daar mensen hebt die zich houden aan de

Waarom is er een leerstelling in het Nieuwe Testament die nooit als onderwerp wordt onderwezen? Waarom wordt het zo zorgvuldig vermeden? Waarom wordt het verworpen door de *allen zijn nu één in Christus Jezus* valse argument?

Het wordt door Jezus verklaard als de *Leer van Bileam*. Dit wordt gevonden onder verwijzingen naar de Nikolaiëten en verwijzingen naar Izebel. We hebben Elia en de 450 profeten van Baäl genoemd, maar er waren ook 400 profeten die aan de tafel van Izebel zaten. Dat maakt het 850 tegen één ware profeet. In Zijn boodschappen aan de samenkomsten maakt Jezus vernietigende opmerkingen over de Nikolaiëten en Izebel, maar in dit hoofdstuk houden we ons alleen bezig met de Leer van Bileam.

Jezus verwijst deze kwestie onmiddellijk terug naar het Oude Testament en Hij gaat verder met ons eenvoudig te vertellen wat Bileam leerde.

Openbaring 2:14 *Bileam, die Balak leerde voor de Israëliëten een struikelblok neer te leggen, opdat zij afgodenoffers zouden eten en hoererij bedrijven.*

Nu zouden we kunnen zeggen, *we hebben daar geen probleem mee, we doen, geloven of onderwijzen geen van die dingen*. Wij niet? Laten we eens kijken of we de Leer van Bileam inderdaad direct of indirect behouden. We zullen het juiste woord "vergaderingen" gebruiken in plaats van het woord "kerken".

De leer van Bileam gaat over *hoererij* of hoererij met afgoden. Israël wordt beschreven als een hoer bij het aanbidden van vreemde goden. De gebeurtenis die *hoererij* voorbeschikt en leidt tot de aanbidding van valse goden, is seksuele relaties met mensen van verschillende rassen.

Jezus beschreef de acties in het vers hierboven als een struikelblok [een struikelsteen] voor de Kinderen van Israël en alleen voor Israël. Jezus schrijft aan de samenkomsten [dat wil zeggen degenen die onder het Nieuwe Testament uit Israël zijn geroepen] en Hij zegt dat sommigen van hen een leerstelling hebben die vals is. Dit zijn *kinderen*, dat wil zeggen, ze zijn afstammelingen van Jakob.

Het eten van dingen die aan afgoden worden aangeboden, is tegenwoordig misschien geen probleem in letterlijke zin, maar hoererij, de aanbidding van valse goden en het gemengde huwelijk, zijn belangrijke kwesties.

Onmiddellijk wanneer er melding wordt gemaakt van gemengde huwelijken, er is onmiddellijke oppositie. Degenen die de fout van de leer van Bileam aanhouden, verzetten zich altijd daartegen. Maar wat hierboven wordt geciteerd, is de nieuwtestamentische leer! Het is Jezus die spreekt, dus ga alstublieft voorzichtig te werk. De gekoesterde vele rassen begrippen en de multiculturele ideeën zouden misschien moeten verdwijnen; misschien moeten we er gewoon de stekker uit trekken. Het boek Openbaring is niet de enige nieuwtestamentische verwijzing naar de leer van Bileam. Judas noemt het een *fout* en Petrus beschrijft het als een leer van valse profeten, en zijn *verdoemde ketterijen*. Als dit een ketterij is die tot verdoemenis leidt, kunnen we er maar beter op letten! Als je bepaalde verdoemenis niet wilt, houd je dan niet langer aan deze leer!

Dat misschien negentig procent van de zogenaamde christelijke kerk deze verderfelijke leer van Bileam volgt, zal niets afdoen aan het feit dat Jezus zegt: *Ik heb dit tegen u*. Moeten we Jezus geloven of moeten we onze valse leraren geloven? Judas beweert dat deze leraren *kwaad spreken over dingen die ze niet weten ... na de fout van Bileam*. Ze weten niet dat ze fouten aanleren. Dit is geen onbelangrijke leerstelling, want Bileam komt 60 keer bij naam voor in de Bijbel. Verdoemd worden voor het vasthouden aan de leer van Bileam, is geen onbelangrijke zaak!

WAT IS DE LEERSTELLING VAN BALAAM/BILEAM?

Het verhaal van het inhuren van de profeet Bileam door koning Balak om de kinderen van Israël te vervloeken, staat in het boek Numeri 22. Het is echter pas in Num 31:16 dat we de leerstelling ontdekken.

Num 31:16 Zie, zij waren door de raad van Bileam [de gevangen vrouwen van Moab] voor de Israëlieten de aanleiding tot overtreding tegen de HEERE, in het geval van Peor, waardoor de plaag kwam onder de gemeente van de HEERE.

In de eerste instantie werd Bileam ingehuurd om Israël te vervloeken en God verhinderde hem dat te doen. Uiteindelijk raadde Bileam Moab aan om hun vrouwen te gebruiken om Israël te verleiden, zodat Israël de goden van Moab zou gaan aanbidden en God dus Israël zou straffen voor de latere daad van hoererij.

Het gevolg van Bileam's advies werd in zeer korte tijd gezien:

Num 25:1 Israël verbleef in Sittim, en het volk begon hoererij te bedrijven met de dochters van Moab.

Dat het, een werk van de vrouwen was, wordt bevestigd in vers 18. Gods oordeel over de overtreders was snel: iedereen die zich bij Baäl-Peor had aangesloten, werd gedood. Vervolgens, toen Jozua de geschiedenis van Israël aan het repeteren was [Jozua 24], bracht hij de kwestie Bileam ter sprake. Jozua sprak namens God, die zei:

Joz 24:10 Maar Ik wilde niet naar Bileam luisteren; . . .

Dit wordt gevolgd door een waarschuwing om God te dienen en de Goden van de Amorieten opzij te zetten. De hoererij met vreemde goden volgde op seksuele omgang met de vrouwen van vreemde rassen.

In Ezra 10:10,11 en Nehemia 9:2 zien we de vereiste scheiding van het zaad van Israël en van het zaad van anderen. Dit *behalve ontucht* werd uitgevoerd en zelfs de kinderen van gemengd bloed werden betrokken bij de scheiding en wegsturen van buitenlandse vrouwen. *Zullen wij dan naar u luisteren om dit grote kwaad te doen, om tegen onze God te overtreden door vreemde vrouwen te huwen?* [Neh 13:27]. De "vreemde vrouwen" is *nokriy* wat buitenlands betekent, zoals in niet-Israëliet. Het waren de vreemde, buitenlandse vrouwen die tot de zonde van afgoderij leidden. Die vrouwen waren vreemd aan Israël.

Neh 13:2,3 . . . men Bileam tegen hen had ingehuurd om hen te vervloeken; . . . onze God had de vloek echter veranderd in zegen. Het gebeurde, toen zij de wet hoorden, dat zij alle mensen van allerlei herkomst afzonderden van Israël.

Hier zit een les in!

De profeet Micha herinnert Israël ook aan deze kwestie van Bileam. Door Micha vraagt God teder: *Oh mijn volk, wat heb ik je aangedaan en waarin heb ik je vermoed? Getuig tegen mij.* God waarschuwt Israël, *ze hebben trouweloos gehandeld tegen de Heer, want ze hebben vreemde kinderen verwekt: nu zal een maand hen verslinden* [Hosea 5:7]. Dan gaat Hij verder met te vertellen hoe Hij Israël uit Egypte heeft geleid en vraagt Israël dan om aan Bileam te denken.

Micha 6:5 Mijn volk, denk toch aan wat Balak, de koning van Moab, beraamde, en wat Bileam, de zoon van Beor, hem antwoordde, . . . opdat u de gerechtigheid van de HEERE kent.

Hij zegt dat de uitkomst van seksuele activiteit tussen verschillende rassen een dispuut is die de Heer heeft met Zijn volk. God zal nog pleiten bij Israël [vers 2]. Dit dispuut gaat over de vervolging van het verkeerde object, in strijd met de overtuigingen in de geest van Israël.

Micha 6:16 Want men houdt zich aan de verordeningen van Omri en aan alles wat het huis van Achab [man van Izebel] gedaan heeft. U gaat voort in hun opvattingen, . . .

De *rechtvaardigheid van de Heer* heeft een verband met deze kwestie van gemengde huwelijken tussen verschillende rassen, hoewel dit nooit wordt geleerd. Deze kwestie van gerechtigheid wordt op de meeste plaatsen genoemd waar de leer van Bileam of hoererij door Israël wordt gevonden. Petrus zegt dat het de *rechte* (onmiddellijke/rechte/smalles) *weg verlaat en de weg volgt van Bileam, de zoon van Bosor, die het loon der ongerechtigheid liefhad* [2 Petrus 2:15].

De profetieën van Micha betreffen alleen de kinderen van Israël en hij toont het uitverkoren overblijfsel dat pas aan het einde van dit tijdperk opnieuw uit Israël zal worden verzameld. Het zijn nog steeds alleen de Kinderen van Israël en niet een vele-rassen kerk. De andere naties gaan naar *de berg van de Heer* nadat deze is gevestigd en de andere volken leren Gods wegen en zo zal er vrede op aarde zijn. Micha maakt dit duidelijk.

Bileam wist dat niemand het volk van Israël kon vervloeken omdat *er geen betovering is tegen Israël*. Maar hij wist ook dat God Israël zou veroordelen wegens ontucht met de goden van andere rassen. Bileam beantwoordde het verzoek van Balak en adviseerde dat Israël verleid kon worden om andere goden te aanbidden door seks met Moabitische vrouwen. Micah zegt dat dit herinnerd

moet worden. Het moet voor altijd worden herinnerd. Als de verleiding door buitenlandse vrouwen verboden is voor Israëlieten, dan is het volkomen samenhangend dat gemengde huwelijken tussen verschillende rassen even onaanvaardbaar zijn - want het laatste is slechts een ceremoniële versie van het eerste. Rassen-gelijkheid, rassen-integratie en antidiscriminatiewetten zijn de moderne gelijkstand van Bileam's leerstellingen. De gemengde menigte in ons midden kan trouwen zoveel ze willen, want er zijn geen beperkingen opgelegd aan ze. Het trieste hiervan is dat hun levensstijl als voorbeeld wordt voorgehouden aan de rest van de gemeenschap. Dit is wanneer de schade wordt aangericht. Deze voorbeelden zorgen ervoor dat onwetende Israëlieten worden verleid tot het aannemen en zelfs bevorderen van dergelijk 'verdraagzaam' gedrag. Elke stem voor een dergelijke verdraagzaamheid, is een stem voor de leerstelling van Bileam. Als we zien dat het door hooggeplaatste politici wordt kwijtgescholden of zelfs in praktijk wordt gebracht, weten we dat de raadslieden van Achab vandaag de dag nog steeds actief zijn. En daarom weten we dat de Leer van Bileam vandaag de dag nog steeds wordt geleerd. Je kunt het elke dag zien op de TV.

Onder verschillende lasterwetten van welke vorm dan ook, is het in het grootste deel van de Angelsaksische wereld onwettig om iets van het tegendeel te beweren. Merk op dat het nergens anders illegaal is - niet in Azië, niet in India, niet in het Midden-Oosten, niet in Rusland. Alleen in het Verenigd Koninkrijk, Canada, Europa, Nieuw-Zeeland en Australië. Daag een van Achabs raadslieden uit met deze informatie en u zult te horen krijgen dat zodra de fundamentele mensenrechtenkwesties in deze landen zijn opgelost, verhevener kwesties zoals rassen verdraagzaamheid, op de agenda zullen staan. Het is een innemend antwoord, niet?

Jezus zegt: *Ik heb dit tegen je - bekeer je, anders kom ik snel tegen je op.* Zoals altijd, door de hele Bijbel heen, worden Israëlieten die buiten Israël trouwen, afgesneden of de buitenlanders met wie ze trouwden, worden vernietigd of verwijderd, met de kinderen. Denk bij het lezen van dit bericht niet dat "Israël" verwijst naar "Joden" omdat "De Joden" zeker niet Israël zijn. Israël verwijst naar het Angelsaksische volk.

NIEUW TESTAMENTISCHE HOERERIJ

We vinden tegenwoordig onderwijs over hoererij, dat is waar, maar er zijn verschillende vertolkingen. De zaak die ons zorgen baart, met wie wordt de hoererij bedreven? Het is aangetoond dat Jezus de zaak terugverwees naar Bileam en het Oude Testament. De apostelen Petrus en Judas deden hetzelfde. De apostel Paulus is stoutmoedig in zijn verband tussen ontucht in het Nieuwe Testament en ontucht in het Oude Testament.

1 Kor 10:8 En laten wij geen hoererij bedrijven, zoals sommigen van hen hoererij bedreven hebben, en op één dag vielen er drieëntwintigduizend.

Dit gaat over de aanbidding van Baal-Peor. Dit verwijst ons nogmaals naar de raad van Bileam, hoewel Paulus de naam van Bileam niet gebruikt. Het oordeel tegen Israël wegens valse aanbidding met de goden van andere rassen wordt als voorbeeld gegeven, waarmee Gods oordeel hierover wordt bevestigd.

1 Kor 10:11 Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is.

Moeten we de vermaning en dit voorbeeld aannemen of niet? Paulus laat zien dat dit een veel voorkomende verzoeking is voor alle Israëlieten aan wie hij schrijft. Op dit punt is het noodzakelijk om de lezers te herinneren aan de grondslag die werd gelegd in het hoofdstuk, *Dat ongelukkige woord "Gentile/Heiden"*. Aan de strekking van 1 Kor 10:1 valt niet te ontkomen. De mensen die worden aangesproken, kunnen alleen Israëlieten zijn! Kijk er naar; het waren Israëlieten! Wat er met Israël gebeurde, was dat ze door buitenlandse vrouwen tot afgoderij werden geleid. Dit is de nieuwtestamentische leer! Het besef van het belang van dit oogpunt van hoererij zal bijdragen aan de waardering van een aantal andere Schrift teksten. Laten we er enkele van bekijken.

In antwoord op een vraag of het gepast was voor een man om van zijn vrouw te scheiden, antwoordde Jezus:

Mat 19:9 Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

Dit *behalve ontucht* moet onderwezen worden in het juiste verband met echtscheiding en hertrouwen. Jezus maakte duidelijk dat alle mensen dit woord niet kunnen ontvangen, behalve aan wie het is gegeven [vers 11]. Het wordt niet aan iedereen van elk ras gegeven, zegt Jezus. Er is veel geschreven over waarop *porneia* [hoererij] van toepassing is en het wordt nu gewoonlijk veralgemeend om alle ongeoorloofde geslachtsgemeenschap te omvatten. Deze generalisatie is niet geldig omdat overspel bijvoorbeeld een heel ander woord is.

Het is ook inclusief alle pornografie geworden zoals dit tegenwoordig bekend is. Dit is gepast omdat pornografie de lust van de geest is en het is, in de woorden van Jezus, gelijk aan de fysieke handeling. Daarom is pornografie gewoon de toepassing van moderne technologie om de leer van Bileam uit te voeren. Als we het misschien *Moabiteografie* zouden noemen, zouden er minder

Israëlieten door worden verleid - maar Achabs raadsleden zouden zo'n stap nooit aannemen. Het zou discriminatie van Moabieten zijn en dus illegaal!

Vine *porneia*

Illegale geslachtsgemeenschap ... metaforisch, van de associatie van heidense afgoderij met leerstellingen van een beweerde afhankelijkheid aan het christelijk geloof.

Thayer *porneia*

van afgoderij, zoals opgelopen door het eten van de offers die aan afgoden werden geofferd.

Paulus laat zien dat de Israëlieten zich niet mogen overgeven aan de heidense praktijk van gemengde huwelijken tussen rassen [1 Kor 6:12-18].

We zullen Judas citeren, die Kaïn noemt.

Judas v 11

Wee hun, want zij zijn de weg van Kaïn ingeslagen en hebben zich om loon in de dwaling van Bileam gestort en zijn door het tegenspreken als van Korach omgekomen.

Judas verbindt het Nieuwe Testament met Genesis. Judas verbindt valse leraren met Kaïn en met Bileam. Ze hadden dezelfde fout. Er was een verwachte beloning door de fout van Bileam. Deze beloning was geldelijk voordeel. Dit is niets nieuws.

Door de hele Bijbel heen hebben we echter een voortdurend thema; we ontdekken dat God altijd een deel van Zijn Orde zuiver, afgescheiden en onbesmet houdt. Geen enkele overspelige zal het Koninkrijk van God beërven.

Dit laat opnieuw zien, de rassen scheiding van Israël van andere naties. In het Nieuwe Testament is de oproep nog steeds om *uit hun midden te komen en gescheiden te zijn* ... [2 Kor 6:17]. In dit vers is "aanraken", *haptomai*, een woord dat wordt gebruikt voor vleselijke omgang met een vrouw, of je het nu leuk vindt of niet, [bevestig dit in 1 Kor 7:1-3]. De "hen" in dit vers zijn "onreine" mensen die niet mogen worden "aangeraakt". "Onrein", *akathartou* [dat als zelfstandig naamwoord wordt gebruikt], laat zien dat er een verschil is tussen 'reine' en 'onreine' mensen, waarbij de reine de onreine niet mag 'aanraken'. Het "juk" in 2 Kor 6:14 is met *heterozugeo* dat betekent *een ander soort* [Vine] of *iemand die geen gelijke is* [Thayer]. God maakte ook reine en onreine dieren en vissen, elk werd op die manier geboren.

Er wordt vaak verwezen om aan te tonen dat Gods oordeel rust op degenen van Israël die overtreden door deze gewone, vleselijke omgang met andere rassen en achter *vreemd vlees* aan te gaan. Dit komt ook naar voren in het hele Nieuwe Testament. Jezus zegt in Openbaring dat Hij iets tegen de kerken heeft die de Leer van Bileam vasthouden [Op 2:14]. Uit de 60 vermeldingen van Bileam is het mogelijk om de aard van deze leerstelling vast te stellen. Omdat bijna alle kerken de leer van Bileam aanhouden zonder het te weten, kunnen we begrijpen waarom het nooit wordt onderwezen. Waarschijnlijk weten maar weinigen wat deze leer is, maar iedereen zou het moeten weten als Jezus het tegen hen houdt! 2 Petrus 2:15 geeft aan dat mensen met deze leerstelling zijn afgedwaald. Judas v11 noemt dit vasthouden, een fout.

Nieuwtestamentische "hoererij" is niet veranderd van wat oudtestamentische hoererij was, zelfs als we willen proberen te zeggen dat *porneuo* tegenwoordig geen raciale verbinding heeft. In 1 Kor 10:8 wordt ons verteld dat alles wat in deze text wordt genoemd, voorbeelden voor ons zijn. Als we lezen wat een voorbeeld is, vinden we, *laten we ook geen hoererij plegen zoals sommigen van hen pleegden en vielen in één dag drie en twintig duizend*. Kijk terug naar het Oude Testament en ontdek dat wat ervoor zorgde dat drie en twintigduizend stierven, en het waren de Israëlieten, die seks hadden met niet-Israëlieten [Numeri 25:1]. Mozes eiste zelfs dat alle Israëlieten die dit deden, zouden worden gedood vanwege de afgoderij die zou volgen. Koning Salomo werd op deze manier gepakt en het leidde tot afgoderij. We lezen daarom over plagen in Israël [Numeri 25:6-8]. Deze dingen zijn geschreven voor onze vermaning, zo wordt ons verteld in 1 Kor 10:11, maar vanwege de populaire maar verkeerde leer van het tegendeel, wordt deze noodzaak tot vermaning vandaag niet aangenomen. Izebel (de buitenlandse vrouw van Achab) is tegenwoordig toegestaan in de kerken, zelfs als Jezus zegt dat Hij het tegen de kerken houdt [Op 2:20]. Wat dit betekent is dat de nieuwtestamentische leerstelling over gemengde huwelijken tussen verschillende rassen dezelfde is als die in het Oude Testament. Dus, wanneer veranderde de leer in het geloof dat God niet langer vereist dat Israël alleen woont, met andere rassen huwt en niet gescheiden is van de andere rassen?

Als Paulus zegt,

2 Kor 6:17

Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen,

Hij heeft het over mensen die tussen uit van andere mensen komen en niet tussen uit van dingen komen. De *hun* zijn mensen. Kan iemand dit ontkennen? ("Ding" in de KJV [staat niet in de statenvertaling] en andere vertalingen staat niet in de Griekse tekst.)

Als we verder kijken naar hoererij, zien we dat de Joodse leiders de kwestie van hoererij aan de orde stelden en zeiden:

Johannes 8:41 . . . Wij zijn niet geboren uit hoerij; wij hebben één Vader, namelijk God.

Jezus legde het hen duidelijk uit en antwoordde dat ze niet Abrahams kinderen waren via Izak, hoewel ze wel Abrahams zaad waren. Deze Edomieten wisten dat de Israëlieten de kinderen van God waren en probeerden daarom afstamming van Abraham te eisen als recht om bij Israël als kinderen van God te behoren. Ze wisten ook dat het najagen van andere goden als ontucht werd beschouwd en het is door hun daden dat ze laten zien van welke kant van ze afkwamen. Jezus zei tegen hen: *Ik weet dat u Abrahams zaad bent, maar u probeert mij te doden ... omdat mijn woord geen plaats heeft in u.* Ze konden het niet horen. Dan gaat Jezus verder met te spreken over het in acht nemen van daden, die gedaan zijn om te bepalen wie door God verwekt zijn en wie niet.

Als God je Vader was, zou je van me houden. Uit hun daden bleek dat ze niet van Jezus hielden. *De begeertens van je vader zul je doen.* Dit geeft aan, dat de 100% oriëntatie van de geest van de Farizeeën, tegen Jezus was, zelfs als ze zeggen *we hebben één Vader, zelfs God.* Hoewel ze Abrahams zaad waren, was hun zaad *verdwaald* toen Ezau de lijn vervuilde door huwelijken buiten zijn ras. Ezau verachtte zijn eerstgeboorterecht. Dit leidde tot zijn afgoderij. Ezau probeerde met tranen berouw te vinden, maar kon het niet vinden. Dit geldt voor Ezau's afstammelingen van gemengd ras voor alle generaties [Mal 1:3-5]. Het hele onderwerp van echtscheiding op grond van *behalve ontucht*, zou onderwezen moeten worden als de kerken bereid waren een evenwichtig verslag te geven van de Bijbelse leerstellingen. Wegsturen van vrouwen van andere rassen is geen echtscheiding.

De vroege kerken kregen dezelfde waarschuwing als wij nu.

Handelingen 15:29 dat u zich onthoudt van . . . hoerij. . . . l.

1 Kor 6:13 . . . Het lichaam is echter niet voor de hoerij,

1 Kor 6:18 Vlucht weg van de hoerij. . .

Ef 5:3 Maar ontucht , laten die onder u beslist niet genoemd worden, ,

Kolossenzen 3:5 Dood dan ontucht, . . .

1 Thes 4:3 Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u uzelf onthoudt van de ontucht.

Het grondbestanddeel en uitkomst van hoerij is het bederven van de waarheid; een zuurdesem dat moet worden gezuiverd. In het boek Openbaring wordt veel verwezen naar hoerij in verband met Babel en de hoer van Rome. Rome wordt beschreven als *De Grote Hoer*. Dit is de hoer boven alle hoeren [Op 19:2] *die de aarde bederft met haar hoerij.*

Stel deze vragen over de rooms-katholieke kerk:

Wie is de grote voorstander van gemengde huwelijken tussen verschillende rassen? Wie is dat altijd geweest?

Wie gelooft niet dat God grenzen heeft gesteld aan de rassen [Deut 32:8 en Handelingen 17:26]?

Wie pleit voor één wereldkerk van alle rassen?

Wie kunnen we de schuld geven van de problemen rond multiculturele, met name in de westerse wereld?

Wiens religie vermengd zich in elke cultuur dan ook?

Wie heeft het begonnen wat tegenwoordig in protestantse kerken veel wordt onderwezen, over de Algemeene Kerk van alle rassen?

Verdorvenheid in de leerstelling heeft geleid tot de vele kerken die negeren wat *hoerij* werkelijk is. *Niettemin, wanneer de Zoon des Mensen komt, zal hij HET geloof op aarde [Lukas 17:8] vinden?* De leer van Bileam wordt bijna algemeen aanvaard en is een van de doelstellingen van de Verenigde Naties. Wereldregering werkt aan het bevorderen van het mengen van alle rassen door inter-rassen 'huwelijken'. Andere doeleinden zijn het bevorderen van "doorbreken van de barrières". Het doel is de bederving van de Angelsaksische/Israëlietische bloedlijn door inter-rassen huwelijken. Evangelist Billy Graham zegt in de Charlotte Observer: *Ik zie niets verkeerd aan het huwelijk tussen verschillende rassen er staat niets in de Bijbel dat het verbiedt. In de huidige cultuur komt het allemaal neer op een praktische kwestie en integratie is de enige oplossing. We moeten volledig geïntegreerd zijn - in onze huizen, in onze erediensten, zelfs in het huwelijk.* Misschien leest hij een andere Bijbel!

Izebel is levend en wel!

Rev 2-20 Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat u de vrouw Izebel, die van zichzelf zegt dat zij een profetes is, ongemoeid haar gang laat gaan om te onderwijzen en Mijn dienstknechten te misleiden, zodat zij hoerij bedrijven

Wat is de uitslag van Izebels onderwijs? Het is om mijn dienaren te leren en te verleiden hoerij te bedrijven en dingen te eten die aan afgoden zijn geofferd. Hier zien we weer afgoderij. Wie is Izebel aan het verleiden? Het is *mijn dienaren*, zegt Jezus. Het

is Gods dienarenras dat wordt verleid. De verleiding is om ontucht te plegen met andere rassen, zoals Bileam Balak adviseerde. Merk goed op dat Izebel zelf geen Israëliet was van ras. Ze veroorzaakte verwoesting binnen de natie. Maar Izebel onderwijst binnen de gemeenten! Kunnen we het ons veroorloven om nog langer onder haar leringen te blijven lijden?

VERDWAALD RAKEN

We hebben misschien onze eigen ideeën over wat afdwalen betekent. Er zijn misschien veel toepassingen, maar de apostel Petrus duidt aan in het bijzonder één manier om af te dwalen. Zo zijn we zeker! Houd er rekening mee dat dit het Nieuwe Testament is:

2 Petrus 2:15 Zij hebben de rechte weg verlaten en zijn verdwaald en volgen de weg van Bileam, de zoon van Beor, die het loon van de ongerechtigheid liefhad.

Hier vinden we nog een vermelding van ongerechtigheid die verband houdt met de leer van Bileam. We kunnen de verbinding, in samenhang, niet vermijden met seks en *ogen vol overspel* [vers 14] en vervloekte kinderen. De *belofte van vrijheid* [vers 19] van deze leraren moet ten kosten van alles, worden vermeden. Verwennerij moet een *einde hebben dat erger is dan het begin*, zegt Petrus.

De apostel Judas brengt het thema ook naar voren en zegt:

Judas v 11 Wee hun, want zij zijn de weg van Kaïn ingeslagen en hebben zich om loon in de dwaling van Bileam gestort; en zijn door het tegenspreken als van Korach omgekomen.

Hier zien we een poging om winst te maken buiten Gods bedoelingen om. In Judas zien we opnieuw dat de waarschuwing er een is van wee over Bileams leer, waardoor ze hoopten op een beloning om hun hebzucht te bevredigen.

HOERERIJ

Door het hele Oude Testament heen wordt er veel verwezen naar hoererij. Als God over deze hoererij klaagt, is dat vanwege Jeruzalems hoererij met andere rassen [Ezechiël 16]. Het resultaat van misbruik van Gods gaven waren ontucht en gruwelen door het verbreken van hun verbond met God [v59]. Er zijn twee hoofdwoorden, *zanah* en *taznuwth* die vertaald worden als "hoererij". Beide hebben veel gemeen, maar het laatste woord is exclusief in Ezechiël die hoererij eenentwintig keer associeert met de niet-Israëlietische rassen. *Zanah* komt van een origineel woord dat *sterk gevoed en daarom baldadig* betekent. Het wordt 105 keer gebruikt. Er wordt melding gemaakt van *vreemde vrouwen* (niet-Israëlietische), dat wil zeggen *nokriy* en *nekar* zoals uitgelegd in het hoofdstuk getiteld *Pelgrims, Vreemden en Israël*.

Salomo kende de gevaren en toch trapte hij in de val. Het waren buitenlandse vrouwen die hem ten val brachten en tot afgoderij brachten.

Spr 23:27 Want een hoer is een diepe kuil, en een vreemde vrouw een nauwe put.

Kuil en *put* zijn niet hetzelfde. De *kuil* is het enige waaruit kan worden gekomen! *Nauw* verbindt met de *tegenstander* in het Hebreeuws. Er is een verschil tussen een hoer die een Israëliet is en een vreemde vrouw die een buitenlander is!

Spr 23:33 Je ogen zullen naar vreemde vrouwen kijken, en je hart zal verderfelijke dingen spreken.

Spr 5:20 Waarom zou je, mijn zoon, ronddolen bij een vreemde vrouw, de boezem van die onbekende omarmen?

Deze drie verzen gaan over 'vreemde' vrouwen van een buitenlands ras.

Over hoererij gesproken, zegt Hosea:

Hos 4:14 . . . Zo zal het volk dat geen inzicht heeft, ten val komen.

Het moet gebeuren! Laat er begrip zijn!

Door de hele Schrift teksten heen, kunnen we een dergelijke waarschuwing op verschillende manieren vinden. Ze vormen allemaal hetzelfde antwoord uit beide testamenten. Inter-Rassen huwelijken leiden tot afgoderij. Het is altijd zo geweest; Gods oordeel rust erop. Hoewel er voorbeelden in de Schrift lijken te zijn waar Israëlietische mannen met niet-Israëlietische vrouwen trouwden, kan worden aangetoond dat dit niet zo is. Laten we Ruth als voorbeeld nemen. De bloedverwant van haar schoonmoeder, Boaz, en alle oudsten van de stad aarzelden niet om Ruth te helpen in overeenstemming met de Israëlietische wet. Verder trouwde Ruth met Boaz en dit is de lijn waaruit Jesse en David voortkwamen en het is de lijn van waaruit Jezus Zijn menselijke voorouders herkend. Dit is voldoende om aan te tonen dat Ruth een Israëliet was die met vele, vele anderen in de vlakten van Moab woonde. De Israëlieten hadden het land van Moab genomen als deel van Israël opmars naar het Beloofde Land.

IS BILEAMS LEERSTELLING HET NORMALE ONDERWIJS?

Het is pijnlijk duidelijk dat de leer van Bileam de standaardleer is in onze kerken, bijbelscholen en theologische hogescholen. Het is bepleit op christelijke radio, televisie en de pers. Men hoort de valse profeet Bileam pleiten voor rassen vermenging, vreemde cultuur en een één-wereld-vele-rassen kerk. We hebben Promise Keepers/Belofte Houders en andere goed gefinancierde organisaties, die pleiten voor het doorbreken van de barrières tussen rassen in de zin dat er geen verschil is tussen rassen.

Net als in de tijd van Bileam vallen Moabieten en Ammonieten Israël nog steeds aan met hun valse leer, aangewakkerd door Joden. De Kanaäniet (Jood) is ook nog steeds in het huis van God, maar wanneer Jezus terugkeert, zal de Kanaäniet niet meer in het huis van de Heer worden gevonden (Zach 14:21). Het woord uit die tijd geldt nog steeds:

2 Kron 20:20 . . . Vertrouw op de HEERE, uw God, dan zult u standhouden. Vertrouw op Zijn profeten, dan zult u voorspoedig zijn.

Maar wie vandaag, zal dit geloven?

MOEILIJKE UITSPRAKEN?

Het hele onderwerp 'ras' is een probleem voor de meeste christenen. De meesten komen over het probleem heen door een van de volgende methoden te gebruiken:

- [a] De leerstelling te onderwijzen en actief bevorderen.
- [b] Gewoon er mee meegaan.
- [c] Het vergeestelijken ervan door te zeggen dat alle gelovigen van alle rassen de natie Israël zijn.
- [d] Geloven/leren dat Israël niet meer bestaat.
- [e] Zeggen dat er zowel een natuurlijk als een geestelijk Israël is - dat is - een natie en een kerk.

Velen zullen toegeven dat ze zich niet op hun gemak voelen bij een huwelijk van gemengd ras, maar ze zijn bang om hun bezorgdheid te uiten, zelfs als ze zien dat ras-gemengde huwelijken niet goed uitpakken. Vandaag, in deze Bijbelse tijd van de Dag van de Mens, wordt *racisme* beschouwd als een zonde van grote mate. Het etiket *racistisch* zou een slecht etiket moeten zijn, alles wat *racistisch* is, wordt verondersteld verkeerd te zijn. De racistische persoon zelf wordt als slechte zondaar beschouwd. Alleen al het feit dat dit de leer is van de antichristelijke wereldregering geeft aan dat deze lering tegen God moet zijn. Deze houding wordt in de kerken gebracht. Het is een doel van de Wereldraad van Kerken en degenen die een sociaal-humanistisch, algemeen evangelie prediken.

In het Oude Testament wordt God voorgesteld als absoluut racistisch en geslachts selectief. God vertelde Israël om hele naties te vernietigen, mannen, vrouwen, kinderen en hun dieren uit te roeien. Dat Israël, als natie, dit niet deed, is de reden dat veel van deze problemen vandaag de dag nog steeds bestaan. De vraag is gesteld: *Is de onveranderlijke God veranderd?* Hij kan toch niet veranderen? God wordt in het Oude Testament als totaal racistisch getoond. Wat Hij heeft gezegd zal zeker gebeuren, zelfs als sommige kerkgangers denken dat Hij is veranderd en dat Zijn Woord niet zal uitkomen. We kunnen niet langer vasthouden aan de leer van Bileam en gezegend worden door God. Jezus neemt dit de kerken kwalijk.

IS DE LEER VAN BILEAM VANDAAG VAN TOEPASSING?

De mode vandaag, zoals altijd, is om God in twijfel te trekken. Het onderwerp van onderzoek is waar Romeinen 9 over gaat. We zouden misschien ook graag willen zeggen dat er onrechtvaardigheid is bij God [vers 14-18] wanneer God zegt dat *Hij barmhartig zal zijn over wie Hij barmhartigheid zal hebben en ... en wie Hij wil verhardt*. Waarom zouden we ons dan tegen God's wil verzetten? Waarom zouden de kerken God tegenspreken?

Rom 9:20,21 *Maar, o mens, wie bent u toch dat u God tegenspreekt? Zal ook het maaksel tegen hem die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt u mij zó gemaakt? Of heeft de pottenbakker geen macht over het leem, om uit dezelfde klomp klei het ene voorwerp tot een eervol, het andere tot een oneervol voorwerp te maken?*

Paulus gaat verder met te laten zien dat er werkelijk vaten zijn *geschikt voor vernietiging* en dat er ook vaten van barmhartigheid zijn die Hij *voorheen bereid tot heerlijkheid*. Dit hoofdstuk van Romeinen bevestigt het oudtestamentische gevoel van een ras te zijn, niet van individuen. De hele samenhang isoleert Israël nog steeds van andere rassen. We moeten vaststellen of er tegenwoordig raciale verschillen zijn. Zo niet, dan zou de leer van Bileam vandaag niet van toepassing kunnen zijn. De opkomende vloed van rassenstrijd door de wereld, laat zien dat er verschillen zijn. De pogingen van wereldleiders om de rassen te vermengen werken niet en kunnen niet werken. We zien antidiscriminatiewetgeving die vele-culturele begrippen probeert af te dwingen. Hiermee zien we een groeiende antichristelijke gevoeligheid.

Dus, hoe zit het met de andere rassen? Kunnen we nog steeds verklaren dat alle rassen door God op dezelfde manier worden behandeld?

In Romeinen 9 vinden we een vermelding van Farao, een niet-Israëliet, die door God werd opgewekt met een doel, opdat door Gods kracht Gods naam over de hele aarde bekend zou worden. God heeft dan verschillende doeleinden voor de verschillende rassen. Wie zijn wij om nog met God te twisten? De uitspraken van Paulus zijn keiharde uitspraken. Toen Jezus enkele harde uitspraken sprak [Johannes 6:60], wandelden veel van Zijn discipelen niet meer met hem mee. Wil jij ook weggaan?

PRAKTISCHE OVERWEGINGEN

We kunnen geloven dat God de leer van Bileam tegen ons zal houden, of we kunnen doorgaan met het volgen van de leer van Bileam. De huidige vele-culturele leerstelling heeft geen basis in de Wet, de Psalmen en de Profeten. Het is gebaseerd op:

1. De populaire vertolking van Galaten 3:26-29 die negeert dat dit boek is geschreven aan Israëlieten die: onder de Wet zijn geweest. Dit werd behandeld in het hoofdstuk *Galaten en Israël Exclusief*.

2. De populaire betekenis van het woord "heidenen" [zie het hoofdstuk getiteld, *Dat ongelukkige woord "Gentile/heidenen"*].

("Gentile" word alleen in Engelse Bijbels gevonden - het word vertolkt als "niet-Israëliet" hoewel Strong's Concordantie geeft: een stam, het idee van een volk, een niet Judeese stam)

3. De populaire toepassing van *God heeft de wereld zo liefgehad en ga de hele wereld in*.

Dus, wat moet er vanuit praktisch oogpunt worden gedaan? Wat moeten we doen als we het met Jezus eens zijn en doorgaan met de leer van de apostelen? [Handelingen 2:42]. Huwelijken van gemengde rassen komen steeds vaker voor in onze kerken. Velen hebben de rassen-mengsels in hun directe familie. Dit is niet eenvoudig in het licht van de toepassing van de Leer van Bileam. De antwoorden komen van weten wie we zijn. Lees Ezra en Nehemia.

De boodschap van het Nieuwe Testament is om Jezus te geloven en God te gehoorzamen. Dit zijn acties die door individuen moeten worden ondernomen en daarom moeten we als individuen reageren. Iedereen in Israël krijgt op een of ander moment de kans om dingen van de geest te horen en erop te reageren. Als, zoals Ezau, de beslissing om zich af te wenden, laat het dan zo zijn, voor die persoon. Als, zoals Abraham, de beslissing is om te geloven en het te bewijzen door de daden van iemands leven, laat het dan zo zijn voor die persoon. Eén ding is zeker: voor iedereen die ervoor kiest te geloven, zullen er in de loop van het leven struikelblokken en moeilijkheden opduiken. Het begrijpen van onze rol als individueelen, het begrijpen van onze samenleving en de krachten die haar teisteren, samen met het succesvol vasthouden aan de waarheid, is de uitdaging voor degenen die door Openbaring worden herkend als overwinnaars. Tot hen komen de beloningen. Degenen die God afwijzen, zullen uit het verstand worden vergeten (Op 21:4-7).

De ongelovigen proberen zich achter elk soort argument te verschuilen. De meerderheid vergeestelijkt het onderwerp door te zeggen dat de beloften niet voor het geslachts zaad van Abraham waren, maar voor het geestelijke zaad van Abraham. De grote fout hierin is dat er geen profetische grondslag is voor deze visie. Het heeft geen basis in de Wet, de Psalmen en de Profeten, daarom is het niet geldig. De populaire gedachte is om de hele zaak te vergeestelijken en er een kwestie van bekering en niet-bekering van te maken.

CONCLUDEREN

Verdraagzaamheid wordt soms een christelijke deugd genoemd, maar de waarheid verdraagt de onwaarheid totaal niet. Dit hoofdstuk heeft getracht de leer van Bileam duidelijk te maken, een leerstelling die christenen niet zouden moeten verdragen. Toen Bileam profetisch sprak, staat vermeld dat hij de woorden sprak die God hem in de mond legde; dit was niet hetzelfde als de raad die hij Balak aanbood. In zijn profetie verankerde hij de zegen die was gevestigd op Israël, dat geen betovering tegen hen had. Deze zegen was voor *de laatste dagen*, dat wil zeggen, na de Eerste Komst. Bij het zegenen van Israël zei Bileam:

Numeri 23:9 zie, dat volk woont afgezonderd, onder de heidenvolken rekent het zich niet.

Alleen betekent *alleen*, in de zin van een klasse apart. Israël is nog steeds heel anders dan alle andere volken. Israël is *eigenaardig* en Israël blijft exclusief van de andere rassen in het Woord van de Heer. Het is Gods besluit dat Israël altijd zo zal zijn. Maar hoeveel Israëlieten zullen Jezus geloven en God gehoorzamen zodat ze het kunnen zien om het eeuwige leven te krijgen?
